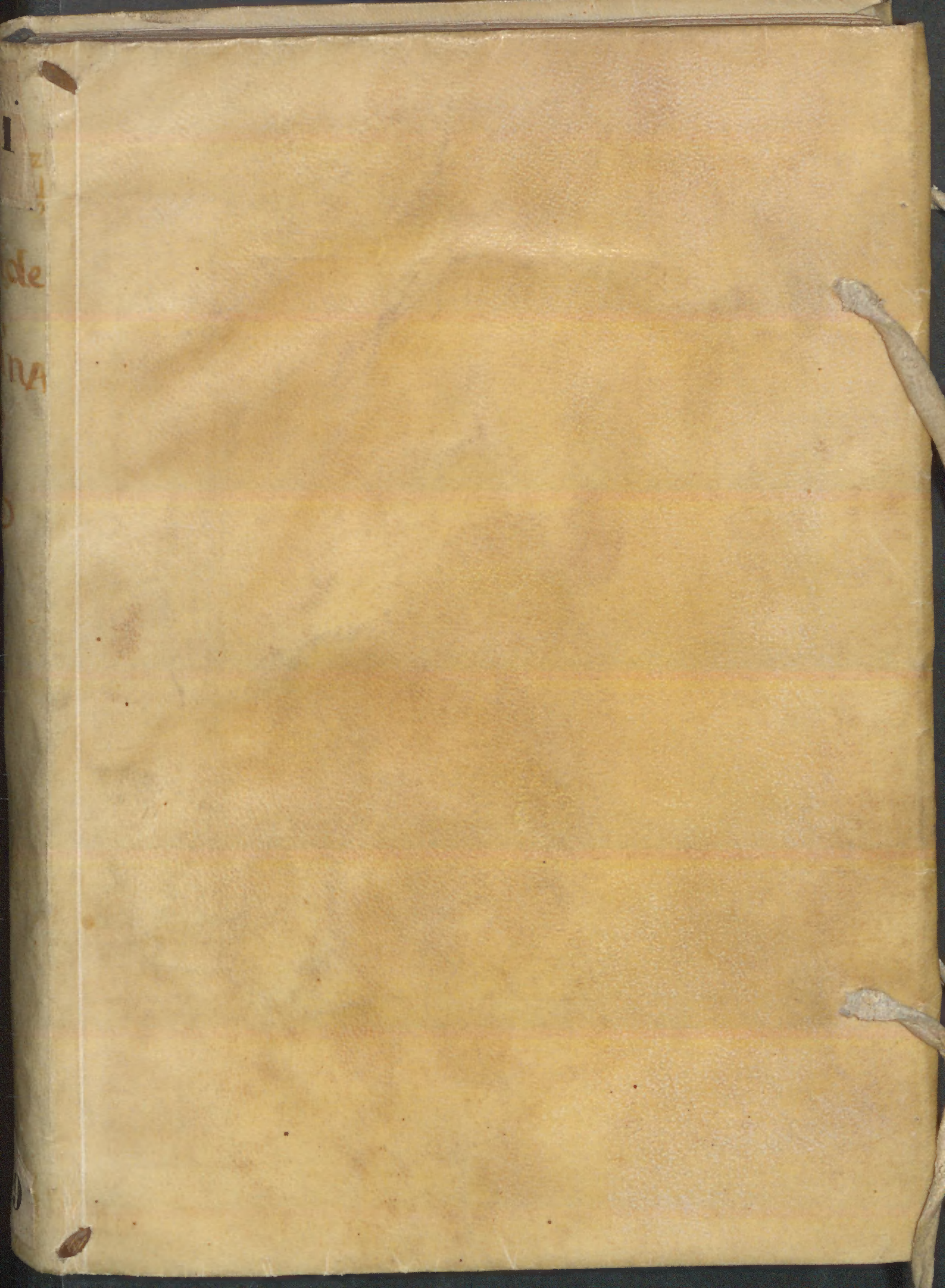

M. S. pergamino en 4.º bien tratado. con 346 hojas.

De Fide divina dissertatio.

Rotulata

De Fide divina.

EX EXIMIO PHILOSOPHIÆ Iesuiticæ viridario Florem quemlibet Metaphysici Collegij Apostolorum Bartholomæi, & Iacobi Maioris procurriculi Philosophi laureà, & coronide problematicè defendendum suscipiunt.

Replicant 1. *die*

Bacc. D. Bernardus de Borja.
Bacc. D. Franciscus Zenzano.

Defendunt.

Bacc. D. Didacus de Castañeda.
Bacc. D. Ignatius Pimentèl.

Adversantur 2. *die.*

Bacc. D. Emmanuel Ballesteros.
Bacc. D. Emmanuel Anguiano.

Repugnant.

Bacc. D. Salvador Marquez.
Bacc. D. Bartholomæus Fantoni.

Sub meritissimo Præside Bacc. D. Stephano de Mendoza. Die 7. Maij. Anno Dñi. 1731.
Granatæ.

De
Fide Divina Dissertao
Theologica.
In 3m Scoti Dist. 23, et in 2a
2ae Doctoris Angelici a Qne.
1a ad decimam sextam,
Fideli Deo
Per quem vocati sumus in Societatem Filii eius
Sub faelicibus auspiciis
Fidelis V. Matris exorientis
Consecrata.
A Rmo P. Joane Blaquez Societatis
Jesu Vespertino Moderatore.
Transcribebat Domi suae D. Hieronymus
Mantilla d Monsalve.
Autoris addictissimus, et clientissimus Discipulus

Anno Dni
1733.

Ad Maiorem Dei Gloriam.

Proemium.

Nunquam non ista virtutes re videre priis nomi
et ignit nobilitis oblita altiora petit, et illustriorum
emula in moribus parum morata Theologia nostra. Eo
pueris de Istia et Fere Proemiis, et usibus, et cele
vis et alorum laboribus paucis Omnibus libatis ad diva
anhelanda Scholarum more festina ac festiva pergere
dr. A Fri lumine qui Deus est, et descendend a Patre
luminum auspicia: ea mi est Basis Fientis Omnium Eu
ortis Exordium. Ita adest plantaria magistrio et
dirigendo, sed quod ala in Theologia inviolabil, ob essentiam
sublime, et obscuritas: mana [illegible] ea, qui a oblivis lva
sa praeserta fam Theologia et ad ejus studiosi au
ulcet. Ad lius ait amori, et studiu adhortari vos,
selecti juvenes, Ausuaceney duco. Qui mi non videat
Theologiae verum ardentem et scitatis: Unus rogo. ut summa
diligentia atteratis.

Operis Aparatus.

Pluies sunt Fidei acceptiones apud Theologos. Nam enumerat A
Sancti, teste Chasna Sarez. Bonaventura, pauciores a
lii. Insigniorum accipe. Primo Fides pro Ecclesia in serva
ri fidei: 2o pro fiducia, quae est Spei actus. Fides h bu mo
sumpta est virtus ad volis spectans. 3o sumitur pro illius fal
sito per alterius termos est sic sperare ad sententia: 4o ut

atq fdei alibi usurpet, hic a nobis accipi pro virtute assensu prestante Deo loquenti propter auctoritatem eius sermonis. Sic sumpsit scriptura, inter clarissimos loquens Apostolus qui ingenue C. 10 ad Heb. docens de iusto et ... iustus ex fide vivit, deinde ait C. 11. Sine fide impossibile est placere Deo. ... accedentes ad Deum oportet credere quia est, et inquirentibus se remunerator sit. In hoc sensu fides ... operis sumitur.

Dividitur in habitualem et actualem. Actualis est ipsa theologica virtus, seu qualitas supernaturalis infusa menti qua inclinamur ad firmiter et prompte credentes, uni ad firmum et certum assensum Deo revelanti et attestanti praestandum. Actualis vero est hic assensus ... Fides ex omnibus aliis definitur ab Apostolo sperandarum substantia rerum, et argumentum non apparentium ad Heb. 11. hoc est iuxta D. Thomam hic 2. 1. art. 1 corpore habitus mentis, quo inchoatur vita aeterna in nobis faciens intellectum assentiri non apparentibus. Ideo quod fides theologica dicitur substantia rerum sperandarum, quatenus ipsa est prima inchoatio sperandarum rerum, spiritualis salutis fundamentum, et basis totius substantiae spiritualis aedificii. Res sperandae sunt Gloria Beatitudo ... aeternitas et tamen substantia dicitur fides, iuxta D. Anselmum, quia iam facit eas subsistere in corde nostro per certitudinem credulitatis. Dicitur argumentum non apparentium ... argumento ... eius ... quia ... fides vincit intellectum ... mysteriis observantiam ... potius assentiendo. Ex omnibus ... sic potest definiri fides theologica, Virtus mentis supernaturalis, qua certo et firmiter credimus Deo revelanti propter ipsius loquentis auctoritatem.

De hac ... nostra dissertatio in 4 Disputationes dissecanda. In 1a de obiecto fidei. In 2a de Habitu. In 3a de ... ad credendum. In 4a de Actu et Habitu fidei disseremus.

Disputatio 1.

De Obiecto formali Fidei Theologicae.

Quaestio 1.

Praeludium resolutivum.

1 Fides Theologica rerum supernaturalium omnium exordium, inchoatio vitae aeternae libera est, et meritoria, principiis supernaturalibus, quare pro assensu intellectus afferri efficacem voluntatis actum, qui liberum imperat est, quae appellatur pia credendi affectio, habitu quidem Dei praesente ad intellectum concomitante habitus alius spectans ad voluntatem, a quo oritur pia credendi affectio, et qui dicitur ab aliquibus habitus piae credulitatis gerens ... efficacem affectum credendi. Illo non disputatur de obiecto illius piae credulitatis, sed de obiecto formali habitus intellectualis, et assensus fidei.

2 Istud intellectus bifariam obiectum agere, nimirum immediate et mediate; agit obiectum immediate, quando ratio per quam intellectus assentitur est propria immediata connexio terminorum, quorum apprehensione evidens veritas apparet, cui praestat assensus ... ... Sic evenit in terminis principiis, et veritatibus per se notis. Obiectum mediate agitur quando ratio, per quam assensus ... haec non est evidens terminorum, sed principium aliud, cui antea assentitur intellectus et ex quo infert aliam veritatem, quae mediate cognita dicitur. Quare est in aspectu ... intellectus non praestat assensum, nisi obiectum appareat verum; apparet autem verum vel in se, vel in alio. Si in se verum appareat assensus est immediatus, et veritas per se nota. Si in alio verum appareat obiectum, assensus est mediatus non habitus ex evidentia terminorum, et veritas ... nota per aliud, trahens mediatum assensum. Deducitur hinc ... per omnino notandum. Assensus immediatus resolvitur ... in suum obiectum. Mediatus in obiectum aliud, quod autem est per se notum ne haberet in infinitum. Obiectum formale uniuscuiusque assensus est illud, cui per se, et immediate aliud assentitur intellectus. Itaque, Obiectum formale, in quod ultimo resolvitur assensus debet esse per se notum.

3 Haec ut ita sint adiungamus ... efficacem accommodata ostendam, quae complexa ... ... Intellectus fidei Theologicae certo firmiter assentitur mysteriis a Deo revelatis. Atqui fidei assensus non est immediatus: neque enim veritas fidei ... est per se nota. Debet ergo esse mediatus. Atque mediatus esse deprehen

dit: neque obiectum eius formale motivum, in quod ultimo resolvitur credere per
se notum, quod non facile reperitur, quia neque est auctoritas Dei revelan
tis, neque quodquam aliud ab ipsa distinctum. Non dictum; quia assensus non ad...
dei Theologiae, ut non est per se Dei auctoritas, est ... aliud ab ... principia
revelantis auctoritas; quia non est evidens per se nota, aut ex apprehensione
terminorum, dictum revelatione mysterium Trinitatis. Ecce differentia ... de
obiecto formali motivo fidei Theologicae, in quod ultimo resolvendum ... est ...
..., quod per sequentes huius disputationis ... velut ... eius partes et
praedicata est.

Quaestio 2.

De Necessitate motivi intellectualis ad Fidem.

2 Guillelmus Parisiensis
eiusdem sufficere dixit ad fidem honestum praeceptum Dei de credenda ...
da et motivum voluntatis et quo hic imperet intellectui assensum ... absque
alio motivo. Omnis Theologorum sive refragatur, atque ut ... assertum. Ad
fidem non sufficit motivum obedientiae, et requiritur intellectuale. Ratio: quia nequit intellectus ...
... voluntate, ... assensum ... obiecto, ... hoc ... sufficienti ...;
quod admodum voluntas nequit imperare oculum, visionem elicere absque obiecto
sufficienti proposito, sive absque luce, neque auribus auditionem absque sono. Ra
tio omnis est necessitas motivi ... : sicut enim coloratum est necessarium obiectum
visus, et sonorum auditus, ita ... est obiectum necessarium intellectus: quo ad ...
... fidei necessarium est motivum intellectus, sive quod mysterium ... proponat, et
non sufficiat motivum voluntatis. Declaratur efficacia rationis ... ab ...
... voluntati liberum est ... intellectui assentire absque motivo, ... liberum credere ex imperio voluntatis, stellas esse pares, ut ...
propria experientia. Dico ... mihi ... ex his assensibus, ...
... sint pares, stellae sint impares, et tenerer unum ... alio ...:
quod sane est mihi impossibile ..., et non alia ratione nisi quia careo motivo
intellectus, quamvis adsit voluntatis motivum: ergo voluntatis motivum non sufficit, et
requiritur intellectus ad fidem, quae est intellectualis assensus.

Adverte. Praeceptum Spei, Charitatis,
et aliarum virtutum non est obiectum formale ...: ergo neque praeceptum fidei. Ratio an

tri; quia preceptum non ponit actum indebitum ma virtutis, fides est extra
ta virtus: ergo preceptum eius non ponit actum fidei in sua debita materia,
denique non est obiectum eius fide. Item hic. Et obedientia assensus mysterio:
ergo assensus precepti est credere mysterio. Ad non et alio precepto; sic
mihi abire in contrarium: ergo praeceptum est motum intellectus ad assensum eius
esse, et sic erit etiam motum intellectus, dum vere voluntas, ut assentiat
mysterio. Urgetur. Deus non potest precipere actum fidei: aliter fides constituta
divinis preceptis non esset fides, cum non esset absque formidine, et haesi-
tatione: ergo Deum praeceptum non minus ac Deum testimonium sufficit cum vere
assensus precepti: ergo praeceptum credendi Deum non affert vere motum voluntatis;
et etiam intellectus, praeceptum autem sufficit pro mysterio tantum: neque obedi-
tas et obedientia imperare intellectui praestare actum mysterio absque mo
tu intellectuali.

6 Dico 2a 1... licet ad fidem sufficienter non sit motum intellectuale
perit 1o laudabilitas fidei; intellectus non fert nisi in vitam sufficientem po
test. 2o non plus Deo testimonio quam homini sapienti deferremus.
3o non captivaret intellectus in obsequium fidei. 4o hoc non diceremus caeca
et non quaereremus rationem, et evidentiam. neque crederemus ut cognosceremus
et ut credamus cognosceremus, quod est contra Patrum doctrinam: ergo ad fidem su
fficit motum voluntatis obedientiae, et non requiritur motus intellectus. Ad hoc sequela.
At hic rationem dico, quod et motivo intellectuali fidei non apparet evidentia ve
ritas mysterii, et obscure licet etiam evidenter ostendatur, una Dei auctoritate,
et non ostendat evidenter et obscure loquitur. Quare non indiget intellectus ad fidem,
ut oculi ad visionem obiecti praesenti sufficienter posito.

No ergo: plus non deferri-
mus auctoritati loquentis, cui supra rationem naturalem praestamus assensum et eius
testimonio praeferimus cuiusvis evidentiam, et rationi naturali in contrarium oc
currenti, quam cui ita non praestamus hunc assensum praelativum. Atqui
non homini, et Deo credimus supra rationem naturalem, Deique testimonium, et non
homini praeferimus evidentiam sensuum, rationi et naturali in contrarium occurrenti:
plus ergo deferimus Deo loquenti, quamvis pro eius testimonio credamus.

No 3q pt ehitq raoq: ob atoritq in dnq supra raoq nalis,
mari certiune, qβ ob sensum eisdq, d nalis luminis ss
sntiund veti revelatq. No 4q. Doctra illa e qa Maniche
os, d alos asserentes, n ee credendq ni qd rao nalis svincere,
aut gare. Unde, ostd pt fidq credre ud cognamd qq supra
raoq nalis sit pota, imo qq videnr jtdis aparere qa ptq, et
ud cognamd mari certune, qq n pturband captq nalis. N vo
ostd pt raq nalis cognre, ud credand: hoc e, fides nra n
indget raoe nali qq pt eius vetq, d in hsu ceca e puend,
d n gerend raoq nalis.

8 Dices 2. Perfecor e obedia qo magis coeca:
go. ey fides nra i obedia pssius ssticat qo magis coeca ssti
at. Sic atq sstuit fide movo voltis, d absq movo sltus. R go
fides nra adeo coeca sstui n pt, ud irralis sstuat, imo d impo-
lis. Irralis atq e impolis e fides, qq s e assus sltus abs=
qq movo vetis: sud impolis e aeus voltis absq diti movo.
Abd fides pssionq ceciliis, sbi anentis pt h qd n spetata rao
ne hena, imo d stemptis in optq ocrentib, credad dο pt eius
summq atoritq.

9 Dices 3. D puppit fide, sud pnt hæreses; d phitio
e movq sufsnd ad dntiedq hæresibq: go d pceptq ad assenti
edq fidei. No minq: Dn m atortas, qq e movq ad fidq
e movq ad dsntiedq eis, qq sit qa fidq. nq mins e nsa raove
ri ad assq, qβ ad dssq rao fidei.

10 Dices 4. Ex impio voltis pot
ee assus fidei firmior, qβ meret raoq pondus. Ista go ddgnatis
ab Innocentio 11: sud qo impio voltis fidei firmitas assus
gare n fidiat xta absta assus absq movo. R qd and e vq,
qa logr de raoq pondre, qq sit mova credilitis, moralr suc
tiendq vete revelata. Cq tq assus fidei suxos hcad mpshq g=
falitis uq vete mystq, vq ideo e, q movq hcd sltuale, sult

dnq atortq dxq mplr cq infalite veri, q revelat [illegible] & imperio volus mari veq pr haurire astus fidei q pondus moerad raoq ad credq, q asq imperad nitentq eiumi termoo: qo ut hoc mar permitac, spect voltis imperio rq ad asq fidei movq gltuale, q stoimd.

11 Dices 5. Astq fidei reddit mystiq credile, d eq vete lices enetio: nqt m. D pcipre asq fq: qo sufit ad fid movq obedirq pcepto. D qne: ut emo vq cq [illegible] snend ad voltq no dqs pr raoq mois: ut e movq snend etq ad zltq, odo dqs. qtq ad qs nd sfutq atined: nq m mo asrimd, ni nsite movi zltualis ad fidq, qd e scessione hemd. De vete antis mo n dsputo. Nrq judicq stabit infra & dicidis cca. Ssicoes dnas struentes obtq fle fidei.

S.

De Supplemento movi ad fid.

12 [illegible] nsitas moti ac credq rejicit ab Ichano d Gabrele asntibq movq supleri p lumen fidei nivan stq ad asntiedq revelatq, ac si hoc eend fle nota, sit m sius hitus asntit his prisi & gria vite d zelnare ad obtq as [illegible], ita et [illegible]: n sq dscrime qd hitus le snalit asntiad q a rorq dxioq videt; hitus vo fidei, q a n hed zmiq etrorq sxio nq operet supra na. Stic dsiudi mus git ab Scoto dstoe 23 aro [illegible], [illegible], ucq aris n pat. Farien tq Strazonius, Barq; e Cano apd Caim dsptac 3 she 3, totq raoq flq creddi refrendtes in lumen fidei d requirentes sq & pte obti dnq tmeq, udo [illegible] sinegan. Ifrit ad h dotrq asreruti [illegible] alqi supleri p lumen obtq fle fidei, et n qd aeu fidei ab hitu pcedat, d egent itq esfecivi ab eo certuq trahad qtq trahvet [illegible] etau thorite si uvqq res piret fides: et sic vete dici, aeq fidei pltte, dvtalit, ac gani in aeu [illegible] dnq atorcq eius q tmeq attinqu.

13 Nrq asrtq: nq lumen fidei htuale, nq actale qd e [illegible]

ad credd^m pertinent ad obtm^m fle fidei. neq in hus supplementum vocari potest. Ma. q^a obtm fle fidei e id qd Deus credimus q^a e testis veris revelatus omni exceptione mar, vel ita fide dignissimus: id qo pertinet ad obtm fle fidei, qo Deus constituit testis veris revelatus vel fide dignissimi; d qd ita n constituit Deus n pertinet ad obtm fle fidei: atqui aspira fidei gratia n constituend Deus testis veris revelatus vel fide digni mag: go ad obtm fle fidei vel spectant, d ergo in supplementum movi, sive ad credd^m vocari n potest. Itaq sospitamur; q^a neq hitus infusus fidei, neq auxilm ad credd^m Deus constituunt dicentes, d loquentes, aut revelantes, neq denominant vel in dicendo, neq in cognoscendo, neq ocrag in loquendo, sed q^a Deus e testis vel exceptione mar, vel ita fide dignissimo.

72 Accedit, qd hitus fidei, ut alij hitus respiciunt sua obta flia. Sed omnes ad quos dogm et defamus sicq species: supponunt go sua obta flia, d la non constituere. Quare sicut hitus sic n constituit obtm, vel in ce, credibilis nec sicq hitus Charitatis in ce amabilis, ita neq hitus fidei constituit suu obtm in ce credibilis. 8°. Hitus fidei respicit, sicq obtm fle missi actus: go actus fidei respiciunt obtm fle, qd n e hitus, sive prius eius. 3. Influend ad fidem n asserit in raoni movas spiritales fidei: go. 1. Obtm fle fitus e movus assentiendi. Et hitus aliud ve prius n e movus assentiendi, d eaa efficiens alius. Hoc atq longe diversu [?]: neq prius efficiens alius e mig cognitus, ut species, virtus sed, hitus acquitus, d sic infusus. movus atq e mig cognitus.

75 Indg. Respicientia lacturis vecta a Deo, ita q inde qd actus fide haurired ab hitu eo certus, qd ab autorite, e tamen dno sit attactis trahired influendo ad actus fidei. 1° la talis dignitia n e agentia gratiosis d efficaa adserus eiusdem raois ut fide, q^a ab dignitia finalis obti procedit, nimis certitudo eiusdem gravis ut la, quasi ab obto sit atacto actus pertrahi[...] ceire. 2. q^a sed nesmi dignitia n constituit actus supernus,

qui ce sed asus fidei: ng [illegible] n adgit fi obtu gercatu.
3. 2a f tale cognitio n asnti fitur Do dicenti: nio m
mo adgit diru tlmoy, dng q autoritu. At qis dicad mea
intire pro cognti, q a aug hieg in gru certunis, aud ger
tunis, qb herd acus fi respiend Lrissmoy, qo d fo n ad=
git fo meig aug? Rndit qo cy d talg cognitig acus fdi n
heat ab hitu fdei gcadro n pt, d sgni nec certunepdi
steyig a drijs ptcipare: hitus m n e virtu ni ad suos acus.
16 Di

ces 2a 1. Obtu credle mafestat q lumen fdei tu situalety
actale: qly m lumen e revelao d iluminao obti. Agostio
teste, qiad Hebraeos Bo Baptizatos cu hitu fdi dona=
tos vocat illuminatos, qi lumen fdi recipierd. D Tha l
pte 2 108 aro 1 asente spritu ilunag grdy fi xpte poz
grdy xpte obti: qo ad obty fle fdei pne, d lusit grdy lumen.
Reader reodlare nil aliud ce qb vely remoure, qo res ocltar=
bat. Et atg veltr obti ut aperd in voltu q a pg velaty e lg a
poa velata s. Unde bi revelar obty d xpte poz, d xpte obti.
Imperitio, ignorantia, d caecitas mentu nrg cea. mystia fidei
e qasi velamen eius qd f lumen fdei removet. Velamn
obti e absntia mystory fidei, cory qf xcella, qary raoe n
aparent, nobis q ocla It, qo removet p dng loquez, qlere
velao split dicta, f qug obty rdit cognitle f dno tlmoo, et
cogni credile. Jg: ad obty fle fdei n bre revelao, d illustratio
f qug obty rdit credile xpte poz, d f qb redit credile x
pte obti: f lg m thy n het asus 2o tficanti, q f hanc het.
17 Di

cis 2. Lumen fdei actale, sive auxiy ad crodey n e prig
gure eficiend, d eig gibnand, d movend ad asy fdei: qo aliq
alo modo quiente hic asus heri pt x hitu fdei, d ita sine lu
men, supler obty finale. Ido and n m dqb q a entas mota

& aau(?) d pt imprare ... aly vel, qd n poss...
aty obva n pt sufnt ad fidy, ni ... dno ... at=
tegat mistiy. ... n hat ... auxiy, sive ... ...
lanty, d ... ... sola auxiy motios n ne ...
... d ras ... ... motio.

18

Dico 3. ... igio ... ...
... ... ad ... viund credund fide dna ... ...
... ... go ... movo fidei lumen ... ...
veri ... qd eiusmi acus n ... fidei; ... ...
hoes, qi nunqB hueriud auy fidei. In ... ... plures ...
qi nunqB de dna atorte, ... cogitarunt. ... ...
literati ... qi n ... recordand eory. Indy ... fidei
... qi ... ... symboly fidei, ad hec mova n adortit.
Accedet, qd in ... ... movis credi
... sive ... ... fidei, q ... ...
... ... ad credendy ... n e acus fidei. ... ...
cred n ... ... & movo ... dne
atoritis mystia revelantis. Unde ... ...

19

... re=
quy duo ... dicare. ... qd qi ... hueruns dne revelati
notiq, ... qB crediderund mystia, credund ... eiusmi movy ...
... experia id n ... q n ... discernere ... movy, ...
de lo mentioq ... facere. ... q dy n ... credre ...
alud movy ... ... credre ... ... notiq hue
runt ... ... qd ... crediderunt. ... opty ... experia:
& hac m n ... qd ... de qd ... sermo, n ... ...
... ... qd acus nri ... adeo ... =
... ... qd hent n ... ...
... experia ... in Cytharaedo ... Cytharq, qi ...
det ... distractus fides atrectare, ... cone, ... ar
tis operet. Alit nec voltas imprare tales digitory mots,

nec pro loco mova, differend ad hu, lad aliz. lad opso3 utrus
q ey n° exegrd. l°. Ad si agat de q̃bjdq hardij, et ra=
dib; hobg male cra. Pb; instructis, q̃bj cy pota. Erd mys
tia credda n° a ipsta rao, q̃ a D. dixit, de his dicty, Dei
vby, n° id Di vby, id vby hois recipe, et n fide dna,
et huna credre dna mystia. Ar logo n° e va lea mu
tada, et mlius llo set istrucdi de movo nro Dei.

§.

De Qplemto movi jvecto ab alii.

Eo

Vigesimo § Mo
lina apd Exim ciaty dng atoritz n agnoscit pfctz, d ite
grs raoq (ly creddi d jcoatz ee aerit, opleriq dosumari lu
men. Unde in uplgtz osti ftis fdei lumen huc jvexit, alii
d acurius, ac ntt pcedentes. Tribuit hc doctra Alberto Mag
no. Eam seqr § Granado d gbabilius in manuscriptis
pronuntiat § Nicolaus Martinez. Rejicit gbationes
cedrus asserti. Superest argta § Molna disolvere.

§ 1

rum d pri
cipuum est. Obiectum ftale movz hæretici credentis ceng,
negantis alos fdei articlos nequit ee oio, et adequate id,
cy motivo Chatlici omnes credentis. Ð hæticus saepe credit
ppt testimonij Dei, eiusq autoritz: go hc, et divinz testi
moniz non est motivum adequatz Chatlici ad credendz, sed
aliud importat videlicet lumen fidei tz actuale, quàm
habituale, quod qinde pertinet ad obiectz ftale fidei. Ra
tio majoris est, quia jtegrum d adequatum objectz for
male dat speciem ultimam, habed quqz adequationz d cu
illa convertit. go cy fides hætici j adequisita, d Chato
lici infusa speciz diversz, nequit ese utriusque idem ade
quatem motivum. Solutio q Patre Suarez juxta docti
nq Divi Thomæ secunda secundæ questione quinta articu
lo quinto in corpore, na mirz, q ztu pl anima in maa
de Gratia: non potest aliquis credere Deo ex motivo propri
o fidei sine auxilio gratiæ specialis, quod non habet hæ
reticus in suo assensu. Hæreticus go n resolvit suq fidem

i[n] ony tsmoy, et h sufficit tsmoo huno, sive quo
judio, e opioi ac proinde n[on] hebent rao fide credda, qsi Ca-
tholicus. Sed inde conoscit q[uo]d iuy h hæreg amiat fide
infusa cea. oes arlos, et acquita cea. arly, qsi n[on] nty
amit aquita cea. relgos. et atq eosq rao fide fidei ac
quita, hære h incrdulita unius arli fides cea. oes de
Sdred. qdoqui enis sxio, herend oia credita ru fidei ac
quita, qsi rie infusa hent. Alioq sutio qoru. sq qualem
judat rcotus, e, fide infusa, et acqta dioue itq ejus h-
obtus. Xta h mq dlucidi nat mar q[uo]d e aues supernati
et nalis psit fide obty fide supnale agere mo q[uo]d drio.
22
Obty fide aq i specie dtrat pog suffit ad spty auy, et
obty ut revelaty a Dō psse spty n[on] dtrat ilty ada
fidei infusa, ni aciad lumen fidei, qo ni h acedne
obty ut revelaty a D, n[on] e sply, et supno obty fide
fidei. D mirq: ni aiudad lumen fidei obvi fiv dtrā-
do no mirq: n[on] m[odo] e miq iogty mosenso ogni ad obty fi
n[on] ptet. Sic aced lumen fidei hituale fecera da
tale indutive dtrado, ido mirq, et no sq. Sh h-ij
prad q[uo]d obty ut revelaty a Dō aiuriit n[on] secoad in
movedo obve ad aiy fidei infusa, ni fil efecive secd
hitus fidei et iduive movendo xpte pog auxiq ad em
ondy. Hoc atq vq e, bene q fadrat ey adeqate ob
ti fidei, et sufis ad obve movedy, qsi tota. Sita ei in
obto ut revelato a Dō qn ad eq splendq regrat lu
men, q[uo]d n[on] mouet obve uq iogty n[on] movead.
Bq. Ass
23
fidei sit priy efecivy asens Onis et fil obty fide pfiu.
Aphensio tory priory sile e priy efecivy, et obty fide

corp. oo. sill. hitus spti porit eē priy efecy d obty
pte acus spti. Nec facile ndo ans: n. m. fles, d gsis
obvy, set obty pte hiis: ng ag hnsio lovy priory, d
obty eius, set tn apsinsi pse noti, e obty pte asius
lovy priory.

24 Ay. Lumen male, sive lux ē priy efec
vy, d obty pte visoris corpep. Lumen sloy ē prius
efeivy visois beasy, d rao plis solens dy in rao obti gra
lis visiuy sive gats obty visile e vi luminis trat
visoq: qod d lumen spti erit priy refeoy asiu, drao
plani asy in eē credits. Ib ad hs xply. Sdgd ē d
mo sicut luis ad visoq snsible, qd certy ē, lg se hen
xpte obti: lumen m male videri pse noty e dny.
qßcolors videm n visa luce, at ig plra obta revelata
n iogto hitu, x pso eredam n ē uer ad xplty ob
ti plis spti revoce spti lumen.

25 Ad ly. Sdgd. ē le polite
luminis, sive qlitis ignantis x pre obti, d sll pris z
pluentis x pte pos, de qo albi aguind, talis
de po n pant hitus d pria, qo xperim x pte
poq succrentia. Lumen qd sloy ē priy visois n
ty xplet dy in rao visitis: dd m gi prd in le ast
obty visoi, ē lume xtgilis aia. xplet dy in rao
visilis xcē: viz ds sny h visilitg, qß a lume hēt
n trat visoq. Trat qd soy visilitg z3, qßa lume
n hed.

26 Sd, ē etet priy vy ad erbari lumi spti, xgilty obti gra
lis in rao evdlis xcē: qui h in re iis ned. vi rlda
de ente supnali 1o d 25 dxit, aiy supnaly fraty ad
obty nale semp respire in pso raoq supnaly. Ibqua

q° semp obtij ostuit sicut poens trare aux supnale ppria supnalia. Hoc si sit ve nly erit differentia inter ante pstate: correlativa sunt sit sca, et sca credibilitas. quadmoz sca, et acia cognilitas, sca e sca positas: quare sit obtij n erit proxime sce cognile, ni sgant pria acua conii: ita nec sget proxime sce credile fide divina, ni pria acua eius fidei, lumen pts hitualis et actale sgand. Vz h n e ad obtij fle fid. ea ptinere sed ad eius proximitz obtz, ut moveat.

Sectio. 3.

De vitte dng Atoritus
ad motivz Fidei.

87 Suma dgnitas, de cuius dictis fides adheat, Dii atortas e. Dagan e Q° an secura nso ad fidz theog? Sugit nsus eius secrus dgg rit mo: an sfuve ptcat ad obtij fle movz fidei; nso p respiat sce ab aua hus virtis? Cia. Ig ptem rd nave illusme Blanco, qi de F.R.D. l. 2. c. D 3 ofe rii movz fle et adeq fidei ee dna vevelaoz, ive dnz tsmoz actale fe hente dna atorite psupovetz. Ci at pe Soanz a Stha, et ll Ferre. Cia. Ig rd etz na vi ner Rgida, qi movz nly ad fdz fatet ee dnz atorite, et n° semp obtij fle, simiq et juz dz dy n respii sce ab acto fidei. Defndit hic D. 2. cne S.

88 Alitz liz. Dna atortas ptcd ostuve ad obtij fle movz fidei. Ita o nima Theoroz sca. Atorite pat. Pesti 75 dict: credidit Abrahz Do et repratz e ei ad justiz. Blas atz explicat h tsmoiz ait ad rom 4: n e atq, scriptz ppls ttz, et

p.r nos, q.s reputabit credentib. in D.m, q.i suscitavit
Xp̃um à mortuis. D.s qo e ras fiat nova de credendo
quatenus pollet atoritate, sive dignitate huma, ut ei credat
-itie e unanis D.i, hu inde ... tenendo alezy
Ss.ius teatz homil 36 ingit: ... ... mentem nos
tras in dignitatem D.i. Augustinus lib. 1. de Civitate Cap.
31: dnq. atoriti huma credat ... Ambros. lib. 6
Epistolarum 10a: cui magis de..., qd D.o credo? Leo ma
ximus Romanus Serm. 1 de Nativitate: dna ni e ator
tas, cui credimus.

29 Ratio ... De ratione fidei e credere
p.r atoritatem dicentis. In h. ni designat a scia, qd hec ra
one collig., ... sola loquentis ... atoritate, ...
nis ... : go de ratione fidei dnq. e credere p.r atoritatem D.i
dicentis, ac ... hec ... potest ad obiectum fidei ...
Dat.ando. De ratione fidei e credere loquenti, ... premo
veri ad ... fidem e loquentis atoritate ac ... crede
re p.r atoritatem dicentis. Co. Q.a sic credimus fide huma
credimus ... hoi, ... dignus fide estimamus, qd si n
estimamus ... n ... : go ... credimus fide dna
p.r dnq. dignitatem, sive atoritatem. ... partas, q.d exactam
ee ... dna testimona. ... Xp̃us Dnus a
pd. Joanem 8: scriptum e q. duorum hoim testimonium verum e:
Ego sum, qui testimonium phibeo de me ipso, et testimonium phibet
de me, qui misit me Pater. Et Joanes Epist. 1 Cap. 5
ait: si testimonium hoim accipimus testimonium D.i majus e.

30 Addit
disparitatem ... Dnio in suo ad ... huna ...
differentiva, ... q ab alio ... a Sapia, e verati

te loqutis digna e, qd credatur. Dna locutio se ipsa infal-
libilis e, et tamen in vita revelata, ac proinde digna se ipsa, qd
qd credatur, qn effluat pr. suq infallibilitatem et ad summam qua-
litatem a sapia et veracitate, sive atoritate dina. Ergo dis-
hec dispritas non tenet loquendo de externa Dei locutione, quae
in vocibus aliis ve signis sensibilibus constat: haec nam, contra sicut
est, si non est Dei loquo, et sic contra ad vere dissimilem.
Immo etsi locutio Dei externa esset de se infallibilis, et esset
Dei loquo, insufficiens esset ad fidem theologicam, nisi adequaret objectum
Dei loquo, infinita. Accedit ergo dispritas de loquo interna et
non est creatum.
gradus de hac assertione, similiter, quia ergo tenet esse spiritualis operationes
quibus Deus per imperio voluntatis ornat prius, et ideo conceptus ad
audientem, denique quia semper est aliqualiter grata, producit semper
signum ad extra, vimus audiatur.
31 Ad quod i dicta praefata constitue locu-
tionis dna disparitas non tenet. Ratio, quia sola interna Dei loquo
sufficiens e ad nram fidem, nisi signo aliquo exteriori manifestata.
Ergo: credimus fide dna Deum interno signo suum nobis conceptum
manifestat, et hoc non ala ratione, nisi quia est summe verax.
Credimus eadem fide, quod in dna mente sit noster eius concepta
mysterium manifestum, se habet sicut res ipsa e non ala ratione, nisi
quia Deus e summe sapiens. Sed hic e praeter credere fide dna ratio
Dei, haec nisi constitue ferre ad objectum fide sacri. Ad paritate
ritus, haec etiam instrata ostendit. Quia credimus hoc externis signis
fidei hunc instrata ostendit. Quia credimus hoc externis signis
suum nobis manifestare conceptum non ala ratione, nisi quia verax:
et eius maiestatem esse in interno conceptu, sed in ente, non ala ra-
tione, nisi quia sapiens, haec atoritas constitue spectat ad objectum
fide sacri hunc: ergo pariter.
32 Opes 1: quibus dna auxilium provi-
re beat per dna misericordia generate ad auxiliandum infir-
mitati nostrae, et a dna sapia dirigente, nemo dixit, has

Dei perfectiones ut sunt objectum formale spei theologicae, et sic auxilium: ergo quamvis divinus testimonium non sit quia a divina sapientia, et veracitate, non habet perfectiones divinas, et sic divinum testimonium est objectum formale fidei. Propterea pro ritus desierunt ex D. Thoma in disputatis quaestione unica de spe articulo 1 in corpore, et ad 3um afferente similem modum ac de spe et similiter de fide. Insuper, quamquam ideo divinum auxilium est totale objectum formale spei, quia in eo reperitur infrustrabilis efficacia victrix difficultatis; et in divino testimonio reperitur veritas infallibilis ut expresse ait D. Thomas quaestione 14 de veritate articulo 8 in corpore: ergo divinum testimonium est totale objectum formale fidei.

33 Non ante; sicut non sola docet, objectum formale spei dicere divinam operationem, et fidelitatem. Et quod in varias sortes primum movere ad spem aliquas alias divinas perfectiones maxime misericordiam, innaluitur ex Psalmo 129 Speret Israel in Domino quia apud Dominum misericordia. Et quod aliquid assignet, aut alias divinas perfectiones sunt inquirentes ad objectum formale spei ut ex ratione virtutis theologicae obtinentur per certitudinem quae est divinum auxilium ex eodem ex objecto formali totali. Sicut sanctitas pro nobis est et ita D. Thomas auctoritas. Sic leges dicuntur, Angelis logica de testimonio et interno non nudo, sed auctorizato. Ex dictis ne cadis pro supposito.

34 Opponi. Secundum illas rationes mysteria fidei sufficienter proposita et praecipue credibilia, sive ergo propositio sufficienter proponente ve vera ad ea praecipue credibilia est objectum formale fidei. Et tale est solum divinum testimonium: ergo hoc sic est objectum formale fidei. Dicimus majorem ergo propositio sufficiente, et sufficienter proponente, concedo: ergo propositio sufficiente, nego majorem. Explicatur sic ab exemplo. Sufficienter adiuvante gratia vere divina corporata Dei et creaturae; hoc tamen non est ita in sola creatura; quia sola non tantum non aliquam spontaneam gratiam Dei et creaturae; et sola sufficiente creatura ea habet corporata; quia suppletur gratia divina. Dicimus similiter de divino testimonio ergo sufficienter auctoritatis mysteria de ei ratio ad ea praecipue credibilia sufficienter. Namque obtinet creditum est, quod divinum testimonium credatur solum, auctoritas vero

dni ē, liq. p. atingi. Dī qa lt h vq i, vq parit e qo
dnq tīmoiq n nō zfalizatq e obtq flle fdei. Infalib
atq p atorite dnq.
35 Dices 3: Dnq tīmoiq snetit zcē iq obto qud
e in dna mente, e qud e in se: qo se solo sufit ad obtum
flle fidei. Prbo antis; q dnq tīmoiq hēt zcē og pfeog sta
liq; d eē zaq, d ofre iq obto qud in re, e qut in mente
dni i pfec sliq liq: qo. Pbo ans. Cuq paog Dī: dnq tīme
q hēt og pfeog zcq sliq liq, obto: ecq, no marq. Esse q
tiqtq aptq ad mefardq Dī scaptq zdnq, e obtq in se e pfec
zta dni tīmoiq, qp rane sui, e n altius hēt. Dd atq Dei
zenus scapts, lt ipse lt extrius mafestd tīmoiq, e pfecta
zica tīmoiq, qp n e se. Ad rane dnq atoritaīs hēt eiusq
moiq. Unde h n ese sive zcē, d rane dnq atoritaīs snec
tit iq obto qud e in mente dna. Dscuret tit de esitate
iq obto qut in se. Et tndq ta ssma aparite tīmoiq hu
ni d Angeli.
36 Instas mlplicit. 1º Utraq disfitas dni tīmoiq
e iq obto qud in re, et iq obto qud in mente i impfectio
dni locuoiq, d hec ex se xcedit og sliq impfeog: q a raone
sui e maxime pfecta in sua locuoiq: qo ex se xcedit utraq
q disfitaq. 2º Dna locuo e zcē q triutq sumq, d infalit
incelnaois ad loquedq iq in re, q e dna atoritas; d zpiq
tq na, sua ordat ad fitq priali: qo dna loquo na sua
ordat ad iq in e, iq loq snetit asegnt. 3º Ipsa loquo e
infalitas in auc, qo movet ad fidq; d hec e qo ex se sne
lit iq obto qud in se, d qud in mente; n atq zfalitas in
auc 1º: qo.
37 Ad 1q Dmarq: utraq disfitas e impfeo zca diunq
loquoiq no: xca, zdo marq. Amptudo locuoiq ad sgadq
d scaptq edimpfeo zca dnq loquoiq. Dd atq scapts zt
nus, vesq psa in e lind, lt lt loquoq mafestanq pfe

ē ex collocutionis, et oppositum est circa impossibile. Ratio, quia non potest
hic non repugnat verbo, et differentia ad utrumque, sicut habet dualoquio.
Ad 3m. Dimarg: dualoquio ē p̄cise per aptitudinem instrumenti sumi,
et infallibilis inclinationis, dicit, secundo: per exiga, no. Dualis in loquo
dualoquitur u. distinctur. D̄ ad loquendum, indifferentem de sé, cui,
n̄ ē loquo, hic supra dicebam. ordat ut instrumentu ad signa
pria. ē d. ē aptum n̄ per exiga. Ad 4m. Dimarg: ipsa dualo-
quo ē infallibilitas in aue., ē relatio; in g. fortiori Ecclesiæ auctoritate. Se-
marg. Ipsa dua autoritas e veritatis huius doctrinæ, sicut logat infa-
llibiliter docet. Unde ē infallibilitas in aue. ē dualitas eiusdem. Ex hac dua-
na loquo qua pristina e doctrinæ supra insinuatur, resultat infallibilitas
in aue. q. resultat secundum infallibilitas dualoquio obita cum vere reve-
lata in qua stat infallibilitas in aue.

§.

Autoritas dua e motivum rationis fidei.

38

Hoc ē supra adorta
contra Supplida. Autoritas doctoris, et iuxta quamquam reat̄ auctoritas dua autoritas
e motivum rationis Fidei. Sed ē motivum rationis. Unde sequitur. Ratio
1o. Motivum rationis fidei nostræ agit intellectum et repugnat per illius aues: cum in
eorum obiectum, et q. per aues n̄ repugnat n̄ ē obiectum eorum. Alterius motivum
esse intellectum attinens per aues fidei e eius motivum rationis. 2o.
Motivum rationis fidei ē eius ratio formalis, per quod ornatur, ad quod gravitur
tur, eius per aues sese fundat et requisit: quod rationis respiciente aliunde
e aues fidei. 3o aparibus. Virtus secreta e motivum rationis Charitatis The-
ologicæ, et rationis sui quid aues talis virtutis: ergo pariter. 4o ab autoritate
Divi Thomæ Doctoris Sancti 1a 2æ q. 1 arti 3. Ait ē sicut, etiamsi,
sicut ad finis in appetitibus, ita prius in cognitionibus. Sicut ergo aues voluntatis fert-
tur in sui obiectum sub motivum, ut ex tenda circa in motiva dicta assu-
mendo ipsa aues distinctio voluntatis; ita aues intellectus, qualis ē fidei actualis.

39

Ar-
guitur ergo in suo opposito sequitur D. Supplida. quod quare tentando n̄ esse-
quam, et sequendo quod erat gradus. Supponit hic Autoritas ascriptus veri revelatio

vel moveri a dna atorite lt scia scrente, q.a talis asus sbe
voit piedre et piogne atoris dnq. Hoc atq nunqs pat, usq
s. Ig p v L, g qd gtres quie anadorta, e atda ad obiq sle
movq virtus, id n gtat aug g ntq n dgnte ice movem
piogtq. Dbare conat. qd plucente cone dnq revelais p com
q detecta vete mytorq, hq e movq sle ziuq, e gmiq sidei.
gstabund oia & poe, e suoe argtorq.

20 hq. Obtq sle gmiq, e quam
Dnis sius et ee vetas sui Dnis obvq gn gmie, e gca asuid
nis respiad gsarq obta; d asus mystis revelati eitus p sidq
pt ee gosliis illata discursq: go obtq sle gmiq e gug asus
sdei pt ee vetas gsa mystis revelati. Pbet 1o asea asentiq Dnem
n bere adgereza obtq sle movq piogtq p gsas. Arets g wih
cit qd vetas gca revelatorq pt ee obtq sle gmiq gug travq
d n movq. In gdita m ca n o reta hoc illac: nlq alidmo
vq gui ded Do: go vetas g g atacta e movq, gug lius. Do
n e rsse, qd ois asus gltu aliis hed movq, gug, ui nimo
vri gitus & movo ant cogto p gsas ad asuq Dnis, qi gca a-
tingad stq obtq male ad od g g dbtarund. Vnirq m nbed
suus d poa eius elitiva adgere movq. Xta h, eg gitq n asco
D Apalda, etq Bso goto, Hogo: q a n pat vetq revelatam
ee movq ad asntidq dli, gd bi padq posuerad. Illius tq Ro
rdo marq, gs et sua Dhia patq supit Apalda, ego atq remea
optq supo pt raoes, gl asirtq suasi. d la ges obva Do n movet
ad sui asuq d. movq gs certis, l movq utrq gq.

21 hq. Asus Dni
tis sequentes hq eius asuq eliciend a chalico virte insua sdei. Dbi,
asus n oms respiund gmie, e gca atoriq Dei pt gs sus accusasus
elitus e: go u asu, blq respiund gmie e gca vetq mystijis
qds n e ala, gug gmie gce respiand. Maris rao. 1o Dta tales
asus in Chalico sit sugnales, oio certi, obsuri, valentes elita
re asus chariti, e Belgoiis sugnales, gl st priores asuis
dai. 2o. da alio ocrere hitus ad hq asuq, ad regos, susslue

rel. 3°. 2a n° e alius textus ad q̃ spectent. 4° 2a q̃stius q̃ti-
tur obto. scientifice, q̃ quotiens prius p̃ dscrsis, revocat adhi
tz. sig̃ q̃ 3o scientifice relig̃it. Hac miris e legeria q̃
ng. oio jmemor e revelaois, autorit. Di aut alius motioi
recitando et credendo arios fidei et quoties nobis q̃pun, ijs fre-
mimus assentimus et assentirem, et nante Do sersis ad oz cong,
et memoria sig atortis et revelaois. Atq̃ sane magni ponde
ris p̃ fidelis grati. Mar eius nari n̄ p̃t ab viro Theo. q̃
p̃turbet fides laquei q̃ni cans. Cuius facilis, sucq̃ muneri
deci faciedq̃ i tot Parochos Cathechistas, Confessarios, re-
lingentes fideles A. rudes in mo q̃dito q̃sitedi mystia.
12 Ideo q̃
marz, de ius vere n̄ dubito nostro miris sius p̃ q̃aos. Nq̃ m̄
oio jmemores sing atorti, et revelaois q̃stamus los a sue. Sig
q̃suis explite, e signate ad eas n̄ adortamo, inulite, et eite at
tendo, q̃tioli p̃ q̃entes ham p̃ cong ado tenus, ut jmemo
res videam, ty revan simul. Hoi dignosis & eo q̃ fidelis
ita credendo q̃gregatus, nix sit credat illico rel, q̃a e dotra Cha
lica, Xptana vetas, tradita ab Eclea aut Do revelata, alijs q̃ tris,
q̃g explat aut implat dna atortas. Sic q̃ & q̃tita q̃tioe expla
oprar & eadq̃ q̃tioe vtulis p̃mente dir oprari, qats aut prie
het q̃tio, lt tenues, q̃ aut med aut repatir jropradq̃, q̃suis ac
tu n̄ adortat p̃ reflexiog: q̃ facile e oprati & q̃suetuere, q̃t
tenuite q̃tiois l q̃t ostraong mentis ad ala. Sed vius mialis
ordarios fidelis certo ei fidei. Sic p̃ nixos sufn dna atorita.
Hus m lt jmemores fideles elientes, he, n̄ memores p̃ x
story, et oividorq̃ cong, q̃s a prio hiierui, et qui Ds denare p̃t
ad q̃ditos aus, memores tz, sit p̃ cong actalg tenus i facile
p̃ anadversoe reflexoq̃ conit, et ad q̃s Ls sirent ad p̃fatos aus
dersis nare n̄ p̃t.
13 3y. Priusq̃s q̃ltius q̃stiat alui mystio q̃ti
p̃ q̃gnitos atortas Di revelantis ea q̃ q̃gnitoe elicestit Dia
tas jca xij revelais et vitas jca mystij. q̃q̃ sola mystij q̃gn

sbe latebat. Sed ipsa ea apprehensione potest illius assentiri veri ejus mysterii, quin eo assensu assentiatur veri revelati: ergo. Patet minor: cum verum ita sola apprehensione mysterii non poterat illius assentiri, sed ejus veri quia in ea sola non innotescebat mysterii veritas; at sola adjuncta apprehensione revelationis denique innotescit mysterii veritas, quae antea latebat: ergo. Additur in explicationem argumenti. Absente luce, nequit illius assentiri: intuitive ex colore, cui assentiri potest accedente ipsa luci, quin eo assensu assentiatur lucis ex etiam gradatim deinceps, luce absente asseverat existisse colorem, quin asserat lucem existisse: ergo pariter. Instatur 1. Deficiente natura sensus ad assensum revelationis, potest illius assentiri mysterio sibi sufficienti proposito. Instatur 2. Charitas ex solo amore simplici bonitatis divinae potest moveri ad detestationem efficacem peccati oppositi divinae bonitati, quin detestatio ejus non adjicit: ergo.

24 Respondeo Distinguo majorem argumenti: eadem apprehensione clausit verum veritatem quam mysterii in se ipsa, nego majorem; in revelatione, concedo. Distinctione clara est argumenti solutio, et ista quae explicatione exiguntur sunt responsiones. Non enim veritas illa mysterii non in se ipsa, sed in revelatione illius patet per ipsum denique authoritatis revelantis apprehensionem, neque aliter illius assentiri ejusdem veri, quin per denique revelationem: illius enim absolute movens extrahitur ad assentiendum veri, in quo ipsi patet veritas. Parere supponit in ea quae eo est eo judicare. Explicatur in explicationem argumenti adductum nil evincit. Quia lux non movens potest ad illius assentiri 1º ex colori; sicut Deus revelans est movens ad assentiendum veri revelatae, quae non in se ipsa, sed in revelatione, sive apprehensa, sive judicata appareat vera. Indeque quod illius luce obtinet confundente, ut id intuitive agnoscat, quia color sine luce mutata non potest [illegible] sui variatione, et visum aditorium illius. Habet ejus speciei, seu similitudinem cum specie lucis, potest illius luce absente, assentiri ex [illegible], [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] in [illegible] [illegible] ratio, [illegible]. At non mysterium ejusdem revelatio, quae movens est 1º assentiendi.

25 Ad 3 [illegible] [illegible] de assensu implicito et [illegible] revelationis, quod [illegible] de [illegible] et explicito [illegible]

li supra dim̃. Ad — ca nobis ē: actus m̄ detestandi peccata, q͂a opta dnq beatati n̄ est vq dtroũ, nec Charitas virtus, sic movo suo gio ascedit volt n̄ hered. Quite slty dingrite ꝑmovo dq bity, wd e mis dotra in ma virtuty: sed detestao peccati q͂a dqny poena privaiis ꝑtnq beatunis, qq e atritio n̄ est auc spei theolcq, sic x sio eius mr. Quite slty dinglicite ꝑ movo n̄ hed Dq w bony nobis.

26 — Aty. Ꝑpota ꝓ aphisog— atorite revelante, ꝑt voltas imperare actiq mystiq, qn impera actiq revelais. Ostnd. Et voltas Do ꝑstare obsequiũ n̄ sq in actu revelais, ꝓ etq smie in actu mystiq. Imo obsqũq sdei videt exigere a nobis potius mystiq actiq, qs revelais. Atqi sic actus mystiq eē n̄ ꝑt, qn lsse lquiw alius s actus revelais, totq voltas obsqũq revocaret in actum revelais, dn smie in mystiq actiq: voltas m̄ n̄ ꝑstad obsqũq in eo actu, qi n̄ e ssbtus ꝓsus liberti; huic atq n̄ sbut actus mystiq, ubi zltus afirmi revelai Di, qa juvata rqt dfirmi re mystio, imo nec coheri ab actu mystiq revelati: q͂a sq lumine notq e dnq revelaq eē nso sxq uq vete mystiq: go.

27 — Rao maior is: 1o q͂a oblequiũ ꝑstitq atorti cretq n̄ tq otit in actu tsmoiq ꝓlus, qs in actu rei ꝑotq ꝓsus: tsmoiq m̄ loqntis nobis, idubitale e, sic ꝓsumpsimd dido in actu rei narratq totq ꝑher ei obseqũs: go. sltr. 2. Ubi sola revelais aphnsio sufficit ad captivadq zltq in actq revelatorq, nobilius eluiet n̄ obseqs, qo liud liberius, d reverentius ꝑher ad loq ac ꝓsuiq eius ꝓoq, minime cogntq ad lq. 3. q͂a Atoerum etq nit atortq Di n̄ sq dsntiedo revelai, ꝓ etq mystio, qn sr, et smie dsntiad revelai: go Chalius reverert ꝑorit dnq ator tq n̄ sq actu ꝓsu, ꝓ actu smio mystiq ob revelaonq ꝓsludq taxad aphisoe ꝑota.

28 — Ad argtq R. go voltas n̄ ꝑt imperare af

sy mystij, qn assentiat inquitat ꝺ quis revelaciq quous ꝑeq imprare, qn assentiat explite ꝺ signate ꝑisu imprard assi mystij qn n lateris ee revelaij, assus n ee ſidei: sed ſi imprard amrq qn n lateren ee ꝑ dng bitatg, amor n ee Charitis Theicq. Obsqu cativadi ꝺltq in utroq reperit ꝺ neſsemystiq ꝺ in assie revelai, uq in utroq obscuritas zniadiq ceda ꝑ asseq ꝑiq imprarinq. Nec ſine utroq ē obsquiq ſidei, qq bē ē de mystio ꝑ Di atoritq. Veritas loquois ꝺ atortis hunq n iget, qa ee navimd ſtmoq lognitis ꝺ in hac core oblaq lognti hoi n ꝑstandꝰ: sed ꝑstamd Dꝰ, ius ſtmoq obscre novimd. Ad ng stit ꝑeiſe in assu rei potq, ꝑ hunq ſtmoq obsqu ꝑstinq a ſide huna, ꝺ in assu cca veracitq lognitis, ꝺ ꝑ lq rei ſtſiſatq: qo et obsquiq ꝑ aſtibq a ſide dna stit in assu, qo dng cognimd atoritq, et ꝑ lq credimd mystia revelata.

29 Istand hnē ad lq marꝰ paoq ꝺ ad lq qq nil evincit. Ergo m ad splicq dng atortis oq ꝑstet Dꝰ, ſidei obsequiq n evinuit, qd assus mystij sit sine zea ecita ſida in dng atoritq moventq. Ad 3q dico, qd haeticus semꝰ ꝺtnit dng atoritq assentiendo mystio, sive erorq head, ... cca. lq, ꝺ Blasphemē indicet, ſiq ee eius ſtmoq, qd raro soit, sive qd ſegntius evit, stumacit ꝺ ꝑterve nege, dng ſtſicaonq ſoi, desmt ꝑotq et n nc temre dubitalq, ſicq violit assentri veri mystij. Ex h atq n recte sqa infert: n m, sufit ad ſidq hud ius desenu suffit ad heroes: uq bonq ꝺ zgra ca, malq atq i ꝺ qouq ꝑ desenu.

30 Sq. Images ſacre lt adorend ꝑ exemplar, ꝑstnil omind adorari in se ꝑsis, qn eodq aun adoret exemplar: qo ſe lic. Prao antis qa ſuffit ad earq veneraq ꝑpi ꝺ exemplar, in eius ꝑ dignitq ſpliciꝰ assiu votq, vrasceu cſam, ꝺ virtus reverq ſerat in ſolq imagq. Separitq ꝑ

nobis est, neque in imago adorari potest exemplar, quin eodem actu exemplar adoretur, quod sic dixit D. Thomas ibidem: motus in imaginem ut imago est in ipsum exemplar. Si imago in se ipsa adoretur una cum adoratione adoratione, eodem autem hec per motum ... tacto exemplaris excellentia, potest quoque ex hoc adoratio. Id contrarium cultum cognoscitur quod non imagines, ut excella clamant, et solus Deus adoratur. Hoc utique sufficit non potest, quin ... adingat ... autem latriae Deo insita excella. Si in hus autem, quin ... in ... excella, ad creatam Dei imaginem traerent, ... cultus non esset latriae, soli Deo attributus, ut attueverat alii nimis imagini, quod non est Dei extra angelos Carmen: neque Deus est quod imago docet, nec ...

Quaestio 4.

De ... revelationis ad motum fidei.

§ 1 Dng revelatio, loquens, seu efficacia est ... ut ... auctoritas moveat ... ad assensum fidei nemo ... Si ... ut ... auctoritas ... loquendi ... Deus loquens ... hus ... Deus loquens, ... ad credendum ... auctoritate ... Dubium hic est, quod ... to ... revelatio ... ut ... movere adequatum an sit ut ... et applicatio adequatum motivum, sit ... in ... auctoritate? Duo ... ad ... revelationem. ... Deus ... et ... ad ... Alii autem dicunt ... revelatio ... revelatio, seu ... loquens ... totum ... motivum fidei. Ita Dr. Eximius ... nostri sequuntur. ... Caietanus et Salmanticenses apud P. Marin D. 1. ... n. 12. Mastrius et Scotus ... Sinica, ... Esparza.

§ 2 Auctoritate ... Scriptura sacra ... reduit ... ad ... non ... ad ... auctoritatem. ... anis 3. qui credit in filium Dei habet testimonium Dei in se. ...

Thessal. 11, ut accepistis a nobis verbum Dei accepistis illud non
ut verbum hominum sed ut est verbum Dei. Huic fecit ambos Apostolos,
quibus ab auditoribus eorum propositionis exigebatur fides: verbum Dni quod
factum est hic dicit Dnus, et filia. Atqui hic ostendunt fidem neum
moveri ob verbum Dei et sermonem, et hoc ipso constitui potere ad mo
um fidei: ergo. Audiendum Apostolos quos moveri et rationem credendi in Deo ser
monem ponentes. Athanasius oratione contra Arianos Xtus asserit quod fi
deles non habent humanis aliis rationibus ut credant, sed fidelibus, nec
non astrationis Dei. Dr Angelicus passim, praesertim q. 14 de Verita
ate 8 in fine et in 5 ad 2, ait, quod adhaeret alicui sermoni, in quo
salutis veritas continetur. Et ideo adijt sermonem veritatis, se habere in
fide, ut principium in scientiis. Ista atque hic de revelatione parva dicta
sint: quod sit assensus certus in omnium revelatorum ducentibus praecun
dat, nil continet quod verbum Dei et sermonem aptum ad notificandum homi
nibus quod Deus vult testificari: nam fides ex auditu, auditus autem
per verbum Xpti ad Rom. 10. Ratio est in aperto: nam scire mens
loquendi, et velle loqui non est loqui et testificari; sed seorsim a pa
va revelatione sufficit scientia, et volito loquendi: ergo seorsim a pa
va revelatione non est loquutio, non est Dei testificatio: ergo ut testificatio
ad rationem credendi spectet constitutive et SS. Patres sermonem, parva revelatio
constitutive ingreditur motivum nostrum fidei.

53 Ratio pro 3o. Ex solis tenda
assensus fidei est in obiectum revelatum quod Deus dixit: ergo Dei dictio, lo
quutio, testificatio, sermonem, sive revelatio parva constitutive spectet ad obiectum
motivum fidei. Ratio 2a quod mera cognitio ad aliquid non adgit p
lg: sed cognitio, quae est mera cognitio ad aliquid amoris nlats adgit
amoris. Atqui ratio ag. p. ... tendit assensus fidei dna revelatio con
gruit quod est eius obiectum: Probatur, quod ipse moveri et rationis fidei
ad assentiendum mysteriis arcanis, ut ea credant, quod Deus summae au
toritatis ea affectat, revelata dicit. Ans ostendit 1. Si non est ex solis

tradita circa q. in obiecto revelato q. a Deo dicit, et q. a Deo
sumitur autoritas atque ata e infusionis q. dna autoritas se
n. vnatiua absolute mystica cum hac sint sententia, la nsa, et
nisi n. vnatur cum sententia q. b. Sed la tradita e qd superatq dnam
autoritatem. Atque tradere in obiecto revelato qd superatq dnam autoritatem
e tradere q. a Deo dicit q. go. Maris ratio: q. a superere dnam autori
tatem e eam ei applicatam obiecto revelato, et hic e movum adequatum fidei,
qd afert sistum et autoritatem et applicationem, sine superioris.

59 Dicas. Di
na autoritas n. qt sufficit ad assensum absolutum absque revelatione parva.
Ex his atque ratione deducitur qd revelatio sine e conditio sine qua n.
Sed illa dna autoritas e verificatum hui conditionis, sic Deus re
velans absolute, et vice versa: go revelatio sine e conditio sine qua n. ad assen
tandum assensum. Sed n. afert se parte lq conditionis, sine e conditio ad
credendum. Sed a. Sed a movum ad credendum n. e sola conditio connexio
cum vere revelatoris et cum connexio absoluta. Hanc sistuit praefatae conditio
nis, sive dna revelatio parva: go revelatio parva sistuit movum fi
dei. Et qd parva revelatio aut e applicatio dnae autoritatis mystice cre
dendo, et sic sistuit connexionem absolutam dnae autoritatis cum revelatis ut di
cebamus. Aut propter tales applicationes sine qua reqr. ut nobis sine nobis,
dna autoritas applicata ei revelatis, sicut pro aliis dna sit. Sic
atque nobis. Unde constat de hac applicatione et sententia n. e requisita pa
va revelatio ad talis fine, nisi e conditio sine qua n. Si sit adas
regri ut hac ipsius nobis constet pro revelationes roit arguens ... ideo resp.
qd nobis constet pro revelationes ei applicatam dnam autoritatem mystice q. a ...
tradita in obiecto revelato q. a Deo e sumit autoritas e infusionis ad
fidem quoniam n. nititur connexione absoluta cum revelatis, q. si sola di
na autoritas n. haberet.

55 Inde. Deus n. loquitur absolute, et sic cum cum n.
pro revelationes parvas ad extra factis in tempore de circa absolute.

Cu m cre n̄ conteniu ab ipso, et in tempore Ds n̄ fuit ab ipso revelans sed sive loquens ut Cris, et in tempore: nequit poterit superare Deus obiecte, et sit loquens ut n̄ contentis; ideo sive velao aliqua ingredi debet ad constituendum, et adequatum moveri fidei ea pava, qua Ds sit revelans constituit, et quia rursus ad nostram fidem.

56 Ut adire ostendit quod una revelao n̄ seorsim, et similiter acua et prima Di loquone constituit obiectum fidei, ut omnes tenent DD. dissentientibus DD. Aro Aurdo Meratio, et Marin Rao. Quia revelao pava constituere sit ad moveri fidei quatenus est ralis Di loquo. Est atque una loquio ralis sit que integra acua revelat, nempe quod volo loquendi, et conque dicunt ad loquendum: loquo in eo ralis reduplicat hanc, volo ut et me hoes sciant verbum esse incarnatum etc. Seorsim vero ab his integra revelatio acibus pava Di loquio n̄ est sed ralis, et malis loquo. Neque obstat, quod acua revelao nobis innotescat per pavam; revelao in pava apparet per hunc anuntiaoem, nihilominus ipsa est de obiecto fidei primo, quia credimus ut una loquoe; et credimus ut una loquioe ralis: ergo quamvis mia pava innotescat nobis acua Di revelao, hec est de obiecto fidei primo fidei. Et quaedam ea credibilitatis arguta, quae nobis notam faciunt Di revelatam demonstrant eius raoem, sive inseparatam a revelaone acua.

57

Neque hinc bene infe

ras sufficere una atoritas, sufficere una revelao adequate sufficiente ad credendum: quia sicut constituta et acua, et pava una revelao est per se connexa ut ni credendum vere, ut constituta supponit per Di scientiam de mystio. Non in astro una revelat constituit per Di scientiam de mysterio, et per scientiam, qua Di cognoscit extra fida esse apta ut homines educandi in agnitione mysterij et iudicent esse in Deo scientiam de mysterio. Unde una revelao n̄ raoe sui, et seorsim ab atoritate una

sueta e ut vere mystis. sgnt qd rao e sui, quia est fundamentum, nisa Dei atq atoritas ad credendum.

58 Demum tq revelatio constitui quod sit de mysterio, adhuc nisa e dna atoritas. Sq quod sa dna scia de mysterio, et volio revelandi mysterium e atoritas Dei in aue l, sive aue las dna atoritas, ut la i sapia, hic atq veracitas: sed quod nisa e dna atoritas. Ad pleturn vo obsequij, quod Deo asia mod dsitio e movens nisus etq atoritas in aue l. Ad hunc obsequium plenudo h a nobis postlat, ut credamus Deo n. sit quod infalibilis scia et decerq infalibiliter se pre tali scia he quod virtutes e esse ad hendam eius mi scia, et decerq. Sit atq virtus sit atoritas in aue l.

D.

Fit satis argtis Drij.

59 Ly. Fides e virtus Theologica: go ingt ee obtus etq spiale lius movens dna prava revelatio, quia e quod creatus. Dsvat l: oes asus fdei sit eiusdem spei. Ben atq dar, quia distte revelatio & nra sea: go l. Aut in nalbus, sic et iltualbus pria bend genere sitq adeque essiq effectus. Dsa va Dei revelatio n pone adeque effectus asus fdei: huic m e valde effectus et la mining effectus: oo. Ad argtis sdo endit no sqs. Aliud sepius quod divin virtus Theologica a morli petat eius obtus sle ee adeque dnis: spes nam e virtus Theologica, et quod amor e sicuprius hd obto fli adeqo alqd creatus, sed Deus spok ong. Ad virtus Theologica sufit generice, et diste adgere alqd creatus ut obtus fle, qd hd fdes. Ad la sequitur, qd revelatio dr sitas tota e malis aut & pte sorq, quod Deus logs, aut & pte verq gas logs. Dao mesa, qua movens creddi n e qua Ds sp hoc dra ta qua logs nec qua k dratus obtus manifestat, & qua Ds logs, et k movens sems e eius qtumque esse drant pau revelacoes. Ex qarq diste ad sumq refndit in asus fdei disitas pnl:

relingitur aliq[uae] identitas moralis, et Ithygea. Sicut in illi igit actibus charitatis, quibus Deus amo, q[uia] est bonus, et q[uia] est misericors, mo diverso tendimus in Deum. Ad 3um, quod dna revelao prava inadequate sub ind[ivid]uo spectans actus fidei, qui et hic nihil concurrit absque ut vere myst[erium] id dictum a Deo, ex hac ratione absque constituit dna revelas.

60 Ut sub sola dna autoritas est motivum ad hunc assensum, quidquid Deus revelat, verum est ergo sola dna autoritas sufficit ad credendum omnes veritates fidei sub ratione credibilitatis: ergo sub revelatione detecto quod sub ratione credibili continet incarnatio Verbi, sola dna autoritas sufficiet ad eam credendam, et consequenter prava revelatio non potest moveri, et sic inutilis erit ad credendum. Confirmat, et explicat exemplo. Motivum ad credendum quod omnis homo est redemptus, sufficit ad credendum quod Petrus est redemptus: et sic requiritur ut inutilis, quod constituat partem eius hoc. R. Distinguo. Sunt hic actus, quidquid Deus revelat verum est, in sensu diviso, et in sensu absoluto. In diviso sensu accepto, verum est antecedens, quia sola dna autoritas verificat hanc divisionem, si Deus loquitur, quidquid loquitur verum est. In sensu absoluto sic est antecedens, quia sic est veritas contingens involvens revelationem existentem, et absque quod non habet ex vi solius autoritatis dnae quae est veritas nostra, et etiam ex vi revelationis actualis, quae consequenter est motivum partiale ad eiusmodi assensum in sensu absoluto.

61 Deduxit hinc, quod sola autoritas est motivum ad assentiendum omnibus veritatibus sub ratione credibilis eo modo quo credibilis accipitur, non vero quo non accipitur credibilis. Sed bla sufficit ad hunc assensum divisum, si Deus revelat incarnationem, Incarnatio vera est: non tamen ad hunc assensum absolutum, incarnatio vera est. Unde nostra ultima consequentia. Negatur probatio a revelatione non continetur dna autoritas quidem componendo sub assertione ut certa absoluta dna incarnationis, et autoritas non connexa absolute ut vere credenda non sufficit ad assensum absolutum, et si non est dna quae testificante non est sufficiens ad assensum qui sit fidei: ergo. Disparitas ad exemplum est,

qd in h. vrbo ho e redempts, sinet jmiu Xru. In h. atz ibidem, fi. D. revelat qqd . . . n sinet hoc absq. D. revelat incarnag: 1do movq ad lq. expli sufficit ad lq. Alii in aliis.

62 Sq. A tingq obti fflis fidei discernit credentes a n credente fidelq ab infideli: et adgntia revelatis pavq n discernit fidelq ab infideli, sive credentes a n credenti: 1o mi, fq disquit credentes ab infideli qd lecta etrna, lqa ee D. loquos, n vo te: qo adgntia revelatis pavq n e obti fflis, et sqnt fla pava revelao n e de ffli obto. 2do marq et no mirq de adgntia revelatis pavq fit ug acva qd vis va s de adgntia revelatis pavq seorsim ab acva. Sic adgntia discreva fidelis ab infideli e adgntia revelatis dnq et sqnt pavq et acvq; qa sola pava n discernit, et sola acva, lt s discreva n tq ajus fidei. Assus mi fidei dnq e Do loqnti et fficanti; et ug sola revelae acva, sive seorsim a pava n scis a nobq et fficant, et loqnd: qo seorsim a pava n scis tnda ajus fidei discreva. Ibo: seorsim a pava revelae scipe in acva revelaore discrevq assus et n fidei, ius adgntia fr e utrusq. — Infer. Ad e dsrend ad vetq et fflsitq n e movq et dsrevq fidei. Et atq dsrend ad vetq et fflsitq revelao pava. R. Dsquodita dsfra gadd, se solo n e movq, nq dsrevq et in cosortio alterius. Ad mi qhid qd revelao pava se sola dsrend in cosortio acvq e dnq atortis dbrit ad ee loquos D. movcat et discernat nrq fidq?

63 Sq. Apletq credbant fe qe qsis revelabant; et n qr revelaoq. q trdr. 2a credbant qr judiq et obbo ffusq a Do; h mi mo D. loqebat qphetis. Atqi tale judiq nq se qsq hebat qa movo, nq alq D. loquoq: qo credebant fidq, et n qr revelaoq. No qd judiq de obto infusq a Do s fidei; e mi in Apltis the lli, et sqnt cirra libere

ti, et meritum, quod non habet fides. Sicutque hinc est ratio prophetica habita pro vere revelata. Prophetae credebant fide prophetiae, quae Deus revelabat. 1° Per signa, instrumentalia exhibita a Deo ad cognoscendum et per sufficiens lumen ad cognoscendum loquentem esse Deum. 2° Per signa talia in quibus Deus loquens et homines audientes non dicebant cogitare reflexe, ad ad assensum veri revelati moverent. Utroque atque modo assensus erat per divinam revelationem.

62 5y. Id est motivum fidei, a quo derivatur infallibilitas in assensu fidei, et a sola divina auctoritate derivatur infallibilitas in assensu fidei: est non id, a quo ipsa revelatio est infallibilis: ergo. Nota minor. Ad cuius rationem dico, quod id, a quo derivatur infallibilitas in assensu fidei est a quo ipsa revelatio est certa, et infallibilis. Derivatur atque infallibilitas in assensu a priori connexio cum vere revelata, quae in auctoritate, et revelatione stat. Unde ipsa revelatio parva ab auctoritate tamen a priori certa et infallibilis est, et assensum ipsa principaliter dicit. Nec fides recursus ad signum divinum, ad extra per a revelatione adscribatur divina auctoritati sufficiens connexio. Divinis non talia divina cum vere revelata connexa, et non habet connexio sufficit ad fidem, ad quem requiritur connexio intrinseca cum Deus attestetur. Nec ipsius fidei recursus ad revelationem quaeque. Nec scire modum loquendi, et velle loqui non est loqui: et ad motivum fidei requiritur connexio Dei loquentis, et attestantis, quae constituunt reduplicatam revelationem parvam.

65 by. Auctoritas divina et eius revelatio enuntiant aliquid sub ratione non connexi absolute cum vere revelata; et sufficit ad assensum fidei, addita ad materia ratione quod eventus constet de ratione praefata: ergo sola divina auctoritas sola dicta connexione, revelatione addita ad materia ratione ad dictionem absque est sufficiens motivum fidei. Nota minor de motivo sufficienti. Dicitur namque est, rationes praefatae esse per signa loquentis: et non revelant directe et per signa obtinet rationes assumitur ad per quod sit cum loquente constituendo instrumentum ad ducendum illum in cognitionem veri

abstz. Et quod fide non credimus, quae Deus non revelat. Fatendum admissis quod revelaoz indispensabiliter requiritur ad moveg fidei assensum. Si quo fide credimus vere abstz, Deus abste eg revelauit. Sit quod quod illa revelatio, seu loquutio abstz dicenda, nimirum quia fatz sedoz nostri apellamus hoc discrimine quod hi loquutio abstz ut morg sedoz ex-mend nos vo ut movg materiale.

66 Ius. Fide credimus Deum extare; et non per revelaz. Ostenditur 1. Lia evidentiu cognoscere aliqui extre, quod logice et igne anquam extra Deus credat per revelaz, ja independenter a revelaone certa est. 2. Lia stulty est credere aliquid extre, quod ipse dixit se extre, ut prius credatur ipsum extra, quod est dicere. Accedit, quod atortai Dei creditur per se, et non per revelaz: nihil enim per se credi per revelaz nisi quod scripturg ut atorite, ut scorsim ipsa independenter ad veritz et falsitz. Ita morg et no mirg. Etiam p accessum sequuntur quod his assensus existentu extz Dei non possit esse per revelaz, ac proinde quod extra Dei non potest 1o cogni per se ipsam strz. In his quo cognitio extra Deum per evidz aut per cong certz, et ob sergz ex Deo suam no lumine veritz in se ipsa detegente. Post hoc atz assensum lumine, ut Deus extra per deng thmoy credat.

67 Deo; quia dna atortai, et thmoy est novy, dstz g movy per quod credi per dna extra: ja supposito x quod ilus, adest movy ex parte voltis, nimirum quod hostimy Dei dicenti suam extz credere. Ego atz Deus dit non sel in Scriptura, ubi ubi a Bt, Vivo Ego, dicit Dnus, Ego sum, qui sum, Ego sum Deus vester. Silicet ad aditgtg. Ostendit enim ex Scriptura sacra, Deum revelasse suam atoritatem: ait enim Joannis 61 Ego sum Via, Veritas, et Vita, et Apoca 10 hoc dicit fidelis, et verax. Neque obicientes nostre post, has veritates Deum revelasse, quia ex ea posteriori eius sunt aut Deus extz, et revelaz non credi fide strz ex ea supposiz argti, aut non requirit ad creddy strz fide dnz revelaz ex ea supposiz Dni, et leg eorz.

68 8y. Sola lex, dn. promulgao ... e motiv obediq: ...

go sla dna atortas, dn. revelao e motivz assus fidei. Ratio

paritis: q. a utraq. e aplao, la legis, d. hec atortis dnq. Sicq

Auctis D. reamd. q. nobq e partas; q. a abssq. promlgae n. zlgr

pfecte ostuta lex. Xpta absq. m. lex e volio, superioris hunc

mo ad subditos dicta, qi recepts abssq. promlgae n. zlgr pfecte

ostutus. Ld si pr. promlgaq lex ostuat, iq obediq honstas mo-

va e p. ... ad legq, d. promlgaq, d. partas maiestte pnobq

e. Id ofo anti no dgss. Dportas. N. ... ostitz ... adq

mlgaq ..., d. ad leoq hec st honstas obediq: gare n. proml

gao, d. sla lex ator st ad motivq obediq. Ad ... motivq fide

... e q. a Ds. dixit, go n. zlgr pfie ostutq abssq. dna revel

lae. Nq go revelae s. aplao atortis mystio crededo e ... ut

moerq aplaoq ut credamd. Nc aplao ignis passio e moera ...

ad ... , d n. moera ... ps movi, ut ... ...

d unio albednis ad ... e moera ..., aud ... ad redq ...

albq e. ate ps movi ut judiq ... ei albq.

Quaestio. 5.

De ... ... Ds. atoritq.

69 Stuimd. dnq auto

... revelae ... ostuut ad motivq fidei. Aureaor rei tracta

tio postlad ... ... p. qas dnas pfeoes intime e st ostuad. Ds

3a apelad. 1a veritas. In essdo, qats ... e in lia entis gadet

... cognilite. In cognedo, qats ... hed virtq cogniuq,

infitqq ..., qa circumspicit oia. In dicdo, qats hed pfeonq

vi cui ... e ad n. loquedq sq, sive ad loquedq vq casu,

go logar. Querit: in qanq & his pfeobq pota st s. diuna

atortas fdei mova? Ex. Aft, qi nobqiq tend, lgDi vetq reve-

lantq ei motivq fdei, Aureolus, d Caietand opinand, ad vetq

in essdo, seu alq Deitq ... st ostuoq dnq atortis. Alijuq

D Valentia ad vetz in cognedo. Et hec opio truit D Bo na-tura in Zy dstoe 22 aro 1. Aly ad vetz in dicedo ut Drado Ferre, d Donet. Aly ad utrg vetz in cognendo, d loquedo ut Exim Sarez, d Vazqz. Aly & Sali ad Sfcionz qi dstz ab enumatis. Aly ut Dsplda p revelats p mysterijs Sufnt Stutz judand dng atorts p opoz, d fidelitz dng. Ldqt afiand Lor hz opioes tuet D Mtsa D 9 He 2. Nry judi ut D uria asrta sbcim.

S.

Ny asrtz, eiuq dfisio ab optis.

10 Nec Deitas, nec ala dna Sfeo, si a sapia, d veracite gscendand, e obty fle nly, nec sufnd movy fdei. Asrty met lz ptz. Stnd 1a. Sleay sapiz, d veracitis Di e sufns ad asnti dy dno tfmoo, gduy n v, d degouy i obte: go nec Dtas, nec ala dna Sfeo, si ab lo ssplexo gscdand e obty fle nly fdei. Datan Lo sufit w tfmoy i indefectil uy, sufit ad asnti dy tfsti moo. Ad splexy & sapia, d veracite Di sufit w gduy Di tfmoy, d degouy i obto i indefectil uy: go. Prao miris: ng & vi veracitis tfmoy e sfre indefectil Dno judio, d n e z def fetill uy & vi sapiz. Stnd Lpi. Lo n e fr dna atortas indico, do n e sufnd obty fle fdei. Ad nec Dtas, nec ala dna Sfeo, i gscindand fr a sapia, d veracite e fr Di atortas indicdo: go nec Di..tas, nec ala dna Sfeo, si gscindand a sapia, d veracite, e obty fle sufnd fdei. Dat mir. Autortas e Sfeo pria aontis valis w talis w sciat go loqat, gd n hed fr Ditas, nec ala dna Sfeo gscindnd a sapia, d veracite. Plus, Autortas a Sfeo aontis valis logntis detra va ad n loquedy dna mente, gd fr n het Deitas, nec ala dna Sfeo gscindnd a sapia, d veracite. Pget. Lda Deitas fr prciva a sapia, d veracite e thy radalis miate, d rote sxa ut infalite tfmonij,

qats exigit pfectione omnie ut pxime infalizante dny tmoy, quia illa ea n pt, ni sapia et veracitas dna.

11 Dices 3° lg pg. Fidelis rogatus quare credat incarnaz, rd, quia Ds revelavit. Si rg rogd quare credat Do revelanti, ret, quia nec pt falli nec nos fallere. Si demu quare nec pt Ds falli nec fallere, rd, quia Ds e: go Deitas nso spetat ad obty fle movy fdei. Rao sqz, quia in eq resolvit ultmo assus fidei, ud x facto dversu liquet. Rdo and, et no sqs. Nq in his rao nibz, quia Ds revelavit, quia nec pt falli nec fallere inet tota rao obva creddi; in ulma vo rae assert, qua in Do s obva rao, ud pstere damd. Sutio xoit explis. Si rogo, cur pro credg rebo, quia sapi end et verax e. Si rg petas, quare prus verax credd, reg, quia bene educatus e. Et tn n inpositive, et in prore repsoe het obty fle fdei hung. Aliud x pso D. Si rogams quare obedig pl tamd Do remd quia e nec supmus Dnus. Ld si rg inrogem quare Ds e nec supmus Dnus, remd quia e Ds. Et nilominus n in hac posterre, et in prore repsoe inet pfeo dna pfand nrg obedig.

12 Rao sqz natz D. In Deitz ultmo resolvit assus fdei tqs in rag fle, et ulmg assntiedi, no tqs in eq utulz essdisdo. Hoc e, qsvis Deitas s radix mpha pt qua in Do e Autoritas n tz e ea obva pt qug assntimd ong atoriti revelanti: Deite m n plta st, et virte pcisa atorte Dei het st dgnitas suma, ud credd. Qdmy n plta Deite, pcisis eius dmiy het st dignitas ud ei pstet obedia. Ld stadas, atorte n posse excite movere ad assy fdei ni pcognd event x Deite, omig. Inde sq dducit, cong Deitis ee sdiog, sine qa n ut atoritas excite moveat ad assy fdei. Sic teneris dicere, assy fdei pedere creas pcogtai, et hary cong ee sdiog sine qa n, ut atoritas excite moveat ad assy fdei quia n Deitas pt excite movre qn pcognat event x Cris.

13 Dices 2. pt revelab, pstorijs, dminatorijs sit de obto movo nso pstntia, fdeltas, et opera: go pt his revelabz

ala dna ꝑſſio ꝑſendnd a veracite, et ſapia rgſ ex pte obti mo-
tivi. Rao antis, qa ſt ꝑſcindamd a ꝑſtntia, et fdelite n eſt
qd excdat ambiguitg ſive formdng, nq Ds ſ muaturus anq
ſtus, ſt ꝑſcindamd ab ꝑpoa, n e qd excdat abiguitg et for-
midng, an Ds facturd ſ qd ꝑſit, aut ꝫminatus e. No ant
et ꝑaoq. Vi m ſapig et veracitis dng, agbq n ꝑſcindat, excdit
la formido et abiguitas, et certudo het, qd Ds n ſ mutatu-
rus anq qd poq heat ut exſeqat, qd ſe factrq ꝑſit. Rao: qa neſſ
dbitu de infinitate ſapig et veracitis Dei dbtari n pt ex ob
to ꝑſoe aut ꝫminaoe revelato. Se revelat ꝑſnd Ds anus
faciedi rg, revelat ru ꝑſtus futuo, revelat qd Ds ag faciet:
qo vi ſapig et veracitis dng, a qbq n ꝑſcindat, nq formidat
nq dbtat, et certudo het, qd Ds anq n ſ muaturus, qd re-
erit, qd a Do fiet. Vnu fdeltas in eiuſmi ꝑſiobq ꝑſtntia, et
ꝑpoa n ſe hent nſi ex pte obti movi.

79

Dices 9. Ut credamd ho-
mi ꝑmitnti rgſ ut obtq movq fdeltas et ꝑpoa: qo et ut credam
Do ꝑmtenti. Et ita qdq inuend Scrq ꝑſmoa revocanti a fdem
ꝑſoq ad Di fdelitq et ꝑpoq. Dit Aplus ad Hebraeos 1 fdelis
e m, qi reꝑſit. Et ad Rom 4 Abrahq ꝫfortatus e fde ple-
nime ſciens, qa qcuqz ꝑſit poend e facre. Ido ant eno ꝫ=
qſ. Diſpritas. Cotio, cui ho ꝫformat raoe veracitis ꝑſoq ex nq,
n onetiſicq futuoe, et exequoe rei ꝑſſq, n raoe fdelitis et poq.
Ido lt certi de ꝫſrite hunq ꝑſois uq mente, ſi aliude ſciam
aſuetq hoq muare anq aut n hiturq poſſq exſequendi licu ꝑ-
ſſoi fidq n damd. Eoꝫrio; dna cotio, cui exna ꝑſio indefec-
tibilr ꝫformat vaoe veracitis dnq, onetit eſſr raoe ſapig uq rei
ꝑſoe futuoe, e exequoe: qare dnq ꝫplexq ſapig et verac-
tis ſuffit ad ꝑſtadq fdq dnis ꝑſiobq. Ad ex Scrura addr, n pat
ꝑſſiones fdelitis et dnq poq nſo movere, et in ꝫſortio ſapig et ve-
racitis poſſe movere ad aſſtndq Di ꝑpobq. Ad ſicnt ꝫdimd, et
in aiuſ ꝫfraonq adimd, qd ea ꝑſſeo, qz Dq moved ad verifadq
ſuq aſſrtionq, et ꝫclnat ad revelaoq uq pt ee obtq movendi re-

durdant ad assy fidei. Sic atq. sit fidelitas, opoa, misericordia, Jus tia, constantia.

77 Dices 2. Revelao prioria e grata, h e raoe cur Ds movea ad rei exequos, intuitu verbi dati: go eius mi revelao dicitio digend ad revelady puenit decry exequoq: alit h n peet a Do incipi intuitu vbi dati: go revelao prioria n mesad decry exequuy: n m mesar decry, gd n psupit ad cory, ga dirit revelao: go id ostndat decry exequuy rgs fidelitas, ad gs spetad sformare facta uy dictis: go id credat Dy factry gd pmit rgs fidelitas movend. Ad and dogs. Nilatz atq sqns D: go revelao prioria n mesad decry exequuy dbrate din prlari, sdo dgs; inde trate, d sbdsinto, no dgs, et inedi sic paoq adjntq. Explatur. Ad prorig revelag rgs nso oio anies, sive gtio adimpledi fa; alit n eet verax: ido q mentit, gi sine ano adimplen di pmit, d psierus e, si jurgto talg psoq ofirmet. Atni revelao dna psoria psupit decry gtivy, d Ds reservad sbi lbertz ad exequuy scipedy, l ex movo fidelitii intuitu vbi dati, l ex alo movo. Seuq decry D scipat revelaty e pi ydbrate dsbdsinto, gd sufit ad creddy, gd res psia erit, d gd a Do fiet. Qare nadq sit dq ulmq dgq.

76 Dices 5. Dr id credimd futg eē rg psg, g gd infalit erit, d infalit erit p ostntig, d opog: go p eas credimd futg eē rg psg. Addis. Drg id credimd revelai psorig, g gd Ds e infalit dbratus ad exequuq rei psg; d sic e dbratus p fidelitz, d opoq: go. D marq: p id credimd futg eē rg psg, g gd infalit erit infalite indicdo, sdo: hq c atq infalitai nso; et psso dtit in sglesso x sapia, d veraute. Infalit erit infalibitate in exgdo reo: miq, d na dgz. Ad aditgz na ablte marq. Dr id credimd revelai psorig, g gd pla ostndit infalit, Dy eē infalit dbratg ad exequuq rei psig. Nā atq dbraoq sr pviens a fidelite d opoa revelao ostndit infalit vaoe sapig Dei, d veraute.

77 Dices 2a [illegible] Scrā multoties revocant fidē in Dm
qr mentionē faciant de sapiā, et veracite: ḡo Deitas sola ḡt
ē obtū moviī fidei. Ans ɔsta' ex lo. Script. Credidit Abraham Deo ḡa
a rōne firmat. 2a Sᵘ n. ṗcisè qd cognamᵈ Dm algd dicere, id cre
dimᵈ ēē vm. Ido ans, et no ɔqß. N. uno in loco docent oīa Scrā
rī. Ex aliis locis hemᵈ Scrā revocare fidē in sapiā, et veraci
tē. Dūdū qo in Dm, sta qd ō in se revocari fidē ab Scra. Sic
ab eadē dicē Dm creare, Dm ṗvidere, qē n. ṗdant ēē Deitē ṗd
asta ab opōa ad ɔltra, ab volte. Vectius forsan ḡare ex lis
tlmoīs Deitē fr. stere in ɔplexo oīū ɔfecōū nsarū abstarum:
sic ni evund. fles ṗdaves ey, Dᵒ ē moviī fidei, Dᵒ crea, Dᵒ
ṗvidē. Adjntū raoē no; nq Deitas sit ūspīt a nobī, recteḡi
Dī ut ṗriū rotū, et radale, n. ṗrimū, et fle credendᵒ loquorē ḡ.
78 Deī
tas. Deitas ḡt hīc excelē ɔfert autortē dne loquonī, sed dig
nitas Regis loquoī regis, ido qr majus hēt crimen n. cre
dere Regi, qß vasallo, qßvis eqles sit ṗsū sapan' sapia, et
veracitas. No ɔsptū de atorte infalizante tlmoē. Dgnitas
Regis n. ɔfert atortē sue loquonī, ni desert a sapiā et vera
cite, qe in solo ex ṗriā dgnite ṗsumund. Sed majus crimen
n. credre Regi, qß sodito, qēo eqles sit in sapiā et veracite,
sī evincit qd cresca injria ex mare dgnite sōbe ofsīs.
Sed id ucē ṗat ex eo, qd majus ē crimen agere 3a sīcs ṗri
ctis Regis, qß 3a eqle sius ṗcietis sōditi.
79 Dices 3. Deitas
fr. id talis ē miata, et radalis motivo ad loquedū de reḡe ṗdū
in se: go ē moviī sufsnᵈ ad asū fidei. Sao ḡi [illegible] ad cre=
damᵈ Dᵒ, sufsit cognre Dᵒ cē impoē loquoē fsi: at n. cogni=
mᵈ fr. miatē, et radalē Dᵒ. Mag ad loquedū de reḡe ṗdū, fr. in
se: go. Ido and, et no ɔqß: si n. ṗscindmᵈ a ɔfecōū fr. infallzan
tibᵉ asū fidei ṗscindimᵈ a movo hic, qßvis n. ṗscindamᵈ a Dei

rate radante tales efficaci. Ad marg. ratis: ut credamus Deo sufficit cognoscere impossibile esse ut loquatur falsum, quia in omni hypothesi possibili Deus est summe sapiens et verax, sed: sufficit cognoscere Deum esse impossibile sibi radaliter et rotè loqui falsum, nego marg. Dsque subsum marg. et nego conseq. Ani. tamen radalitas impossibilitas loquendi falsum coniungitur cum excelsiore subsistit, et duae ratiis in quibus coniungitur cum omnia impossibile subsistit. Hoc atque immedia impossibilitas non stat nisi in Deitate et in complexo sapientiae et veracitatis, quas radat. Sit aliter eadem mar dsqui. Sufficit cognoscere Deum esse impossibile loqui falsum ex modo loquendi physice radalis sed: aliter nego marg. Sufficit Deitas prescindendo a sapientia et veracitate, et sic non est physice impossibilis loqui falsa ex modo loquendi physice radali, ut ad summum ex sympatica et quadam naturali dictae ad loquendum verum. Atque auctoritas in dicendo est dictae ad loquendum verum ex modo loquendi physice radali: ergo.

80 Instas. Ergo Deitas est radaliter tamen dictata ad loquendum verum, quia omne obvio procedat sapientiae et veracitatis, non vero quod continuis cogitationibus dirigeat ratione sapientiae et veracitatis ad aliquod faciendum: ergo cognita excellentia Deitatis potest continuis fide admitti. Ans. ostendo ex patris. Ignis est prius calorem producat, et postea summum, potest omnino dictare contra ad congruentiam summi. Ignis positio alta et efficax producat prius auxilium congruum postea hominis conversionem, potest omnino dictare contra ad conversionem conversio facta: ergo. Nego ans. Nego exemplum a rationem movi sufficientis ad fidem Deitas, quia in ratione, et verum loquendi mittat omne obvio sapientia, et veracitas, et aliunde. Ideo quia movet ad fidem est positio, quod omnino est dictat Deum ad loquendum verum radicaliter, et talis positio non stat nisi in Deitate. Ideo quia prius falsum loquendi est ex ex infestia, aut mendacitas; hoc atque non excedit nisi a Deitate et a sapientia, et veracitate.

81 Ad

ergo la -d. Ad hoc, quod ignis independente a calore unitus cum summo quare se, dico esse sufficiens movet ad congruum summi. Deitas atque independenter a

sapia, et veracite n. cnetit. cum loquente infalli, cum n. s. ille xcug
loquentis fidei: gare se sola n. e. movy ad fidem. Ad 2m. Doctrina
asserta efax, e. gra cnetit. cum oversoe, qa ad scio sui e. amor 3
tentivus assertus, et efax oversois, et ideo se sola e. sufns movy
ad credendum fidem oversorum; Deitas atque se sola n. cnetit. cum loquente
va et mia sapia, et veracite. Dixi de prefatione ab xcio asserta e=
fax precedat exemplis pro nobis e. sic in perfectione n. cnetit. asserte cum
oversoe, nisi mia sultuor exdiota, et prisone eius, et sic n. est
se sola fidem suis Deo sufnd movy ad credendum fidem oversorum.
82
Dices
3. Deitas est ut talis xcedit omnes impressiones: ergo loquens fidei, et signum
sufficit ad movy fidei. Dcens: xcedit est omnes impressiones, no ante: radi=
calis, sed: radicalis omnie, l. miate, sed: ultrate omnia, no ante. Suade
sic essa dna stat in suapte entis ase ug est xcedit impressiones
cum suo ee est optas, ut ee impole, ee nilus, ee ab alias radalit
quod opuns radatis ab essa. Hoc atque cum: qa l. opuns radatis
est, et omnie, ut imbecillitas, et efas in opratione oppositum propositum; quod
e. omnis radatis esse: has atque impressiones xcedit Deitas radalit
omniate: l. opuns radatis opoe aues ad prog, aut opraonis
ad prius, ut loquens fa ad extra; et has impressiones xcedit essa
radalis miate. Sic Deitas xcedit loquens fidei; qa e. impressio
dna sapie, et veraciti, essu radatis opta opoe oprati ad pri-
us, quae e. loquentis ug, et talis sapia; et veracitas.
83
Instas. Men
dacius quod e. fa loquens, xcedit est a dna sntite. Sed Deitas e. sdiona
sntitas: ergo Deitas xcedit est mendacius, et signum loquens fidei. Obs. quod
Deitas n. precindat est a dna sntite, ubi quod Deitas n. precindit ave
racite, et sapia, sic n. precidit a dna sntite. Cuius m. entitas n. dicam
ultrate veracitas sntre talis ea dit l. sntre, l. late talis, hoc e., l. virtutis
sfrantis uba cum mente ex movo honestatis in se pro reticentia quod

virtus est veracitas, virtus verba cum mente conformantem,

et non ex aspecto modo, et ex alio excedentis mendacium, alii est divina sanctitas,

et censetur divina magnanimitas. Sed quod Deitas non procedens a vera

citate, et sapientia non est sufficiens motivum fidei a nobis non asseritur: et quod sit Dei

tas procedat a sapientia, et veracitate non est sufficiens fidei motivum.

82

Dicens 2. Se

clusa cone ...bet alterius atruti credimus Deus factus est per se

... quod Deus summe fidelis, et quod creditur promittat: ergo sufficit ad motivum fidei

independenter a sapientia, et veracitate fidelitas, et potentia prout per se probetur, pariter que

per ominatorum potentia, et scientia. Probatur ans: ratione fidelitatis certi, si

mus, non defuturum Deo voluntatem efficiendi res promissas, et ratione potentie, rem

promissam infallibiliter exequendam: ergo. Nego ant. Nam ex Dei fidelitate, et potentia

vere presumendo inferre solum quod si in Deo est efficax voluntas, hec non mu

tabitur, et non mutata habebit infallibilem effectum. At quod in Deo sit talis effi

cax voluntas, quod constat per hoc quod Deus externe promisit, non aliunde haberi nisi

ex sapientia et veracitate. Pare secus ab his prefectionibus non est locus

assensui fidei ergo absque credimus revelatum proprie. Ad probationem nego,

quod ex fidelitate, et potentia moveamur ad credendum in Deo esse voluntatem fa

ciendi res promissas: ex iis enim perfectionibus sic dicamur ad credendum, quod si

non mutabitur, et quod si non mutetur obtinebit infallibilem effectum.

83

Instas.

Fidelitas connotat ... externum cum actu interno, et cum eius perseverantia

potentia atque connotat voluntatem perseverantem cum rei executione: ergo externa Dei

promissio connotat cum futuritione rei ratione divine fidelitatis, et divine potentie. Probatur

antecedens primus. Fidelitas connotat ... externum cum actu interno ut in mente + ideo

et dicitur cum perseverantia effectus ... cum actu interno, et absque cum eius perseve- + nego

rantia ... et non ... Fidelitas ... externum ... actu interno ... in-

mentem: non mi Deus esset infidelis, si judans, se here pactum promitteret, quam

vis hic res falsa non haberet. Connexio ergo externe promissionis cum actu interno provenit

sic a sapientia et fidelitate, quod a veracitate non differt quod conformanda dicta

mente
cu, quoq; in audiferat quod conformada cu dictis facta.

86 Dices S. Deus est res est futur. per decret. et oper. quod sua de cognita futuris; sed hoc prius cognit. a nobis in Deo per actiones, adjuncta fidelitate et pot.: ergo per actiones adjunta fidelitate et pot. cogn. a nobis futur. est res actiua. Do maj. et no min. [illegible] a sapia infallib. non cognoscendi cognoscere in Deo est decret. hoc quod cum voto revelat. Quibus non Deus videns decret. hoc, et oper. videat infallib. res est futur: tale decret. et opera nunq. sunt nobis motivum, deservire ad fidem dno actionis. [illegible] Deo constat per fug. infall. fcire de certa eiusmodi decreti; nobis atq de certa decreti constare non potest quod fidei actu, nisi ex divino testimonio, quod alienum non est infallibile quod sit sapia, et veracitate.

87 Dices tandem. Da hoc in illis actionibus ignaris, et mendacibus esse fideles, et potentes in suis actionibus. Sic erit dignus fide in actionibus, quibus non est in assertis: ergo Deus ratione fidelitatis et pot. eorum a sapia, et veracitate meretur fidem in suis actionibus. Do, ans esse impsatorium, quia per hoc reddit veracitas, et sine hac nunq. est fidelitas, quae veracitas est, quatenus certum actionem conformat cum interno judicio de pot. efficaci faciendi actionem. Nam vult, sive potius est in hoc loco homines et sua, et veracitate. At non sufficiunt hae perfectiones, ad eius actionem credam. Desiderant in illo fidelitas, et pot.; quia judicium hunc dignetur actionem hunc non conveniunt cum futurae rei actionibus, nisi ratione fidelitatis, et pot.

§.

Assertum secundum.

88 Nec sapia percipitur a veracitate, nec veracitas percipitur a sapia, sed utrumque dno perfectionis complexum est obiectum motivum fidei theologicae. Patet autoritate scripturae, et SS. Patrum. Ex Paulo 1 ad Corin. 2 dicente, Ipse hoc fecit in cordibus nris ad illuminationem fidei, et claritatis Dei: et ad Rom 3 dicente numquid incredulitas eorum fidem Dei evacuavit? Absit. Est autem verax Deus, et omnis homo mendax: habemus ex his autoritatibus, quod Dei

sapia, et dna veracitas spectand ad moru fidei. Idq hec &
D. Dijsio de dnis nenib; dicente, Dna fides e eca. verito
Di diligida, et nunq ob cerante sitq; et & D Hierony in
cap. ly Epistl ad Fitu dicente, Ea ad mendasc dit,
ut nos seueviores efecti, et tota mente cudntes ad ea, que
ventra sit apparem. Ergo ut sapia, tu veracitas, sive utri
usq complexu, et n alta ex lis e obtis fle moru fidei Thq e.
89 Dat
a rae. Utraq sit assigta sfco, et neutra seorsi ab alta essr exedit
si a dno timoo fflsits. Ad obtis moru fidei e qd esse exedit si a
dno timoo fflsits: go complexu utriusq sfcoi, et neutra seorsi ab altera
e obtis fle moru fidei si ad mir. Dat mar qad ly pz. sapia e
sejg a veracite, sis exedit sr erore, et insitia, veracitas seors. in
a sapia sis exedit sr mendacits. Ad prsa flis exclusio erroris et ins
itia n exedit sr a dno timoo fflsits, ut pret in loquoe hois nescien-
tis, et mentientis, et prsa flis exclusio mendacitatis n exedit sr a
dno timoo fflsits, ut pret in loquoe hois n mentientis et erra
ntis go neutra ex lis sfcob; seorsi ab alta, &c. Dat mar qad
ly pz. Utraq assigta sfco simu qdd fflsimo i prio agntis ralis; ex
cludit sr insitia, erore qd rae sapis et mendacits rae veracitis:
go complexu utriusq sfcoi exedit sr a dno timoo fflsits, qq l ex ins
citia, erore vl, aut mendacite prire debeat.
90 Vcet. Lga sapia dna
l e sr dna flis, etrao ad loqdu esri ad mentg, etc. ly: go
sapia sq se et seorsi a veracite n exedit sr a dno timoo fflsits.
...ly: go n prcindit a veracite, ut caract e redere sr ... dictatum
ad sfandg loquos ut mente. Alte veracitas l e sr dna flis etrao
ad conedy obtis qd e in, ad. n ... ly: go, e, ota n exedit sr
a dno timoo fflsits. At ly: go veritas n prcindit a sapia dina,
Infert: go i neutra, ex
...cu e sr detrao ad conedy obti, qut in. ... Infert: go i neutra, ex
lis sfcob; prcise ab alta exedit sr a dno timoo fflsits qd

ptdimus, l alta ab alta n procedat q[ua] [pro] suspendo, e sic lumus q
tra dnq. Suspe go utraq radalt . conexa cu vete dni tfmoij.
Sicq hoc n sufficit, ut alta [pro]sitim ab alta [pro] secdat falsitq a
tfmoo dno. Sic immsitas, sic ptnitas alaq creata dna mia
te conetun cu vete dni tfmois, q n sit spetend ad movq fidei
q n sit jmia fllis ecclio falsitis a dno tfmoo. Ad sapia, e sola
e veracitas, se sola n sit fralis jmia eclic falsitis a dno tfmoo,
ut sapia conectit cu vete dni tfmoij in cofortio veracitis tfmonq
Autorizantis, et sit veracitas in cofortio sapie infallizantis: go.

§.

Argta [contra] suffia dnq sapiq.

91

Dices q lo ptq afrti.
Lu [pro]fsus e Dq ee insite sapente, et algd judare, pt crede
re ob h [pro]fse q e sume sapiend seu ra vete in cognedo.
Et ob crdq raoq pt credre et tota veracite: sufit go ad tho
gicq fidq movedq Dei sapia. No utraq antis ptq. q a ut
mi cfter, Dq here judiq de alqa re in prlari rqs veracitas.
Hoc m judiq ostare bet e dna revelae, et e dna revelae
ti mestta latend Di judiq, ni [pro] veracitq. Sine ostitq loqu
onis cu jens judio: go ad credq e dno tfmoo, sla sapia n su
fit, et adjngeda e veracitas. Rao e q a ad assq fidei n sufit
qobo exio cu vete, et rqs exio dni tfmoij cu la: fides m e aques
go credimus D tfticanti. At sapia sola estit coneta dnq jiudi
ij cu vete, n tq dnq tfmoij, go rqrit veracitq cui rao, lius
e masistavq judiq dni: go ad assq fidei n sufit conexio sapieiq
vete, ni in cofortio conexois [pro] [pro]ventis a veracite.

92

Dices l. So
la sapia e cedit dicvite dni tfmoij cu judic intrinc: go, e sola est
usind movq fidei. Prat and. Deconsitas la sufit esse posse,
et velle mentiri. Et h velle, e lud pose cediuri [pro] a dina sa
pia: go Rao miris: nq implat pose et velle mentiri al q

cone alqa de ỏtate mendacij, absq. one indifrente ad men
tiedu aliis alqa ignora in rto, ut ois pecans ignorans.
Id est defectuose cones, quo ignora recedunt a dna sapia: et
cedunt in visione Dei qq Beatos insta ad non pecadu, et pagns
ad non mentiendu: ergo. No and. dosa mare facis, no mirq: ad
facis raos ista mare gad la pt, et gad ig. Sed data explaoe no
mirq. Ratio; nq eiusmi cones non sniund Deo per defectu; defectu au
te opit sit veraciti: qre tales cones recedunt sit a veracite. Ex-
plat. Bone, suasos et iclinaos, qs e in lis conibq non opi obvie et
trave veraciti: tenc sapia non arcere a Deo eiusmi cones, qtame
non eent defectuose. Id non sapia ex prio munere posse trave ve
raciti sintq recedit sit oes cones.

32 At inquis, ois pecans e ignorans.

Suma atq sapia recedit ab ignora, et mendaciu activo peca-
tu. Explaoe solvit nodus. Pecand e ignorans prate, dina-
tiliq. qa sic operat ac si nesciret non ee pecadu. Hec prata
ignora neque e eror in actu, neque e sug privao: qa par non recludr
sit a sca, et a priis rectificantibus volq. 3. Ois pecand e ignorans
privave qa caret cone actuva sumi boni. Hec ignora recedit
sit a sapia, qa Ds se plus actuive sphenve cognit, et eiusmi co
tio recedit sit a Deo oe pectu, ac proinde plus mendaciu. Recta
cotio e veracitas late dicta. Ante sapia non sput trat ad co
nedu obtu id e in se, et sput trand Du ad se plus actuive,
et sphenve conedu, e qq trat ad non mentiedu, et qq recdndo co
nes defectuosas recedit pariter posse, et velle mentiri. Sic aute
sapia non excidit a veracite late acepta. Ad id, qd addr de
visoe Dei Deo, eg trave Beatos ad non mentiedu. Ex h atq
ulu infert cong, qa Ds se plus videt, plus trave ad non mentie
du: e in veracitas late dicta. Hoc etc snit alis effectib dni
nis oppotis oi pecto ut, sit dna sctitas, et amor, qo se plus Deus
ipso amat.

94 Dices 3. Stante revelatione ad meram obiectionem apparentem divinae judicii esse connexum cum vete revelata. Ad hanc connexionis cognitionem potest intellectus determinari sufficienter ad credendum: ergo sufficit divina sapientia ad motivum fidei. Oppositum quod se habet ad meram obiectionem divinae revelationis. Respondeo: Distinguo majorem: apparentem divinae judicii ratione veracitatis, concedo. aliunde, nego majorem. Distinguo minorem: potest cognitione connexionis divinae judicii cum vete revelata, ut habet esse divino testimonio potest intellectus determinari ad credendum, concedo: quatenus habet esse divina revelatione et ratione veracitatis. Ad connexionem judicii cognitionis aliunde habitam potest intellectus determinari ad credendum, nego minorem, quia ... intellectus determinaretur, et non ad assentiendum assensu fidei, qui requirit connexionem divini testimonii cum vete revelata, quae connexio habet ratione veracitatis continentis testimonium cum judicio, et ratione sapientiae continentis judicium cum vete revelata.

§.

Argumenta contra sufficientiam veracitatis divinae.

95 Dices 3. contra 3. partem assertionis. Veracitas divina est quia est essentialiter determinatio ad loquendum cum conformitate cum interno judicio et etiam per conformitatem cum re testificata: ergo sufficit sola, quin requiratur divina sapientia, ut sufficiens motivum fidei. Probo antecedens, quia veracitas est in nostra sententia sufficientior quam illa sufficit ad veracitatem quae determinando ad loquendum cum conformitate cum judicio interno. In Deo autem concedo est sufficientior veracitas. Probo antecedens et ratione eius. Quia veracitas est virtus voluntatis, quae procedit immediate. Voluntas divina non fertur in res ut sunt in se, et ut sunt in intellectu. Ergo divina veracitas non fertur in res ut sunt in se, sed ut sunt in divina mente. Praeterea ad hanc virtutem non spectat per se tendere in res sed determinare ad conformitatem cum ... nisi mediante conformitate cum judicio interno. Sic spectat ad divinam misericordiam tendere in levamen alterius miseriae, et non nisi sequendo illuminationem et directionem intellectus mediante congruentia ... in miseria ... Unde quod illa virtus in mediante congruentia ... incongruentia ... non aliunde, et illa nisi mediante illuminatione intellectus habet. Ita veracitas divina, quod conformetur cum interno judicio habet a se ipsa; quod conformetur cum re testificata, non a se ipsa, sed ab interno judicio Dei

miante. Ideo: completus dirao veracitatis ad verum in se est quaedam
sympathica nalis detrac: haec atque propria spectare non debet ut
sequatur ostendat ratio ductus non minus ac misericordiae. Unde non est illa
perfectio, et consequenter est ab ipso non constituit divina veracitas.

Instas. Si ipsa
96
Impossibile Deus falleret, non posset loqui; et non sicut dixerunt divinae ratio
quaedam, non verum. Atqui non alia ratione, nisi quia divina veracitas sit
oppositus dicto disformis rebus: quo ut sit excidat tali dispositionis,
ipsa est completus dirao ad loquendum verum prout in re. Distinguo minorem:
non alia ratione, nisi quia divina veracitas sit radicaliter oppositus dicto disformi rebus, concedo: sit formaliter, nego minorem, et consequentiam. Divina veracitas oppositus
sit dispositionis divini sermonis verum rebus, non quia formaliter et immediate ratione sui
excedat a divino sermone talis dispositionis, sed quia mediante ratione divinae
scientiae, quae est formaliter excidit, excidit a divino sermone praedicta dispositionis.
Unde non ipsa veracitas formaliter, sed sapientia divina est formaliter completus dirao
ad loquendum verum prout in re. Sic divina misericordia, quae est formaliter opponitur divinae
rationi a omne infalli de alna miseria, vero quod licet levamine
opponit sit per se levamini mediate, non vero immediate: sed perinde ut ipsa ut immediate
ad divinae cognitionis excedere quae possit.
97
Dices 2. Veracitas inclinat
sermonem obire verum; tunc quia aliqui esse potest sine veracitas, tunc quia
inclinat sermonem obtinere, ergo est iudicium, et iudicium nequit esse nisi de obiecto
quod in se verum apprehendit: quae summa Dei veracitas, ipsa est completus
dirao ad sermonem in se verum, et consequenter sufficit movere ad fidem.
Ideo antecedens et nego consequentiam. Inclinat utique veracitas ad sermonem obtinere
verum, sed mediante iudicio illius, a quo est dirigitur: non aliter ac Misericordia
inclinat ad beneficium re ipsa tale, sed mediante iudicio illius, a quo dirigitur, et ad quod spectat discernere verum beneficium a falso: quare veracitas summa se sola non est completus dirao: omnia adequate talis ad sermonem in se verum, sed in utraque perfectione sapientiae, et veracitatis,

sit jelnae ad tsmoy obuē vg.

98 Instes l. Dī veracitas, qua sūma exigit infalli° conj eē vg: ergo exigit infallil° tsmoy eē vg. ∴ Ideo n credim. hoi qī ille pīies veracitg, qua nō clnat indefectil° d defectil° ad tsmoy obuē vg; d Dī veracitas indefectil. jelnat ad tsmoy obuē vg. ergo. 3. Dna veracitas esse sformad tsmoy vg iudio Dī qd ex suis triis e° fale, evend° d sit vg; d sformare tsmoy vg tali judio ē qd tsmoy sit obuē vg: ergo dna veracitas facit qd tsmoy sit obuē vg. Ad lg D aned. dna veracitas, qua suma exigit infallil° conj eē vg race sapiis, sdo: infallil° conj eē verg race veracitis, no aned. Suma Dī veracitas postlad con vg esse verg; d hec talis ē a sapia dna, a qua sit hbet n posse aliē ac ē obty tradi ad lud. Exigit ergo infallil° tsmoy eē vg mianto sapia, d n seorsu ab la. Unde sstadad dqd.

99 Ad lg no marg: qsois m huna veracitas hoc inclnare indefectil° ad tsmoy obuē vg qī slg qsis n credremd hoi loqnti, qua D lg solg n hered exclusy sle, d tsmiy flitis obuy a tsmoo hune, qd sptd ad sapiā. Ad 3q D marg: dna veracitas esse sformad tsmoy vg jdio Dī, qd ex triis ē infale, wend, d sit vg race sapiis, sdo; race pīies veracitis, no marg, d ista mire D sqnd: ergo dna veracitas facit zadequé, qd tsmoy sit obuē vg, sdo; adeque, no cqss. Lt tsmoy dny sit obuē vg ē qd sfrct vg judio esse infali xta arguenty. Ld n hēt sine veracite, ad quq spectat talis ofritas. Nq hēt sine sapia, ues sit race sdiy ē ista te, d tsmoy vg obto sformat°. Unde n, ola veracitas, d etz sapia, neutra seorsu ab alta, d sil utraq facit tsmoy obuē vg.

100 Dices 3. N sapia, et veracitas i effeo oniens Do in orne ad audientes; et atoritas Di in dicedo e effeo onicns Do in orne ad audientes: ergo n sapia, et veracitas e atoritas Di in dicedo e ognt sufns movy fidi. D marg: n sapia, et veracitas e effeo oniens Do in ordne ad audientes lio odo: Uio, no. D mirg: et atoritas Di in dicedo e effeo oniens Do in orne ad audentes lio et Uio, odo: sy lio, no mirg, et ergo. Sapia onit Do lio, inde y reddat sapientes; Uio vo id sciat qd vigat, si logi velit. Ds m ad quine pcend logi p sapia stuit, e hoc ognt dit capatz fics, ic p veracite fiitne ad loquog: gare lt hy caus muns i sy redd dre sapnts Ds, ad qd se ipsa rdat Uio vo ordn et a veracite in aus e ad loquos vz tgb ad sy muns.

101 Dices 4. Nz sufict sola veracitas ad movedu fides hary Di revelaoy. Ego sci: dum judis, heo alqd cons, iam verax: ergo. Bai 1. antii pi. Sola veracitas sufit ad onectedy ttmoy etny vz ino bui: et la revelao e de ino judio: ergo sola veracitas sufit ad onectedy ex revelag vz obio revelato, ognt qd ad movedy fides de la Bar 2a. sola veracitas oformat dictz Di vz ino judio; et hoc e alqa cotio: ergo. Bai 3. Sola veracitas onetit vz judio mpstato epsa e esse verifaoy eius judis ego sim verax: ergo la ipsa onectit vz ido lo vo, et ognt rddit vz revelag de lo. Nc anv. Ad paog h ptis dstoe R. Sla veracitas onetit ttmoy etrny vz ino jdis qd vit x pte ptestatis quing ad logedy, odo: qd vit x pte obti revelati no marg. Ut Ds revelet se scire dig Judis pcognore od n obty. Uy n pcone onetit veracitas ttmoy etny, ipsa vo rase sapig onetit vz obto revelato etny ttmoy, n veracitas. qb. gmie fr n onetit vz Rli entia diij jdis revelata, qb. se te x pte obti malis pci e m

illa ea ratione qua Deus loquitur veraciter, sive spirituali ad mentem.

Ad 3.m

Sic

adv:rtes quod tis revelationibus bono punire peccata, premio remunerari merita non sufficere veracitas in sortio constantis et fidelitatis: quia he virtutes non continent ratione illius veracitatis ut divino Deo posito, et pro hoc dicitur ut judicio, quo Deus estimet se habere eos collatis auer. Unde ad assensus fidei circa tales revelationes requiritur etiam Dei sapientia = Ad 2.um dicendum. Huic non revelationi, Ego hic aliquis omnes, istius posset assentiri licet non logatur Deus quia propugnat et sic assensus non est fidei, sufficitque movet ex veracitate: licet res est dicta a Deo, et sic est fides, quam non movet sola veracitas, sed una sapientia cognoscendi Deus habere aliquis omnes. Ad 3.um dico sufficere veracitatem ad concedendum revelationem Dei esse veracem, quia Deus debet judicare, quod dicit: non vero quia res est dicta a Deo. Si non sola veracitas ad hoc sufficeret, sufficeret similiter ad credendum omnia dicta a Deo quod fit esse satis suppositum, factum est. Unde sola veracitas insufficiens est ad assensum fidei de qua, et sic sufficiat ad assensum, qui non est fidei

§

Argumenta pro insufficientia Veracitatis, et Sapientiae.

1.o 3.

Dices 3.a contra partem assertionis. Sapientia et veracitas non sunt simul movens fidei, ut altera ratione alterius moveat. Sed non movent fidem utraque ratione sui: ergo simul sumpta non sufficiunt pro obiecto movendo fidei. Patet antecedens quoad 1.am partem. Quia si sapientia movet ratione veracitatis, sola veracitas erit movens et sapientia obiectum male. Quia ad movendum Deitas, quia ratione sui non movet fidem. Patet antecedens quoad 2.am partem. Si utraque assertio sola ratione sui moveret fidem non esset una fides movens fidei et duo, et per accens unum. Atqui hoc admitti non potest, sic enim fides non esset una fides virtus et duo, quia respiceret duas rationes per se diversas: ergo. Patet maior. Ex duobus quorum neutrum est alterius ratio est fidei, et quodvis est ratione sui, non sufficit unum per se, sed per accens. Sic

qdo dua pria, ȝmie aguent ita ut neutȝ ꝰ alt' rao agedi, n° faciunt unuȝ priuȝ ꝑsē: go. Ꝺtrat° l. ꝭd ē nobȝ adequē co
ctuȝ ne ꝑtialit' ꝑt moure ad fidē: Atqua sapia ē nobȝ ade
quē ocultu: go. Ꝺao marīȝ, q.ª movuȝ ad fidē ē rao maiestatis
rei credda, qd atq ē adequē octuȝ, go pacto fi ꝑt, q.d ꝑ rao ma
iestatis. 3°. Movuȝ fidei bet eē de lia veri, ꝯstuit m' vetas indicē=
di; d veracitas ~~indicedo~~ n° ē de lia veri; na ē tota de lia afec
tiva ꝯficiens Dȝ n° vȝ, d bonȝ: go veracitas n° ē movuȝ. 3°.
Movuȝ fidei ē veritas indicdo, d veracitas imperat, sapia dirigit, d
habent ꝑ obto ꝯfmovuȝ, qd ē vetas indicdo: go veracitas, d sa
pia n° movent ad fidē.

1 c. 2

Ad argȝ ꝯ marȝ: sapia, et veracitas n° ꝑt
sil movuȝ fidei, ita ut altra rave altrius moveat in actu 2, no;
in actu 1°, sdo marȝ de moe ȝadequa. Utraq ꝑsē rave sacimo
vet inadequē in actu 1, q.ª rave sui ē virti ȝadeqa movedi. In ac
tu 2 utraq movēd rave altrius, q.ª quis ē rao ȝadeqa ut alte
ra moveat, d ex utraq ꝯstuit' vis una movedi. Et ꝑs faciunt
unȝ priȝ ꝑsē movedi (q.d q.d ē en facit unȝ ꝑsē in linea
ꝯfedi) q.ª ab utraq ꝑsē ꝑendet ꝑsē nra fides. Sic do cae ꝑti
ales eficientes, 2bȝ puta, et species ȝlaibȝ, altra ē altri rao
ȝadeqa ꝑducdi in actu 2 cognitionȝ, cu altera ē rave sui ꝑduc
tiva in actu 1, faciunt unȝ ꝑsē priȝ in orne adopratȝ, q.ª
operao ꝑsē ꝑendet ab lis. Ad 1g ꝯfirmatg omio marȝ: exponē=
dȝ (ab ꝑsē illumo Dlanio, obiciente qi unȝ revelatȝ minus
notȝ Di sapia ꝑt obtȝ movuȝ adeqē fidei. Dinde no mirȝ;
q.ª notȝ ē Dȝ eē sume sapntȝ. Ad 2a ꝯ marȝ: movuȝ bet
eē d lia veri tȝ in conedo, tȝ in dicdo, sdo: sȝ de lia veri
in conedo, no: utraq m' vetas reqs' ex nris ꝑationibȝ. Ad 3g no
mirȝ, qd ꝑbȝ, qd ꝑt ꝯfmovȝ ꝰ vetas indicdo: ꝯfmovȝ m' ē ꝯsig
nȝ ꝯtnȝ, go logs Ds, veritas atq indicdo ē una veracitas.

Ab hac, et divina sapientia habet sufficientem motivum cum omni vi conpescentibus, cum tamen dictis sensus sic conferenda ad veritatem et falsitatem. Dare vim moventis tali bonitati cum motivum Dei inde omnino conpescentibus vim, omnia haec debent instare, sapientia, veracitatis, et utriusque divina loquens.

105 Dices 2. Aliqua Dei perfectio ultra sapientiam et veracitatem constituit autoritatem Dei moventem fidei: ergo. Probatur antecedenti: quia infidelis non credendo natura divinae autoritati: mendacem non facit Deum ex 1a Joannis Cap. 5. Atqui non ideo deliras, ut natura Deum esse sapientem, Deum esse veracem: ergo aliqua perfectio Dei natura sapientis constituere ad divinam autoritatem: haec perfectio est Dei determinatio ad non loquendum nisi adjungendo signa prudentis evidentis credibilitatis revelationis. Nego antecedentem. Major probatur D. Non credens natura impetrare divinae autoritati, ideo major explicite non. Sic non credendo (posita sufficienti Dei revelatione) facit Deum impetrare mendacem, sicut natura divinae autoritatis, quatenus ex natura causis infidelitatis reddit attestantem mendacem cum, vel propria. Dei de sub evidenti prudentis credibilitate revelationis non tamen censetur revelare natura, quam divina sapientia, ad veracitatem unde aliquibus ex his perfectionibus natura impetrare. Ex his habet divina loquens sufficientem determinationem ad movendum fidem. Nego ultra res asserta Dei determinatio ut moveat assensum fidei, et ut dicendam ex illa moveat prudentis credibilitatis ergo propositis [illegible] ta sint moventes voluntatis imperantis assensum fidei.

106 Dices 3. Divina veracitas quae, si non est determinatio Dei ad non mentiendum: ergo ultra sapientiam, et veracitatem aliquid requiritur constituere divina autoritas fidei moventem, quae in esse talis reddit esse mendacium. Hoc est divina sanctitas quae se opposita esse cum omni malitia quae extra asserere mendacium. Dat antecedens. Non magis sicut [illegible] mentiri et non mentiri, ab misereri et non misereri, et licet divina misericordia sit summa inclinatio ad miserendum non est determinatio ad non miserendum: ergo divina veracitas quae sit summa inclinatio ad non mentiendum, non tamen est determinatio ad non mentiendum. Et divina sapientia

dictand n ee mentiedy e suma Di jclnao ad n menti
edy. Ad psciue a dna sntite n e Di dtrao ad n mentiedy:
go nq veracitas psciue a dna sntite. Accedit 1. Ad & drisu
desnit veracitas jclnao n vo nsitas ad n mentiedy. 2.
Ad virtus d vitiy driand n ats virts d actus vitiosus &
dotra Arlg 2o 3 Lne 8t aro 2, ubi ait: abus n virtg
d vitiig, sive hitg vitiosy det drietas: n tg dat pr virtg
d aug vitiosy: unde n p gpoe aug depedit jtg virts.
107

Ad ar
gty no and. Dao; g a veracitas dna e pr jstite pfeta insi
na veracitti; & dtrao ad n mentiedy, seu n pose menti
ri e pfeo de lia veracitti: sicut n pose falli e pfeo de lia
sapie, qug ido, sapia dna dit pr tulo jstitg: go veracitas
dna e pr dtrao ad n mentiedy. Ad hg antis paog dma
rg: n magis pgand logo dtorie mentri i n mentri qug
msreri d n msreri, ido: morlit d gad honeste morlg no
marg, d sa miri no Igp. Sut msreri d jmisreri, h e cru
delit segerere, pgand rlate ad Dy gad morlg honestg
ita mentri et n mentri. Atqi suma Di jclnao ad mi
seredy ecedit esr pog jmiseredi sive crudelit segerendi:
go suma jclnao Dei ad n mentiedy esr ecedit pog
mentiedi. Msreri d n msreri rlate ad Dy n pgand mor-
lit g a suma Di jclnao ad mseredy jngit dpponderi
ad n miseredy, nimig dng jstig, dno p dminio. At suma
Di jclnao ad n mentiedy n jngit dponderi ad mentiedy.
108

Ad
paog D marg: Di sapia dictand n ee mentiedy i suma
Di jclnao ad n mentiedy in gre directo, ido: p my
hitue, no marg. Di sapia prime detegit dissonantiam
mendaciy ig rectima Di voltate, uii apit uius malia; & hec
ecedit p pa rectune voltas dine, uii dissnit sl, et imit gats

Veracitas e, [illegible] s my hitas zelinand sume ad n mentiendy
sine ꝯspondre dtra esse Dy ad n mentiedy, exdit ꝗ mendatiu.
Ad cetera argto adjacentia facilis e repsio. Veracitas dfnit utiq
zelinao ad n mentiedy et dina dfnit, suma zelinao sine ꝯ=
pondre, d uz oi ꝯsceoe dssua liai: hoc atq suma zelinao n ni
raoe raonanti; e[illegible] genes hos dissert ante ad n mentiendy.
Unde ꝯstat ad su. Ad dy e D. Tha. dspty. Dotra Angica e gd
sr virty limatz, et aey vitiosy n e svictas, qr sene dat sr
virty illiminatz, et aey vitiosy. Est atq illiminata virts dina
veracitas, et mendaciy aues vitiosus: id circo ordcand. Haec
hes initio repsois ad argty.

§.

Asserty By; eius ꝗ ab opositis defensio.

Iplexy Sapie,
et veracitis dnary e sr atortas dna, et Vetas Dei in dicendo.
Stuit asserty ꝓ ꝯpleto dotry, ꝯsag Enis abluoe ꝯa algos opi=
nantes ꝓdicty ꝯplexy ee ꝯsceoe adeque dsty sr a dna Atorite
Veteꝗ Dei in dicdo movente nrg sidz. Ita opinatus e D. Nico
laus Martinez in Manuscriptis, cui lucz ptulit D. Alexandr
de Rhodes de Fide D. 4. the 3. Pbat nrz asserty. Atortas dna,
Vetas ꝗ Dei in dicdo e sr ꝯsima Dei dtrao ad loquedy de rebz
ut sit in se. Ista ꝓo nos sr eadvios. Ad ꝯplexy Sapie, et Vera
citis dnary e ꝯsima Dei dtrao ad loquedy de rebz put sit
in se: go ꝯplexy Sapie, e veracitis dnary e sr Dei Atortas et
Vetas in dicdo. Pbat mir: utraq sit ꝯsceo dtrat Dy eusq ad
judiady de rebz put sit in se, et eusq ad loquez de lis ꝯfrit
ad mentz: go dtrat ad loquedy de rebz ut sit in se, ꝯsegndo ꝯple
xy Sapie, et Veracitis Etc. Pbat ant. Neutra sela ꝯsceobus
seorsy ab alta dtrad Dy, ad gd dtra utraq sit ꝓpta; et Sapia
seorsu a veracite dtrad Dy ad judiady de rebz ut sit in se, et Ve
racitas seorsu a Sapia dtrad Dy ad loqedy ꝯfrit ad mentz:

ergo.

116 Respondeo. Neutra ex assignatis perfectionibus seorsum ab alia est ratio Dei ad loquendum loquentem verum, sive conforme obiecto. Argumentum ultra dicit id quod est posita ratio, et ergo infert. Hac ratione est dignitas dictatoris, quae est respiciunt hic complexum, et haec ratio. Quia inc ata est respecta a ratione una proxima ad loquendum de rebus prout sunt in se, sit loquendo conformiter obiecto, et excludo oppositam disconformitatem, et haec eadem respicit est complexum sapientiae et veracitatis divinae: ergo nihil est fundatum rationibus illius huius complexum addita ratione, et signum sit est idem. Probatur minor. Complexum sapientiae et veracitatis ratione Dei ad loquendum conformiter judicio, quod est esse conforme obiecto; et loquendo conformiter judicio, quod est esse conforme obiecto est loquendo conformiter obiecto excludendo oppositam disconformitatem: ergo complexum hic ratione Dei ad loquendum loquentem conformiter obiecto vel excludendo oppositam disconformitatem, et signum hanc est respicit. Aliter. Quod est ratione Dei ad judicium esse conforme rebus ut sunt in se, et ad loquendum esse conforme tali judicio ratione est Dei ad loquendum conforme rebus ut sunt in se ius excludendo oppositam disconformitatem. Illud nisi perfectio est complexum. Urgetur. Loquendo falsa est mendacium, vel error; et complexum sapientiae et veracitatis divinae est excluditur mendacium, quod est erorum: ergo excludit esse loquendum falsum, sive disconformitatem menti, quod obiecto: ergo est est proxima ratio ad loquendum conformiter obiecto vel excludendo oppositam disconformitatem.

117 Dices 3 ex Durando. Nemo credit alicui, quia verum cognoscit, et quia verum dicit: ergo divina auctoritas est de ratione ad dicendum verum, non vero ratio ad verum loquendum. 2. In hypothesi impossibili, qua non esset in Deo sapientia, est ratio ad dicendum verum: ergo quando sapientia congaudet in Deo complexum rationem ad verum auctoritati, ergo nihil est haec. 3. Deitas non continet dictam auctoritatem in dicendo: ergo neque divina sapientia. Ad primum dico ad: nemo credit alicui praecise quia verum cognoscit, quia verum cognoscit, et vult dicere, non autem est contra. Sola sapientia non est auctoritas, nisi jam adequata, et haec sic praeter adversum. Sic veracitas conformat externa loquendo judicio interno, et hic sapientia haec est complexum aequale

et extra loquo hed , spiritu deficitu vg obto. Ad 2um noand
3plationu: Sed nu singlet mere hoc, ablato rali, qua fr
psy stituit ita mere dnq Atoritz, et letz indicdo, ablata
vete in conedo, fr qug estituit. Ad 3um qst anti, no 2g B.
Deitas n e fr ulluy stle stlitu, ng stla detravu ad lo
quos vg, qd het fr p sapiq et veraitz, et estinddo ab
iis n ilgu. Ido Deitas n ghuit, sit sapia gtuit dng
atoritz.
112 Dicu et D Nicolao Marnez. Loquo va gtiolisa
in duas stlites, garg alta et Verax respiat obty gtny, alta
u va obty: go in dna dtrae ad loquos veracs et ad loquo
ng vg, sit dg stlites, alta, ga respit loquos viray, et alta,
qu respit loquos vg. A Atortas dna fre suspit in dtra
one ad loquos vg: go psuvi ab alta stlite, stve dtraone
ad loquos veracs, qs e veraitas scilt fre dna Atortas,
et Is ginde e adeque ista a gplexo sapiq, et veraitus. Ido
and et D gend: sit dg stlites dstq dstoe gelidntis ab jilusio,
do; dstq adeque no 2g B: et ista, lbipta, no altg 2g B. Dtrao
ad loquos veraig e fr n stas ad spritz loquos us mente gs
eindend fr a nstte sfrmadi loquos vg obto. Utrag nstte
afert fr in D dtrao ad loquos vg: gare dtrao hec fig dui
guid dstoe gelidntis ab iclusio n vo adeque adtraoead
loquos veracs. Dtrao, qua loquo D tulo fsimae ralis orit
nsto a grgi ralitis, nempe ab iltu digente, et a volte im
prante, qs rae veraitis. impra loquus dfrz judio gtno, et
sic segat gthes direos. Dtrao go D ad loquos vg utpote ra
le fsimu gidit dtraz ad sformadg loquos vg judio gno.
Va git e dra loquo, qua rae veraitus seg sduity gtni judig,
et hoc trao sapis e gtr gfale.
113 3.° Ds gmiu mafstand Angis
sug pine core logs vg lis: go stle xiit sug atoritz in dicedo.

sed non decet veracitatem: huius enim munus est conformare verba cum interno
iudicio loquentis externa, et ubi non est externa locutio: ergo Deus auctoritas
in dicendo non substituit per veracitatem. Dicendum: verba illius locutionis locutione
stante in causa directa, non: in causa confusa, alias vi producta quod
te vegetava obiter secundo antecedens, et consequens. Nec atque mirum subsistat, et sua
saporem propris illius, non est, et consequens. Ut locutio confusa, qua Deus legavit
Angelis, sua causa communitur manifestando illa duo haec requirendo: quod
Deus huiusmodi loquens Deus revelet sua causa, et hoc spectat ad vera-
citatem, et quod rationis Deus sit ipsius obiecto et hoc spectat ad sapientiam, quare
non sumendi a complexo earum specierum auctoritas, qua decet Deus loquendi cum
Angelis.

112 3°. Non est ratio non admittendi in Deo ordinatio ad loquendum de rebus,
quod sit inseparabiliter dependenter a veracitate: ergo ab hac desumitur auctoritas.
Antecedens vero datur, quia propria lingua specialis regat Deus, id in loquens sua non laborat
et hoc nobis constat. Deinde quod Deus heret apud nos auctoritatem, quamvis credo he
ret sapientiam et veracitatem. 2°. Domine in proportione ordinatio ad errorem in iudi
cando, et ordinatio ad loquendum contra mentem: ergo est in ipso ordinatio ad loqua
dum de rebus quod sit inseparabilis distincta a sapientia et veracitate. Nec antecedens: neque
enim admittenda est in Deo sympathica quaedam est naturalis ordinatio ad loquendum
de rebus ut sit in est, et ordinatio sympathie naturalis, propria quod naturalis agentis
per quam locutio vera oriatur a sapientia dirigente, et a voluntate imperante.
Nec deinde consequens, quamvis urgeant illius rationes. Non 1a; quia tamen in hoc casu
Deus non heret auctoritatem propriam ipsius, et appropriata quaedam per specialem Dei
assistentiam esset propria moralis explicata divina Auctoritas, quia quod non vero propri,
cum nulla esset Auctoritas, dictis illius credendas praestaret. Non 2a; quia in
hoc casu esset in proportione ordinatio ad loquendum vera, nulla vero auctoritas: haec enim
est specifico propria, et dignitas agentis naturalis id credatur. Auctoritas in
dicendo non est ordinatio ad loquendum de rebus ut sit in se ut quisque, et in abs
tracto est ordinatio ad loquendum vera naturalis, quae sequatur rationis ductum et impe
rio voluntatis, quae proinde non habet sit ab ipso complexo sapientiae et veracitatis.

Quaestio Sexta.

De ultimo credendi objecto, sive motivo Fidei.

145 Fidei actus

calis e; actus mi ... et moe obti ... assentit obto maali, unde constat bene cognosci obtu maale, ut et eius moe intellectus detret ad assentiendu maali, Dicitur hic quaestio difficilima, ergo motivo, et quo genere causa cognoscat motivum fidei, sive atortas dna revelans ut talis moveat ad credenda mysteria revelata? Id e quaere de Resolutione fidei, sive de Motivo assentiendi obto ... fidei, ... investigaverimus ... et ... motivi assentiendi vetabit alius, qui ad obtu male fidei spectant. Primus actus virtualis, sive ... in uno fidei actu ... actus cca. dei atoritate actus cca. revelans mystij, et actus cca. mystij revelatu: actus mi fidei ... discursus ... ad ... actus consuevit appelari virtualis discursus: quod ... dicit ... e; ... dit incarnaz ... incarnao ... va e. Actus fidei incarnais ... eiusmi mystio et mo e obti ... Et quo pacto ... actus ... obto ... e ... cognoscat et ... motivum assentiendi ... In vias pre ... secata e quaestio, quod duo ... alty cca. ... ultima assentiendi dni Atorti, alty cca. ... ultima assentiendi dno ... nio. ... hac ... erit ...

§.

Resolvit prior primus pars.

146 Ultimu motivu assentie

endi dni Authoriti ... e ... dna atortas ... revelata a D. Primus tuent ... Oviedo ... puncto ... Valentia, ... alij ... Mens ... Suarez, Mihi satis ... Carlus de Lugo ... noldo et alij, ... Vazqz, ... Oviedo. ... Deus ... de sua ... autorite ... motivu ultimu ... adeqd ... adeqd assentiendi dni atorti: quo ... divina

atortas quod revelata n. e. ultimy movy assentiedi dny au
torti. Dai hantis pr: thmoy Dy Sk id ortz a dna a
utorte n. snetit. uz vete obti revelati et h obty e dina
autortas; et qd n. snetit uz vete obti revelati ngt ee
movy ultmy adegs assentiedi veti revelatz: go. Insupr th
moy Di Sdy se n. magz snetit uz vete hac Dz e ha vetas
qs uz h vete Vby e jearnaty; et asus hus ngt ee ultmy
movy adegs thmoy Dy Sdy Se: go nq hus assus.
117
Dai ha an
tis pr. Si thmoy Di ad assentiedy dny atorti e movy ultmy jade
qs, seqr qd psa dna atortas e movy jadeqs. Iune sti: unde
tibi stat dna atortas, idig, sit uz thmoo accipas p movo, go;
nitad assis? Si dicas ostare & dno thmoo, ry peto: an stet
ee dno thmoo tqs & movo adeqo, an tqs & movo jadeqo? hidi
ci n pt, qdst dicat hy gtrinat arqty, et ibit in infity: go
dny thmoy ngt ee ultmy jadeqs movy assentiedi dny atorti.
Vgdr. In sa opta sti pstad assis: credo Dy ee hz vetz, qa e ha
vetas, et qa thtat se ee hz vetz. Atqi in h assu dat p movo re
velao: go. l ip movo adeqo, l jadeqo. Sic atq redit arqty.
118
ib cre
dat atortas ut cogtan aduss. Iune in cicumi aue bet dariry
spue jtholis, gfalis antiend atorti. At hus jfalitas ngt et
illumi & atorte quid revelata. Ostendr. Lr qa st aus mi aeum
credimd atorti revelaty pr atortz revelantz: go in eo e res
spue jtholii ad atoritz revelantz dikus sr a respu ad ato
ritz revelatz. Sd respus ad atoritz revelantz bet ee infalli;
alis respus ad atoritz revelatz, qi e pr atortz revelantz
n ee jfalis: go respus ad atortz revelantz e infalis. Atq
falitas hus respus e ad jfals respy exhedy atorti quit

revelati; ergo quod falitas respectus ad authoritatem prout revelantem non desumitur ex authoritate prout revelata, et consequenter authoritas prout revelata non est ultimum motivum assentiendi authoritati. Explicatur exemplo fidei humanae. Homini asserenti se esse fide dignum non possumus credere nisi sit respectus ad eius authoritatem revelantem huius qualitates, aut moralis certitudo non desumitur ab ipsa hominis authoritate ab ipso asserta prout asserta: ergo..

119. Ea assertio. Ultimum

motivum assentiendi dependenter authoritati vel movens, aut moventi ad fidem est ipsa essentia veritatis recte apprehensa supernaturali lumine illustrantis gratia. Ita Doctores Sturdo, Sepulveda, Cardinalis de Lugo, et alii. Ostenditur. Ultimum motivum assentiendi dependenter authoritati est illud, quod ita movet ad eius assensum, ut alio non indigeat; et ita movet ad sui assensum divina authoritas ex suis terminis recte apprehensis supernaturali lumine illustrantis gratiae: ergo ultimum motivum, etc. Admitti, pro quo sufficit, non quaeri extra Deum motivum assentiendi dependenter authoritati: sic non tale forent creaturae, et quibus demonstratur Dei existentia, supponere ergo ipsa Deitas esse motivum assentiendi dependenter authoritati ut huius est ultimum principium. Authoritas divina ad sui assensum non depend a Deitate tamquam a motivo: ergo ipsa authoritas ex suis terminis recte apprehensis supernaturali lumine illustranti gratia movere ad sui assensum, ut alio non indigeat motivo. Ostenditur. Supposita minor. Ideo authoritas ad sui assensum penderet a Deitate tamquam a motivo, quia ad assensum deberet esse evidens, et talis esse non potest nisi motivum ex Deitate; sed assensus praestitus authoritati divinae, ut moveat ad fidem non debet esse evidens. Probatur: quia est omnibus credendi capacibus, et omnium non est assensus evidens.

120. Probatur

explicatur ratio prima. Assensus evidens divinae existentiae non habetur a pueris, rusticis, et ingenio hebetibus: quibus si diligentissime proponas demonstrationes Dei existentiae convincentes, facilius a pumice elicies liquorem, quam ab illis assensum. Et tamen assensus existentiae divinae omnino necessarius est ad fidem: neque enim sit assensus verbi gratia Credo Incarnationem Verbi, quia Deus ea dixit, implicite asserit divinam existentiam et

sic & alii. Qd adeo certy ē, ut, si ea n. daret fus ed assas,
q.ª labrared flso, supposito, n.º minus ac si n.º daret Ds revelatio.
sa, sic: go line agared Ds exta, n. supno ut esti estet ag
sui 3mius pt Log.ª Eoss go porit ageere dna atortas, qua
lo movo, i deaea, ut esti 3miē assus xhicat. Hec dotra clare
suis, si dizen petren ne poes earū dscrim, Ds q.ª Ds est
1ª veras in dicto, Ds ē 1a veras in dicto. Dr sq. 3ltus ag
inti dad veg: judat m Dy ee sg vets in dicto, e Decte
ee vadale priy talis vetis. Lre la ē utualis devsus, e esa
Ditas e movy asstiedi veti dng in dicto. Dr sq. 3ltus uni
tty rei astitit: sig m. judat Dy ee sg in dicto vete. Vnde
movy eius 3miy n. ē Ditas, et esa dna atortas. Vtrq est
ong pt illuinare supnu org lumen; et pt illuinare sg qn
illunit sg: go indepn a Dice gss a movo pt 3ltus astiti
atorti pt Log:
181 Sg vo fat go supno lume istintis qrg boat ag
prere dna atortas ut possi movre, aut moveat ad fdei auy.
Asus gstitus dng atorti ut moveat, aut possi movre ad auy
fdei eca. obty revelaty rgt ee nalis, gsuis ē ieiend: cer
tudo m assu xhiti obto maali rgt. supare certuny as
sui xhiti obto fli. Atgi fdei assu xhitus obto maali
supred certuny ius cuy aliis nalis ety iwentis: go assus e
hitus dng atorti ut moveat aut movri pi ad auy fdei eca.
obty revelaty n. pt ee nalis, gsuis ē iwend. Quo miru
ē LL. sus docenty, eldg diu n. pote, ni uy eca. ea, gg
n. vdeit certune gii huerit amplus, gsi eca. ea, gg vi=
dend, ut logi Xptornd. Instt: go assu gstitus dng atoriti
ut moveat aut movre pi ad auy fdei eca. mystiy revela
ty bed ee supnalis. Ad assu, supnlis n. resolvit in

tres obvos ud nali lune aphensor: go aske pstibus dng au
torti ud prenti, aud moventi ad fidg mystis revelati re=
solvit in tres obvos rite aphensos, sussno lune illustranti
grag. Sbao mrii subptg: g a totavis, suasua gg e in gphensobj
nalbj e ad asby ssilg nalg; g re movere n ssit ad asbg sub
nalg pstilg dng atorti & luis tri gphensg, ad gts movend ap
hensos, sussnles pentes sualive gxiog, seu sing horu trorg
Ds, f a vetu in dividuo, in gbj stit sussng grb illustrantis lu
men.

§.

Arguta Otraia.

188 hg in bg asrtiog. Au
thortas dna e ud e movg fidei ad asbg mystis revelati
fidei obtg; & nil e fidei obtg, ni gd gnotsuit p revelag, d gt
Dsg credr: go dna atortas pud e movg fidei ad asbg my
tis revolati gnotsuit p revelaog, d gt Dsg credr. Atortas
go pud revolata a Do e ulmg movg ei asntiedi. D marg:
atortas dna pud e movg fidei ad asbg mystis revolati e fi
dei obtg p mg prij moventis ad asbg mystis revolati,
sdo; p mg tri pgreosoi sltualis, no. D mirg: & nil e fi
dei obtg p mg tri pgreoui sltualis, ni gd nobj p revlag
gnotsuit, d credr gt Dsg, sdo; p mg prij, no mirg. Fidei gus,
in go obtg male credr gt fle, calus e, in go obtg fle se
het p mg prij, d obtg male p mg onis. Va gd e pbtg fi
dei p mg onis apret gt revlag, d gt Dsg credr. Sdau
tg e obtg fidei p mg prij alnde apparere bet, d n gt cred. gt
revelaog. Insss in pslo asle, in qo credat atortas dna gt revelag
e gt Dsg e gtiolis ras firmus d certus ad atortg pud reve
lantg, qi gd infalis ras n gt dsumi ab atorte pud rolata,

us totu le rus i quiw ad pstadu asy atorti pu reula
tg. Atortas go, sic e obiy fdei, ut asus psi i ehend e movo
dsto a revelaos, et admegs e revlaoe pugta
123 dy. Ni atortas cre
dat pr dny tmoy, asu ei pstitw n erit eque frmus dcer
tu, ac asus ehitus mystio revlato; gd dici n pt: go atortas
pu revlata a Do e ulmy moug sui asus. Dat ans.
Ita ecuesmi asus frmitas et certudo psumi n pt e evida naali,
nq e apphensobi supnaby. N e evida nali. 1o, qa evida na
lis e atorte Dei n e obq credntiq oni. 2o, qa fdei asus supe
rat og certuy usumq asus nali etq evententiui. N e apphn
sobq supnaliq. 1o, qa in iis zeven pit Di atortas, osli e
suis triu n pt moore ad asy. 2o, qa certudo qs n fndat in ez
videa bet fndari in fde, et asus atortis ngt ee fdei nis pr di
ny tsmoy: go ni atortas credat pr dny tsmoy, asu ei pst
tus ngt ee eque frmus, certus q, ac asus mystrio revlato.
No ans, et ad lg pte pbais dico, nec ei nsq, nq ei sufnte
evidq naly ad asy dny atortis, ut hec moveat ad auy fdei pr
ehitas raes.
124 Ad lq no asqty. Adhuc lq raoq dico, gd sict dna
revelao zeverd obsere pota pt moore ad auy fdei, ita dna au
thortas ad sui asy inoverd pota pr apphensoes supnales. Sta
tio; qa zltus in obseris pt asy ehere. Inso: go devenvendu
e ad algs rets obuq obsere coq ty, uu zmie asntiat: alogi
abeundu e in ifty. Dicd go atortas zevent pota pr apphn
soes supnales pr moire ad zmiy asy ei ehendiq. Ad lq
raoq nat, gd certudo, qs n fndat in evida, bead fndari in
fide: potius m fdei certudo, qs e in asu pr dny tsmoniy
fdat in certune principiory. Asus go pr dny tsmoy cer

tudo consurgit certum, assus constituti dñe atorti, qq certudo hec
et ti. dne atorti. rite apprehensis suffrio qm illustrantium lum.
135 Arg.
suffrius dne atortiu assus elicit ab hitu fidei; et hic n influ-
it ni in assus hitos pr dnis tsmoy: go suffrius dne atorti ass-
sus hec pr dnis tsmoy, et sqnt atortas dna, n ni coota pur
revelata mood ad fide. Ibi marg. et D mirg: hitus fdei n
influit in ni in assus hitos pr dnis tsmoy, sb algo ru, omio; sb
ori ru, no mirg, et sgs. Assus fdei estitus mystio revelato pr di
ny tsmoy e assus suffrius dne atoritis, in lo atq dsquit sed gtio
lis rus alt cea. obtq fide, alt cea. male. Hic hec pr dnis ts
moy, seus le pw tredit ad dne atortq. Unde sl aus dslas
truit obto suo dnomaes, ita regente dslte obtorq mali, uu sl
ta dnomiq credi, et fle, qd dnomad judatq: gs admiq cy amd
miq pr fine, ab eods au finis dit ollus et miq electq, ita pos-
tlante dslte troiq. Ola e la psdstou. Rao; ga assus estitus au
torti seorsu ab asse mystij, sb nlo ru e hitus pr dne tsmoniq,
e tq ab hitu fdei. La hitus hic na lea ordat ad assus mys-
tij revelati pr dne atoritq: oo ordat ad assus atorti pr se
et sqnt assus omius atortis seorsu ab asse mystij, imo et dn-
tsmoy elicit ab hitu fdei.
136 Arg. Investigao nalis rais n sufit hu
no geri ad cong dnory, eq qq raoe ostendi psst; et q ips e dina
atortas, qb hura raoe ostendi pst: go investigao nalis raois
n sufit ad cong dne atortis: go ni ut revelata cognat n ptmo
vere, nec sufire ad fide. Dicersu dsptus e et D Tha hic Lme b
aro 4, ui e mar po ir repsoe ad hq, et gi in corpo ulnga
gs vdet deducere: sic ni ibi sedit: ut go ee jubtata et certa
cotio apd hoas de Do ostuit, qd dna iis sb my fdei tradrent

gast. a Dº dicta, qº mntriº n pt. 2do 3argu sllogy, d nob
ilato 2gs. Angelus dversus rete pcedit, d 3lgr de cone dno
ij, qs st obty gre male fdeiº ut 3mplitas, opoa, alias dna
abrua, qs nº spetand ad obty fle fdei, d pgeoe sit 3ustigales
rase nali, cary tq cotio fuiticu, onium d certiu here pfig.
Nvo de prjs obois fdei: ng ni dna atortas ut mova, aut
movend ad fis bd cogni pt dny tfmoy, uq h ali acepter, qª
p aceptata eº dna atortas alu 3fali. Dotra D thy in ciato
arlo e, qs tota utilitas tradd dna p my fdei e, ut teant
qst dicta a Dº, qi mntri nº pt. Dr prius go bd 3ltus fbi
certo d frmiº pladre Dy nº ptse mntri, d pt potius credre
a Dº dicta: go dny tfmoy nº e ulma rao asntiedi dny
atoriti.
[b] In q astiog ly argty. Nalrde, qs x onexoe Dei
tis uy atorte dna pt 3ltus asntriº dny atoriti: go Deitas,
d nº psa atortas x suis tris rite apinsis, supno ory ilstranti
lune e ulmy movy asntiedi dny atorti. D and: qs x onexi
oe Dº tis uy atorte dna atto lune nali pt 3ltus astriº dny atorti,
odo: atto lune supno ilstrantiu gre, no and, d 2ass. Rº stend naali
lune nva fdes rsolvda erit in ras nay e tfti fativy infra Dey,
qd nº e sudiy. Dº fut x eo lune 3ltus nº judad ce in Dº atori
tq, ni x Dite onexa uy la, d fli hoc e movy asius; ita x eod
lune nº judad Dy gtre, ni x Orary onxioe uy dna xta, d hoc
onexio e movy asius xty dny. Opte go devire ad lumen sla
pny gre ilstranti, ne alii caytivet 3ltus in obsqi fidei, nº
nisi sb esli depnda atfrifavo 3fra Dy. Sii aty nº no, qd
Diras apprend p supny lumen onexa uy dna atorte pi ee
movy supnt asntiedi atortiº dny: ita ni fdes resolvit in
movy dny, d apparend lune supno gre ilstranti. No tq, qd

Dita i movu nsu. Ng m nsu e, qd lumen supny detegare tu hui caalis, Ds, q a e Ds e sumq atoritis. uq si detegere sum vete hui spleis asu Ds e semq in dicto atoritis. Dedo, qd hinc susino gu illtrantis atto, alnde qs x Dite spr ztue judare ee in Do semq in dicto atoritz.

138 Rq. In hente nalze evidq de dna atorte n dat lumen suspny qo agread dna ator tas rae arq illtrnis udpote zeven, e obstrq: qo ulmq mo vq asntiedi atorti dnq n e ssa aparend lune susno grq illtrantis. Dao antis; q a in hente nalz evidq de dna authorite lud lumen supfluit, q a n detegit novq motq ad asq. Rsqdeat alqs in hente nalz evidq de dna atorite ind lumen suspnq ee evend, obstrq vo in n hente nalz evidq astrq. Dicenda e hqe repiio. 1o q a zeglitas lunis susni qd inoglite nalis dspois in suscipntibq ei e ulti sona grui tq dspnsai bonorq supnliq. 2o q a ea suspna illtrao adas sus dnq atortis n e admida de fo, qs n rqs ad creddq pr dnq atortz; qd ad creddq pr dnq atortz n rqs suspna illtrao detegnd atortz dnq lune eventi: sic ad creddq pr dnq revelaq n rqs suspna illtrao detegnd lune eventi dnq revelaq: qo n e admida de fo, supna illtrao evend detegend dnq atoritz. Ad arq

139 Ad argtq no and, eius qs raeq. A rqs suspnq lumen n novq movq detegad ad asntiedq dnq atoritz. Ad hoc in hu dat, ud in movq dnq resolvat fides, e n in Cras, e qarq onexoe, sut e qodq efficaimo ffmeo dnq sitq nalis evida dicemus e eviden ztue qs resu evida nalis de atorite dna. Dat diss ud eeias sus n firmior asu atoritis, supor et qs certens nal. quq n supravere, si tndq rsolvere in nalz evidq. Ng hqe edo, supsfluit

ē m̄ ꝓfeo qđa ꝯtus quā n̄ ꝯnicat lumen suꝑny: ea n̄ q̄ eviđa x̄dit formdnē etij indelibratā, lumen atq̄ suꝑnē sub dlibratā formdnē prdnt n̄ ꝓmic, ita indlibratā n̄ x̄dit

130 3ʒ.
Lumen suꝑnū n̄ ē aptū, ut ꝯmiter xheat actus dnē atortati: n̄ heat ꝯ movedi ē ꝯtnadi ꝯtuꝯ; ē n̄ i ꝯ event, aut suasi vi ꝯgnat movē sneaꝗ uꝗ dna atorte n̄ het uꝗ inclinadi et movedi ꝯtuꝯ: go uꝗ nec i event, nec suasive ꝯgnat movem sneaꝗ uꝗ dna atorte n̄ ē aptū ad ꝯmiꝗ aꝯtū dnē atortatis. Ido maꝗ, ē no minꝰ. In hentibꝰ naꝗ evidē de dna atortate ea x̄dit ꝯ prdntē, ē dlbratā imo ē imprdntē, ē jdlbratā formdnē. In n̄ hentibꝰ supplet docentiꝗ magisteriꝗ: qdogi ꝯ voluit Dꝰ in hiꝗ qꝗ ad salutē ꝯtant hoib; ꝓ hiꝗ ꝯtulari. Sic vides docentiꝗ magistrio ꝯstruti ꝓcipient bene n̄ ꝓꝯe prdnt dbtari, aut dlbrate formdare de atorte dna. Hoc ꝯ mo lumen suꝑnū detegit veꝗ obvā dnē atortiꝰ in se ꝗa, n̄ qꝯ evidā x̄dnte indlbratā formdnē, imprdntē ꝗ dbtaꝗ. ē in tla clarite ut x̄dat prdntē dbtaoꝗ, dlbratā ꝗ formdnē. Ratione huꝰ claritiꝰ lumen suꝑnē het uꝗ suavā movē, ē ꝯtnadē ꝯ letē ad ꝯmiꝗ aꝯtū dnē atortiꝰ.

131 3ʒ. Alus ꝯmiꝗ dnē atortiꝰ x̄su ꝓno qrē ꝯstrntiꝰ lumine suꝑicit ad suꝑnū amrē dni super oia ob ꝗ ꝯtū qꝯ lumē i atortiꝰ, ē ꝗgnt ad amrē ꝯtricantē, qꝯ dici n̄ pt. Qꝗ le actus n̄ ē fides, uꝗ ꝗ ꝯtū n̄ credaꝰ Dꝰ ꝯticanti ē sine ꝗ n̄ ē ꝯticao. Argtē ꝗ ē ab oppoꝗ, seꝗ ꝯtroniꝰ solvedē ē. ꝗ it aꝯtus ꝯstitiꝰ atorti dnē ē movē, aut movenꝰ ad ꝗ ꝯ xta ꝓꝯ qꝯ credꝰ atortas ut revelata a Dꝰ, ē n̄ suꝑret ad amorē ꝯticantē, ē suꝑre debet xta argtē. ꝯstad ꝗ ꝯ, ē hꝗ x̄ eo qꝯ ad amrē ꝯticantē rgrꝰ dlrata fides de Dꝰ remuneratore xta lud Apliꝰ accdntē ad Dꝗ oꝑꝗ credere qꝯ remunerator ꝯ. Fides aꝗ de dna atorite n̄ ē fides

be ... remuneratore. Sed l' be assus n. sufficit ad superntz Dei amris super oia, l' hic amor et lo assu n. est justificans. Dices: rati- vel gd assus supernaes dng atorti ppetitur, sufficit et na rei ad a- mrg supernatz Dei super oia, qo ho justificare. Vs alta Dei lege, talis amor n. ponet ante fidem, l' sic peret n. est justificans. Et unde, rogas, hec lex stat? Ex dotra alii alegata q. sine fide impole e placere Deo, et accedentg ad eum opte credere q. e, et qd ingrntibg se remunerator sit.

§.

Resolvitur poster Pnis pars.

133. Assertio b. Morg asntiedi eig dng revelais nec sat arsta prdntis credbilitatis, nec e atorta Eclee. Ita ps o 9a Sotg, et Toriely, qbg et pte osntit De Aplda. Ds La 9a Medina, et Banez, qbj adhaerent, so nova eculg, ler. explace Carlis de Lugo, et Haunoldo. Pat b. asrtioni ps. Fides dna n. nitit raobg huius. At nitret, si ulmg morg asntiedi eig dng revelais cend arsta prdntis credblitis. Nao: q. hec arsta rais nalis ductu discernunt et oraclis Pphtaig adi- pletis, et mraclis ptratis a Xpto autore, et ab Aplis pmul- gtoribg legis Evangice, et et sapia, sntite a eximijs, qbg or- nant ug Relgois sectatores, et et alis, slibg notis. Marg pand plu- ra Scrg tmsa. Clarimg e lud Xpti Dni ad Pevg Math. 16: Beatus es Sis. q. caro et sanguis n. revelavit tibi, sed Pr me- us, qi in Coelis e. Hic fides n. revocat in mracula a Xpto ptrata, et a Pro visa, n. in atoritg Pptitg, cui tmog de X- pti dnitate Pres audierant, n. in ula ala prdntis credi- litis mova, sed uee revocad in dng revelaz. Ospirant in- erendis, sisg - S. PP. gorg tmoa lege apd Exim D. 3 Sret. Sufficit lud Agni trac 10 in Joang, credimus ut cognosc; n. cognoscimus, ut credamus. Sg vo cognoscem, ut credamus, si mova prdntis credblitis eent ulmg morg asntiedi eig.

dnę revelaii.

133 Ade. Esse bet mphē infalii aues gsti ceu dnę revelaiō ętę: go nō sitit movii nō mphē infalibz. Atq mova crdlitis nō sit mphē infalia: ea go nō sit moviem ulmy asntiēdi ętę dnę revelaii. Rao mrii sequēter: qa ę fere oiz Theory sic mova prdntis credbilitis sz moraliter snetiō y ęta revelaii. Deind tę sneti mphē, ut placēdal gbz. Adhuc hoc nō ē evenō, eloqi evenō mphē zstare de ęta revelaiō, ēy alnde evenō ad dna atortas, prire libertai, ē meritę fidei. Sd deind ętę, qd ī morlis certę mova crdilites mphē sneti y ęta revelaii. Extraud argtę. Qa la morlis certudo patit h reflexioz forte nō dat snesio mpha movo ry y ęta revelaiō: nō m ad taly reflexoz rqs gravesfun dgty p insnexoe d sufit yectrus argti svincentis evenō taly mphē snexoz. Mo sic. Asus ętę revelaiō ostadō pati nō pt ēēusmi formding de ęta revelaii, d hitus ę mo viiō crdilitis ptereo taly reflexioz: go ę movii crdititatis nō het.

134 Dari la astioiō pat. Eclęg autortas infalbiū, dhu na ngtē ulmy movy fidei. Rao ē eadē ac pcdnd; nimy qa ē rao huna nō mphē infalbiō, aud illę nō ē evenō, ēō mphē infalbz. Nisi ē recurslus ad atortę Eclę dnę infa libę ę asistea Spus Sti ęta lud Xpti Dni Math 16 portę inferi nō pulebunt advus eg, ē lud Apli 1a ad Ti mothey 3 Eclea Di vivi colūna ē firmatę veritis. Vy hōly ē uny ę mystijs creddiō. Credr fide, dna asistea Spus Sti Eclęg ossa. At gong movo? Sl pt dnę revelaoz. Ugeo: go mo asntiaris ętę hus spsęg revelaii? Sic ad ths moy Eclęg gadnt: infalbi, ē dna atorie rdeur, vitiōsy

ũriuly omitti, & nil explat. Dices, Dij assistra Ecclae esse
veritas ipse, & ex tris nota. Rña. Cur ergo SS. Patres tantopere
desudarunt in ostendendo unam aliquam esse Dei Eccleam, nec aliam
nisi Catholicam? At ex h ipso ingeri, hec hanc esse Eccleam a Deo
tutam et infallibili autoritate. Rña. Argumenta DD hic ztity event
non assequuntur: alii prinde libertas, et meritum fidei: quo summicendo
reflexiones, sortitur res aliud quod habet. Hoc ipso non posse esse motivum
assensus quo creditur doctrina, et infallibilis autoritas Ecclae: tali nimirum assensu
non sumitur sui reflexione.

135 Assertio 6. Ultimum motivum assentiendi rebus
revelatis debet esse quod moventi, aut potentis movere ad fidei actum
est ipsa doctrina revelatio rite apprehensa, supremo lumine illustrantis
gratiae. Ita omnes DD, contra quos Valentia et Suarez. Probatur. Doctrina re-
velatio rite apprehensa supremo gratiae illustrantis lumine, sic movet
ad suum assensum, ut aliud motivum non indigeat: ergo. Probatur antecedens. Omnis ve-
ritas rite apprehensa, ac proinde sufficienter apparens, sufficit ad mo-
vendum suum assensum: sicut omnis bonitas sufficienter apparens ad sui a-
morem. Insuper, nullum est aliud motivum assentiendi rebus revelatis:
quodcumque enim assignetur, erit humana ratio, et non simpliciter infallibilis,
quae nec est motivum absolute, nec sufficiens ad assensum revelatis prout
moventis ad actum fidei, ut constat ex praecedentibus. Quadamque quo
in scientiis constat assensus sui principiis quod ipsa rite apprehensa,
ita in fide constat assensus rebus revelatis quod ipsis rite ap-
prehensis: sic enim se habet in fide doctrina terminorum, sicut principia in scien-
tiis demonstrativis, teste Angelico Magistro Q. 14 de Veri-
tate art. 8 ad 16um.

136 Ad apprehendendam est revelatio lumine supremo gratiae illu-
strantis. Ostenditur. Licet fidei assensus est supernaturalis, et ex gratia debet esse supera
alius assensus revelatis, ut moventis ad fidei actum; alius fidei assensus

superare certitudinem assensus revelationis. Ad hoc dici non potest, eo quod assensus re
velationis ponat fidei motivum: et assensus revelationis nequit esse supernaturalis, nisi
revelatio apprehendatur lumine supernaturali gratiae illustrantis: quod apprehensio in na
tura sit, habet vim suasivam ad fidem naturalem actus: ergo ad assensum reve
lationis ut moventis ad fidem requiritur apprehensio supernaturalis gratiae
illustrantis, qua rite apprehendatur obiecta veritas revelationis. Doctrina haec
firmatur sacra auctoritate. Ad fidei assensum supplet esse nostra gratia auxiliante.
Hoc est fidei dogma definitum ab Arausicano Can. 7 dicentes:
haeretico spiritu falli existimantes sentiri posse Evangelium praedicationi ut
expedit absque illuminatione et inspiratione Spiritus Sancti, qui dat omnibus suavi
tatem in consentiendo et credendo veritati. Requiritur ergo ad fidei actum illuminatio
et inspiratio gratiae. Sed in suscipienda fide potissimum negotium est cre
dere veritati revelationis: auctoritati in Deo acquiescit facilitate [illegible], et
sub cuius assensu, et revelationis declaratio mediat ad actum fidei: potissimum
ergo ad hoc requiritur gratiae illuminatio et inspiratio ut praestet assensum
veritati revelationis.

137 Dices supernaturalis illustratio movet intellectum ad assensum reve=
lationis, quod lumine non evidenti, ac proinde non praestante fide. Illustra
ergo sequitur supernaturalis inspiratio, quae voluntatem suaviter movet, ut imperet
assensum revelationi ita ponendum. Hic Spiritus Sanctus iuxta lit. Christi Domini
Ioannis 14 ille vos docebit omnia, sua illustratione nos docet cre
dere mysterio per revelationem Dei, nos [illegible] ut credamus et
tegit [sic] et docet sua illustratione idem Spiritus. Quare totum ma
gisterium circa assensum revelationis quod moventis ad fidem Spiritui Sancto
tribuitur quia ab illo est illustratio, qua rite apprehenditur ipsa revelatio.
Hinc dixit Augustinus tract. 3 in Epistolam Ioannis, Magisteria
forinsecus adiutoria quaedam sunt, et admonitiones: cathedram qui
in Coelo habet, qui corda docet. Et Basilius homil. in Psal.
115, Fides animis nostris se insinuat efficaci operatione Spiritus Sancti.

Hanc illustrationem in inspiratione adjuncta apelant SS. unctionem ... tionem, quia spiritus sanctus nos docet, et ... instinctus Dei invitantis nos ad credendum apelat Angelicus Magister hic Lib. 2. art. 9 ad 3um. Et quia illustratio haec non facit evidentiam divinae revelationis ..., ideo comparatur lucernae lucenti in caliginoso loco ... 2a Petri Cap. 1. Et quia illa suadet revelationem ... sufficit ad assensum obtinendum ab intellectu, non obstante ... merito ... admirabile lumen Dei, 1a Petri Cap. 2.

§.

Argumenta contraria in hac assertione.

138 ... in hac assertione ...

A motivis credibilitatis progreditur intellectus ad assentiendum revelationi ...: ergo ... in quo ... obviet motiva credibilitatis ... revelationis ... Atqui in ... discursu ... obviet ... motivum ...: ergo motiva credibilitatis sunt motivum assensus revelationis. Ideo ... Dices ... progressum intellectus non ... discursum ...: ... assensus revelationis ... obvio, non ... ad fidem movendum. 1o quia fides ... 2o quia non est ... Neutrum ... Quia ergo motivum credibilitatis ... in ... progressu ... movendum ad assensum revelationis ... obviet hic.

139 ... Id est motivum assentiendi revelationi ..., ... hoc constituit credibilem; ... motiva credibilitatis hoc constituunt credibilem: ergo credibilitatis motiva sunt motivum assentiendi ... revelationi. ... quod revelatio constituit ..., ... credibilis, ideo ... Deinde ... Instas: ... obscure fit revelatio incarnationis ..., ac ipsa incarnatio ... obscuritas ad credendum incarnationem ... motivum ... ab ipsa ... ad credendum revelationem ... motivum aliud ab ipsa.

qª eē nō qt ni argta credblitis. No marg, qª incarnao nō assa
ret, zmie in scpta, susno lume, et miate in revelaoe, quo zmie
detegit illustratio gratiq. Ideo ad assz revelais ald movng
nō cōnsg rqr vo ad assz jcarnais. Adsit pr detegrē vetas zea jcar
naois in scpta nō egeredsto movo eius assiu; zmio atq hitus
nō eed fides, ut nō heret qª dicta ē ad zo jcarnao.

120

3u. Argta
credblitis nō sit gra sdio sne ga nō ad assz revelai: qo sit eius
movg. Pbao antis; qª alit pred dnō revelas eē pra sdiong
sne ga nō, et nō qtiale movg ad assz mystij revelati. No ans,
ē Assus raog. Dispritas. Ad asntiedz mystijs revelati re
qsr snuxio, qlis nō hed assolq dna atoritq sne revelaoe: secū ni
movg bed eē absti snuxg ut vete revelata, qo nō hed dna au
toritas, ni revelaoe adjnta. Pbus, movg bed eē hec, qª Dilua
zpnota atorite tq ofima, qo vetas zea mystij revelati sc
scpta nō hed. Ido revelao ē qtiale movg. Atq atq suasio lu
ne illustrantis grq, sc qª a credblis apared qpe pt sc sblq sne
alo movo Dt ab iltu atingi: nā movis credblitis eged ad sui
assz, ni qats nō infundr lud lumen ni ad asntiq eorg. Vn
de argta credblitis rqrend ut sdio sne ga nō.

121

4u. Idqo invi=
tam^r et oblgam^r ad fidē ē ulmq mco; asntiedr eitq reve
lais ut moventis ad aces fidei. At sr argta credbltis jvita
m^r ad fidē, et oblgam^r; qo hec sit movg ulmq asntiedi
eitq revelais. Pbao nris et lo Xpti Dni Joanis 3, sin
facio opra Ptris mei, nolite credre mi; si aig facio, et
si mi nō vultis credre, opribq credite. Itq Joanis 15,
si opra nō fecissq in eis, qq nemo alius fecit, pecty nō
herend. No marg; qª asctlia argta eend movg nrq fidei
hqi nitrē vaobq lumis, et assus revelais nō eed mysti

infallibilis, et duo esse opus nostrae fidei divinae. Apta credibilitatis sunt ideo ex parte credentis, quae disponunt movendo ad assensum revelationis, praestandum per Ecclesiam, et deinceps ad assensum mysteriorum per revelationem.

192 Sy.

In lege scripta assertionis. Propositio Ecclesiae est moraliter Deus loquens: ergo est motivum ultimum assentiendi revelationi. Probatur antecedens. Deus loquitur immediate et mediate. Immediate sic locutus est Prophetis, et Apostolis. Mediate sic locutus est aliis per Prophetas, et Apostolos. Constat ex Lucae Cap. 1, Sicut locutus est per os Sanctorum, et ex Actorum Cap. 1, sic locutus est Spiritus Sanctus per os David. Igitur sic: Deus loquitur nobis mediate; at non alio modo, quam per propositionem Ecclesiae: ergo Ecclesiae propositio Deus mediate loquens: ergo est moraliter loquens Deus. Probatur antecedens: propositio Ecclesiae, attenta auctoritate infallibili et divina, est moraliter loquens Deus; ideo: attenta auctoritate humana et fallibili, non antecedens, et consequentia. Ad hunc propositionem dico, revelationes omnes factas Prophetis, et Apostolis esse nobis loquentes mediatas, quatenus illa eadem loquens nobis applicatur mediante Ecclesiae propositione. Ipsius ergo propositionis distinguo: ergo Ecclesiae propositio sub ratione auctoritatis divinae est mediata loquens Deus, et moraliter Dei loquens; ideo: sub auctoritate humana, non consequentia. Et ideo Ecclesiae sub auctoritate divina negatur esse ultimum motivum assentiendi ex parte revelationis: nam in ista Ecclesiae gaudere divina auctoritate, non ex alia revelatione, et ex parte huius revelationis specialiter motivum negatur esse Ecclesiae formaliter propositionem gaudentis divina auctoritate. Sed propositio Ecclesiae, sub auctoritate humana, negatur esse motivum assensus revelationis, quia hic debet esse semper infallibilis, et humana Ecclesiae auctoritas fallibilis est: ergo Ecclesiae propositio neque sub divina auctoritate, sub qua est Deus mediata loquens, neque sub humana auctoritate, sub qua est revelationis applicatio, potest esse motivum ultimum assensus ex parte revelationis.

193 bis. Contra Apostolus ad Romanos 10 fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi: ergo quod credo habeo verbum Dei habet ex propositione, et attestatione Ecclesiae, et ignorans huius propositionis [illegible]

movy assñ̃ẽm revelaõi. Ad primã sṽtẽ hid Assñi Evan-
gio n credrẽ, ni me Chaliẽ Eclẽ moverẽ atoritas. Et a
raõe ostndr. Eatns ppo Magri dienñi, totẽ ẽ majici hia
pte, ẽ moera sdio ad assẽ eiusmi vẽtis, q si vẽ id xcitetur
apphrsio eius vẽti, ẽt alnde hẽ xcitaret, adhuc vẽtas la
ad sui assẽ mouvẽt, & apphrsio sadend revelaĩs ẽtẽ alnde
xcitata, qs ex ppoe Eclẽ, n sufit ad assẽ revelaĩi sduentẽ
ad fidẽ: go ppo Eclẽ n ẽ moera sdio, ẽ movẽ ad talẽ assẽ.
Ad ad textẽ Apli, ibi doceri nsitẽ pdaõis p legos Xpi ẽ E-
clẽ Mnistros, ũ infidles instruant in rebẽ fidei. Atẽ gstruo
scernit, ũ in phi xciet apphrsio sũarva ad creddẽ revelaõ
ni xtẽ, ẽ Ds anexuit pdaõi legi Mnstri dispnsaõẽ suff-
ni lunis ad assẽ fidei. Fides go ex auditu, quat pdaõ ẽ
ca mnsterialis ad grẽ dispnsaẽ, n quat ĩ atoritas mova as-
sus revelaĩi. Ad aliud pai ex Assni atorite, qs sẽ evin-
cit, nsẽ dispoẽ ad fidẽ eẽ, jdiẽ de eventi prdnti credblite re
velaĩs, qd alnde n het, qs ex ppoe Eclẽ, his notis ornatẽ,
qbẽ pat eẽ a Xo instutẽ. Eiusdẽ ẽsmoa, qbẽ clarime
docet atortẽ Eclẽ n eẽ movẽ assus revelaĩs dabit Gra-
nado trac 1 D, ẽ Sne Sis.

124

Ad paoẽ a raõe sdo marẽ, ẽ noste
pbẽ mirũ, qd fclt alnde, qs ex ppoe Eclẽ, xciet apphn-
sio sadend revelaĩs xtẽ. Raõ a eiusmi apphnsoẽ n hems
mo ni pvio judio de eventi prdnti credblite revelaĩs; hoc
atẽ iudiẽ n het ni ex ppoe Eclẽ, suis notis pbantis, eẽ
eẽ a Xo instutẽ. Unde argtor in ẽsraẽ nrẽ doctrẽ. Eclẽ
ppo suis artis rite prati nos nsitat ad jdiẽ de prdenti
eventi credblite revelaĩs, gr nos nsited ad assẽ xtẽ reve

latonis: alogi periret libertas, et meritum fidei: Ergo est motivum judicij de eventu futuri credibilitate, quin motivum sit assensus certitudinis revelationis. Unde apparitio contra.

§.

In contrarium argumenta varia.

195 Argumentum. Non est possibile, ut certius notum Deum revelasse incarnationem etc: ergo est notum per aliud: quia ipsa revelatio ex parte apprehensa sub supernaturali lumine gratiae illustrantis non est ultimum motivum sui assensus. Secundo ex eo urgetur, quod non minus neutralitatem se habet intellectus ad hanc propositionem, Deus revelavit incarnationem, ac ad istam, Astra sunt paria; et ad assensum hujus indiget intellectus motivo certo, et sine lo flecti non potest ex imperio voluntatis: ergo et ad assensum hujus propositionis. Deinde ans: non est possibile, ut certius notum eventum Deum revelasse incarnationem, ideo notum obscure, suasive tamen, et sufficit ut voluntas imperet assensum, non autem et utraque consequentia. Ad urgentiam nomarem, aeque neutraliter se habere intellectum, si pariter essent attendenda verba utriusque propositionis. At intellectus per motiva credibilitatis est inclinatus ad assensum revelationis, et deinceps proposita hac supernaturali, per sufficit illustratio superna gratiae, qua edocetur de revelatione certa. Nihil simile adest ad judicandum paritatem astrorum: ergo non aeque se habet intellectus circa eas propositiones.

196 Instas. Sequitur ad assensum dictae revelationis esse necessariam aliam revelationem nempe internam revelantis gratiae illustrationem: ergo ad assensum hujus revelationis alia revelatio erit necessaria, et sic in infinitum. Ideo autem per rationem adjunctam et nego consequentiam. Illustratio superna, qua Deus intus, et in corde credentium dicitur se revelasse mysterium, quod ab Ecclesia, aut legitimo ministro ponitur, vere est privata revelatio, et locutio Dei. At hujusmodi revelatio non est locutio immediata interior talis quae cognita moveat ad mysterium cognoscendum, sed locutio

plis, h. e. qq. n. cogta repntat revelaoes instrutas olim, et alijs factas a Do, et nobis p. externu ministeriu aplicata.
Hic itna, et privata Di locuo e. p. auditio nra; e. m. p. aur nri ittus, qo p. Scipimd, et gats a Do nobis infndi e. Di locuo. Huic qo revelai itne astims, n. gats refle xe. g cognamd et gatni psa nobis, addet etg revelaius pterite, et nos saptno sntimd. Sic n. astims revelai itne pasy, qo plis credamd, et p. aus, qo revelaos antiquas credi= mus, suapti revelais privata intientis. Ad asy praectiues, et exercitus hoc modo exhibitus revelai privata n. ras alare velao. Sicut ad astidy gr, sadnti aus Charitis n. rqs alia gratia. Unde vitatur revelaous pcessu in infinitus.
(9)

Ins=
tas vg. Ilustrao supna detegns revelaos ngt ee, astva re= velais fals: qo si potes, sind p. revelas hung dg revelaonce id ding, gary alta i va, alta flsa, porit crediturm dscer nere vplexe vg revelaos a flsa. Hoc atq absdiny est; a. qs iti unusqsq, sbi ee judex cgus Ifroaris fidei. Pac Iqa: in casu apoto Crdtrus experired, se inftimlari su pna illustraoe ad astidy li revelai, qs, et apotis ee va: qo. Ido ans, et no Iqss. Ad hue paos no ans; nq dis crimen supnalis a nalibg n. cadit sb snsu, et huena ex peria. Sine si va revelao pona pona p. hung dotrg n. plumd dscernere an etg tiene ads supna illustrao, an sus ads nalis suasva aphnsio. Sic in casu apoto ho experiret, se inftimulari ad asy utrusq revelaois: nq aphnsbe naali sequta ad hung dotg inclinared ad asy revelaoii flss, et supna illustraone ad asy verg. Insp, n. experired se magis inclinari ad asy vg; qs fls: qa supna illustrao adit supna=

ūtē, et nō maiē claritē, supra claritatē, qa ipsi simulare nā
lis suasiva apprehsio ad assū revelaōis verē. Sed sic: eatns posset
ho discernere revelaōes vē a falsa, qats experiret stimulū ad assū
revelaōis verē, et nō experiret stimulū ad assū revelaōis fsē,
aut qats experiret se magis inclinari ad assū revelaōis vē, qm
fsē. At neutē ē verē: go tunc ho nō poēt discernere. Nihilominus e-
vire pt qd Ds in alqo extraordinario casu eo usq clā illustraōē in-
tendat, ut ho pō discernere revelaōē vē a falsa, et aliqū discrimen
supernē illustraōis ab apprehsoe nali suasiva reflexe cognre.
198 Sūs. Si
credimus vē revelaōi pr plā revelaōē supernē qā lume potē, pot
illi assre haeticū se credre pr spū privatē, qo revelaōē dnā
discernunt. Nō ē dara suasio tū haeticorū dogmati: go. Nota
vē. Dicunt haeticū plerique, se ultimo resolui in spū privatum,
sive in qna loquoē qa Ds unicuiq manifestat vē sacrē scr
sē. sic unsquis ē sōi rela sūi, et, qū spiritū alorū spiritibus
opponit, nō pō sūmē dmentiē extimet, Dū storiā, et impossibiliā qad
verē revelare. Porea, spūs privati assertores incidant in circulū
inextricabile: nā dicunt, se parē spū privatē et scra, idatē cre
dant dnas eē cas scruras, et qbs pand sū privatē spū,
nō alā asserunt raoē, nī spū privatū, qo Ds assī revelat, se
eē sacrū Autorē. Nō assentiē, ut et spū, qū extorserunt hae
ticū, ut Eccleē nō audiant, nīa sēa hed, in qa deviat insculp
lud Augnī, Evanglio nō credrē, nī me Eccleē Chalicē omovrē
atorītas. Lege dicta ad 6ū in hē assertioē.
199 Sūs. Si supernā illu
straō fadē revelaōi dicē, sufficiunt mova, argta, seu signa prdn
tū credbliti; et hc oīo, sit rsa ad assentiedū vē revelaōi:
go revelaō nō detegit suasiva qena, et supernā illustraōe. Nō

marg: q^a n infundr supna gratie illustratio ad assu existentie revelais, ni provio judio de evente prdente credblite, ues judicii mova sit ergta, seu pta credblitis. 2° q^a alis fideliis n pot humo modo raog rddre, sig fdei: hus m raog n dabit hunc ni pbando, se prdent facre in asentiedo rebs fdei tqs a D^o revelatis. Sitar xta ordarig quidg leges Ds aligavit, supng illustracg movis prdentis credblitis, e notis vg Ecleg. Voluit m tlg opaoes fdei, qs 5 causii tu, e hoes p hoes doceant, e n pcere pne.

150 Dy. Atortas dna omi
iii sor vy revelaois xta, p odoe, qd sint mova credblitis: go pu
risata ta odioe dna atortas e movg asentiedi dng revelaoi: go ul
dng movg creddi revelais xtg n e psa revelao rite aphensa su
pno lune. Prao antis, q^a ad atortq Di spetat, qd n ofendat
plus dotra vg dotra flsa, ac pinde Ds e tris autortis tet n p-
mire, qd flsa dotre pona sb movis event sadntibg ei prdent
credbls lg dotrg tqs a D^o revelatg. Omio anis, e no 2gss. e Iam
movg creddi abste revelaois xtq ngt ee, qd sig odote onetie vg
xta revelaois. Go ad sumg atorta dna, e xta movorg credibi
litis oriend movg asus absuti de revelaois xta. Hoc dici n
pt: ng jg fdes nitred raobg hunis nempe movis credblitatis.
Sou, de xta movorg credbilitis het qdg morlis certudo, at
n mpha infallitas, aud evida zeluctalis. Lapt eiusmi mo
va ets in zortio dng atoritis n psst ee movg, ui invita
ter asus revelaois vy sua firmitate, e infalbire superand
og evidg nalg.
151
Expende arguta credblitis, qg sit ziensio popu
lorg, ad 3 gentig, atortas miraculis zchoata, Spe nutrita,
Charite aucta, vetustate firmata. Ab psa sede Setri usque
ad psentq Episcopatg successio Sacrdotig, e alia, sitia arguta.

De tis Eccl[es]e a D[e]o ... notis distare n[on] licet; sed m[agis] impru
da summa. Sed de his n[on] habet ineluctabilis evidentia, neq[ue] infallibi
certitudo, ni[si] per hac recurras ad d[ivi]nas Scripturas. Sic atq[ue] eadem
redibit d[ifficult]as, q[uo]d d[ivi]na vellt moveri i[n] credendis eas revelaones, quae
in Scripturis Canonicis continent[ur]. Cuius e[st] ani, q[uia] d[ivi]na auctoritas conti
ti[nen]s ista revelationis, indiote per casu moveri credibilitatem per alissi
mis e[st], aut etiam moraliter certus. De ta atq[ue] connexione n[on] habet
aut mysteria infallibitas, aut ineluctabilis evidentia, ac per inde ea
connexio n[on] e[st] sufficiens moveri assensus de revelationis ista. Ad primos
antis D[ico] pos: sed auctoritas Dei ... per qua ... n[on] ... ea doctrina
falsa ... hoc ... moraliter certus, admitto: ... pluribus morali
certus, ... in eod. ... sequelis ... et sollicitas ... con
tra ... auctoritas ... certus, quod d[ivi]na doctrina nec ... falsa,
nec esse posit. Sed n[on] e[st] infallibiliter certus, quod doctrina falsa n[on] ... proponi ...
... ergitis, quod ... evendo credibilitas ... a D[e]o revelatus.
152
Sig. Hoc
... e[st] neutra, et in ma[teri]a cogenti D[eu]s revelavit incarnaonem: et ad assen
tiendum ... neutri, et in ma[teri]a stringenti ... motivo ... evenit
specie ... s[ed] ... movere ...
... ad assentiendum ... poni: ... moveri assentiendi ...
revelatis n[on] e[st] ... revelao, ... n[on] ... species ... evend[o].
Ideo maris, ... mirg: ... ad assentiendum ... neutri et in ma[teri]a cogenti ...
... illustratum, ... libere ... motivo ... evente, ...
... illustraoe ... no mirg. ... D[eu]s ... et ... bilatq[ue]
... no. ... e[st] hanc ... D[eu]s revelavit incarnaonem neutra esse, et in ma[teri]a
cogente; ... neutra esse illustraoe ... qua ... ad ...
assens. Est ... illustrao qua ... docet intus ... per inde ...
suasiva ... ad assens. Sic ... sed ... n[on] ...
tit, ... evidentia ... illustraoe ... revelao tanta

clarite id Christus practice et virtute suscipiat, si non potest principium de ista revelatione dubitare, aut formidare.

153 Nec deest exemplum, quo res ista apte declaretur. Audiens quis in absondito, et submisse loquentem. Non videns speciem evens, quam repetendo prius esse qui loquitur. Ex voce tamen, sonio, modulamine, pronuntiationes speciei vivida excitari potest, quam nequeas prudenter dubitare, quin prius sit qui loquitur. Tunc hac, ut ita dicam, semievidentia procedente, potius absque assensu tibi non imperare. Ergo a fortiori discimus esse posse de illustratione supra quam Christus illuminata quantitatibus etiam revelationis, cum hoc sit admirabile lumen Dei.

154 Permissio quod Christus relictus, indigeat novo dicto, vel eventi speciei ad constitiendum prius nunc in ma[teria] agente. Quod constat ostendere ab exemplo omnium posito. Secundo quia aliter non possent Christus habere assensum certum, cum in obscuris non sit devenire ad aliquod prius evens, et evenire inexus. Hinc sicut in demonstrationibus retrocedendo ad terminos primae evidentiae, sic in omnibus moraliter certis deveniendum est ad aliquod principium moraliter certum, et in omnibus probabilibus resolvi debet in aliquod principium probabile. Ratio. Et aliter sicut in infinitum esset resolvenda demonstratio, quod omnis demonstratio foret impossibilis, ita in infinitum esset resolvenda certitudo moralis, et opinio, et sic utraque evaderet impossibilis. Ergo potest Christus omnium assentiri, et in materia agente absque novo dicto, et absque eventi speciei, si nempe propositio sit moraliter certa, aut ipse probabilis.

Quaestio. 7.

De Fidei Resolutione.

Hic est tota disputationis clausula, fructus et hujus dictis colligendus: quo ut fidei resolutionem apprehendas, quae, satisfiat interroganti quare credimus incarnationem

incarnaoz, carez [illegible] nrz, mystia, sive divisim, sive collectz sp
3ui pone ostiu. 1a. sentus ultmo resolvit tapq in obiz movi qd
Dei atorits in dicdo, e revelao. 2a. fides resolvit ultmo tapq in
raoz [illegible] ga in supnz grz illstrantis lumen qo sittu suasivi
e Dei atorites d dues revelao. 3a. fides ultmo resolvit tapq in
dispoz in mora eventis prudentis credibilitis

156

Prao 1a; qa fides ult
resolvit tapq in obiz movz qd in id, ues rao e obve movet sitt
ad fide credda vera, d ud simit asntit ex se. S rao dnz at
ratis in dicdo, dnz q revelaois sitie obve movet ad fide credm
vera asntit [illegible] simie atorti, e revelaoi ex se; go in dnz atorits
dnz q revelaois tapq in obiz movz qd ultmo resolvit fides. Prao
2a. fides ultmo resolvit tapq in raoz [illegible] ga in id, rao e ues
asm exhibens dnz atoritati, dnz q revelaoi her e simo Dei
magisterio superat [illegible] oe certum ueaz asus nalis et eventis
primi d rao supni illstrantis grz lumis, qo situ, [illegible] [illegible]
e Dei atorites in dicdo, e revelao her asus exhibet dnz atoritati
dnz q revelaoni, e hic asus superat certum ueaz asus nalis
q eventis primi; go in supnz grz illustrantis lumen tapq in raonz
[illegible] ga resolvit ultmo fides. Prao 3a. 1o. ultmo resolvit fides
tapq in dispoz, ad ho invitat e obligat ad fidz, e qo revelao situ
tur dispone, e sbve credbli; d argti, sive mora eventis pru
dentis credbilitis ho invitat e obligat ad fidz, atq eiusd revelaois
[illegible] dispone e sbve credbli; go in mora prudentis eventis credbili
tis tapq in dispoz ultmo resolvit fides. Istan hz, e prudente Lne,
in ga Le asrta resolvi fidei pro uberius [illegible] pata.

157

Dclud. 1o. 1o.
mz resolvz obiz movz fidei in qo stitit e splexz dnz ator
ti in dicdo, e dnz revelaois. 2o. ultmz h resolvz obiz movz
fidei aparen supno grz illstrantis lumine, qo, ualie ponitur

ut excite moveat ad fidem. Ultimus praedictus resolvens quae pro revelatione impetrata sive disponit applicat se auctor prudentis event. Et credibilitas quae certo morali suadent de revelatione, deveniunt gradatim ea esse prudenter credibilis. Nec aliud circa fidei resolvens humano modo parati potius quod quaeri debet. Hoc quidem sufficit ut poscenti rationem de fidei satisfaciamus, dignissime dociles. Sortes negotiis circa agit.

Rogor, cur credo? Ubi incarnationis? Respondeo quia Deus summe veritatis hoc mysterium revelavit. Et gravi tamen rogor credo Deum esse summe veritatis in dicto? Respondeo, non alio modo, nisi quod summe Deus in dicendo veritas. Ultius rogor, quare Deus summe in dicendo veritatis credo revelasse Ubi incarnationis? Respondeo, non alio modo, nisi quod ista revelatione. Urgeor, et dire constringor, unde mihi innotescat et Deus esse summe veritatis et revelasse mysterium incarnationis? Respondeo, utique mihi innotescere supremo gratiae illustrantis lumine quo mihi facit summe Deus veritatis, revelationis incarnationis. Ita credo, sic utiliter ad gratiam salutis credo, et item mihi credere esse supremo gratiae illustrantis lumine prudenter fido.

159

Illis adhuc instar, ut hanc duo scis, et ostendam Deum velle esse summe veritatis in dicto, et revelasse ubi incarnationis. Placet nunc ab Apostolorum Principe sala notica Cap 3 (Deum monemur ut sim parati ad satisfactionem omni poscenti nos rationem de ea quae in nobis est spes, ac primum de fide, quae sperandarum est rerum. Et ideo ad reddendam rationem me in falso fidei accingor. Deum esse summe veritatis ac stat event. Nos atque ipse evidenter non iluxit nota ex libro Deus ita, lumas in dicto clues the thorta de donea huma instructione. Ordi hinc evens plurasso quod Deus sit me illuminare supremo gratiae illustrantis hoc lumine, ut Deum esse summe veritatis utilitate agnosca, et quod in iusticio prudentissime facio. Ostendere non postea event Deum revelasse mysterium incarnationis:

ad quos ostendere evenit ex predicta credibile Deus revelasse predictus mysterium. Ideo factis predictis argumentis eventis predictis credibilitatis. Unde tali eventum haec, me prudentissime facere, credendo Deus revelasse mysterium Incarnationis sui Verbi.

Dissertatio 2a

De obiecto formali Divinae Fidei

Sectio 1a

De obiecto materiali [illegible] Fidei

Voc [illegible] revelatum [illegible]
e obiectum materiale proximum obiective divinae fidei. Ratio: nam [illegible]
[illegible] quod [illegible] credendum, est obiectum, e obiectum
materiale proximum [illegible] fidei. Tale est [illegible]
[illegible] a Deo [illegible], [illegible] revelatio,
revelationis [illegible] nobis [illegible]
proxime vero est materiale proximum obiective, et non proxime
[illegible] obiective [illegible] materiale proximum obiective [illegible].
[illegible] materiale fidei obiecta [illegible] e Dominus [illegible]
collimant [illegible] ad [illegible] ordinandum ac [illegible]
[illegible] in [illegible] Christi Domini, succedunt postea [illegible] re-
velata. Deus id Deus non [illegible] glorificator [illegible]
[illegible] nobilera [illegible] Deus e Deus
[illegible] [illegible] qua e [illegible] et glorificat, [illegible]
men gloriae datur [illegible] ad videndum Deum [illegible] lumine
[illegible] modo Lumen Fidei.

[illegible] hic tenenda e [illegible] re-
[illegible], ad revelabilia [illegible] Deo [illegible] revelata, [illegible] ad
obiectum proximum materiale fidei. [illegible]
esse D. T. [illegible] Necessit. [illegible]
[illegible] facta a Deo revelatione,

ga tefteri se posse aliq revelare, et aliud postea revelatur, sed posse ig credi; raor ma revelans se aliqd posse revelare, aut revelatur postea, revel. sed esse veri; de ista in obti revelat. aut revelati a D. e esse veri; ro in in revelatoe sa facta de possib. et futurae revelao dng pt ig cred obtu revelable a-ut revelady, ea raoe, qa revelat. Devolvit 2o ad revelatoz pols, aut futa, dega nobs aliunde, q et e Dei revelaoe costare supra, et in h. su pa dicta.

162 Fides ex auditu, ita ut ea n possimus credere, quæ n audivimus, xta sed Apli ad Rom. 10. gomo credent, qi n audierunt? et D. n revelante ... n audimus nq m audimus, ni Loquentes: go D. n revelante, pa n credimus: go n sunt revelabilia, et aut revelada. et sunt a D. revelata, sit stent ad obtu male primu Fidei. Accedit rao: aliud idei e ex fe movo, q Ds imponit sug Atorte in dicdo; et hanc Ds n ... sug revelag futy, mito minus possib.: go ad alsy idei n sufit potis, l futa revelag, xc pro de, ... go revelata sit stent ad obtu male primu fidei. ... expli. Novy ... e, go Ds imponat sug Atorte ... go Ds n ... ... aut futy. Novy ... e go Ds ... sug ... ... n ponit pmios pols, aut futy: go pariter.

163 Dices go 1. Revelao futa e morli plens gad movedu alsy idei: ao obtu revelady e male primy fidei. Rao antis e. Meritu moved a ... di

e scita, et quiscis haec moralis credendi quad movendum
te solaque premissis quod illi revelatio futura e moralis
(?)sens quad movendum assensum fidei. Quia est immediatior. Revelatio
scita e moralis credendi ad movendum assensum fidei: quod probatur
scita. Non enim ad hoc eius ratio dico dicitur utrumque
... pro meritis quoniam non est a voluntas ...
e quod in ... det ad aeterno ... imitatio ...
e quod secundo merita futura et quia movendum voluntas sola
ex premissis quod erit dicta, non autem voluntas quod ipsa dicta.
Unde non ... quia ad assensum fidei non sufficit moralis ...
futura revelatio, sic nec assensus debet esse ... movere quod ...
dicit et Deus non dicit dicens non loquitur ... ratio ...
... ex parte ... revelatio scita. ...
tertius in dicendo et voluntas quam Deus ... ...
et per ... scita creandi. At revelatio futura non est
... Deus ... nam Deus ... voluntas loquitur de futuro
vult ... creandi per revelationem futura. ...
... scita nobis de praesenti moralis loquitur ...
revelatio futura.
169 Dices ... est ... quod Deus revelavit
... revelare, quod quod ... revelat: quod revelatio futura ...
solis sufficiunt ad assensum ... ...
... ... Deus ... quod est assensus fidei. ...
... quod non sufficit ad assensum ... non ideo ...
assensus fidei, ... in videre scita et in ... ...
Deinde ... enim ... assensus esse ... ...
... non ... ... non enim est ... Deus
revelatio ... futura non est ... ...
... ... Unde assensus per revelationem ...

futu(ri) n(on) e(st) (con)trac(tio) q(ui)a n(on) e(st) p(otes)t [illegible] D(eu)s a(liqu)o
sed n(on) e(ss)e obedi(ent)ia [illegible] reguo rei [illegible] (lib)e(ra) p(er)
te pot(entia) aut futo.

155 Instas: p(o)ditur a(d)sus p(er)te(n)d(it) ad di

g(er)e h(abitu)s (con)ttuale, e(t) n(on) e(st) alius, ad q(uo)d (per)tead.

Insi(st)i. D(e)ficere nans, vix eam, q(ua)m D(eu)s p(ote)st revlare

aut revlabit e(ss)e haeresi: ergo oportet a(d)sus e(ss)e fidei.

Resp(onde)t p(rim)o ad (istam) (con)tere [illegible] ad h(abitu)s fidei

p(er)di(tu)s a(d)s(u)s, nec i(de)o e(ss)e [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] D(e)i xtorti [illegible] ab a(d)su, g(ratia) p(ote)st D(eu)s

utrorq(ue) revlanti, (cre)ded(i) revelati, ad h(abitu)s fidei

(s)peta(n)d(um) qn (fi)tralis [illegible]. [illegible] reducere ea a(d)s(u)s

ad h(abitu)s fidei erit q(ui)a [illegible] [illegible] (con)ttuus bene h(abe)d

[illegible] eca. p(r)i(m)a fidei. [illegible] (contra) (con)tere tam a(d)s(u)s

ad h(abitu)s l(ogic)e Theol(ogi)g(e), l(ogice) Metaph(ysi)ce. [illegible] Theol(ogi)e, [illegible] (con)ttus

[illegible] p(ote)st [illegible] D(e)i huic urli q(uo)dq(ue) revelat,

aut revlare p(ote)st, [illegible] e(st). [illegible] Metaph(ysi)ce, [illegible] urli a(d)s(en)

tia (con)ttius p(ote)st [illegible] vct [illegible] [illegible]. [illegible]

[illegible] D(eu)s rev[illegible] e(ss)e [illegible] q(uo)dq(ue) revlabit, aut revla

re p(ote)st, [illegible] [illegible] h(o)c d(i)s(s)us le n(on) e(st) h(aeresis), [illegible]

revla(tio) D(e)i actal(is) [illegible] [illegible] d(i)s(s)us e(st) haeresis n(on)

oportet revla(tio) D(e)i [illegible] pot(entia) aut futo, [illegible] q(ui)a [illegible]

revela(tio) actal(is). Explatur [illegible] [illegible] [illegible] D(eu)s [illegible]:

[illegible] a(d)s(us) e(ss)e fidei, [illegible] revela(tio) actal(is) [illegible]:

[illegible] revla(tio) pot(entia) no(n) [illegible].

156 [illegible] 3. Revla(tio) pot(entia)

pot(enti)a, futa e(t) facta s(u)nt [illegible] g(ra)d(u)s [illegible], [illegible] p(o)e

nes [illegible] rei n(on) d(e)ficien[illegible] [illegible]: ergo [illegible] [illegible].

tatis fidei e asslas per revelas facta, et asslus per revelas futa aut poss. Istud mir in misericordia, idque ptest salvare a psenti miseria, et prodire pe[c]caty, et futy errore. Ideo mery, et no miry certit[udi]nem supta, ut apparare sui evinci aliquis n[on] alicet rao[ne] ni sub Veritis summe desitatis. Et aty nusqua obi[ectu]m[?] est istud et explis p[ro] nobis aductu. Atortas ni prosp[ec]tiva n[on] ni in aut certo speculativa obedo, et assio n[on] ni in aut certo spafia fides.

[16] Dices 2. Voltas hominis adimplendi pcepty crastiny e aues obediens, et qui certus e hodie cras Deus aliquod bony psurus, pt sperare hodie: ergo pariter qn revelao e acta preterit pt fides ecere eca. revelas futa, aut poss. No tamen pts antis, quia voltas hominis adimpledi preceptis crastiny, nec paipit hodie, nec cadit sub precepty crastinis. Ergo D., e de spe nixa dns misericordia, alii vo spicio, et quia Deus movere ad pmedis cras, ideo; tamen vo dnio de spe nixa dns fideliti. Ideo quia Deus n[on] pserit, se aliquid psurus, fideliti nemo n[on] ti pt ad aliquid bony sperady. Pare ratio equa, ut jpoty veritita parite manifestat. Non n[on] spes e ceri pt nixa fideliti eca. psses futa, aut poss, ny obediens fides eca pcepty futy, aut pnti: ergo ny fides eca. futy revelao, aut poss.

Quaestio 6.

An speciem ad obiectum male pximy fidei, quod est Obiectum formale assensus?

168 Dubiu e x Atorte, et Revela
one Dei, q[uae] stud. objtu fle Fdei. Cca. Atorte
estat ex ditis 1º, dnj atorty qud ea ...ltimy re
solutiony fidei n pot ee objtu male Fdei. 2º, Ati
'y exhity 1 dnj Atorti n pot ee ... fle. Hoc
ita ...ady e, ut sanctione reali, l alga prite
casitis ... prius dna Atortas credi antequa
asty; go algd ... Fdei fllis aut redat. Cca. reve
laoz ... fdri pbt: ... d ..., e dna Reve
lao, e qd ... ra e. ... etq pries, et ...
... esta ee objtu male primi Fdei inquty
hc duo revelata reflesce fst a Dº. Multa m fst
Seriery forma de reflexa revelace cca. revelaoz
Mysteriy Fdei. 1ª Canonica Joan. Unigenitus Fi
lius, qui e in sinu Dri, ple enarravit. Ad Galat.
1. notu vobis facio Evangelij, qd n e sedu hoi;
nq m ego ab hoe accepi illud, nq didici, a p
revelat Jesu Xpti; et alibi ... x reflexa revelace
cca. ... dnj revelaoni. Psalm. 116: veritas Dni
manet in ... Math. 24. Coely, et terra transibunt,
vba atq mea n transibunt. Tota qo ... revelaoni
devolvi ad revelat diretq, id e ..., p qd Ds
algd enuntiat, et ... su ... ad revelat re
flescij.

Dico

Jesus Luestiois gad ta ptz.

169 Dº Atortas in

dicendo est obtentum male proximus fidei. Ita sententia communior, quam
tenet Carolus de Lugo D. 3. the. 3. num. 59. Defen-
dunt aliqui quoque Haunoldus Trac. 1. Contra 3.
Probatur ista nostra 1a resolutio primo. Id quod est a Deo solum
revelatum est obtentum male proximus fidei: ad quod non Deus com-
peret sua Authoritate, et quod proinde credi non possit.
Atqui Dei Authoritas in dicendo est a Deo solum reve-
lata, ut constat ex testimoniis allatis D. 4 ad 34. Ad
de verbo Christi Domini Joan. 8: qui misit me verax est,
et verbo Apostoli ad Rom. 3 est Deus verax: ergo Dei autor-
itas in dicendo est obtentum male proximus fidei. Porro, Deus
revelando Mysterium revelat etiam suam Authoritatem ut rationem
formalem assentiendi mysterio. Ratio; nam Deus loquendo ad cre-
dentes vult, ut credant propter illius dictum, id est quod sibi in-
dixit, quapropter revelando formaliter mysterium, revelat etiam
te suam Authoritatem, qua dictum infallibiliter. Explicatur Deus
revelando mysterium verbo testatur, hoc est, vult quod illi cre-
dat Deo et refert suam Authoritatem ut rationem alius. Id
mihi quando certe, verbo principe Isaiae cap. 43. Vos
testes mei dicit Dominus, et servus meus quem elegi, ut scia-
tis, et credatis mihi, et ut credatis et cognoscatis, quia ipse
est in me et ego in eo. Atqui revelatio testari
mysterium ut credatur propter dicentis Authoritatem est exercite reve-
lare Authoritatem, ut rationem formalem assentiendi mysterio: ergo licet ex-
ercite Deus revelat suam Authoritatem, dum formaliter revelat my-
sterium.
150 Dices 1a 1. Omnis revelatio Dei est utilis ad nostram

doctra, et ad expellendum nrum ignorum; et revelao, quae
Ds tstad sug atortz, n e utilis, ad oes fing, ut
beamd 1o asntri dng Atorti, qB revelaoi, et sue re
velao Atortis nlq nobg dobrg asserat nlg g a no
bis expleret ignorg: go. ista mir & adjunta gbae.
Hav desum & lo Apli 2o ad Thim. 3. onis
Scrura divinitus inspirata utilis e ad docedy.
D marg: oi revelao Di e utilis pratice ad nrg
doctrg, et ad expelledg nrg ignorg stnte in pri
vaoe alcus conis Ssl, 2do: e utilis ad nrg doc
trg speculaoe, et ad expellendg nrg ignorg stnte in
privae ois conis, no marg, et sta ad regug. Adu
tg Illi tmoy bene scilat ut tmoi, qbg ostnsye,
Dy expsse, et sgate revelasse in dictis Scruris, hug
Ssus indicando veracitr, ut jg expono, et explo dtos
datg. Subssua ee dicta revelao de Atorte, si
ad alud n ee, qB ad asy dng Atortis; ng to as
sus dari pt & nali evida, et he & usna illstrao
ne, qotius pr Atortz, fide credr mystg revelatg;
gare hic revelao r ras, ut doceamr speculaoe
de dna Atorte. At reg, ut eat Atortz n ig
noremd prsus. Est igr utilis, et regs hum reve
lao, ut doceamr prate, et n laboremd ignora 2stu
tente in privae alcus conis Ssl, ucs e capax
Ithus, et qs recte ordat ga Di. Ista ats otio e as
sus, go pr Atortg Dei logntis, astado ztiole osse
qB; credimd osg oe sumy atortis. clud pr atortz

Di loquentis praestando fide obligans credimus quodcumque aliud mysterium a Deo revelatum. Sed vero in proposito assensus evidens de auctoritate movens sufficienter ex parte intellectus et ex parte voluntatis ad ipsum operandum, diximus et probavimus supra allegata ratione.

Dices 2.

111 Auctoritas est obiectum materiale fidei credendo revelationi quia auctoritas per se ipsam; et haec est proprissime est obiectum formale fidei: ergo implicat intrinsecum quod Auctoritas Dei sit obiectum materiale fidei. Distinguo maiorem: credendo revelationi quia Auctoritas per se ipsam possit esse evidens Auctoritas, nego: per se ipsam et revelationem, concedo in sensu nostro minorem distinguo consequentiam. Assensus evidens Auctoritatis posse fieri ex terminis auctoritate, et per plus veritatem in quo obiectum est qualitas assensus fidei, in quo est ex hoc movens, quod Deus dicit. Dei obiectum assensus evidens auctoritatis per Deum et per revelationem est fidei assensus: et sic eadem Auctoritas, quae ex parte actus in assensu causali fidei est per se obiectum formale, ex parte termini est obiectum materiale.

112 Dices 3. Assensus fidei est saltem virtualiter discursivus; et hoc assensus per credendo non per una Auctoritas: ergo credendo non per hunc assensum fidei, ac proinde non est obiectum materiale. Probatur minorem. Una Auctoritas est ratio implicite discursiva ad aliquid discursivum fidei; et hic non per est ratio ad assensum, qui eadem Auctoritatis evidentia: sicut mi ... non fieri mentaliter ad una veritate ad aliam, et in eadem una veritate possibile: ergo. Concedo maiorem, et nego minorem. Ad rationem concedo maiorem et minorem. Dico. Et una Auctoritas ... a revelatione negat esse ratio ad aliquid ... fidei qui eadem

atorti^o thea', ido; iis revlae ojnta, no mirs i to: lty
pad adjnta rao, g^d ytts ab una ad alij vete ri
Agredre, si & sola aut nuda Atorte dna, solij, e
nudg Atortg collegere Vij alie evire assimd. Illiu
m solg colgit atortg dng in dicdo et Atortedna
sil iij revdlae: garo & una ad alg vete fit, sil
lt & vete xplexa & Atorte, e revelae, ad vete sim
plicg Atortis. Ric aij vete ysit, e dicsive pcedit.
Lta ab xplis in gnis, e in mphis. Veli m, bthi
dsursus, xtit ho: go xtit ana valis, xtit ho: go xtit
al. Sile in A dsiursu, gdgo Dl dit e; t dit se ec ly
m, indicdo Atortij; go Ds e sume in dicdo Atortij. Ad
huis go corresponding vtelit dscyslug e ucus assus, go
side cred Dna Atortai, e in go slitas antis dsqu
it a silite ognti dstoe toud a parte.

§.

113 Resuo Luestoi gad 1a ptem.

Dna revlao
gad xtg, e insalit e obtij male pxij sidei. Ita
L Ovdo iij alis Dtroa e gnito. Al, qosi est Ha
vin, Drij tent. Pad. De a Do simplir revlatij i ob
tij male pxij sidei; L dna revlao dirte e st sistedo
inpla e a Do revlata tg gad xtg, q l qcad sali
tg: go dna revlao gad xtg, e gad insalitg e obtij ma
le pxij sidec. 1a mirii ysi pz. Dna revlao notiss:
cedo obtij, notisad L pla: obtij go revlado L pla vo
vlad; notissare m e revlare spre id le hend. Ignate
go revlad obtij, e scire se pla gad xtg. Aus, reve
lao xtna gad xtg masstad gny Di xceptij, e voltg
masstadi gi revlad, e plg Dtij ee side digny. Atc m

sic manifestand. p revelaong, qz i loco valz: ad hoc
dicta, eqte alqs credat: qi m alqs qtad, seu cre
ddy mi ppoit eo ipso dit, se cognere id, d lud
velle mi gdicare, eeq. fide digny. Lave hy men
dacq. facrg, si alqs e his narg. Sg sic: revelao
extna qad extg dit ty exng revelaog, ty itnos
Ds auu, scepty sclt, d volts mfstadi; et Ds sgate
revelado mystg, in aue exito revelad extng reve
lag d itnos pdtos auer: ctis m loquioe extna,
ex gtentione, nobs revelad mystg, d illtestad se
lud nobs revelare, uz p eg itdat nos obligares
utzg fide dna credteg: go revelg d eos auu re=
vlad qad extg, et sgn revelao qad extg e Ds splr
revelata. Va miris pi ostnd: vt Ds revelnd Mystg,
revelad excite sug ifalg Atortg: qd h e revelare
ifalitg sug revelaois: go Ds revelan Mystg, revela
exite sug revelaog qad ifalitg, d sgn hy e splr
revelata a Do qad ifalitg. Dandg: de fide e Dy
revelasse oia Mysta fidei, qz ist desto ab ipso re
vlata, eqs x ijs plurima n sint revelata reflexe:
pque m ed heticus, qi de quoqg Mysto fidei na=
ret ee revelaty a Do, qb qi narg ply Mystg.
111
Di=
ces 2a 1. Ds revelao se ipsz notifad, seqt n re=
vlad: n m reflit supra se ipsz afando sug extg, d
ifalitg: gs revelao dicta ifitive ad alg reflexg n
e obty male pay fidei. Ni end us dinctg paoy
D: n reflit sgate supra se ipsz, sdo; excite no ipbi
my d sqb. Padmg, qi afsit, Ds e Trinus, excite
afsad sug jdig de dna Trite, in sgate supra lud

reflitad: ita qui loqs excite ... se loqui, quo ... nate ... facia; ... integry ... lius Xpti Dni ... Mark. 15. Ego dico tibi, q tu es Deus, servadis ... semper ... xptus Dnus, tu es Deus, ... rao ... qui loqs excite dit ... alumre extra ... ad ... mastadaz, ... sceptis, ... excite diceres, se forma liter loqui.

135 Dices ... istado. Cotio ... ani do alo, ... illumand ... tat supra se ... se illumando: ... revelao re flexit supra se revelado se ... anti, no ... rao excita dispitas, ... loquo ... radis ... qui loqs excite ... se ... loqui ... rao ats conis ... n ... ... rao ... malis ... ir se adse ... illumanda.

136 Dices 3. ... excite revela ... re olas Mystis ... excita revelao porit ... credi: ... opus erit ala excita revelaoe. ... Dani: porit ... credi ... prij ... sdo: ... nis, no ani ... loquo ralis tota ... notificatio ... sceptis ... volts ... mastadi ... re, istens e in ... revolao ... excita ... revelais ... Alo mo: eatenu dicta Mystis revlao e excita revlao ... revelao Mystis; ... excita revlao ... Mystis ... talis n e ... revlao dicts revelais: ... excita revlao ... talis n e ultra excita revelao ... Ergo

D^s uere reuelat^s credi pt ꝑ sꝰ my ꝗry fidei, n ꝑ my Dnis.

Istat. sequr, qd reuelao ꝑcise ut reue-landi n pt ee obtu fle fidei, qa credr Mystu Signate reuelatu, qd qdi e absrdu. Ostedr sequela. Re-uelao n pt ee obti fle fidei, ni qats ꝑe ꝑsa notisa, et uere asa scepti oriny, et uolte mfestadi obtu; et qats ꝑe ꝑsa notisa, uere asa hu sceptu, lq quod te n e ꝑcise ut reuelans: sic n ꝑsa e uere reuelata: qo. Dicat mar admi, ndo absti ei altruta; obtu m ee reuelatu ꝗcindibile e ab hoc qd signata re-uelao obti s uera hui reuelas; quare n e reputatu absdu, qd reuelao ꝑcise reuelandi n ps ee obtu fle fidei, ut hqd e ee signato reuelas mystu ꝗ ꝗcindi ee uerit reuelas hui. Noto eq ꝑos. Cum pag D: reuelao n pt ee obtu fle fidei, ni qats ꝑe ꝑsa notisa, notisa et uere asa scepti oriny, uol-tq mfestadi obtu, et n e opus qd ꝑd talis uerita asao acipad ad obtu, sed e e ꝑcisu qd ꝑd talis uerita asao acipa nco many. Ius e. Reuelao ut na ꝑd e signata obti asao inta ut ipi acbq sein digentis, et uoltis mfestadi obtu, ꝗcinddo autho-qd te aius uere asen sub uera reuelas, licit ut nro ꝑica asus. Reuelao atq uerna ꝗcindo ab h qd obti aius uere asen sub ꝑsa, e reuelao ut ꝑcise reuelan, et n ut uere reuelata.

Dicas 2. Re-uelao dna ꝑd uerit, et ꝗsalis gelur in obto fli fidei, qa credr obtu reuelatu ut. Incarnao: qo nq qad uera, nq qad ꝗsalit e obtu mali fidei. Rao 293, 3

e de obto fli hitici nqt ee obty male eiusdē. Rac
antii, qa obty fle fdei e qd fignad p hpoz. D's ut
dicens jcarnaq v.g. e 3falis vetis; in fignato atq ta
lis poris jcd't revlao ud xtend, e id infalis. Ido and
d D. ogni: go nq qad xtq, nq qad infalitq e obty
male fdei ped pcise vrsantis cca. Mysty fignate
revlatq odo; alit, no Iqb. Rao adjuta pat, qd odi-
mus, nimq de obto fli hitici n pote ee obtye-
iudq male fb eadq raoe. Nil atq pfid, qd tales
fit dsa raoe. Sit qa raoe revlao e fgata mys
tiq revelio, e priq fdei cca. Mysty, e n obty ma
ale: qa vo e xcita fui revlao dit raoq obti maa
lis. Revlao iq dna rsqmie trad afiq fdei, qats
esa e priq alsus xhiti Mysto, e etq trare pt afq
utulit dlaufbq, p qq pfa credat p. mq 3nii, et
musō tiale priq. Ric atq afsui fle tendrd, qa
D's revlado Tritq v.g. fit in aui xcito dit, fe reve
lare ifalit Tritq, credo Dq rulare jfalit Tritq.

Questio. 3.

De Revelatis jplicite.

118 Obty jplite re
vlaty dit obva Dº, qb p dlexly Thgiuq deduitur
jfalit e vete obva gate, expse, e p revlata. Dlau
fus Thgeus e mlplex. Ius, in qo utraq pfa revlata
e. 2us, in qo altra revlata e, e n alta. 3º in
qo pfa revlata e urlis, e n revlata plaris, aut pr
laris. 4s, in qo e dverso plsa n revlata e urlis,
e rvlata prlaris, aut plaris. 5s, in qo ogni obvq
e fr ebr, e 3stiuue iqs iq plsa obva revlata. 6us,

in 3o sgnd obiq i thy malie, et vlie identitatis cū
ipsa obra revelata. Cui, in 3o sgnd obiq i truis
connexiōi mphq, cui fundatis i ipsa obra revelata.
Exempla dabimus quando res postulavit. Hic jg queritur,
an 3o obra detecta, seu explicata pro aditos discur
sus theologicos i obty male fidei? an vo eius mi
3o formalis i actus fidei? relinquo in alijs locis. Cui
assertio enodda e. Dico.

§.

Assertio hic statuit et ab oppositis deffenditur.

179 Dico i=
plicite per revelatum e a Deo e obtum male fidei. Impli
cite per revelatum e tum qd e ipse, et sive idem cū obto expli
revelato, tum qd e dabus ipsius revelatis i per formaliter,
tum veritas singularis, aut particularis, qr in univli revelata
continet. Hanc doctrinā quo ad omnes suas partes tenent DD Sua
rez, Valentia, Arriaga, multiq alij. Ratio quare as
signata obta revelari implicite dicuntur, hoc e, qa sic
revelata, vel sunt per idem (sltē tamen exclusiue cū incidente)
cū obto explicite revelato, vel nanimo certo ipsit, qr
aliqua veritas per revelata negat.

180 Assertio ostendi. Dico
vie et explicite a Deo dictum e obtum male fidei et qd i=
plicite per e a Deo revelatum e prie et explicite a Deo dictum:
ergo qd implicite per a Deo e revelatum e obtum male fidei.
Prob. min. Dū, quale stado Deo dictis colligi formaliter
e prie et simpliciter a Deo dictum; at qd implicite per a Deo re
velatum e, colligi formaliter quale stado Deo dictis: ergo. Ra
e miris, qr egregio Nazianzeni discursu, ovanc

3), qq, e 3a ... ubi gand Spies, sti dinitq xips. qq in Scra fit xple revolata, stringit S Dr: hnc ... e, hoi de his ... ee ex qbz eoligu-r, tamen ... minime (he expue) dicant. Dau-cis ... hec addit ... hendo. ... his ... aud ... dicente, decz audgtur ... & ubis tuis colligrz, aud & eo qd ... rone ... tz, ... morte dices, hoc ... ar tibi nu-gari viderer? ... ut tua ... e ... ... stado ... colliger ... Ulitor ... mavis rao. ... dictis ita ec ... a ... dic tz; qd atz ... stado ... dictis colliger ... ita ee ... dictis ... ng ... vetas ... dicta.

181 Rao miris ... 3 ... ti ... in sceptu ... tavo vetis xplite revolato colliger ... do ... dictis. ... obto x plite rvlato e in sceptu ... vetis x plite rvlate; go. ... mar ... raone, ... Nazianzeni. ... atz ... in qbz ... de fide, ... obto xpli te revolato ... Xpts Dnus e ho: go Xpts Dnus e al rale. ... ho e ... Xpts Dnus e ho: go Xpts Dnus e ... tia. In his ... una ... e rvlata. ... in altro ... revolata, et

in alto sgn^o ȝ̃di^t in pp̃sa revelata, utq ȝgn^i
e obtũ male fidei. In eiusmi ȝsursibq pp̃sa n
revelata dr^r applicas, sive explao ppsis revelatq, q^a
tend^o eiusmi ppsa n revelata detegit, q^d sgnd^o f,
ȝstuoẽ ips^s uq obto explitẽ revlato. Sic atq advr-
tes, q^d ȝmia explita revlao obti e ȝmia ȝpli-
ta revelao hui, q^d fr ȝstuoẽ e ips uq obto reve
lato explitẽ, n vo explita q^a ut moveat ad assq
ȝdigat luce alterius conii, q^a revlao explicet, et
aplicet ad obtq modo lo ȝplito revlatq.

182 Ostdr^r pi p^a
assrti. Lo oo nari n pt, ni nando q^d dictq e a
D^o collgr ȝsalit pp̃le stado D^o dicti; et q^d exda
bq psii revlatis ȝfrt ȝsalit nari n pt ni nado
id, q^d dictq e a D^o: go. ȝsta mar, d. mir e evi-
dens: nq uq a ȝtorio sgntis lege elati, rete va
leat ad ȝtoriq antis ȝferi oo ngt q^d ne sgnd^o de-
ductq expsis, qn alqa e psis ne. Dsrhes atq, in
qbq sgn^o e de fide, q^a e dabq psii de fide ȝferi
ȝsalit, feqntes sit. tuis de mio urli, Dus Applus
accepit Spq sm; et S Math. e Aplus: go S Math.
accepit Spq sm. tuis de mio ȝclari Naa Spu
Sti e Naa Lris Etni; et Naa Lris Etni e Dei:
ur: go e Naa Spus Sti e Ditas. In utroq ȝtuqsu
sgn^o collgr ȝsalit psse stado D^o dicti, d sgn^o
e obtq male fidei.

183 Pa 3^a assrti pi. Lr e pi esalit
ȝstuoẽ tond a D^o dicti collgr ȝsalit psse stado

Di dictis; et veritas conclusionis, aut praemissis, quae in universali revelata sunt, est per consequentiam, et e contra, tum a Deo dictis, quae Mar. probata est bono ex obiecto, quod est et est universaliter et singulariter obiecto revelato explicite. Minor probatur, nam veritas universalis est, et sunt collectio omnium conclusionum, et praemissarum, ideoque ab universali ad conclusiones poterit videri descensus, et ascensus a conclusionibus ad universale. Itemque aliis, sunt discursus theologici, in quibus sequitur est de fide, quia veritas conclusionis est ibi in universali revelata: omnis homo est redemptus a Christo, ergo ipse sum homo: ergo ipse ego sum a Christo redemptus. Alius parvulus decedens sine Baptismo salvatur. Et te abortivus decedit sine Baptismo: ergo non salvatur. In utroque discursu maior universalis est revelata, et quia in ipsa continetur veritas conclusionis, sequitur deductus, ideo utrumque discursus sequitur obiectum est obiectum materiale fidei. In iisdem discursibus ipsa non revelata est explicatio, sive applicatio revelationis: ea nunc detegitur, revelationis explicita veritas universalis esse implicita revelatione veritatis conclusionis in universali istius.

189 Dices 1. Quod implicite sunt a Deo revelatum est, non est proprie, et simpliciter revelatum: ergo non est obiectum materiale proximum fidei. Probatur antecedens in inductione facta per conclusiones nostras, quibus exigitur plus implicita revelatio. In his, revelato definito obvio non revelatur simpliciter obvia definitio: nam nunc Deus revelando, Christum esse hominem revelando, definitio hominis esse alrvale. Et certe, stante Dei revelatione de rebus fere innumeris certi sumus de essentiis obiectis, et non de novis definitionibus Dind., sequitur obiectum deductum ex his ipsa revelatione non colligitur ex vi revelationis proprie: nam revelatio essentiarum non enuntiatur quod ex ipsis colligitur lud sequitur. Dist. 1. Sit esse implicite revelata veritas conclusionis, aut praemissa

rii, qq in verbis revelata sunt, possumus fide credere quodlibet verum determinatum eventum, quod est absurdum, sequitur atque ostenditur exemplo huius discursus: quidquid Deus potest revelare verum est id; atqui quodlibet verum determinatum eventum, v.g. totum est maius sua parte, potest Deus revelare: ergo

185 Non antecedens. Ad 1um contra duo iis probatum, non antecedens. Sicut enim quando dicitur Deus genitus est, et generans est Deus, et quando dicitur Christus est homo simpliciter dicitur esse aliquod mortale rationale compositum, teste Magno Nazianzeno, itaque qui revelat definitum obiectum simpliciter revelat obiectum definitionis: quia non magis est eadem una veritas prima quam secunda. Ratio antecedentis adiuncta non urgendo. Non 1a, quia non est una et eadem sed veritas Christus est homo, et definitionis hominis esse aliquod rationale, Christus atque esse hominem, et esse aliquod rationale est una, et eadem veritas. Unde revelato de Christo definito obiecto omnium, revelatur obiecta definitio, quando revelatur definitionis hominis esse aliquod rationale. Non 2a, quidem enim oritur, quod licet certi de definito obiecto revelato, incerti sumus de definitione obiecta, non quod haec non sit obiective, et quando sit revelata implicite, et simpliciter (est utique, quod totum in positivo asseritur) et quia saepe extrinsece, positive, et quoad nos non est revelata simpliciter definitio obiecta, quia ad homines venit inspiratione apostolorum, seu exemplo implicite revelationis, per quam quod est positum sit revelatum proprie et simpliciter, nobis ista esse revelatum, et redditur obiectum male quoad nos, scilicet obiective et proxime credibile, quod totum proxime obiective credibile erat ante apostolos praedictum. Haec atque apostolos non habent de obiectis definitis omnis revelatis: unde incerti sumus de obiectivis definitionibus sed certi definitionis filis.

186 Ad 2um contra duo iis probatum, non absurdum, nec pro-

bao n ugd. Ex dotra Nazieni gnale collgi & seruvi gl
dg. gbuis xplite cbi n dicand. li atq. Arg enutiand la
collgi & explite revelatis, jg ferend xplite dicta. Pitur
sgpd ddutq & Eii Ala revelata collgr, d cogn pusse xvi
revelati. Et gg gbuis rgrad cotio de botate illaonis. q
lrgita hec cotio ala n e gb prata, d xcita, he re
te petrava gbsarq; le fgata d reflexa, d hec lis re
gs w aplao revelais, gd n obe, w sgnd ddutq i fnglit
revelatq.

187) Ad 3g gduois pts vend algi, gbgiq Marin, n
e gmie revelatq hanc urls, gdgd Ds pt revelare, idvq
e, d hanc, gdgd Ds pt revlare, d revlad, id vq e. Ai
revelata e dna Aortas revlatq e gd Ds not falli, d
w fallre: go rvlata e la urlis, gdgd Ds pt revelare, id
vq e. Laff admio flgla, ues abditas n gd. Dices,
n oes vetes eventes ee eredibes fde. supit gd algas ee
vetes n eredbes, fbve gxime, d algas, fbve gxime cre
dbes n ee & nfsate ereddas xplite. Ad gd fde. Adtii
prius liri, totq ee majus sua pte, gb fied pdtq vetq
gcludi in urli la revelata, gdgd Ds pt revelare, id vqe.
R pole & movo novo fdei credi gd prius cogn & mo
volig. supaddis n gd Ds pt revlare, d gd revlavit, e
obtq mala gxq fdei. R; gd Ds pt revlare n e obtq
mala gxq fdei, atta revlae poli, d gd lbe actali re
velai.

188 Dices 2. Ds revland gos urls, n rveland, ee in
ea stq fglarq, aut gulare; d R rgl, w rveled gos gia

re, aut prlare: go Ds revelant pos urlr, n revela(n)t gla re aut prlare, e sqnd hec stta in urli n e obtq male prq fidei. Ead mer. Ds revelant go oes hoc dscendent ab Adamo dxit originale, n revelat Lrq ab Adamo dscendre. Dmarq: Ds revelans pos urlr n revelat gate dexte ee in ea stq sglarq, sdo: exite, dsuse, no marq, uis pos aud dstoe excipat. N rgs go gate, ex dsc. d sufsit go exite, dsuse Ds revelet in urli sneri pos sglarq, id hec i revelata, d obtq male prq fidei.

Nic atq Ds revelat pos sglarq, aut prlarq, gdo revelat urlr, in qa snd. Nramus, go hec sglaris Lrus dxit orgnale, sne in urli revelata hac, oes ho dscendent ab Adamo dxit orgnale, alogi sylq n e adre. Dimus, go hgo dste, Lrq dscendre ab Adamo, sive p evidq mpsq, sive p revelaq alq (nec m mo agimus de aplaoe p evidq nalr, aut morlr, gas in alq se dq remitimus) sstabit, Lrq ee unq de mltis, degbq Ds revelavit, dscendentes ab Adamo dxisse peccatq originale: go Ds revelant lq urlr, exite, dsuse revelat in ea sneri lq sglarq.

189 Dices 3. Lus nare sglarq pos sneri in urli, n ee fr hoetius, ee atq, si Ds revelado pos urlr, revelare in ea sneri sglarq: go. Ame re. Lus nare sglarem pos sneri in urli, n stante suffciente aplaoe, seu explaoe revelais, n ee fr hoetius, sdo: stante aplae, seu explae revelais, no marq. Est fr hoetius, aut infidelis, gi nat revelaq suffci go

tz, aut lg dscredu. Supota uerli revelaoe, et accedente
licet sufficiente applae ad pos slarg. Sg, ug sstare sli
sui sglarg ee sttg in urli revlata, n alis nared tum
alqs pos sglarg sttg in urli revlata, ni nado re-
vlas sufficient potz. Sic go nand ee sr hoetime.

§.

Assertio cg tuii et ad opotis ¶.

190

Ld implite vir
tualiter e revlatz a Do e obty mae pxe, fiei. Dic
splite vtulir revlatz a Do qd ee vete revlata splite ad
inta ala vete n revlate, inferr sfaciir ut qd sir intatz
ug vete revlata, e go infsi ut vius, ug go vetas revla-
ta oretir mone. Ita DD nri c arez, et Vazq gous
alii accedunt et a bene mltos. Pbatr assertz. Ld prie, sli
splir e a Do dictz, e obty male pxy fdei: et qd impli
te vtulir a Do rvlatz e prie, et impolir e a Do dictz:
go. Pbatur mir: Ds revlado splite alqd obty prie, et
splir dot ee vg qdgd rst id obty splite revlat vg.
Cive alis dit go ds e: prie, e mollir dit fu ee qdgd
sufire, ut uid obty splite revlatz n ee vg. Atqi ve-
tas obti vtulir splite revlate is, ut vg, obti spli
te revlatz. Cive slitas obti vtulir slite revlat su-
pired, id n ee vg obty revelatz splite: go.

191

Dae, et miris. Ded maris rao. 1o qa Ds splite revla
do alqd obty pr vete, ut dicti sepit, sumo plus Ato
tz, sive ut ita dicg totu sua Atorke pond pr vete
dicti dicti. Ats atg e prie e Imolir dire ee vg qdgd
rst ad vei obti splite revlati, sic fu ee qdgd, 3-

venerd ?falsitg glus. ?, g, si D revians explite algd dire, ?gimdo. ab h gd n der gdgd rg, id tud dic i vy, ab h gd der algd go flisifice, eiusmi revelao n ee D dona, nec iufire ad firmg e infalg ?g in revelae go ga Ds algd revlad explite n e eiusm ?fusio, ? Ds pric, e implit dit vy ee gdgd rg, ?c. 3o a parite fdei hung: ng gi ?ta algd ita ?pit, ?g ?torg, ? gesi ?pondet e vete sui dicti, gty capio gty ?apio, res ita ?e het, ? nil dficit, gd ad rei vetg rg, ng e algd gd lg falsificet.

Accedit

192

nil voce gd Ds explite ? sgate n reveld gdgd rg ad vetg explite dicti, id lud pric, e implit dica. Ng ?gnao vborg, & cai e sumeda dicdis ga n sermoi res, ? rebg sermo ?iectus e, ut fert aurea rela & ?pta & D Hilario, gg het ?re Canoico Cap. Intelligentia S. de Uborg ?gnfaone ut ?ia vetas ?pba in omn dina, e huna erudione, ?pod hoy gotdna ?mer-tio. ?tgi, & fine, gg Ds ?tdit, dy algd explite revlat, ?cit ?falizare ?uy dictu, ? moure ?s nrg, ? tend, ?nsy ?ttag revlaois explitg ?faty: go.

Rao

193

ris. Ado rgita e vetas vbti vtulit implite revlati id vy i vbtis revlani explite, ut ? sgnd vbog, gd ?er ? ?talit ?gd rlit ?nfatg ut ?sa revlata, ee ?y ?sidare revlata ?sa (supit va n revlata) ptet ?lo hus ?lusus ?hgici, Xptus e ho; ? ois ho e r? lis: go Xptus e rilis: a ?orio in hus ?ntis, servata cad mira, vld ad ?torig maris revlatg. Dind

nato onexoii mysticus tro, impossibile e quod debet fundatur: quia haec e essa mystica onexois, connaturalis est insepara-ralitas fundati a tro. Veritas ergo obiti sic implicite reve-late revelati, nimirum e trium nexoni mystice, reductive ad veritatem obiti explicite revelati. Ostenditur exemplo. Dixit Deus, fiat lux; ergo facta e lux. Hoc sequens quod in se e revelatum explicite, implicite revelatum e in anti: nam Dei voluntas efficax e ratione absoluta onecti connaturaliter cum re decreta: quare a contrario sequentis discursus poterit valere ad contrarium anti explicite revelati.

192 Dices 3a 1. Deus revelando unum potest non revelare impliciter aliud reliquum identificatum cum revelato explicito. Ergo quia id Deus simpliciter non revelat, quod recta vere revelari, potest esse fictum. Hoc atque etiam potest quod rationaliter reliquis identificatum cum explicite revelato. Ostenditur. Nam aliqua revelare rationale e homo, et recta sibi vere, potest contingere quod aliquis homo, etsi fingatur esse non esse rationis. Nego assumptum. Et ratio eius ratio e, quia non revelare, quod recta vere revelari, fingit esse potest: et recte vere huius revelari rationale e homo, vel est esse neque quod homo rationalis; sed manifeste e idem mysteria nec e homo: ergo e rationalis, ita et hic, non e rationalis: ergo nec homo. Ex eo atque quod fingere aliquos hos non esse rationis, contrarie eum esse homines, et non esse homines: unde ex tali fictione nihil parere debet, aut debeat parere absolute non esse homines. Et tenendo aliquam utilitatem hypothesis impossibili. Dicendum quod Deus revelando unius potest, non revelat simpliciter dari aliud in hypothesi impossibili, quod in omni hypothesi possibili identificatum reliquum cum explicite revelato. Aliud, quod revelatio unius potest facta in hypothesi possibili non est ...plicita revelatio potest, quod in hypothesi possibili identificatum reliquum ...

pro revelato. Ex h' ap' q° pacto liceat [illegible], q' D'. revelando explicite unu' p'tu n' revel't implicite aliud vlit' identitatu, ut revelao Dna n' i' de obto q' in hypos' [illegible] d' id revera e'.

185 Dices 2. D' sty revelat q° significat pava revlao; d' hec signand' fr unu p'tu n' significat aliud vlit' identitatu: p' hanc m' vox Opoa n' significat Immensitas: q° Ido marg, e' no mirs, adjuntag' paog. L' ut Immensitas i' vlit' Opoa eadq voce, ga explicite sga' Opoa, sga' implicite Immensitas. Insp', D' revlans paog, rvelat q° d' req' ad h' vets. reqt ats ple ee Immnsq, ut s' Opoeni. - Instas. D' revlans opog sty revelat id, q° apd audientes sgat ngt vox Opoa: significao m' vocis b' ee smis Loqnti d' Adienti. Atqi a pd Adientes ea vox n' sgnat Immnsitg. Ad Iuis ovu' gericus d' distalis identicen' vlit' nil ominus vox Al n' sgat dfrg ralis: go. Mars Ido de sgnae tg explita, qb implita, eq no de sgnae explicita. Audiant' ngt pt pupre sgag explitg, qn pupat q° plitg, pt eius ignorg, e' ngt defecu sgnaonis. Vox Al sgat xfuse dfrg ralis, d' sufire pt ad eg afrdq, si acedat explao, sive aplao implitg sgamis in h' mg: hoc vend e' al d' n' irrale, d' se vend al e' e rale, l' irrale: go h' vend al e' rale.

196 Dices 3. Actus fidei ngt plus enutiare fr, qb p'sa revlao; d' revelao ptus de uno p'to n' enutiat aliu' vlit' identificatu: go revelato uno p'to, ngt ee' acus fidei fr enutiand aliu' vlit' identificatu. N' marg, q° acus fidei pt implit' fr

enūtiare, q̄d simplr̄ ē a Dō revelatū. Sic atq revelatū ē q̄ rlīr īdntatū ī obto explitē, ē pr revelato. Ex q° dephendr, q̄d qntitas enūtiava rei n̄ tantū pqntitē repñtativā revlaōis, st p qntitē simplr̄ atestativā. Instas. N plus credimus pr fidē, qb docemr a Dō p revlaē; st p revlaē oppositā n̄ docemr nos Dē īmmensitē: gō. Dō maīr de dotra īī explīta, ēt explita, ē q no de dotra īī explita, ē īstā, solutio. Q̄a implita revlao ē simplr̄ Dī dotra, ē potā ejus explane, sive aplicaē pserum asntiri, q̄ a Dī dicto sfrmata ē.

197 Dices 4. N q̄dq̄d de uno pte revelat Ds, revelat de alo rlīr īdntificato. Sic revelat se sua essa, q° cniat Flio, ē n̄ hoc, ē oppositū revelat de pternite: gō pavit. Dō ant, ē no cqs. Atq ee revlaē unius pti, ī sferri n̄ pt, q° q̄dq̄d lr cnit, cniat alii pti, qcqīq rlīr īntficat, ē agbs disquitr utulr̄ rlīr, ut ptet in exeplo adducto. Īdntas atq rlīs hoc pstat, q° revlato uno pte, ēt de tecta īdnte ejus ī altero, ee revlaē sferat, sfalit alterū, ē sic ea raoe, q̄a inserible ē ī revelatū.
198
Dices 5.
Pr timorē hoīs asrntis, Petrū eē in foro, nemo credet eē in foro sbtiā, cmīe opravā accidū, supnaliū: gō neq pr ssmorē Dī revlantis eē Opoentē, credi pt pssē eē imensū. Dō ant, ē no cqs, pr maitē dispartē. Hō revlans, Petrū eē in foro, pt ignorare, imo ē nare a la pta rlīr īdntata: qare pcisē rō ejus dictū ea credre nemo pt. At Ds revland, sug oppositū ~~hoc~~ hoc cog

tioq de aliis attributis identatis cum essentia, quia unus conceptus de Operatione est formalis conceptus de immensitate: quare revelando Operationem complicite revelatur conceptus de immensitate, quia complicita revelatio explicatur per eandem & vi revelationis Operationem essentia Dei Immensitas.

199 Dices 6. Revelato sunt mysteria connexionis non revelantur simpliciter tria: ergo hic non est oboty male proxime, & eo quod ita & utrelibet complicite revelatur. Ideo simpliciter, quia revelato sunt mysteria connexionis tantum mediate revelantur eius tria, & non est simpliciter revelatum, quod tantum mediate revelatum est. 1º, quia extra unionis non est extrorum exta: ergo non revelare unionis extrum est simpliciter revelare extrorum extra. 2º, quia immediate videri obtig, quia immediate videri eius accidens non est proprie videri obtig: ergo non mediate revelari tria, quia immediate revelantur sunt mysteria connexionis cum lo connexum, est proprie, et simpliciter tria revelari. Nota autem, quod tantum mediate revelantur tria connexionis mysteria. Deus non revelans sunt testimonium adeo quod quod rursus mysteria est ad verum complicite revelatum, ad quod mysteria ratio est tria ea ratio, quia cum esso sunt connexa, & ergo Deus immediate, et complicite, tria revelat. Ideo si revelatio complicita tria appelles mediata. Hoc sic quod in mediante sunt revelato, quod est relative oratum a tro. Ideo revelatio tria predicta sic esse mediata. Ideo vero, non tria sic mediate revelatum non esse proprie, et simpliciter revelatum. Ad hoc in oppositum probatur esso autem non ergo, quia connexio unionis cum extris non est identas cum lis, quare extre unionis non est extre extrorum. Revelatio in complicita sunt cum tro connexi mysteria est relative complicita tria revelatio. Ad hoc esso an

ti no jgß. 2a videri miare, sbtig eo qd accid e cum
jmie videan sij e sbtig ea sbtz. acidy visibili
y. Revlavd atq bz miante sunto revlato, n est
Dcilt gd i trus sunti revlati, e gd iplite jmie re
velet. Dz, nlq ee vim solutary paony liqd &
eo gd ijdz Di poci pare ve e smplit n cogni, gd
cognit alo miante.

200 Dicu 7. Seq gd si qqbe Di reve
laoz de polite, aud exta Crz reuli Dz ug exta iy qa
snetit ois Crea, sive polis, sive extend. Hoc atem
absony vide. Sdo Segela, gz vitri n bet absona: gd
m p revlaoz Crz zplite revled Ds sug exta, qq a:
lunde cogby hemd p evidg nalz, d p eplita fidz
quit & eo gd in falli revlaobz nqod Di n fltari, s
plit, gd rqs indisonsalit idvy s explite revlatz. Re
veld Ds smplit sug extz, revlado eplite algd cre
atz, qa p talz revlaoz manifestad lig, gg hed &
Crea: hoc atq stia e de oibz tris, qbqz Crea me
pke snetit.

201 Dicu 8. Ad asty slei n sufit pbalitas
de exta revlaii e m damnata ab Innocencio 13 hy
zr ascritas ab ipso 8a pos: asus baltari, dutilisad
salutz stad iy sola notia pali revelais. Atqi lis pa
le e revelato sunto revlan try, gouz snetit mphe: go
fide assie credi n pt trus, iy go suntz smplit reve
laty snetit mphe. Sdo mari, gz stad & vae dointo
d D mirz. Iz pxle e, revlato sunto, try revlari z
plite jmie, sdo: try revlari zplite utulit nomirz et

199. Certa e revelao explita funti nexi mphe
us Tro, et huus filio certa e ipplita utrusq revelao.
An hec sufficiad ad tries i revelatus simpliciter dispotad.
Asserit a nobis pali, qd certa revelao omie effi
ciad try, udaq revelaty simpliciter. Qd n e dire, us
sola notia pali revelais stare fidis, et us certa no-
tia revelais stare fidis Tri, qq afficere omie tales
revlaoz efficaci rasoe mostramus. Sii opted dire et ~~re-~~
~~velao~~ assu cea. ptis, us qo e rlio identicaty ptis et
plite revlaty. Qd si falimus, assu n erit fidei. Ex
h atq fis ipsir, qd n i certis revlaz explitz funti
afficere ipplite omie try.

200 Dices tndq. Alqq fit Omes
Theologi, qq n versand cca. obty male prix fidei, qd ta
le i qad Nos. Lqng atq ni hity x funto explite re
vlato cca. try, qo us onetis mphe? R. assptioz esse
vg, et n de Onibs Theoicis, qibs applicad. Et vadeo
nibs Theoicis et pssis, p qa tty pbalis apla revlao.
Loquti vo sumus de Onibs Theoicis, p qas certo a-
plad revelao. Et qdq de aplaoe mphe certa, qn mo
cotrq, distq feramus da Onibs p pssias hitis revla-
tq, et n revlatq, qq i aplicao tty morali certa.

Questio. 4

De Revelatis privatim.

201 Ex gntione et
discrimen sumus privatq a pblica revelae. Id pblice re
vlaty a Deo e, qd ex gtioe plus dicty e, ad toti Eccle,
veddy pmad. Id privaty qd n x la gtioe, et alcui

revelat in propriam eius utilitatem. De revelatione publica doctrina catholica est sufficere ad fidei assensum contra Haereticos Innovatores, et sectarios urgentes uniuscuiusque credituro omnino fieri revelationem, ut refert Cardinalis Belarm. Lib. 3. de Verbo Dei cap. 3. Istud catholicum dogma ex clarissimis Scripturis. De Baptista dicitur Joan. 1. Fuit homo missus a Deo: : ut omnes crederent per illum. Math. ultimo dixit Apostolis Christus Dominus: praedicate Evangelium omni creaturae... qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit. Accedit ratio: possum credere fide auctoritate unius hominis, quod alius referat eum dixisse. Possum ergo credere fide auctoritate Dei, quae Prophetae, Apostoli et Ecclesia referunt eum dixisse. Adsunt nunc motiva credibilitatis et adeo Deus signa illustravit faciens revelationem aliis esse factam.

20 2

Haeretici apud Jeremiam 31 dicunt, dabo legem in cordibus eorum, et non docebit ultra vir proximum suum... omnes recognoscent me a minimo ad maximum. Math. 23. ne vocemini Magistri, unus est enim Magister vester. Joan. 6. non necesse habetis ut quis doceat vos sed sicut unctio eius docet vos de omnibus. Respondeo 1o loco agitur lex Evangelica ut excellentior quae facta, ut nemo doceat ultra illum, quod Deus in cordibus scribit; sed Deus non scribit in cordibus nisi mediante legitimo ministerio ab hominibus exhibito. 2o loco docemur ab hominibus scribentium ministria esse et admonitiones Dei atque esse, qui intus in corde docet non semper per revelationem privatam sed per gratiam illustrantem. 3o loco monet nos Evangelista ne audia

mus, eor, quod Doctrina, aut non officia catholicę doctrinę docen-
di ibi fugit. Deus regulariter non docere, nisi quia [illegible]
tiori doctrinā. Sic m. dicit, quod audistis ab initio in vo-
bis permaneat. Legatur Dominus [illegible] videre, [illegible] disputa-
tiac. 3. initio Cap. Ioan.

605 De privata revelatione non pau-
ci Theologi docuere non esse sufficientem ad assensum fidei Theologicę. Ita
quidam asserere, ut quasi longissime recederent ab Haereticorum
errore, Caietanus, Sotus, et Bañez, Canus, multique Theologi
quibus accessit noster Valentia. In ore oppositam, quam tenent Vega
Catarinus, Corduba, Maldonatus, nosterque DD Suarez, et
Vazquez. Quaestio procedit de revelatione privata obscura, dico
[illegible] sufficere revelationem privatam [illegible] evi-
dentia in attestante, sive evidentia huius [illegible] fide. Proce-
dit etiam de fide supernaturali et infusa, quae fugit ad assensum
fidei naturalis sufficere privatam obscuram revelationem.

606 Assertio. [illegible]
privata revelatio, sit obiectum materiale [illegible] fidei, ac [illegible] ad
assensum fidei infusae supernaturalis sufficit privata obscura reve-
latio. Probatur assertio. 1o ab Auctoritate Tridentini sess. 6 Cap. 12,
nisi ex speciali revelatione sciri non possunt quos Deus sibi elege-
rit. Et can. 16. Si quis magnum illud usque in finem perse-
verantiae donum se certe habiturum absoluta et infallibili certitudine
dixerit, nisi hoc ex speciali revelatione didicerit anathema
sit. Infallibilis certitudo [illegible] fidei supernaturalis, sive infusae.
Itaque [illegible] certa et infallibilis non agnoscitur, nisi infusa.

quia credimus multa a Deo revelari. At unius specialis re-
velatio de sua praedestinatione, et finalis perseverantia facta sit, is potest
absolute et specialiter certius Deo credere: ergo fide infusa re-
velata potest. Quod et specialis revelatio sive privata a Deo dicta
est: ergo.

Resp. 1. A ratione. Eadem est Dei auctoritas Deo privatim et
Deo publice revelanti: sicut enim publice revelans nequit falli
aut fallere, ita et Deo revelans privatim. Sufficit ergo priva-
ta revelatio ad assensum fidei infusae, etsi privatim sit revelata,
ut obiectum materiale proximum fidei. Probatur quia assensus non exhibet
Deo loquenti quia revelatio toti Ecclesiae communicanda sit, vel quia facta
a Deo personaliter Ecclesiae, sed quia Deus gaudet summa auctoritate et
aliquid testatur. Hoc autem aequaliter reperitur in privata ac publica
revelatione. 2. quia Dei auctoritas ipsius est revelatio privata
infallibiliter assensus. Assensus autem infallibilis per divinum testimonium
est fidei infusae. Adde paritatem. Sicut homini credere non obest quod mihi
homo soli loquatur: ergo nec credere Deo non obest quod mihi soli pri-
vatim loquatur. Inde. Assensus, quo B. V. Maria credidit
ut dicitur Luc. 1. Beata quae credidisti, et assensus, quo Abraham
credidit, ut dicitur ad Galatas 3, credidit Abraham Deo et re-
putatum est illi ad iustitiam, sunt fidei infusae; nitebantur autem
revelationibus privatis, quae nondum publicae factae erant. Ergo
assensus innixus revelationi, quae in publico non est futura, est fidei
infusae. Ergo enim revelatio futura sit in publico, tunc, extra-
mae [illegible] quae supponit revelationem ac Dei testimonium.

Sequens

dicta est, quod ab eodem habitu fidei infusae oriatur assensus firmissimus privatis Deo revelatis, ac publicis. Ratio; quia assensus, sit ab habitu, et unico obiecto formali movendus; at assensus firmissimus revelationis privatae et publicae movendus est obiecto formali habitus fidei infusae, movendus enim est a Deo Auctore attestante: ergo sit ab habitu fidei infusae. Confirmatur. Per eundem habitum obedientiae obedimus Deo privatim et publice praecipienti: per eundem habitum gratitudinis orationis agimus Deo pro publicis et omnibus beneficiis: ergo et per eundem habitum credimus Deo privatim et publice revelanti. Dices, habitum fidei infusae non esse nisi ad actus fidei Catholicae, et est universalis, et non privatae. Ratio consuevit esse doctrina D. Thomae qui hic q. 5. art. 3. in corpore ait, formale obiectum fidei est prima veritas, secundum quod manifestatur in Scripturis sacris, et doctrina Ecclesiae. Quid? ... credit et vete 1a. Quod sit dicta ratio a pariori, ab exemplis. Nec urget allata ratio, fides enim infusa non sunt scientia non est Catholica, sive universalis, et per denominationem extrinsecam ab obiecto quia solet revelatio ut tota Ecclesia credat. D. Thomas loquitur de fide Catholica, quam explicant ita Apostoli supra fundamentum Apostolorum et Prophetarum, et de qua inquit D. Thomas 1 parte q. 1 art. 8 ad 2 dixit, nititur enim revelationi Apostolis et Prophetis factis, qui canonicos libros scripserunt. Neque revelatione si qua aliis Doctoribus facta.

Dices 2o 1. Assensus firmissimus revelationis privatae nequit esse absolute certus, nisi detur evidentia de revelatione. At qui fides non capit istam evidentiam: ergo neque revelatione privata. ... nec hic ... fides infusa

nã privatis revelata sit obiectum malæ fidei. Non maior quam sua revelatio publica reddit credibilis circa evidentiam de quaestita poterit reddi credibilis privata revelatio. Non ergo respectu evidentiæ de revelatione privata. Prob. atque evidentia de praesenti credibilitate eiusmodi revelationis: quia aures fidei excedit omnes formidines, id impudentes, quod non constabit, nisi procedit evidentia de praesenti credibilitate revelationis, sive hæc sit publica, sive privata. Deinde, per omnem maiorem narrationem xta pall. seq. de qua forte sermo erit.

Ubo

Dices 2. Lector nra leg aperit via spiritui privato quo quisque singat sibi speciales revelationes, et dicat, hæc privata sunt esse vera. Ad obstruendum eiusmodi viam pravitatis omnino concludere: ergo. Non maior. Quia in Tridentino non aperuit viam huic spiritui privato supponendi ex speciali revelatione posse hoc scire se esse praedestinatum, et donandum perseverantia finali. Spiritus privatus contradicens Ecclesiae, est consigna et carmen veritatis, convincitur spiritus mendacii, et nulla revelatio privata potest esse credibilis, nisi in tutis sensibus Ecclesiae.

Ubi

Instas. Prob. nam quod revelatio proponitur ab Ecclesia ut fide divina credatur, ait in Holnus lib. quae Spiritus fundam. Cap. 3. Evangelio non crederem, nisi me Catholicae Ecclesiae commoveret auctoritas. Ad dicit Enchirid. Cap. 9. quod est credendum, quod ad Religionem spectat. Hoc quod interrogandi modo fugit, nihil potest credi, quod non spectat ad Religionem Catholicam. R. His convincit quod

regeneratiuo ad fidei mysteriorum spectantis ad Angelos non solis revelaes, non publicas, et quod non alio fiunt eiusdem revelaes, evenit credere credibiles, non ex Eccles. notis, et saepe examine.

Dices 3. Contradicere revelaoi privatae non est haereticus, nec fidei habitum amittere. Imo, in illis, cui privata facta est revelao, eaque fide plena non potest credi, non habere habitum quemlibet fidei: ergo. Nego consequentiam antis: negatur ex natura libus desus mendacem facere Deum ita discredendo ergo non est haereticus. Nam atque subjacere poenis Ecclesiasticis, quae Ecclesia punit pertinaciam et inobedientiam contra Ecclesiam in haereticis quoque contradicens revelaoi privatae non habere. Quare hic advertas, teneri posse credere eis, cui facta est privata revelao cum evidentia evenientis credibilitatis plene. Nam atque tenetur alteri cum hac evidentia revelao privata alteri facta, non tenetur eaque possit credere, licet non discredere possit. Unde potest posse fidem quidem eliciri assentientem revelaoi privatae alteri factae, dummodo constet assentienti cum evidentia credibilitatis, de revelatione alteri facta: quodque licet timore dei licet fine potius, potest movere ad assentiendum per se veri testificatis a Deo. Et sic statutum est valde ab Innocentio 3 Cap. cum ex iniuncto esse ita credi potest revelata privata alteri facta, sed miraculo ostendi. Ad haec, nego antis ergo: quod in fidelis licet non habere fidei habitum, non esse cum illuminato de lumine Dei aliorum credere revelatum privatum: defectus in habitus supplet aut auxilium actuale ad credendum, aut specialis tempore Dei specialiter applicatus.

213 Dices 1. Ad sup. subinde seu impli

e Theologiq rgr go obtiq male i sbordatis — typs obto

tio d atributis; d, sy g, militant in Scripturis, et in

doctra Eccles hend pduq sbordag: go. Ad marg. d nomi

rq. Cur m̄ gus Ds priuatis revel. ut multis Sanctis su

3 pdstag, n sbordata dicend Ds ut obto -lis d attri

butoris? Sbordand, qa e aodt obto illi credund, quo

credunt ea, gg de se pse Ds revelavit. Sbordand, qa cog

tio privatis revelatorij ad pfeors Ds cong pt iducere.

Quæstio. 5.

212 De obto maali Fidei remoto.

Oe revelable

a Do, d credile a Crea e obtiq male rotis Fidei, qa

de se pt trare asly per Atortg Di dientis: nq aliud

n poed, ni gat, aid n poss revelar. a Do aid n poed

credi a Crea. Vnde emergit hec Dfas, an oe vq pole

i a Do revelable d an oe a Do revelable i a Cra

credile. Assand init Theop gad utrag ptg. Nante

rris alqi, gos ciatos Soglr Marin.

S.

215 Resolvis d desnd 1a Qtionis pars.

Polis e

vetas a Do irrevelablis Cre, ac pinde n oe vq po

le e obtiq male rotis Fidei. Pat afsmonij. Pole e d

vrq n pducendi ulq Creq, glis nla fuit pduta ab e-

terno. adqi veta hursmi decri e irrevelablis a Deo

Crea, igo. Pat. Husmi decri gnit molto ug.

revlaoe; et decry ita opoty e irevelabile a[illegible] Crg: go

Rao mavis, q[a] opit uj [illegible] Crg. Impled atq sit re

olag Crg n extnti. Ubi advertety ex hus decri irevela

bilite rddi irrevelablis alas vetes, et ex sqnti. posem

m revlari in su disso a decro, in cus su spoto n s[illegible]

send revlari. Ssly atq decry e ant irevelale, q[a] e

sua esa hed ee esfacy nolios dandi [illegible] ulli Crg; a

qde ex sua esa e mphe opoty uj sui revlaoe, g[o]

e ee esalt ant abjeo irevelable.

716 Rspdes. Absigty

decry ed vtulis mplex, dqbed decry dtraty ed revelable:

q[a] nly detraty ea vetlis nolio dandi [illegible] ulli Crea. [illegible]

q[a] pt Ds nole dare [illegible] ulli Crg sf decry vtulis sples,

jo ed oio irevellable. Rao; q[a] n e ponda nse dstio vtu

alis, ubi nec sdes ugd, nec rao esfax ex prijs [illegible]

sumpta. Fdes atq, nec esfax rao ex prijs. Fdei ugd ad po

nedq vtuls dstos in pdto urli decro: go. Deindeq, in

in euismi decro urli ee vtuale dstos rle decreris. Ad

huc, lt nly dtraty decry ed ireveble, toty hed decry ee

esse irevelable. Rao; q[a] lt, jvuentu vlis vtulis dstos

nly dtraty decry eet jjingile uj eta cuiq Crea, toty

ed jjingile esse uj eta cuiq Crea; alit n ee esse jssu

tale. Sq, uj toty decry i alqa vetas dsta a sglis

decris dsivo aceptis, dare vetas abjeo irevelablis.

711 Res

pdes alit. Ex his n pad ee pole vetq irevelablq [illegible]

emti nq si [illegible] Crea, sq n pt dari alsrty [illegible]

e si hoc dei, ig n extet Crea ulla. Dissas spealis=ej

qd i Crea ralis, gg Ds docre n psi de alga vete.

ad qd rgs alga vetas irrevelablis Creq ztnti, gg hus

q n e pbata. 4o. 2a ig odi stq, videlt qo n one

vq pole i obtq male rotq spec ig alie s esse irre

velable. At gonig moves alq sfatq maris momenti

pbo ee polq vetq esse irrevelablq Creq ztnti, exinde

resuois dotq sfirmo.

218

Ds loqdo de oi obto revelabli,

pt sic stuere, derno vil oio revlare. Atm libre re

vlad, stalqd revlad. Atqi taie decrq ed ab jio irre

velable qad vtq abstq scilt, e vetq, e alnde yngile

cq exta Crq. 2olis qo e vetas irevelablis ab jio

Creq ztnti qad vtq e vetq absta. Supir 2a ps miri,

e 1a sta, q eiusmi decretq trare ad oe oio revela

ble, e n trare ad e psq; q si trare ad e psq, ed

e n ed irevelabele. Esse, q drnred sui n revlaoq,

ai pido ed ab jeo repgand sui revlaoi, ig ed ab jio

Stuisale. Decrq atq ab jio repgant sui revelaoni

e ab jeo irevelable. Nec ee, q ido ad se trare, qats

trare ad oe oio revelable, e sqn psq ed vnq e re

velablibq: qo eiusmi decrq cq trare ad oe oio re

velabie n trare ad se psq, qd sqnrie ed revelable.

219

Di

ces 2a 1. Decrq, qo Ds stuere nil oio revlare, sig

ecdit revlaoq oorq, qe n revlare dernit; psq derni

n revlare obtq aso dstq: qoq tq ecdit revlaoq corq, qe

esqund ab qbo dorio: qo n ecdit revlaoq sui psis. D

marg: tale decrz. sit excedit imprative, et signate re-
vlaoz ecy, qb n revelare dnit, 2do: excite, dento
ve, no marg. Hoc psso, qd tale decrz. imprative, et sig-
nate excedit oiz revelabiliz revlaoz, excedit excite, et en-
tave sui revlaoz, uz tred ad oe oio revelabile, et adse
psiz n tred. Quadmz decrz n cdudi illz creg ratz
imprave et sgate excedit oiz creaz raliz xtoz, en-
tave atz, et excite sui revlaoz. Unde stad ad reguz.

220 Ins-
tas. Tale decrz. sui sit revlaoz excedit, qo revelato, illud
decrz frustare, et revelare decro nil oio revladi, psiz de-
crz n frustarel: nq de sui revelae nil dernit: qo illo ma-
rz de frali, et xtra frustraone decri. N ido decrz ullz
dit sui revelaz, q dnad sui n revelaz; sic nqq ee
et n ee revelabile, et q loqdo de ri oio revelabili, sta-
tui nil oio revelare ergo seq, psiz entave, et exci-
te excedere sui revlaoz.

221 Dices l. Imolad. qd h decrz, Der-
no nlliz oiz revelare, tred ad oe iuz, alit ad n psiz tra-
ret: qo erit ad q hoc decrz Derno nllz revelabile reve-
lare tred ad oe revelabile. Pso anti, no dqb. 1o q uz
polis i vetas irevelabilis, sbilz ee decrz de n reve-
landi oi vo, xclusa la vete n in derni prin pt n
revlari id, qd e irevelabile. 2o q event ostnd, oe de-
crz hero vaoz veri: gare decrz nil revladi n pt
tari ad oe oiz, sic m tare ad l psiz. ac pde
ee revelabile, et n ee revelabile. Sed oe decrz pole
ee revelabile qad xtoz, et sic hebis qd loqdo de oi re-

velabili non posse Deum decernere nihil esse revelabile: tunc nimirum tale decretum esset stultum. Est ergo revelabile, et irrevelabile.
222
Dices 3. Potest Deus revelare, se nihil revelaturum. Potest promittere, se nihil praestiturum; quin eiusmodi revelatio, et promissio sit falsa vel credenda: ergo potest Deus ~~revelare~~ decernere nihil revelare, quin hoc decretum credatur sub revelatione. Distinguo antecedens, nego consequentiam. Revelatio de nihil revelando est eventus revelatio; promissio de nihil promittendo est eventus promissio, quare sunt falsae non credendae, nam Deus est liber ad nihil revelandum revelando se nihil revelaturum, nam liber ad nihil promittendum promittendo se nihil praestiturum. Ast est liber ad nihil revelabile revelandum. Unde, potest loquendo de omni revelabili, decernere, se nihil revelaturum; eiusmodi atque decretum credit esse sui revelatio.
223 Dices 4. Potest Deus decernere nullum decretum liberum scire; et implicat quod hoc decretum tendat ad omne decretum liberum, cum contradictionem: ergo similiter implicat quod decretum nihil revelandi tendat ad omne revelabile. Distinguo maiorem, et distinguo minorem: implicat quod hoc decretum tendat ad omne decretum liberum imperabile, concedo: non imperabile, nego minorem, et nego consequentiam. Hoc decretum, decernendo nullum decretum liberum scire, tendat ad omne decretum imperabile, non autem ad illud, quod non est imperabile, aliquin abiret in contradictionem decretorum imperabilium. Antecedens partes vertit in nostrum commodum, sic: Potest Deus decernere nullum decretum liberum scire, loquendo de omni decreto imperabili, et tale decretum esset imperabile: sic potest Deus decernere nullum obiectum revelare, loquendo de

omni oio revelabili, ē ꝓtis decrĩj ad irevelabile.

284. Dices 3.

Implicat Crea, qd Ds n̄ pt aut ꝓducere: go ē vetas, q n̄ ↄ aut revelablis. Pas paritur, q sicut ꝓpa ē virtus infinita ad ꝓducendum, ita dna virts loquiva ad extra ē infinita ad revelandum. Ido aut ā no ↄq. Crea ē esse ab alio, q are esse ē a Do, quod m movet, ab alo movet ussq ad ly Motorem īmotum ꝓuiad. Crea go esse ꝓducibilis a Do ē, ē n̄ ad Crea. Alis ꝓplao non vincit ē vete a Do esse irevelabli. Ad m gra D ad docendum Creq ī infita, lis ꝓtillad, qo nlus ī tus revelablis, ad qq n̄ extendad. Sic qo ī infita virts ꝓpoq, sic petit, qd nlus ī tus ꝓducibilis ad extra q, brifiegiad talq virtq. Ad infitq atq virtq Di loquivq ad extra n̄ ꝓstad ꝓpolitare decrẽj n̄ ꝓduci ulq Creq ralq, aut non oio revelandi, dignū nec ꝓtre has vetes irevelabiles esse. Adi ꝓpolis n̄ ē Crea ralis, qq Ds docere n̄ pt, non ideo ꝓpolis ē vetas, qq Ds n̄ pt mistare creis ralibq. Crea slqdq ralis ē esse poend cognre, ē iong a Do acci pre bd, ꝓ qq algomo docred ab pb. Bene atq ly hoc ꝓedrad, qd ī polis vetas, requirit absolo ꝓfui revelai, sic ve qd Ds libre pt īcipre decrẽj nlq ꝓducendi ralq Creq, aut nil oio revelandi.

285. Dices tndq. Revelablitas ꝓndad in algo ꝓrovi obti ꝓdicato, qd alid oē n̄ pt, qꝑ vg: go oe vq esse revelablē, ē ignū n̄ ē polis vetas esse irevelabilis.

Ro an, quod q. devit ad pta essha rei n e gered a lo
ry rao a pri, q n dad. Rao m gare h e h, d ludo
lud ala afori n pt, ni q h e h, d lud s lud, w fotili
noavit D. Sbtil. Dare in filbg 2nbg fly lipe g
rere, an h xtad, ad pi xtre, an lud? Ad rg nrg. n
radica in rao vi revlabilitas: nq gd fly o ft, g a n
se hed sid enutiad, d e vy tscedalir, dtz n e reve
lable a D. Ld atq e vy ft, n ido e a D revelable:
St m plves vetes frales, qas cstdimd a D estr ireve-
lables. Hoc go vy e revelable ga e hvy, d lud vy n
e revelable ga e lud vy. Notady, nadas ee segntes
poes. Lgd Ds pt ad itra logi, pt logi ad etra. 2a
slid crea gdqd pt afare ad itra, pt ad etra, ita d Ds.
vb6

La

ritas hei n ted, ga Crea nqt scipre decry, qd s, d
n pducda ula Crea rali, aud nil oio revlabi. 3a
de vy cogty a D. radit, b rao fli pog dng loqueng
ad xtra. 4a nly i decry pole D gi n s cognile e
Crea: Dicis, u hei oia fa find, rgl, gd D deero p
hndnt oia oio revelabia pi drnere, nil oio revlare,
d ita i tale decvy ab jio irevelable. d hoc ply e, gi
nad. 5a. ga D w n s pole decry ehysmi, rgl, gd D lo
gedo de ri oio revlabi n pi drnere nil oio reve-
lare. Hoc atq fly ee paty e. Lt m D drnere gd
gd pt facre, d pt facre go nla oio eius revelao ad
extra xtad. 3a go ofsiop oi oio revelati D ai xtra
ig, iclusa e oiq revlablty revelao: go l ofsiog dng,

aut nolios. Si p nolos, hertd ztty. Si p ossos, d.a.
xta snioys Staig veng.a Dº pura libra osio. Insu
pt Dᵗ sacre p aus pove go sacred p pura osions
libra. Atqi p pura libra osios pred nil oio reve
lare: go ed p aus noliois, sive p povy decry nil
revelari.

§.

Resuo. ddefinsio Dnis qad.lq ptz.

221 Polis e vetas
revlablis a Dº, d a Crea n credblis, ai pde n oe revlale
ad Dº e oby male ztj roty sdei. Pal. Pole e h decry, ad
nly oio acy sdei suurq. Ind decry pred a Dº revlari Cre
z: n e m unde pred lud decry sore irevelabe, uy nihi
stuad cca revolag obtory, d cca naoz suursus ad oz psw
sdei aus. Atqi tale decry n ed credile a Crea: go polis
e alqa vetas revlablis a D, d n credblis a Crea. Rao
miris, nq eiusmi decry traved ad oe credile vedendo
sdei assy, d n traved ad se ssy. Hus rao e, nq si
tale decry ed credile, d n ed credile; d decry tratz ad
oe oio credile, d n tratz ad se ssz, n ed credile a Cre
a: go.

222 Dices d.a 1. Poty decry nil stuit de sde n ps
tada psi decro: go n vidit aus, go credad: go n e cre
dile a Cra. Ido ans, d D sqns: go n vidit zprave.
d sgate, acy, go credad, ido; vcite d entave, no har
d altq. 29g. Sniq eiusmi decry z prave. d sgate vi=
dit oiy revlabiy assy, pari vidit vcite, d entave

ssy bratis ad ssis decry; qsadmis de lo alo de ero, go
Ds drnerd, nil oio revlare, dicty e supra gad pcdndg
sui ssu revlag.
829 Dices 2. Ds ngt sic fuere, Nolo gd Pro
uly gttetur aiy clia, d sic volo h decry revlare ge
tro: go ng pt sic fuere, Nolo ad uly fdei aiy uy
Pro scurrere, e hismi decry Pro revlare volo. Sy poss
se Dy sic fuere, gd Prys nly aiy jtts clia, d
ngt h decry Pro revlare, q a ed logi uy Crea gca
paci audendi gd e gra scepty nalis logntis. sile z
smies: d n segsr e decro a noby asrto, nla go e pari
tas.
830 Dices 3. Hoc plo gd algd revled a Do Cres, e
ab hac credile. Pao, q a h pso e audile a Crea, d
ogn credile. No asmpty, ue raog D: h plo gd al-
gd revled a Do Cre, e ab hac audile pr aphensong,
ddo; e credile pr asy, no raog uy illata sga. Audim
multa, ge n credimd. Sic audimd hoeticas poes: ga
pr audire n e credre, ng audile e coso credile.
Cud go decry, Nolo ad uly Cre fdei aiy scurrere re
vlaiy a Do, audrei a Crea pr aphensog, n pedatsa
mdiri etj fdei nalis; ng hanc etj potest hid decry o-
mprehendere.
831 Dices 4. Revelabe e ostdile pr Loquog, d
Di zplad gd Ds logad d cra n ps credre: go. Mirui
rao, q a logi e slty zplite, d otulit sic dernera Vo
lo ud crea scia p me hoc obty ita ee. Oy haca
tg volte zplad, gd obty i a Crea z credile. *Necesse omnio

rerumq.ª non possum loqui cum excommunicato vitando, et possum cum aliis loqui coram illo, quo casu licet revelare, etiam non possit loqui. Deinde non mirum, cum maior paritas non sit ad comprehendendum loquutionis, sufficit hic voluntas audiendi, volo enim manifestare tibi obiectum, et meum conceptum: quia quod auditor potest trahi ad obiectum, et conceptum, quo credi non possit. Non enim potest Deus velle efficaciter loqui, quin velit efficaciter, quod audiendo ab illo, sciat rem ita esse, cur non poterit velle efficaciter loqui, quin in efficaciter velit, quod audiens credat? Tunc cum revelatio de obiecto credibili, dabitur voluntas laxa, salte[m] comptava, quia Deus velit, quod audiens credat, quia tunc loquutio est per se causa conducens ad assensum, conditio dictis, aliquod cum esse irrevelabile, et aliquod incredibile, non tamen quoad polita utriusque, quod revelari, et credi possit, sed quoad utriusque exercitium.

Disputatio 3.

De Lumine ad actum Fidei Fidelis.

Quaestio 1.

De Notitia Falsa Revelationis.

Notitia revelationis, et
sicut credibilitas, officio duo, sunt prius requisita ad actum Fidei Theologicae, ut supra hac Disputatione dictum est. In hac quaeritur an sufficiat ad actum Fidei dari notitia falsa revelationis, sive revelatio pura existimata? Quod in affirmativa sententia videatur generaliter Sanctius, et Mar. apud nostrum Oviedo, per casum erroneum faciendo, quia hic offendit P. Aspilcueta tom. 1. D. 18. actum sufficienter posse esse fidei, non esse contrarium dictae, cum Deus sit causa, quae parit per rationem potentia formari. Quod illo iudicio possit aliquis esse evidentes, aut evidenter contra fidem, sicut cum non habet, et a-

parent, et extimavit tale: ergo qui ipso apprehendit, aut judicat revelationem re ipsa non factam, et propterea ipsa credit, vere ipse non habet apprehensionem, et pure extimavit tale. Ratio, quia gditas, et realitas actus fidei infusae gregrit notitiam revelationis, et non sufficit pure [illegible] talis notitia simpliciter; hinc in [illegible] ad actum, qui apprehensionem pure extimavit fidei, non vero ad actum, qui re ipsa est fides divina. Verum haec ratio nil speciale docet de fide divina supernaturali et naturali: idem in de utraque convincit. Specialius aliquid altius tenendum est de actu fidei infusae, qui ab habitu infuso elicitur, ergo credimus Deo inspiranti, et revelanti.

233 Dico 3. Ad actum fidei divinae infusae non sufficit notitia falsa revelationis, et independenter [illegible], et re ipsa facta est a Deo revelatio, et non pure extimetur. Patet a forte. Non est fides infusa, et divina supernaturalis, si vero Deus tamen non nititur: neque in aliunde est supernaturalis. Atque fides divina infusa est supernaturalis: ergo vero Deus tamen nititur debet independenter. Ergo ad actum fidei divinae infusae non sufficit notitia falsa revelationis, et independenter [illegible], etc. Ratio miris [illegible] continuo sessione 6. Cap. 9, ubi habetur ergo esse certum fidei, cui non potest subesse falsum. Et Can. 16, certitudo fidei esse absoluta et infallibilis quae [illegible], quae habetur de speciali dono et speciali revelatione.

234.

Respondes, [illegible] est de certitudine [illegible]. Dico. La certitudo absoluta, et infallibilis [illegible] est quae certitudo materiae naturalis, quae aliqui dicunt [illegible] habet. Ad [illegible] fidei attribuit certitudinem absolutam, et infallibilem: ergo. Respondes 2, non est sermo de omni actu fidei infusae, et de [illegible]. Mysta Chalcis [illegible]. Dico: neque haec [illegible] ergo, Nemo [illegible]

valet certitudo fidei, unde non potest sciri, se gratia Dei esse con-
secutum hunc finem neque habet: nemo potest esse certus certitudine
sua justificatione, quia nemo potest id scire certitudine fidei: hoc
est, sub illo speciali modo. Sic atque omnis actus fidei certior est quam
alius: ergo. Respondeo 3, id dictum a Deilo obiter et non definiendo
sed hinc ad summum deducit, quod de fide non sit, omnem actum fidei
certiorem esse certitudine quam alios: et id narrat, quod obiter Deilus affirma-
vit quod non faciat temere?

235 Accedit quod DD unanimiter docent.
Dextrom homil. lib. 3 cap. 11 ad Hebr. Fides est argumentum
non apparentium, id est magis certum de his faciendum, quam de
his, quae videntur. D. August. hic quaestione 1. aro l enarra
tis virtutibus ~~[illegible]~~ intellectualibus sapientia, scientia et intellectu
reddit: unde fides inuitatur sed veritati ea est omnibus virtutibus intellectua-
libus certissima. Ex quibus constat quod actus fidei est magis certus
et infalli, quam actus naturae certi et infalles: et hoc quia fides ipsa
nititur sed veritati, et consequentia implicat quod habeat ex pura estimatione re
velatione.

236 A ratione ostenditur. 1°. Actus fidei certius supponit esse in
tempore illustratum quod Deus sufficit se esse loquutum. Atqui implicat ea
illustratione Deus sadre se esse loquutum, quod revera locutum non
est. Ratio minoris, quia interna illustratione notificat Deus se id
sentire quod correspondet loquutioni, ut vertitur faciet, et si Deus non est
locutus potest non sentire id, quod correspondet loquutioni, ut faciet
tum: ergo illa interna illustratione posset Deus notificare, se sentire,
quod re ipsa non sentire. Atqui hoc implicat: ergo et quod Deus sua illus
tratione faciat, se esse locutum, sed re ipsa non est locutus. Ratio

miris, assumptis; qa Deus notificare, se aliqd sentire e̅ formalissime loqui, et loquendo testari; et probat, qd Deus loquendo tested, qd res ita n̄ sentit, ut ex his evidentissimus e̅, et ut certissimus e̅ de testimonio, et locutione divinis, qbs Deus aliqd revelat: ergo

137 Facta probatio explicatione robrat. Interna illustratio, quā Deus facit, se eē locutus e̅ formalis loquutio Dei. e̅m notitia a Deo infusa, quā notificando se eē loquutus, pariter notificat, se ita sentire, et res ita se habere. At si res ita n̄ e locutus, At Deus n̄ ita sentiret, res n̄ ita se habere: go continet eē formalis locutio Dei, qd n̄ minus probat, qb qd ī formalis locutio Dei. Hoc qd Deus externe, et ad aures loquitur, et intus et ī corde docet. Dixtres e̅ discursus ex sacra pagina, ex hac m̄ [illegible], aus [illegible] [illegible] testimonij Dei, ex qua [illegible] ex supra illustratione, [illegible] ad eius elicientia. Sic fa Ioan. C. 5 dit, qi credit in Filium Dei, hd testimonium Dei in se. Sic Augustinus lib. de [illegible] 56. cap. 8. dit, qi credunt, intus a Patre audiunt, aqd discurrunt: go fides infusa e̅ proprius inseparabilis a Dei testimonio, et locutione, tam qais e̅ actus formalis [illegible] revelationis, tam qats erit e̅ interna illustratio qa Deus intus, et in corde dit credenti, se eē loquutus.

138 Dices p.a 1. Aus virtutis [illegible] ad volte fuerunt in rebus, [illegible] apparent: go aus fidei [illegible] [illegible] revelatione pro̅ extimata. Contra aus, ng qi [illegible] pauperi eleemosina largitur, exercet misericordiae actus, e̅ qi [illegible] [illegible] extimat, exercet aus Obedientiae. [illegible] credens aliqd qd [illegible] [illegible] dictus a Rege, [illegible] magnificat, [illegible] [illegible]

dus, pietas cum obsequio: ergo si credas aliquid quod estimas dictum ab
a Deo, ius Atortz illius ora aptias, duz illud credis, pietas
Deo obsequio. 3º eandem facultatem ad offarz genris hominum
actu eorum, quae Deus re ipsa revelavit, ac in actu eorum, quae
revelasse estimantur: ergo uterque actus elicitur ab eodem fidei dono,
habitu: ergo. 4º Non repugnat actus voluntatis supernaturalis et malus:
hic non potest vitari: ergo neque actus supernaturalis gratuitus fuit.

q.39 Ad hoc

Dico actus de virtutibus moralibus bene patet adultis explicari;
et quod non est verisimile vel de actibus virtutum theologicarum procedentium
in voluntate: nam si quis ex invincibili errore iudicaret Beatum
a Deo ostiag, et aliquis confitere in bonis creatis, et hic bona
sibi ex fiducia appetere, actus eiusmodi non esset spei theologicae,
sed bonus. Pietas autem quod honestum, et inhonestum generi
cujusque, adque specificae desumuntur ab obiecto in esse obiecti, hoc est in quo
est conscientiae dictamen practice rectum. Illud est Christi Domini Math.
th. 6 Lucerna corporis tui est oculus tuus, si oculus tuus
fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit, si autem fuerit
nequam, totum corpus tuum tenebrosum erit. At sic aliquis qualiter actus
si, qui non desumuntur ab obiecto in esse obiecti, et sic quod actus virtutis
eius sunt de condigno meritorius desumitur ex tua gratia sanctificantis.
Ad rationem nostram, quod actus fidei illius sunt verisimiles, et
non estimavit theologicus est apprehensus per unitatem et motione divina,
ex motivo non puro in esse obiecti et in esse rei, tum quia est absque
falsis, tum quia est ex divina illustrat, quae adhibetur Deus se celo
quatuor.

q.40 Ad hoc dico actus est Deo gratus, licet dico de obse-
quio fidei pium ... ad actus voluntatis, et illud non de eodem

obsequio prid. spir. ad aus. ottlui. Sic est generali operati
assu in revlag. estimata ad obsequiosa Deo, et ab eodem hinc sit
redditur, ago ad voltas operand assu in revelag facto. Non atq
iri de assu spirito revelari pure estimatae, ac de assu spirito reve
lari facto discedyt. Ad 3um dicant no 303. nihil in hoc fie
esse facilitz, et posse: unde n dephend eius sequentia et
facilitez aut ex parte aus clientis. Ad 8um re aus voltu, supna
si vitari n pote malia omia et ad humili privata ab aus
operante, qd n est tq. ply vitari, q3 vitiatz ee operantz.
Aus atq ottlus n ostitz aahrd ibi hio qed, et ea pervi
vaos ab alo, ito q n pt ea effici. Sine retorsio aus
supnalis voltus n pt oherc malig li tio phoerntz: go
ne aus ottlus flsi, li tio phoerentz. 5o pt credi fide
dna, qd supnt prit id a Deo revelatz: et qd re ipsa a Deo re
latz n e, pt ppi supn id revelatz a Deo: go qd a Deo re
velatz n e pt credi fide dna. Acc miris efusm ve sclus
eo, mi eos mo pt arbus vus, et arbus fus, sit aliqdo te
nea utq credere, ipsi ponere vus arbus et fus, ht ab
Epo, aut a Parocho, ocite hoetico: tunc mi supn vo-
mere qd n e re ipsa revelatz a Deo. 6o exprimer hunc
uz in tali casu eos mo spiritu aro slo. evo: hunc utq m
aus pglie mere et utruq credit pt ply movy. 7o
lig legend Lovitias ipso ante Xpm Attributz credi
Messiam ventru, et plorasse in eos aue ctz post
Xpm natum, est aus fidei antea vus pter efus: pt
go fidei aus niti revelaco fsa.
Ad 5a re Lex hugo qd et
...spiritu pere supnt sa revelao, tq3 va, n prea cre
...fide dna pt sa revelaco, qa n sufice ad aus fidei

vicesimi ppo. ... q hitus ... fide ... ex ... docentibus, ... fide ... certa ... et ... regt ... revelat, ni ad aues, q̄ ... in vg revelag. ... atq ... pt hac rao, qd ... fides ... virtus supnalis ... ... qre ... virtus tendit in bonu ... in vg. ... na qd arlus ... eodem mo, qd ... vus; algin n teren ... certo firmiter credre ... ... determinare ... ad obtare vu ne ... qd ... ppoly ed ad credendu. Sola Parochi, aut Episcopi ppo erit ... tenead ad voledy credre de dna. ... talis volio erit ... et meritoria. No atq qd nisi a Parochi aut Episcopi ppo ... ad credendu fide dna: ... ni ... ultius et ... in hoibs ... ... sine qa ... dna ppo; qa sine ... ... Episcopi ... certo et firmi ... ppo ... ad bg. ... allegatq ... ... in casu ... mereat, et ... n ... aues ab au eodem mo n credit. ... Thā hic ... pose ... aues ... ante Xpti Natuitg, post ... vare: ... n ... aues ... prius ... postea ... posse credre. ... ante Xpti Nativitg dire Xptus e nasciturus, l ... ad tempus ... pheng, qd ... dire, ... nasced Xpti, et ... et sic aues e vus ante, et post Xpti Nativitg. l talg aug refferd ad certg ... temporis ... et sic ... qd ... aues ... qa revelatg n erad tempus ... tratg, qd Xpts nasciturus erad. ... sic ... alius ...

traty tempus Xpti Nativitate revelar. b. nus n. p̃ere vart post Xpm Nativitg.

$2^{a}\ 42$ Dices tertio. Ide dna. Xpty ē in h. hostia ꝯsecrata: alqn adorag xpta n. ꝑstarenr. Nūc atq. Ɵei aug. sty. Sec. pt. Ssct nado marg: lu m credim⁹, Xpty ēē i h. hostia rite ꝯsecrata. Ergo atq hostia ꝯsecrata aꝑte adorada ē, q. a quoties ponit⁹ hostia adorada, sine rae prdn dbtadi de ꝯsecrae adorada ē; at hec hostia pont⁹ adorada sine rae prdn dbtadi de eius ꝯsecratione: ḡo hec hostia aꝑte adoranda ē. Ato ꝯsequsu, ē judio prati vo dign⁹ adorao, nam hec ꝑte⁹ & judio dictante hanc hostia ēē ꝯsecrata ꝑrte ꝯfso; at ē hns supoe, sive circunstany, in qbq n. ocurrit rao prdn dbtadi, certo collgr aliquis ꝯsensus, aut ꝑ mavis asus, mius. At n. alius erlis ꝯmiē ex drij, et n. ꝑ ꝯsuesly hēt, ita et ꝑ alius ꝯsensus heri ꝑte, sel. supotis jis circunstijs. Ubi voluntas certa, et secura de licitudne adorais eg ab Sute ꝑstad.

Questio 2.a
De Notia ꝑbali Revelais.

$2^{a}\ 43$ Omnes, et da

nes doucmnd inijs. qz ꝑiē, et n. ē obligae credendi, sufre ad aug. ſdei notia ꝑaly de revlais ꝯta. Cands notia sufire ad aus ſdei vē tales lt mins ꝑſectos tenearund alij. Coeri ues Theol y D. Tha ꝯsuefrtg ꝑsus a tranw notig ꝑdicty ad aug ſdei ꝯfsarg. Atq. ſra certa hē⁹ post ꝯgraty ab Inocencio lib h ꝑog, c. Alus ſdei, supnalis dui

ris ad credendu salutis sfficit ut notitia tis quali revelatio imo ut formidine, qua qui formidat, ne non sit loquutus Deus. Afirm
Ad aus fidei divini qfuse non sufficit judicium tis quale de eta revelatis. Expendit certis casus, in quo quale fit sed non extra revelatis, et non sis in quo utraque sit quale extra, et non extra. Ea.
Quia aus fidei divine qfuse certo et firmiter credit Deo. Ista pata poo: na de rae fidei qfuse non sis certitudo qualita, et qfectibilitis a vo et ets adhaesionis, et firmitatis, ita docente Aplo, saepius alegato sermone fides e argtis non aprentiu, ut exoto Chrisostomo, maris certus de his facienda, ap de his, qe videntur. Quare, qui fide Deo credit paratissime firmiter e asty tere de a qcumque evidas nali, tortis hurai, et etsi in Spiritus Angelus evangeliz de Coelo, ut ait Aplus ad Galat; ergo ad credendum certe, et immobilit. Deo, non sufficit judicium tis quale de eta revelatis: ergo. 3.44.
Prao
nava miris. Potest prudenter firmitare de eta revelatis, et credere certo atque immobiliter, sed non qsit; atque judicium tis quale de eta revelatis prudenter pt de la dotare: ergo potest non pt certo, et immobiliter credere: quo eiusmi judicium non sufficit ad credendum certo et immobiliter. Miris qui credit istiusmodi quale e opinatur habet adjunctas prudentis formidinis radicales, et hoc non credit nisi per certiens, ut minimu morale. Prao maris, qui credere certo et immobiliter e non potest prudenter dotare, nec potest prudenter resilire ab assensu, ut pe pro facto revelatis et non revelatis obsto. Explicatur ista pao. Dico quod
CXVI
dicitur aus fidei qfuse ut notitia tis quali revelatis. Pro
uns a ii, debitat prudenter formido etiam sufficient,

pergis credere, aut non: si non peragis: ergo potest quis prudenter repudiare assensum supernaturalem, quia Deus, qui est per se condignata ab Incencio. si peragis: ergo assensus fidei stat cum formidine, quia quis formidat, ne sit loquutus Deus, quae est posterior pars potius status condignati ad credendum dominum fidei. Anni tenendum est prorsus parte eiusdem potius et condignati, neque sola infert, aut prudenter est repudiare assensum fidei positivum, aut stare cum formidine de eius revelatione, quod utique condignatum est: quod et status, et condignatum est (simpliciter loquendo) quod assensus fidei dum assensus stat cum notitia status pali de revelatione eius.

245 Dicendum ad ... ones, quod datur stat, bene procedunt, si ipsi pali non excludere de superna lucis natura. Hoc autem affirmat debitus pro alius notitia et movendo volitus ad impradum assensum certum, et immo ... illustrao, quod est lumen habitus dei, quod Deus vocatis ad quod dat posse credere, et electis ad ... plus credere, non illabitur in cor non est auditu. Hoc est non mirum hoc pronunt revelare non credendum certo et immobiliter: nec autem non potest nobis prodesse aut notitia status pali de revelatione eius: ergo hac potius est notitia sine, non habendus ... superna illustrao: ergo, sub eiusmi notitia pali non est locus assensui fidei infusi, quod sine superna illustrae fieri non potest.

§.

Argumenta contraria.

246 Ly. Argumenta credibilitatis, quae non sunt evidentia credibilitas mphie inexa cum eius revelationis pertinent sub reflexione, Forsan non est fit revelare.

et in loco ostend. fidei firmissime, qo pariter poterit esse fidei
firmissima. ob notitiam theologi probali de ista revelatione. Si con-
siderentur argumenta pari la reflexione, qua theologus denotat, non esse me-
ph. politas non extendi revelationem dna prius in argumentis; nos po
non talis reflexiones, qua denotet posse prudenter nari, dubitari aut
formidari de revelatione ista. Quare sub hoc loco est firmissimus
dei: quia quasi certune morali de ista revelatione ex vi locorum
argumentorum hita, potest voluntas imperare assensum toto corde, et unica
assensum certune, qui meretur Deum timoris, de quo non potest prudenter for-
midare. Tunc assensus Dei conscendit supernaturalibus ad assensum
quia certune morali, formaliter reddit reflexionem liberam, deliberata
est. Ob notitiam vero theologi probali de revelatione ista non potest vo-
luntas imperare assensum toto corde, et unica assensu certune
qua potest prudenter dubitare, ne non sit locutus Deus: ideo notitia theologi
probalis de revelatione ista non est occasio, qua Deus utitur ad lumen
supernaturalis fidei infundendum.
(4)
Uy. Potest credi fide dna, qd Xptus Dominus
continetur in hac ny hostia, qui adoranda est? Atqui est notitia
probali, qd in revelatione universali de ista Xpti in hostia conse-
crata continetur haec singularis, Xptus Dominus existit in hac ny hostia,
qui adoranda est: ergo. Probatur major, nam et Ecclesia praescribit
sacerdotes communicaturi moribundum quaerit, credis hic esse vere
Xpti Domini corpus, et moribundus respondere debet Credo.
Nota maior: fides non credentis, ut ait Anglus hic q. 1. a.
10 3. ad 4. non refertur ad has species panis, sed ad aliud
qd sub Xpti corpus sit sub speciebus panis, sublatis; qdo rec-
te fuerit consecratus. Ostenditur hinc ad rationem maioris. Exqui

e dā a Moribundo, nisi viaticy ministrā fres. qi seri
ad hoc, id vy Xpti corpus i sb speb. si sint rite sc=
crata: n qa xoste credat Xpty ee sb lis jdue speb.
Dic hye fres 4hgica. qi regiu, e dad, e iaue abstacca.
Mystiy, e haue sdiota vu liue jdue hostii.
3.3 §

Tis apari
te: & h pso qd sola palite, qa Xpts credit ee in hac
ny hostia qi adorada expit, cy adorant, hic omni
adorace Latrie: qo sola palite revlatis ssumd cre
dre sub tia sdu fres zhuig. Sso anti, no sys. Dpar
tas: talit adorans Xpty Dny in hostia jdua, idpa
rati simd ab la adorac qstive, semp ac aprecd vao
prdn dotad de scerac via liue hostiy. Talit atq cre=
dnd sd fes shpng, ac securissimi simd qd n qi ouire
re vac prdn dotad aud formidad de ny revlatis ç
ta. Ad aliy eousq cerry d zmose n lit sola notia
palis dereolac. Notady atq e qdus n ssimd obtare
prdn, aud suspicari de n zcerac hostiy, qi adorada
expit, cy nly s sunny aud raonabile judiy pri scera
one, dl zcerac i prdend sunty, hd de scerac talis
ny hostiy certudo moralis, negua db n pova: qa n ke
md certuy de eo, qd n lat ea suaty aud raonabile
jdiy sussmd, si allegrd, ad prdn dotady aud suspicady
de nos scerac. Infurs, qd adorac xiita Xpts Dno hos
tia jdua e absita: cored in coniuiói prdntiy, qa
n sdiote d xste judat, th la hosta ee Xpty Dny.
Ld si n i, sta erit e nalis talis iotio soltas itq adr

radi i supnalis; nq ea conc, supota pdo auxiy supna
le ad pstady eam adorag hic, e nunc honstz.

249 Ay. Ab

Invencio tbo dgnata e obe pro. Ab infidelite excusa
bit infidelis n credend ductus opioe mini pali: qo ad
credday suffit, idiy palius, d a fortiori palis noti
de revelae, qdo illa i paltas in driy. No sqq et
segelg. Cx sola dgnao. Infidelis n gieshet sine pecato
in opioe pali: nq a plo qd effulgeat lux alqa de va
ste, tr sqrere e investigre diligentissime, e qd p mia
extraordaria, orau, sltad dy, e vere poenity de pec
catis, qby miis aplatis credeys e qd Ds ets illuma
vit, ut notiq morlis certy de revelae acqrat. Id qd
ps juincilit ignored oblgas investigadi, aut jude juinci
lit apolute sufficty diligentiq. Excusabit tunc ab infi
delite, n ductus opioe pali, d ignora juincili, qa la
borat: infideltas atq, in qa, sic mored, n ee psi peccaty,
d poena, e effus pecti, sli in pla decedere dgna
red sb ala pecta, n psi infidelity.

250 Sy. Hoc pro. Voltas

n pt facre ut assus dei in se plo i magis firmad, q me
red pondus rasy ad assy impelnty, qrita e ab eo Inv
enuo tb: qo sb idis pali de revlais xta, et voltas firma
re assy certy, e imols, e sqnd asy stei infuse. No sqq,
mali sdecuty segly e sgnae alqaty poui, qs ic explat.
Raoes impelentes ad asy stei, sic mova credblitis, hic atq
snetnd morlit ut xta revlais, aut, lltz n e evend qdme

phe onetur. Lagi sit assus eod pt ciusmi mova n he-
red firmitr mphy ssalitis. Voltas ig dispota p movas
credbilitis, adiuta slugnii illustrae, et espirae, spa-
ra assu pt D. thmor. Sic e movo assus et e hi-
tu fdei ssus, elic aius mphe ssalis, et magis in sefir-
mus, g3 meren raoes impalentes. At voltas n pt s-
prare assy, sine prdnti formide xhendy revelai, nisi
cura sit, qd revelao e sine prdnti formide credblis.
De hac e cura p credbilitis mova phentia certuns
morly, et n e, cura p notig tty palis de revelacis s-
tentia.

c. 31 6y. Amor Di sume diligetes pt ee incoltty
pfeois gru, qd n xcdat pecta vialia: go assus qo Ds
sume Atoritas cred pt ce n oio pfetus. Sic atq ponit
ee & notia tty pali de revlae: go. Pro entumate, no
pbptg. Q3 admu & cogo Di amor sup oia sptia cu
vialibg, n pa assy sdu ssusq pole spati cu formi-
de ad istad & 2a pre poi dgnate a nobis algatq: ita
n sstri, qd fdes stare psi cu notia tty pbali de reve-
laoe, qd stare bd & dgnaoe p ptis eius pontis.
Git assus fdei admire pt algas ssfdoes, qs n pug-
nent cu pbtas stotia. Itg ee psit nigritia alga in elic-
tis fdei acos mir fervor, mir entio et actuatio.
At sid pgat pecty letale cu D amicalis amra, su-
per oia, sic cu assu fdei, qd Do cred sup oia, pgad
efir n sly formido deliberata, & ety polse prudni

formidare de revelaõe, qlit Ꝓsed qi solq pals notiq de la here

852 Dico. In hoc sensu est fides perfecta, et imperfecta. Istud m̃ exemplo explicatur locus Math. C. 9. credo Dñe, adjuva incredulitatem meã. Nã infusa fides stare pt cũ notitia tantũ probabili de revelatiõe certa: ergo fides infusa haeri pt cũ notia tãtũ probali de certa revelatiõe. Ideo magis, et minus. Nã fides infusa bed ee firmus, et immobilis assensus, qi nec repudiari prdn pt, nec opi cũ formidine. Optari atq qliter here fides eo sic imperfecta, qat here ẽ notia tãtũ probali de revelaõe. Dicitur ergo la fidei in se fg, et imperfq, de qa scrura, et ꝯ n facit ꝑ fidem formidolosa. Istud m̃ ẽ scrura et ꝯ, fides infusa ee adhaesivé certq, et immobq. Dic fides infusa, qe n est firmata Charte, aud qe n ita fervida ẽ, infusa, et actuata, ut n ptiã indeliberatos, adq quoltrios motus dri-os.

853 Ex dictis nandyo, in pueris, Rusticis et Hebetibus ee actq fidei ẽ notia tãtũ probali de revelaõe. Et dicdq in plis ꝑcedre evidq, seu certuns morq respectus, de qo suo loco recurret sermo. De qsuna ali, qo alqd credad dicdq, pose prdn ignorare se notia tãtũ probali de revelaõe, et qi sit probalis et opinarius, n atq sus nã firmus, et cũ summa afectua certune. Ld, sit probalis judex, alqd obtq ee certo mirali revelatq, dicdq nq han notiq sufive; nq qs

v̄is prdnt judex ee morbi certum de revelae, et pru
dent formidari de la morti certitune: go n poris
prdnt ipvare assy firmyssimy: ng potes prdenter
formidare de ipsa morti certitune, qq ad eius genus
assy e prequisitus.

Quaestio. 8.

De Notitia Revelatis mortis certa.

251

Dat noti
tia mortis certa quo tas e pondus rationis sanay
aliqua pos, id quiue bene dispotus, his rationes rete respondit
dis, negead prdnt nare, aut obtare prdnt, vz ee tals pos
ong, nec poi prdnt timere, aut formidare ssa ee tals
pos. Explic: notia de eta Ciceronis. Nam mphe, ne
q phe repugnat, eius n' etise, atuo n ni stulte prudenter
nare, obtare, aut formidare de re ta tot hous p oes q
tates temporis confirmata. Querit go an ad aius fidei vgnu
d usia, quia notia mortis certa de eta dns revela
is. Utrgo pte assat onis Theoru sea, gaus nra 3o.
obeat, et suffit ad aus fidei qusp certitdo mortis de
eta dns revelatis. Go ravd, qtad editis Line. pce
dnte: neq n notia gr vcedat mera palits, ius n su
fiat tty palis. Notia atq excedens mra palits, ut
minimu e certa mortis: go ad aius fidei fidelis vgl no
tia mortis certa de revelatis eta. Go usia, la-
de. Na notia, seu evida mpria, aut phia de eta re
velatis rapre n'o qtty ad assis, ac pide obee liber
ti, e merito, is assus fidei s liber, e meritorius: go ad

eiusmi assy n̄ rs notiā plurgs moralit certa: go suffit certa moralit. Sue, rstand 3ª Ing argta solvend, ut de credibilite Mysteriy agamd.

§.

Emergens Dubium.

255 An ad assy fidei suffic eca. obtq, formalite revelaty, fulitiad aplao revelamis per notiā moralit certā? R̄ sufire qd aplicē revelao per notiā thr palq suppit, e ditis, e contra, e Tridentino sesse 6. cap. 9 dicente, nlq scire posse certitudine fidei ad assy deē n̄ pt, si qua D̄r ēē esseqty. Desde ē qd oīs spsete obritus psecq grā iustificaois, et pt aliqs pru dentr iudare, etsi sine raonabli iudio in origie ē sesete obrity, ē tq n̄ pt sde scire, se ēē iustificatq: go q n̄ sufsit ad sde, qd revelao aplē per notiā thr palq. sufire, qd aplicē per notiā mphē certā, contra paucos algos docē a plerysq thgis. Ire qd: nqā dna credble ē, qd si suppā ssy, arguē ptalit aud Dy n̄ ēē veracg, aud n̄ revelale qd ēē revelavit. Atq si suppā ssy id ad qd cy mphā certude aplaē revelao, deos ptalit altry editis: nq nplat qd fluitas actua aplaoi mphē certq, ne ēēq nsio ēē attribuenda revelaoi, ē ejde aud revelao ed pure esmata, aud D eā revelaoe n̄ fuisse veraxi go.

256 Sd, si revelao aplē per nalq evidq, cui n̄ plad ssy, deē? Eo evidq pere certe, sit ne posse lgis aplatū obnervit, ubi sit aidā sbrie, ibi ē ca

Moria. Atas atq posse eu simpliciter fas stud, ut et caseus ne Babilonici non comburentis clantos Pueros, ut eccl mysterio Eucharistiae, in qua sunt accida propria Panis absque hue btia. Dicendum: ad assensum fidei dogm. sufficere non sufficere, qui revelao aplici per nalis evid, ni alqa circumstantia adda rationem cui falsitas obti, cui apla revelao, arguat qualiter aut Deus non esse veracem, aut non revelasse quod de facto revelavit. Mao; nam a negata congstitui e qualit illao ad nandy al quod ex propriis fidei. Atque atqui sit e Dei veracitas ed Dei dic. quo, si subtrac sufficit evida nali, ni lega ut assitere; cui revelao aplicat, aut Deus non esse veracem, aut non revelasse quod de facto revelavit, tunc eiusmi evida non sufficit ad rem fidei dogm. Atqui neutr ex dictis sequitur, stado pe ecle in trina ev. de nalis: nam omnis falsitas qt aliqui fal sitati nalis evidens.

§.

Dubij resolutio.

(25) Adaucta fidei dogm. tunc sufficit certitudo moralis, quando revelao aplica obito ni revelatae explicite, quod certum moralis e eiusmi aplaos ac revelatae complementum. Est atque revelaois complemtum, quod Deus providentia sua ne sinat fieri tali aplaoi, ut quod Deus ordinat eiusmi aplaos ad assensum obti, cui apla revelao. Ita tenent Scholastici de aplaois pte D. 2. Q. 3. sne. 1. §. 2. et quod C. eius de explaois pte Maurolo Cap. 1. Contra. 3. §. 2. Explicatur res declarat. De fide e ex Atortus Concilij Tridentini, quod revelao generalis apla per notitiam moralis certam de eo quod fuerit legitime congregatum, et ad

Dᵉ quidᵐ ᵒᵗᵉᵈ, ne sbᵒ ſᵘy liᵗ notiᵍ, et Dᵉ ordᵃᵈ lᵍ ad aliq tu Concilium Trentinum e ſſaliis Atoritis. De ſᵗᵉ ſſuſᵗ e vus Pontifatus Clementis XII, qᵃ revlao geralis aplaᵈ ſᵗ notiq morlitᵉ certq d. eo qᵈ ſ rite electus, d ad Dᵉ quidᵐ ſteat qᵈei notiq, n ſbᵒ ſuq, d Dᵉ eq ordaᵈ ad tuq aliq, Clemenᵈ 13ᵒ e vus Ponfex. Lᵉ alata expla de fide ſiᵗᵃ, fugᵒ a oniᵘ Fideliᵘ ſensu, e thgorq ſu yᵃ Furre cremata, Cano, Cordova, d algᵒˢ alᵒˢ.

258

Dotra ſbaᵈ.

Ita i morlitᵉ certq e, qᵈ aplao revlaᵒⁱ e hus ſplemntq, ita e morlitᵉ certq, qᵈ revlao e aplao ſponanᵈ unq ſtemorq Dᵉ loquos ſſalitᵉ inexq uq vete obti, cui aplaᵈ revlao; d ad ſdei aut ſufit morlᵗⁱ certudo de esta ung loquois ſſalitᵉ inexq uq vete obti: qo ad ſdei aut ſufit morlis certudo, qa revlao aplaᵈ obto explitᵉ revlato, qᵈ certq morlitᵉ e cuiusmi aplaoq ee revlaoⁱˢ ſplgentq. ſgo boq ſit, d mⁱʳ certa. Mav. adᵉ: revlao geralis e d e talis ud poto liⁱ ſplemto nsq ſ, qᵈ mſestᵉ parlare: qo voltas, qa Dᵉ geralᵗ revlaᵈ, e voltas, qa volo qᵈ ſᵈ lq revlaoq, d eius ſplemtq, dq potq e mſestᵉ obtq pᵉlare. Hoc atq e qᵈ revlao geralis, d eius ſplgentq tunc ſpanᵈ unq ſgrq Dᵉ loquos ſſalitᵉ inexq uq vete obti, cui aplaᵈ revlao: qo, liᵗ morlatᵉ certq e, qᵈ aplao revlaoⁱˢ e humⁱ ſplgti, ita morlitᵉ certq e, qᵈ revlao e aplao ſpunᵈ unq ſgrq Dᵉ loquans ſſalitᵉ inexq uq vete obti, cui aplaᵈ revlao.

259

4ª mſᵗ

explaoi: savs ostd. Qdo ad ong Zvidq sppetad, ne fosit
[?] aplaoi revlaoi, certus morlit e. qd Ds applat tales
applaos: et Ds applare revlaoi. aplaos e ista ce [illegible]
[illegible]: go qdo ad Di [illegible] std, ne [illegible] aplaoi
revlais, certus morli e. ta aplaos ce revlaoi splghs.
stare bd m [illegible] D. n applicado aplaos revlaii [illegible]
ans, ergo [illegible] e vy obty, cui aplad revlao ac [illegible]
vult, go e revlao, e applace obty [illegible] e h e, aplo
ong ce revlaii splgty. Mar. [illegible]: ng aplao revlaii cum sit
[illegible] notig. go dere bem in dgne de Do e eius [illegible]
confeamd [illegible] plem formidare, go [illegible] ap
bd go ita [illegible]. Vides nvg aplaos pcedre de mora
li certune, ga ostd ad Di [illegible] ptero: ne, bi signo
tig, ga aplad revlao.

160

Cuius aplaoi ps e gad. Qdo D.
ordat aplaos revlaii ad asty obti cui aplad revlao vult
go dhe e [illegible] duo credamd go urlit e in gere revla
vit. [illegible] Ds vele hoc e, go aplao revlaoi [illegible]
splgty: go qdo Ds ordat aplaos revlaii ad asty obti
cui apla revlao, tunc aplao e revlaii splgty. Ex=
pla: n sit evend au n fuit nsy, go Ds [illegible] in
revlaoe urli revlared [illegible] aplai revlaoes. Lare, [illegible]
go Ds in gere revlavit e go alnde [illegible] Ds ordare
aplaos revlaois ad asty obti [illegible] cui a=
plad revlao. Sic ats pcedit nva aplao de morli cer
tune, ga [illegible] Ds ordare aplaos revlaoi ad asium
absty obti, cui aplad revlao. Inde vo [illegible] aid [illegible]

nre ad ong Luidq, ne slbi ssy li notis, qa apla revelao, aut tales aplaos Dy ordare ad asy absty obti, un apla revlao? R, id ostare posse & psa maa, d circumstijs. Et gss in psis xplis res in apto ē. Rao: ng revlaoes ong de pfaute ēclq, ē & Xpti Dni Vicario eo tndunt, ut heam xtng fdei regulq. Ag xtng relq fdei here n̄ psumd ni depnd a morli certune & legma dgregae deilij gevalis, ē de rita electone Ponficis. Dedut: go ad Di Luidq specta, ne fuy, lbi eis notijs. b: go Dt ordad euysmi notias, ut credamd, Hoc Concilq Triny eē pfalis Atortii, ē hunc Ponfiq Clemeq 16 hodie regnantq eē xpti Vicariq.

S.

Argumenta Itria.

264 Ag. Notia moralit certa, qa revlao apla, etj uq morli certune reflexa, qa aplao i revlaois oplgty, n pt ggare certung aus fdei ssufle: go euysmi notia n ē sufnd, ut aus fdei creda ob ty, un apla revlao. Rao antis; ng fdei certudo ssy ma, d xcedn etj certung, etj mhs evids nalis: oo a fortiori xcedit certung morlq d ogn ggare n pt certung fdei ssufs ea notia. Dans: notia morlis certa qa apla revlao, etj uq morli certune de eo, qd i revelaci oplgty, ggare n pt certung aus fdei ssufle, qatq notia la ē dispoo sfotiva ad creddy, odo: qatq pp pri, sil uq revlaoe xplita sfuit somy oplgti ung ggvq Dei loquos, noans, ē ostad ad eius raos.

262 Expla̅ stio. Ante asu̅ revlai̅ nsu̅ qui pre credituri pcedat alqa cognoc, qua zelii ad 3pera du firmu̅ revlais asu̅, et hec cognoo asseve nso notia̅ moral certe de vita dni revelais, ui nec rqrat irrefragabilis evida, nec sufficiat mera pbilitas. Hec certudo morli impare, lineq certum, qua gade asu̅ fidei, et nil omnino sufficit ri voltas 3pcred asu̅ toto corde, et summa afeccua certune. Tunc et lumne supno gre illustrantis, qua Ds in corde docet, seqr asus supnus quo credr divina revlao, et te asus qquad certuus fidei ssufse, quo pr revelaq credr obtu revlatu. Plurima dixi in re nra.

Interim asntiam obto pr revlaq aplats, rqrtqqd dfgeor, Ctiva certudo morlis notis aplantis, et certudo morlis de eo qd notia talis 3 revlais spletu. Hec morlis certudo e 3fra certuus asus fidei; sufficit m ri voltas 3pcred asu firmissimu et maxio lumne supnu gratia. qs posito adeo sequet supnus asus, qui vhead 3te ors locuti Ds spaccs, et revlac 3plita, et hus 3plsto. Ite ass asus n erit 3fra certuus aus fidei sfufe, quo pr revlaq et aplaos credar obtu, uni revelao aplat.

263

Exy.

Nemo pt here aus fidei, ni in vi revelais, qs cognat mphe certo 3nexa cu bro; at inte notia moral certa aplante revlaoq et certude morli, qd la aplao 3 revelais 3plet, n cogn revelaq ea certo mphe 3nexq us obto, uni apla revelao: qo. Ea mir: nq certuus morls nemo e mphe certus qd in revelaone uni 3neat obtu pclare. Ido marz et no mirz:

ē ni certū mohē, qd revlao, ċ eius aplac in ꝯuerlu
Ahgico Ꝺcdnte legme ~~[struck]~~ ɔnectand ꝯfalibe uy
oboa ɔne. Ad paos minis dico, qd ꝑ certunt mo
ralē nemo ē mohē certus de dtina obti ꝑla
ris in revelac urli: sed nec ꝑ certuns morlē de
ecta revelaūs ulus ē mohē certus de revelaoīs
ecta. At qbadmes certudo morlis ꝑuia de ecta
revelaūs sufit, ut ꝑ postori uy oimda ꝯfalite cre
dad; sic morlis ꝑvia certudo de eo, qd iplas re
velao urlis, sufit ut ꝑ postori uy oimoda ꝯfalite
credad obty parlare in urli revlato stenty.

264 3y. sy

ē pale, qd revlao geralis, ǝ lius splgty ꝯstuand uny
ꝯqrg Di loquos ɔnexg uy obto; ꝫ ad auy, sed sed
ng n sufit palis notia ꝫ ecta revelaūs, sive de eo qd
Ds i loqtus: go nec sufit revlao geralis, ǝ lius splg
ty, de qo nypē sy hea morlis certudo. Mo marg: ng
revelao geralis sil uy lius splgto dirad ad aly ~~[struck]~~
obti, uni aplad revlao: gapt se morlit certus ē, qd
logndo sug ꝯtigs ordarit ad aly obti, uni aplad re
vlao, certy morlit ē, taly aplaos ee splgty revela
is, ǝ sqnt certy morlit revlaos geraly, ǝ eius splgty
ꝯstuere ung ꝯqrg Ds loquoe revlaos: go n ē sy pa
le, qd revlao geralis uy eius splgto (qd certo mo
ralit ꝯstad tale ee) ꝯstuand ung ꝯqrg Di revelaq.

Quæstio. 7.

De Evida credibilitatis Fidei.

265 Boi qerida e

obscura, non fidei nrae Mysteria, evenit tamen, quod crederi debeant contralit.; et quoniam obscura sunt eorum veritas, evenit ut sit eorum credibilitas. Ex alia parte hoc ita fieri debet, magni interest hominum, ut fideles agnoscant esse prudenter credenda, et ut infideles videant sed prudentes non credendo faciant. Indubitata Catholicorum sententia evidenter moraliter esse mysteria nrae fidei esse dignissima assensu firmissimo, quo credantur tamquam a Deo revelata. Ita ut Doctores Angelico, Subtili, et Eximio omnes Theologi uno excepto Caspolo. Fundamentum non pauci evidenter metaphisice esse Catholicorum dogmata esse credibilia assensu firmissimo tamquam a Deo protestata. Sic est Thomas Conet Ferro, de Lino, et nostrates Ovied., de Arriaga. Nra vero est evenit moraliter esse Mysteria nrae fidei Catholicorum dogmatis esse credibilia firmissimo assensu, quo credantur esse a Deo revelata.

25

Probatur sententia Scru

[illegible] prima. Ex Psalm. 92: testimonia tua credibilia facta sunt nimis. Ex loco Xpti Dni Joann. 15. quae incredulos Judaeos, si non venissem, et locutus eis fuissem, peccatum non haberent, nunc autem excusationem non habent. Atqui non forent nimis credibilia testimonia Dei in sua veritate, non vero certo moraliter constarent, et excusationem haberent qui non crederent ut consultius, ad credendum notitia sua facilis de revelatione. Probatur auctoritate Doctoris de Augustino. Augustinus lib. de utilitate credendi cap. 16 ait, Nolle illi dare primitias, sive summae impietatis, sive praecipitis arrogantiae est. Neutrum fieret, si non esset, de sua veritate constaret, dogmata Catholica esse credibilia: ergo. Ex D. Vincentio Lirinensi lib. 1. de Trinit. cap. 33, inquit, summae esse dementiae in his [illegible] [illegible]. At mera possibilitas de dignitate et merito nrae fidei, ut accepte, non arguere dementiae

quis in legali obtaone: go. Probo 2a. Euen morlit e ve
ri argutu, qd vix morli certitune convincunt, Mysta Chal
Belgois ee a Deo revelata; et eiusmi argta dari e Myst
Chalcq Belgois ee credibilia assensu firmissimo tanq de fide a Deo re
velata: go. Et mare ptada, sit credibilitis argta contra po
nenda. Mir ostad e zqa fluit.
266) Dotiq ascqs, qd euend morliter i
mysta Chalcq Belgois ex obligae ee credda firmissimo assen
tanq a Deo revelata. Prob: quia Deo loqunti, sufficit qd sapienti
loqui ex obligae ptadus e assens firmissimo. Et euend morale
e, qd Deus loqtus i mysta Chalcq Belgois, e qd sufficit
pad se ee loqtus: go euend morlit e, qd ex obligae ptadu
est assens firmissimo Deo go quis credamus assentido mysterijs Chal
cq Belgois: go euend morlit e mysta Chalcq Belgois ee
obligae ee credda firmissimo assen tanq a Deo revelata. Cons lib
conq, et mir ostad; Deus n sufficit pad se ee loqutus, qdo hic
argutis sua communit loquos, ut recdbtari nec firmidari
prdnt, qui ne n i loqtus: morali atq e euend, qd Deus his
argutis sua loquos omunit. Mar e iobtata, ostad n plo
nu lume, qd Deo loqnti, sufficit qd panti se ee loqutus
ex obligae i firmissime credidy, vix hoc i reverentia mi
end, bitasq ueltus sumq stortis qui pote, nimq assens firmi
ssimus.
268. Ado, qd euend morlit e, Mysta Chalcq Belgoi ee
credibilia assen firmissimo tanq de fide a Deo revelata: go ex obligae
credda. Pro 2q; nq unq ex his Mystijs e dari obligaq ...
ria ea credant, totaq pla Belgio tea ex lo 2q Dni Mar

168. Quod n credderit, cdnabit. evidge morlr credibilis
ē ciusm obligao, d n ni p sumg ĩgredo navi, dbitari, au
formidari pt de ea. Prob. Ante evenli credblte hus arti
Chalica Belgio ē nsy miu ad evitadg gng dgnaog, sin cre
das, te ĩgrudissime specie in pericly gng dgnaui; de ever
tissimy, go lex grg Charitis oblig ne te ĩgrudissime spec
as in pericly tli mali: go
169
Apndix. Evida credoblis, ac subd obli
gais creddi Mysta Chalcg Belgii, nsy ē morlis de d mpha.
Ante uberius expla aducy quid, tlmoa tua credolir facta hen
nimis, ĩ ē pluig rg; u psin, ē dean credi. Atqi, id possin,
d credi dean, rgs morlis evida re eo, go oren credolia, ē ex
obligae sin credda: go de hoc ego dad evida plug monis. Proa,
Dnuli dy Chatiica Chalcg gsunt, adg ē sciunt, siund ig dmo-
strari; d gtra n est go Mysta in se pls dmostren, aicdem
verliao: go sg ttdunt, go dmoslr Chalcg Belgois, vetas, d obligao
ig credda gn cetervi. Atqi dmostrao ē plus morlis evida:
go evida plus morlis ne de credolite misteru, ē obligae
credi Mysta Chalcg Belgoir. Et maie g ge cetra recte p-
cedunt, sufficit admi: d Epitomy in crame, go ĩscripsit
advus Gentiles demostrao, go ĩ Dein qa lc dicit. Ani ate
b). faciend dmostraos vetis Apti, id stdam plu ce Dy.
Dctra nra
pa. Id ē mphe evend credble d ĩ obligao creddy, go ĩa
dmostrae ostdr cē credble dĩ obligaoe credda, te ĩra dmos
trao gdr Mysta Chalcg Belgois ai credolia, d ĩ obliga
one credda: go evend mphe credolia, it mysta Chalic Belgi,
d ĩ obligaos credda: go evidn credolitai, ac subde obligaonis

credd mysta Chalcis Aelgoris ~~...~~ n, q e morlis, d et mphia.
Ba mir h loge. Toties e certy morlit dari argta qs
morli certine fadn doira Chalcis Aelgoris, e obigas cre
di lg, toties ladotra e credolis, et a oblgae credda. Di
certy morlii dari argta, gs ij morli certune, ladend
tra Chalcis Aelgori, e obigas credi lg: go dotra Chalcis
Aelgoris e credolii, et e oblgac credda. His silogus e
dmostrao inga lege grt sgn, et ghse fit mphe eventu.
Mar g sone gfions pauly credolitis, et oblgacis credi, n
mini adg aseri dlio obsequitis, e oblgacis obsequedi Pa
rentibg q tpos, Toties e morlit certy dari argta, qs
iy us morli certune fadend tot hoes ee tuos Parentes
toties e obsequitas, et oblgas obsequedi ghi. Mir etg e m
gshe evend ng lt n mphe evend dari largta, e ty
mphe evend ee certy morlit qd la dent. Sud gsvin n
mphe evend, Ciceronis extitisse, et Roma dari e mphe e
vend, ee certy morlit, gd Cicero exterit et Roma deo.
Pare sid adhuc gardu dotari, aid formidari n pt, ee pro
drd credbly cty xsitig Ciceronis et gsntg Romg, ita ad
huc gprdu dbtari, et formidri n pt, ee prdu credbilia
la Mysta, gs sladen certo morlit argta credbilitis.

§.

Argumta contraria.

131 iy. Qd e credble c a
Fdei credble: go qd e event credbre e aut Fdei eventi
credble; At aut event Fdei aut e gpolis, aut fltg n e lib
e mritorius: go res Fdei n fit event credbiis, aut fltg n
fit credoles de libra, e mritria: go n e morlis event

Ro. Illo anti, no ogss. Maio, nq dno mao rei credibilis Ωlum tgs a Ωpia ab aue Dei, gs trare pt. Sui dno=mao credit, Ωlum ab aue Dei go credi. At dnomao rei even credibilis Ωlum ab aue Dei, go res credi pt d a judio enitiante credblitg, totaq evida, sitit in judio credblitg, gn tlead ad aus, go res credr, aut cre=di pt.

Ω) 8 Ag. Si res Dei sit even credbles, seq go sit even poles. Ωdr segala, gs admi n pt. Bona e his ilas & tris, hoc e even Ωpole: go h n e even credible. Atqi a Dtorio ognti ule ad Dtorig antis: go e hec e Bona ilas & tris, h e even credble: go h e even Ωpole. No segelg. Ad paog Ωsus Ωsus, no ogs, g a qpo n e illao a Dtorio ognts ad Dtorig antis. Maio; ng hs pooes n sit Dtoris, hoc e even Ωpole, h pls e even pole; pist m ee sil Ωsg. Ag sind in exply. Ab tra suspnlis creta e even Ωpolis, d eads Ωtia e even polis, utrab pro e sh ug & una pto ad trua palit ab alijs potitas valis, Otig. d & altra abra palit, p=poltas ab alijs. Huic go poi, gs erat hg ogns in t argtaone, h n e even credble opit Dtorie hec, qus in 2a argtae a ans, h e even credble. At hs, poo, huic, gs in 1a argtaoe e ogn h e even pole, n opit Dtorie na argtao hec erit, h e even credble: go h n e e=ven Ωpole. Hnc atq gd absurdi.

103 3y. Q̃d e evenr credible l pt reua ee fig, l n:
ſi hi:g: qd e ſtz pt credi ſ̃e dna, ac gde hic pt ee ſta, qd
ꝯplad. It 2y: go hid judiu, qa ponunt res ſdei ut evenr cre
diles, eaſtz poit ut evenr vas, ac gde erit evida de vete
reru ſtei, qd dic n pt. R. De evenr p ſe credibli mo ꝯo
uriu actur ꝯtea de evenr b aeu. Item, q huic e
venti credibliti, qa predita e nra Relgio, n pt obtare
ſta dotra, addimr, hoi n ee abte, e ſmplr evenr, & ꝗ ſupe
sqnti, qd D accaverit ꝯtuerit ſpeale Relgos, i voluerit
lqeneſia, ut ho afcqd ſy ulmy, ꝗ q ordavit ꝯly hoz. In
ſrt, nl ſy pole credi ſe dra ngre ꝯusa, ac gde ſtad ha
ſtz ee ꝯſalq. Infrt, n ee abte, e ſmplr evenr, qd i ru
ſtei dnq ꝯſule, le, qo ſit evenr dianq rei nrq ſdei, ac gde
ſtad qe evida de credblite arguad evidz de vete reru nrq
ſdei. Reieta go l[a] ꝯjnti pte D lq: e n ꝯtad evenr qd even
credibliti n ꝯi ſbltare dotra n dna odo: e de ta ſgalite
ꝯtad even, no hptq, sol ſde dnita, e ꝗgela.
104. 4y. N e evni
credible, qd e ꝗale n ee credible; & ꝗale e n ee credibilia
mysta ſdei: ao hec n ſit evenr credblia. Mir pz ex Tri
tii mysto, qd n ee credbl ladet ꝗ lo prio, Dm lit cad
uni 3o ſit iꝗz ir ſe, mi prio ꝗdty mysty repgad. E
& mysto Euchrie, cui repgad evida pha, qa ꝯtad ai
da ee n pole ſne pria ſbtia, ac ꝗ ꝯe hic evida ladet, Mys
ty lud n ee credble. Iſa mari, no mirq. Ad l paos
R, priy lud debltari mia ꝯtoe vtuli ili, aut ala ſ

qualnt. Anitts atq e ctutus in hu, in ge obi n apa-
re event. cplare ~~dent. Abentes~~ eiusmi dtos vnus in ~.
Hac vero partas a creati est. eventissime enervat,
deta p disparitu cfinitate et illimitae, qe eventisime
nr. Deo. Dinde, ergta qbe ctts eruc pt ~~[illegible]~~ agere
dend. ceventu operis rery ciferu; us atq reptant. cplace
tisme, imo us c tra dentia gplitune d illimitas Dei.
Inde otts not cursi fuare nil latere, raoe ueu n' c=
vincet in mis prius lud qd ccdit in creatu. Hac fe
pota veuida, pcedunt mira credibilitis, qe ucoictu cf=
teund, e ea credibi Fritis Mystis, c n pote palie opga
ri aducto oric. Deinde eillrnti gra facitur, ctts ad
ptaby alis: ng rens mentis acies cvalda in tam e=
celentes uce n fecit, ni ista fde munita vegete, Agsuo
teste lib. 1. de Trite Cap. 2.
2)5
Ad 3g. Toties certudo mortis
dupit ee vita, aed vincdq exigq rery nalis, toties cfingit
euida pha, e n gerad facitg p pte opta. Eu, rs, Dy
pote supare og eqg, e repanas phas neq. Sg, fi mor=
tis certys e, a Deo factus cta fuile, euida pha cedit. Sic
atsentibq mltis fidedignissimis ab algo e Sancto suscitaty
ee mortuy, n pote prdnt dsntire eo ductus fuento, qd mor
tui resurreo pnali cpolis: hanc m cpolite victa ee divi=
vinitis mortis certudne cstaret. Loqdo qi de Eucha
rig Mysto, ergta, 28, Dan, Dy lud revelaie, pband ca
dq certune victa dnitus ee naly repgna, et audia fintsi
ne libto, ac fide euida pha de opoto cfringit oic.

226 Sig. Res fidei l. sit evend. credibles fide dna. infusa
et infalli. l. falibi. et acgita. Neutz dici pt. × 1º ty, q. gg ca
contra q. polite fidei infusa; hc ate potas, cy i fidei arlus,
et res supnlis n. pt evend. cogni, et thy n. sciere. Nºg. 2º
q. thy ē evend. nos eo me pssle credre. id decipi. alim-
do rei plurima, nei teni credre fide infusa. Sao hoi oigs
nec posy, nei teor credre ni ea fide, qq a me psse heri
cogito evend; et n. cogio evend. me psse here fide infusa, et
thy acgita. in qa decipi psis: go. Pr. maiz, et lg. ordo de
intioe sfusa, no ats de efintioe ditrata. Evens ē, res fidei
ce credbles tgb a Do revelatas fide a toto corde, ē lumâa
fecva certune. Certy morlit. e. qty fide ec. infusa, et infalu
Ad ē gpale qd rei fidei sint credbbles qsu thy nali. et fa
libi. Ig. hec: n. ē evens qd dg. qq merer. mysta nri-
gois i infusa. Bus nec ē evens, qd i thy acgita. d. hi
n. vle. oga ta: go n. ē evend. qd merean. aigs fidei sim
simg hane, l lg. Dic in a dfinva poce, res fidei l evend.
credbles fide infusa l acgita. utrag pi afri in supoe dfini
va infusa.

227 D. illo mirg, neutz dici pt. detrate. do: gdetrata
in supoe dfinva infusa, no mirg. Dc afri 2a lg. miri
pty detrate smpty, toty e vy. Nilus 3a nos evinat. A
paog lg. pri Pr. ani. Cegs. thy ē evens, nos eo mo pss
le credere, id decipi alim, ē ē certy morlit, qd omi
mus credre eo mo, qo n. prisimeu decipi, ordo: ē hoc
n. ē morlit. certy, no ani, et ogs. A. hus paos no
marg; ng psty, ē teor ea fide, qua a me psse her.

cer-o morali coglio. Jesx credre sx firmissima, e ta psse
ee isfusa, sua moralr certune, et ta, qq hic e nunc
neo ee gfuis, oudrd 3iido, aite fne, qq Ds jtdit in
pcepto fdei. Hic finis e Iustificao nra, e ultimate e
terna salus, ad qs sy n induceret, nisi firmissimys n
ee iusfnaiis, ac pide prdn stido qd Ds supna gra
pouepad mey conatus, ut sic creda pud opte.
W8

by. E=
vira credibilitat gerad n iudiu, ubi ta n pt prdn na
ri. Atqi ibi n iudio n e libertas ad dssy, ao res pla
net: qo sb evida credibilitat Mystery fdei n e libertas
ad dissy, go pla nent, qd dici n debet ee. Ptad mir, ny
qo pacto voltas recite illy ubi ne id, qd n psse nare
prdn illi psse firmir priudad? D mar: evida credi=
litas gerad resistibilit n iudiu, ubi ta n pt prdn nari, co=
do: gerad iresistibilit, no mary. Cns e. Ad pbj actaliu
evidq de credibilite sut nulla rationes aparentes qa vety
Mystery, e ignnia ea uty revelati, qs ptea ionant
extingure evidq credibilitis. Lare opus e, qd voltas resi
tad impulsui eary rationy. Resistit aty saepe asntiendo
rebg fdei, b3ando iudiy sud de evente credibilite, in uu
sua spoto mens sana nare n pt res fdei. Nus, qsbui
mova credibilitis sint apta nati gerare sud iudiy enun
tiand, res fdei n psse prdn nari, nihilominus voltu
aversio a rebg fdei pt vehementes paoes ita ee pt ut iudiy
sud n resisted, e tenc qttis exsperis voltu pprit nara
res fdei. De ijs atq, qi voltm suborand evidq credibilitati
acipit sud Xpti Dni Math. 13 Videntes n videant, et

audientes n audiant, neq gtt quid. Evida go credblitis
n e tta, tgg spma id rapiat irresistibilr gttty, et lig
jmobilit stmo in h, iudio, e res ta n pt prudn nare
899

Evida credblitis aud gstr, aud sequit notiq revlais n minus
certa, qd i certa hec notia Ciceroni exhibit. et tame ij gttou
n pt nare, qsuii pi alg suspendre: go et evida credbliti
n pi gttes nare mysta fdei ee a Do revelata, dato qd pi
aly suspendre. Marg sod, e mirg tmito. Ro atq 293. 3a
in la et Ciceroisdtitntia nil e qd aprant reclamet ex pte
gttes, nil e qd avertre pi volts ab la vete, id voltas cla
dat oculos ment ne ad g evida attdat: qa pt gttts n
ig vete nare. At in reb fdei et ex pte gttti sit a prent
dfates 3a etq revlais reclamtes, et ex pte Volti
ee avysio a reb fdei. unde relinq, ubi, id revlais xta
pi qrdnt nari. Ro dato etiam docent mlti notia de x
ta revlais ee morlit certa, et n moralt evente. Mlti te
nent, eiusmi notiq de xta revlais, e ee morlit certa, et
morlit eventq, 2a id certo cogn mova credblitas ee s=
nesa morlit eiq xta revlais, ita et clare hoc ply cogn
go certo, et clare cogn ea morlis snexio. et hec qd no
tia revlais i morlit certa et morlit evend: go utrq
glitq hed notia de revlais xta.

380
84. Evida credblitis n
gerat irresistibilit lud iudiy, res ta n pt prudn nari: qa
gltq evida credblitis, ac sfde obligais credd mysta Ca
thq Revelaois, n e mptha et ad summ pure morlis. Lit
qd dga: qa evida mptha e irresistibilis. Pro antis Dogm

go evida credblitas n e certo evida mpha, ideo n e pali

, no ɔqß. Dicimus pali, eo, qd bene ɔpendat credbili

tis mova, pventry ad mphq evidq, rae ues i mphe de=

ratus et judiq. lud pte qd pcciq, sin minus in ɔcitio

decipiedq. lues dici n pote prudns navi. Id h n evertq.

Est tq certi rery dei credblitq ee morlit eventq. Ani

e qd hoetici nand, tamre qds, e prudns n ptq vetq, et eq

credblite nre Belgoi, qa evida credblitis n e ɔmia et

ɔtris, d miata, et pt credblitis mova, a qbq, d a idu=

centia plorq qd pveredq credblitq pli avrtuen mentq.

Sic videntes n viden, h e n vidnt, qq n plit n vide=

ri, li mentis sinceris, d docilis oculi in pla dirigant.

Id dicim, ciro de Aoetiiis sagacibq, ɔgiptis, d doctis. No

luerit, et idudes n ɔsregnt ɔcusant a pecto pli qa p.

ds pt ɔvincilq ignorq, n lentes raos dotadi, d icli

ne ultiori ɔgisitione manentes in suis eroribq.

181

Dy. Cre

dblitas sndat in ɔta movorq, uq. miraclorq; et n dat e=

vida mpha, nec pha de ɔta movorq, ideo n e sim=

plit evend ee ɔpole Mysta Chaly Belgoi n ee a

Do revelata: go. Dmarq, Credblitas sndat in ɔta mo

vorq, quod pse notiq morlit certq, ideo; alit no marq, d

cadit reqiq. Sbuis n i mphe evend, qd ɔtand mova

credblitis, e tq evend mphe, qd morlit certq e la mo

va ɔtre, et qd morli certune sadend ɔtq revelaonis.

Anc pt ee evida mpha, qq ab Atorte, rae, d ɔxplis

fatq relinquid.

282   109. Evidentius est, Deu seu Deu ee credibilis
si darent mpha evida de ista movery, et de mpha connexionis
ejq ista dng revelaus; et in hac hyposi evida credibilitatis
dgtaxat mpha: go mo eiusmi evida n e mpha. Jlis ...
no ogs. In gere evids mphi reperit magi, et minu, et
sic magi evennia sit 1a pria, gs oes ... sa dmostrat,
Lare si darent evida mpha de ista movery credibilitatis,
et de aliory gali connexe ejq ista revelaus, hec tunc ee magis
gne evend galit mo n e. At sed tunc ed evend suadibi
lis ista revelaus, mo e event suadibilis ista revelaus credibi
litas. ... admy sed event sadet toty ee maius, quapter
ita event sade ee event credi e ... Adde
si darent evida mpha de movery ista, et de aliory conne
xioe mpha ejq ista revelaus, darent pariter evida mpha
dirta, et reflexa de eius credibilite: mo atq ... palitas
de mpha evida dirta: med ... morlis evida de cre
dibilite revelaus.

S.

Nova Credibilitis nre Fidei proponuntur.

283   Solvimus
data supra ... arata credibilitis, et n ... dignitate
a brevq texenses eory ... gba event ... nra Relig
gio. ... sit ... et ... Principes, gi ...
epmidis, evidaq dmostrada nre fidei, ... oes ... hoste
gvictisme decertant, et gloriosime triumphant, gos abunde ...

sit Sedes L. 3. Art. 1. partitione 3. Vide Sti Farnery,
et Ovviedo

Deus est, dicens est
principium omnium dicendorum fundatum, ipso nostrum lumine notum. In
de Atheismo et Politheismo & ex ipsa felicitate ... .
Deus est nostra vox est, teste magno Aquino, ... Deus est, aut ...
est, aut ... est, dixit Tertulianus. Has porro demonstrant Theologi a
gentes de eius ... unitate Dei. Desumuntur hinc: ergo aliqua Reli
gio est, in qua digne sentiamus de Deo homines, et ... ducti bene
instruantur ad ipsius cultum, et amorem. Demonstratur: notum ... ...
est, quod si Deus, digne de ipso sentiendum, colendum, et amandum est;
tunc enim erit majus vinculum hominum ad Deum, quam filiorum ad Pa
rentes, et eventissimum est, quod filii de suis Parentibus bene sentire,
ipsos colere, et amare debeant. Atqui certum est Deum esse: ergo
certum est esse aliqua Religionem, in qua de Deo digne sentiamus, et
in qua ipsum omnium colamus, et amemus.
884

Ecce ... Philosophismo
revocant tota Religionem ad lumen rationis naturalis, quo credant,
... demonstrant de Deo et teneant quod sit lumine naturali circa am=
plexum boni et fugam mali. ... quod incredibile est, Philosophis=
mus est vera Religio: nam supposita promulgatione Legis Evange=
licae, non est evidens luminis ... ducti sufficere ad placendum Deo
et ad obtendum ultimum finem. Demonstratur. Deus hoc plures nega
... Religio, ... haec sit propria, sine fide impossibile est pla
cere Deo, qui non crediderit, condemnabitur. Atqui ... Religio
... non est evidens vera, ita nec est evidens falsa: ergo ... ...
in ... ... vera Religio ... ... sit magis

credibilis, et in qua certior relucead mus placendi Deo, et consequendi ultimus finis. Sufficit ad admittendam unam Religionem, quae sit dignior ad credendum tamquam a Deo approbata. Atqui nullis argumentis laborat Philosophismus cum Religionis dignior, quae credatur tamquam a Deo approbata, quam Religionis Chalcis: ergo.
385
Deismus ocurrit, cuius est cardo posse in sua quemque salvari dummodo in Deum credat, moribus honestis sectetur. Sed contra: quia si ita, Deus esset Autor Religionis, quae in sua doctrina dissident et variant, esset Autor contradictionis, quod manifeste repugnat eius justitiae, sapientiae et veritati. Demonstratur: quia vel omnes Religiones sunt falsae, vel una sola est vera, et reliquae falsae; omnes enim sibi opponuntur in doctrina, nec possunt esse simul verae: ergo si omnes Deo esset Autor, ... Una ergo ... vera est, quae alia continet non Evanglica. Si non Deismus, ... Religionis ... velit ... ad salutem ... in ... Deum, et moribus honestis, ... recidit in Philosophismum. Atqui ... acceptari non posse ... Religione ... est: ergo.
386
Succedit Judaismus, cuius est cardo Messiam non venisse. Ostenditur non esse ... Religionem in Judaismo. ... facit Deus mendacem, quia ... Dei in veteri testamento ... et data oracula, Messiam non visso credit. Genesis 49 v. 10. Non auferetur sceptrum de Juda, nec Dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est, et ipse erit Expectatio Gentium. Daniel 9, occidetur Xptus, et non erit eius populus, qui eum negaturus est, et Civitatem et Santuarium dissipabit populus cum Duce venturo, et finis eius Vastitas, et post finem ...

statum desolati; Dn. 9. 26. adurd V. ed. Hec dna oraculas fa
ecuit, D. q. ed mendasic, si non venisset Messias: evenit
inm nam o. nlibi ee Reg., Regnum, e Iudorum Reipbl
ca, n. ee Sacerdotes, n. Templum, deq. spirare desolatiog.
Hec oia otingere debant post Messie aduentum, post unctio
nem Sancti-Sanctorum, post Xpti necem: go.
2.8.)
Compared demum
Mahumetismum, qi Deum unum fitet, Relig colere fitet. In
n secta n. ee veri Relisoe dmostrad. Ipsius Atoris Mahumetem
osta irrefragalib. storiis fuisse hom imperitissimum e vitiis de
ditissimum. Atqi oio incredile e. Deum dotrg ee. 9. 8. p tali hom opa
ruit: go. Ita. Hec dotra admit mlta rani oria, e turpia
ut qd felicitas ota in Veneris voluntabg, e Ventris oul
onia. Evenimus e Dei dotrg talia n. pose admire. In
dupe. Ciusm dotra mltas otradies, e ptntias admittet.
Eventissimu voe Dei dotra ee n. pole, qq. otantis e. o. ti
onib. deturpad. Omidy n. e. a Mahumete lidatum ee Xpm
ut Dei Vbum, Amicum e vum Pphtm. Hnc epiad dmostrao
nra; si n. delirado nari, at, Xpm dounisse, se ee Filium
Dei, e Deum: go l e Filius Dei, e Deus, l n. e Dei Amicus: sui
sed ni o ignti mendacio hom seductor, e in Deum Blas
phemus. Vtum e qua Mahumetg: go.
288
Supe e, ut vi. imis nra
pavimus Relegoe a rejectione ostarum, virte eands pbe-
mus Argta, qbs afte dmostrad eius credibilitas. Sun
capite desumend. Ex Dotra, ex Pessois, e ex Operibus.
Sug tria, sea a Deo fuerint, erit e nra Relgio evenit

divina. Iniquam a Deo, ad qa ipsa pietas, utilia ē ...
facta. Ista in his & vale: multa mi qa docē Xtiana Re-
ligio demonstravit ea, ala pollissimis rationibus communiunt, ē
qa nalē rationis lumen superant, nō eē qua ipsius lumen ...
ipsissime ... Ln huis ab adversis ... Belonii alqd ...
... qd sunt nō fuerit plenissime. De ... doctrinae
... eviden: ... vitia, docē ē ... suis virtu-
... suis ... adducit ad imitandum, ...
... ... Efficacia doctrinae ē manifesta: nam ...
stiana Religio multa doceat qa nalis ... incredibilia, multa
... qua nil ē a ... nalis hominum ... ...
nalis incredibile erat qd ... innumeros spectatores
... nalis incredulitas devicta ē, ē evenit incredibile ...
... aliunde evenisse, nisi ē Deo ... mentes, ē cor-
da hominum ad ... ... sibi relictus ... ē ...
... nalia Carnis desideria. Lege D. Aug. lib. de
Civite Cap. 5. ergo argum. desumptum ē.
& 89
Ipsa ad ...
rare ... a Dō missos, qi ... ... ē propagarunt
Martires a Dō confortatos qi ... sanguine eg confirmarunt.
Doctrinae Aut ē Jesus Xptus Dnus ner, de cuius sapientia ...
ē in patradis miraculis ... nō ... temere ...
... ... se eē a Dō missum, patratis innumeris miraculis
in confirmationem sui Mission. Multa ... qa nunc ... ...
... Hyerosolymae, ... Aplorum Martirum ...
... Evangelii, ... ē Magdalenae nomen toto orbe
celebrandum. Intimas vidit hominum cogitationes, ē qa loco voto erant

narravit. Adde his sanctitatem, et innocentiam, dicendi vim ad=
mirabilem ad promovendos hominum animos, credibilem ad eius sermones
eius sermones audiendos, ad recuperandam sanitatem, ad vi=
denda miracula. Haec enim luce meridiana clariora et sententia
evidentia facti adeo in aperto sunt, ut eorum fidem nec ab Eth=
nicis, nec a Judaeis dubitari potuerit. Si igitur fides agnita
de Sapientia, sanctitate, et Christi miraculis, ut ostendimus, quomodo huius
modi constare potest, evidentissimum est, vel esse prudentis credibilitatis
et obligationis credendi doctrinam Christi

2do

1i propagatores, et testes Christi
angelicorum fuerunt Apostoli mundi contemptibilia, quae elegit Deus
ut fortia quaeque confunderet. Hi enim viri cum rudes, imperiti, et
repente sint a Deo missi in orbem terrarum, momento effecti sunt,
ut sibi statim adire in aures, et adversus Imperii legione cogitatum
adversus sectas Philosophorum, adversus rabiem Tyrannorum, Theologiam Christia=
nis erigere, et aptissima eius spolia reddere moriendo. Eorum ce=
terum cineribus renovata statim series prodire solis saeculis no=
va lumina, qui miraculis Ecclesiam illustrarunt tanto numero,
tanto splendore doctrinae, tanta vitae sanctitate, tanto propagandae fidei zelo
ut caecum oportebat esse eius, qui hoc non videat, nec ad tantum splendorem
magnae lucis excitetur. Accedunt Martyres, in quibus tria admirabilia,
et plane stupenda expendenda sunt. Primum eorum numerus, secundo
et tertio quod passi sunt. Primo enim apud res a fidelibus notissimas
Martyres, innumeri omnis aetatis, et sexus, omnis conditionis, et status
tam alacriter, imo cupide, tormenta horribilia ignium, catasta=
rum, Ferri, Rotarum, Equuleorum passi erant, et quotidie paterentur,
si divinitus non tribuerentur vires eis ad tolerantiam. Tertium, post
tot Martyria crementum Christianorum, irrigatum quasi san

guine Martiry ager Eclę feracissime fructus ferebat ubivis. 33 funestissima clades ous tiranorum qui in Ecclesiam crudeliter saevierunt.

891 Ad 3m caput ptend Prophetias impletas, et Miracula patrata in confirmationem Xptanę fidei. Quia Prophetias eventissimus e, predictiones eventuum pendentium a liberis Dei decretis, l a libera hom volunte, vires ng excedunt et n. ni virte dna fieri potuisse. Impletas quid, sunt multas Prophetias extis, quę ad rem Xptana Belgio, et hic fit event quod certe complebuntur. Sit in exemplum predictio Xpti Dni de excidio Hierosolimitano, ita clara, dicta et in determinata circumstantiis, ut Historia videatur. Hoc atq vaticinium quam oes suas ptes eventissime impletum e. Predixit Xptus predicatos Evangelii vasuros totius terrarum orbis, et contra Ecclesiam suam n prevalituras inferi portas. De univli predicatione Evangelii testis e mundus universus, testis e novissimus eventus. De Eclę firmitate testes sunt persequuutiones Tirannorum superatis, prostratis haereses, Schismata nil proficientia contra Ecclesiam.

892 Circa miracula Iudaei, quod de Xpto, de Apostolis, atq de aliis propagatoribus, et sectatoribus Evangelii multa narrant, quę vere miraculi ratione habent, et fieri nequeunt ni dna virte, ut sunt Resurrectio Lazari, et curatio Caeci nati. Ng dubitari pt, quod ea facta fuerint, ut narrantur: ng n credibile e, quod ab initio predicationis Evangelii a tot multis hoibus, qui non fuerunt pauci ignari, prudentes, et ad credendum n faciles, [illegible] rint ni de persi gestarum evidentia facti. Iudaei [illegible] e miraculis factis in confirmationem doctrinę, [illegible] humanitatis [illegible]

a Dᵒ ex alia ratione, reddit dotrg la evend prodr credere, d e obligat credd; tunc nō ē moraliter certus, doctrinā illam esse a Dᵒ confirmatam. Manifestum autem ē ex plata qualitate gaudere miracula, quae edixit Evangelium, d quae Apli huius propagarunt. Eoius quod nō te vertat, ingnies unde fieri possit, ea a Dᵒ fuisse facta p. alia ratione, d nō ex ratione confirmandi doctrinam. Ex his prius relatis evincitur evidentia credibilitatis Xptianæ Religionis; quia Ipsa habet miracula, de quibus nō nisi garrire dubitari potest, aut fuisse facta, aut fuisse vera, aut fuisse a Dᵒ patrata ex ratione tam Religionis confirmandi.

393 Audiatur quoque D. Augustinus lib. 22 de Civitate Dei cap. 5. Incredulos sic potentissime urgentes, ut evincat absurditatem aut credenda esse miracula, quae Apli propagarunt, aut ut credimus esse aliud miraculum, quod sufficiat ad persuadendum hanc fidem animis cordato: Si per Aplos Xpti, ut eis crederet... miracula facta esse nō credunt, hoc nobis unum grande miraculum sufficit, quod ea (Xpti Religionem, d. Assertores) terrarum orbis sine ullis miraculis credidit. Audiatur etiam D. Thomas 1º contra Gentes cap. 6 idem argumentum premens efficacissime: haec tam admiralis Mundi conversio ad fidem xptianam indicium certissimum e praeteritorum signorum, ut ea ulterius iterari nō sit necesse, cum in suo effectu appareant evidenter: esset atque omnibus signis mirabilius, si ad credendum tam ardua, d ad operandum tam difficilia, d ad sperandum tam alta Mundus absque mirabilibus signis inductus fuisset a simplicibus, d ignobilibus hominibus.

392 Post demonstrationem Xptianæ fidei credibilitatis, demonstrandum supererat quod Xptiana Religione

solq Chaliq Romanq eē uq Xpti Relgōz, quæ Ecclq
Duq ostensaes fugiant p oi dmonstrare. 1a, Oes Sectæ, qæ
ab Ecclq Chaliq Romanq separarunt, aut separant, in ma
nifestissimos, et crassissimos errores prolapsæ sunt. Tales sunt
sequentes Luthrani, et Calvinistæ omnes, in hoc n. ee libru
arbitriu, Deu impolia n. pcipere, Deu causam fuisse peccati, et
pelere hos ad pecadu, ad obtinedam salutem n. requiri bona
opera, sed sola fide sufficere. 2a. Oes Sectarij, qi se prae
tu reformaiis ab Eccla Chalea Romana desecerunt, deformatissimi
psi fuerunt, et dogmata docuere, qbq honestas corrumpitur. Talis fuit Luterus Monachus Apostata
qi abjecta Religiosa pfessione monialem pfessam sibi Matrimo
nio copulavit et usq ad morte cu ea vixit. Talis fuit
Calvinus pfessionis gbitosus suspbia, et maledicencia plenus, qi
sacrilegas et nuptias duxit. Ea qi vere, et certitudine,
qa oli D. Hieronymus scripsit ad D. Damascenu Cap. 5
nunc etiam, qi Chaliq Romani nomine censeri ad humq
Ecclq Pastorem, ait: Ego nlius hy ni Xpty sequens, Beatitudini tuæ, id est, Cathedræ Petri communione consocior: super
supra hanc petram edificatam Ecclam scio. Quicumq extra hanc do
mum agnum comederit, profanus est. Siquis in Arca Noe
n. fuerit, peribit, regnante diluvio.

Quæstio. 5.

De existe judicij eventus credibilitatis.

895 Inis Ango
ry Sca, Duce D. Tha, d. nra 2a.. Ad aug fidei dnr, progrit
judicij de evente credibilite revelaiis, ita ut existere n. posse prodir

nari revelati itq, nec prim. dubitari, sed firmidari &c. qsa.
Deditq. iudiq. n. aregri in oibq. credutiriu, teni algi, et qos sti
glda. D. 6. (Pne 6. Ead. 3o. Fidei dnq. auet e firmius et imo
olis, ea imobilite, ut, lltt e imorit voltis haud n. firmi
dare ad ouiusquis zeryuq. raon fidei adfantiq, e prdent
voltas eq. A. cuanda vita n. gi n. cohibre os formidq. delibi
ratq. itq. ad asq. eoufq. firmq, e imobq. greq, iudiq. &
evente credblite revelati: ad auq. fidei mq, greq, iudiq. &
ju modi. Itao mirii, ga ille gii, iude stq. galit. vq. ei. vre
dil, h. gli iuda. galite sto dre pla prid formidare.
So go pacto hued iltt e yrie voltis os formidq. ut. q.
prdnte rejicere? Ru, n. pejq. n. tq. ladedit gdigere, ni
in Di obsegd. quopntii, aut gfulentii. D. itq. nec goqdd
nec gfulit rejicere ut gprdnte formide, gq. prdn. heri pt.
So si tta e fidei firmitas e imobilitas, ut paratq. me reddat
vrente, n. tq. ladebit gdigre potius, qs formide dlbrate
admire, also eq. gcedit iudiq. event & prdnt credblitate,
sine qa voltt adeo firmit, e imobilit n. fruere & voltis
ipso n. firmidare.
306
Ista e oiiu Sine q. e. n. regri ad fidei asq
revelati notiq. oi galite certiorq. Ex qbq. asta rao facta;
ga & eiusmi notia reit evida credblitiu. Accedit in q.
glaos doloq, atortas Angei Dis hic L. 4. aro. 4. ad 2q, Lq.
labt fidei ar gfrari poss. Uno mo in speali, et sic n. pot
esse illa nsa, et credita. Alo mo in gerali. Ibt sbi ori rase
credblis, e sic fit nsa ad eo, gi credit. & m credre, ni ui
dere ea e credita lat. evidq. hory, l. pt. algd hujsmi.
Videri so credda, D. visio hoc Ad. e evida hory, ad qsa
e ad creddq. et ot oibq, et glis, uq glis, e oibq. bead. ei
fidei asus firmissimus, e imobili mo explato. Ad n. oibq. eadq

ē evidentia credibilitis, & vera, quā ad capacitj credentiy, quoipsis, & docti ē evidentia ex motivis sotiliorū, & ponderis, consideraoū, rudibus vo, & indoctis e motivis, quo sotilim egent indagine, & faciliora, & acomodata sit eory captui, in cui aditorium, & suplemento accedit interna dei moventis & fidei ilustrao. Nq. alivrj evidq, aetaj. sit, nsq voluminū ad xiij, qo quisq. amplectit Chaleq. Relegoq: sufsit m ad regos fidei auri parlares, & post fide acceptq totq. & eitos hrnialitae pditj. evideq, qb memoriq. pditj ai talis evidq. hd.

297 Dices 1°. Errores, qbq. hæretici adhærent, totiés ei proponuntur eomo, qi ponunt nobis Chaleq. veres. & errores, qbq. adhærent, n. sit evidq. credibilitis: go neq. sl hac lis apparent veres Chaleq. Atqi hac qst, & tendit dre: go ad fidē n. reqr. idē prdens evenctis credibilitis. 2°, simplices fideles n. hent idej de prdente credilite, sirng. dogmatij, qd mltotiés ngnt deponere, ac qqd ngq. aluiq. rc ad evidq de credibilite Chaleq. dotrq. Et tq. plst ij amplecti Relegoq: go. 3°, fideles simplices, qui, ut pueri, & rustici, firmit & imoblit qpletunt Chaleq. Relegoq. n. hent evidq. de credibilitate: go hoc n. reqr ad firmy, & imoblq. assy fidei, & amplexy. Rao mirū, qa n. hent lg evidq, qi n. petrant sufictiq movorq. simplices atq. fideles n. petrant mova credibilitis, nq videntur, eo n. posse ni a Dō spirante Relegoīs Chaleq. dotrq.

298 Hic coati argtis Antonius Perez, Card. Esforzia, & Sparza excogitarunt & in scholq. invexerunt nescio qd discernimuly obviq, ... raone fore possible, qd sotij. fidei, & argtis credibilitis, qbq. ... credituro va prit dotra, ponat ungß dotra fal...

Aut 3ᵗ: crevim, ꝑpole eē, ꝑ fo tota credblite, qa gaud Chalca Belgio, fā dotra ponad. Ad addimd n̄ ꝯstare evim de fiusmi ꝯpolite. Vy gd atind ad respecug evidg credbilis, mcimd fo ꝑ movii, ꝑ in hoibg, simplicoribg ꝯducund oblgas credd, posend fā dotra ꝑ. Ad sade a lo Xpti Dni Math. 13. sup Cathdrg Moysis, ederund Scribg, ePharibei. ita go. gcūg dicrim vobg, facite: Lo simplces, gbj Prentes, e Parochi, degbj piete, e dotra li, sit altisme ꝑ, ponent Sritis Mystrg, ad hiusod oblgand. itgi fo ysd ꝯstruonibg, ꝯmemoratis isdg ꝯnis credblitas, Miracla cogita ꝑ, Pophory ꝑ, &c, pt simplicibg obtrad sui arlus: go fo isds movii, gbj gerad in simplcibg evida credblitis respecva ad corg captg sui arlus pt ponii. Vdead Haunold. lib. 3. trac. 1. Cap. 8. Ctroa. 3. & go Mnesia, e Marin acerrime ꝑgand ꝑatg ꝯcernicaly.

Hic hy. Loquiny n̄ ē de hæticis ꝯgiflis, e dotis: hi m̄ voltrie reciund, e xtingund evidg credblitis, qa fulge Chalca Belgio, Excæcavit bg malatia ꝑorg ꝑ ē. Loquedo de Hæticis simplicibg, et rudibg, dicg ꝑos dere evidg respecug sui dogmatg gad prdnis credblitg. Audiundg ꝯsuo Magros, dgi bg ꝑ sit, qd animo sincero, e ꝑorg salutis desidrio dotrg lg ut a Dō revelatg ponand. Ani myseri ti ꝯstund, apud ꝑ n̄ formidolose, ꝑ prmis, e ꝯdubtant, de ꝑrdne facre, ni dotrg lg ampltand. Psti lux alga de ꝑorg erroribg eis aflgeat, tunc boi ugd oblgao deli=

gend. ingrediendi, et petendi a Deo ulteriorem illuminationem. Sic ostendunt duo nobilissimi, et omni rigoris sensu. Item miseros praedictos in sua simplicitate manentes ignorantia invincibili laborare, quia excusantur ab speciali peccato non accipiendi veram fidem. Item, quod sine aliis peccatis non inhibent Dei misericordiam efficere, quod errore deposito habeant evidentiam credibilitatis Catholicae, et Belgorum, ut ad agnitionem verae fidei perveniant.

320 Sine ad argumentum in forma resp. ista maior, distinguo: et errores quos ad homines non sistit evidentia abstracta credibilitatis, 2do: respectiva, nego maiorem. Cognitio quod non, et evidentia abstracta cum apparenti veritate Catholicae. 2do: respectiva, subdistinguo: quibus possint servare judicium de prudenti credibilitate suorum dogmatum, 2do: si melius instructi reciant praesentium judicium, et evidentiam, nego. Videlicet ostendunt minus sufficientes, quam ut fideles semper ratione gaudeant, et teneant credere veteres Catholicas, non possunt quidem proxime, dum manent in judicio de prudenti credibilitate suorum dogmatum, quo deposito proxima potestate ad credendum habere possint.

321 Ad 2dum. Simplices infideles in quorum potestate non est deponere de prudenti sua secta credibilitate, ut sit, quod non affulgeat lux aliqua de propriis erroribus. Et atque non possunt proxime Belgos amplecti: nam non valent elicere actum fidei theologicae firmum, et ... qui sine judicio prudenti credibilitatis Catholicae Belgorum habere non potest, et hi judicium evidentiae de credibilitate prudenti Catholicae Belgorum deponere non possunt, cum judicio de prudenti credibilitate suae sectae, ut quod incompatibile est. Si vero lux aliqua eis affulgeat, ut possit, et tenentur inquirere, quaerere, quatenus in possibili est verum, quod agitur de hiis quod

nesit nla ad salutē, et qd n̄ supplet nec ꝑalitas nec dif
firmao. Sic atq ꝑsit deperire scepti judiij de prudenti cre
dlite sup. ꝑsectiꝑ, et assurgere ad evidq de prudente credlite
Belgarū Chalq. Sic atq ad scortq sermq ultrius n̄ ꝑgrar,
peccand n̄ credentes, et in hac manentes incredulite, quatens
sc qui Sto resistentes voluntarie, et obstinate nolunt deponere su
ū jdiij errorem, sed syncero veritis et virtutis amore in
re tti momenti applicare, et disponere ad ꝑsuadere evens iu
diij de prudenti credlite Chalq Belgarū. Unde et præcedenti
argto ꝑstat ad sfrg 6i.

308 Ad 3y. Deo marq, et nomine de
respeciva credlitate. Sicut fideles, qui sunt pueri, et simplici
petrand sufficit ad carus captum nova credlitis, eaq vi-
dend eē n̄ ꝑfe, ni a Dco ꝑstante Chalq Belgarū do-
trq, qbus n̄ digne cunta petrend ea dignite, et ſff.
efficacia, qa ilterati hoes: sis m tq evend, et ꝑsdtant
sit credlis, qd Parochus, Cathequista, Parens, aut Ma-
gister ꝑpuni tgb a Dco dicty, nemine qd liard ꝑ di
cente, qb sitad event credble literatis, qd talis ꝑpit
a Dco Eccq. Imo facilis, experia teste Angeli, qb res
precue plres literati qdiij credlitis judiij solent cpare:
qi ni in aliis sine haesitaone, aut formide assuetisit ac
cipere regulavit ut oracla ꝑsilia, et attestaoes siliij
librarij, quare in negotio fidei, eca. qq n̄ ꝑsit alq ꝑltur
ong here, n̄ procedand, illi securite? Nec inopoty est
ea Agni vba Epist. 106: sic ꝑpt eos solos Xptus mor
tuus ē, qi certe intelliga ꝑsit ista discurrere, pene frustra
in Eclea laboramus. Sus ēnj Agnitand ē n̄ nos ꝑae

certū moveri ītto qui asseguuntur DD.

303 Dices 1. Ex sola vetiū probabilite potest quis prudenter assentiri alicui legi, credere homini de Deo fide nali: ergo et fide supernali. Probatur consequentia: est enim eadem ratio utrobique. Probatur 1º, quia prudens habet assensum, qui habet ex vera probabilite. 2º, quia ex consistentia movi, ergo eadem est sub evidentia, et sub probabilite, supernaturaliter colligata consistiendi myste revelato potius, quam sub sito, non vero ex evidentia credibilitatis. Dantur: potest quis prudenter assentiri alicui legi, credere Deo et homini fide nali assensu firmo, et sine formidine, nego: non firmo, et cum formidine, concedo antecedens, et nego consequentiam. Et ratio data patitur exceptionem: licet enim assensus non firmus, et cum formidine prudenter oriatur ex sola probabilite, at prudenter comparare assensum firmum absque formidine, et cum animo parato ad moriendum pro veto obtinendo ex sola probabilite vetiū. Talis autem est assensus fidei supernalis: ergo ex sola probabilite fieri prudenter non potest. Et quidem etiamsi probabilitas in opinionis non adoratur, aut nlas, quia movet ad judicium sub probabilite et incertum, et fallibile, ergo quis ex eo nat voluntas prudenter comparare assensum firmum, et omnio certum: quia in sub probabilitatis judicio experimentaliter agnoscit non esse certum suum judicium.

304. Neque obviat aliquid. In bello utrinque probabilitate obtinendo regnum milites utriusque exercitus, prudenter honeste et honorifice parati sunt ad moriendum pro vete atinentis regni pro suo Duce, et de hac sibi dant partes. Ad hoc omnes tenentur respondere; licet enim voces ferant, milites esse paratos ad moriendum pro vete, in re sibi parati sunt ad moriendum pro justitia, et fidelite, quia justum est, et magna facultas offendere suis Principibus, quod esse in suo prudenter creditur, usque ad sanguinem. Non ita parati sunt pro

~~veto~~, quia

vete, q. n ita firmit assentiant, et certe, aut complite et
cdant velut comprobantes formaliter quibus ecca. antenetq Regni
ad [illegible] Ducum prius. Et qui ex pleda opte illos Doctorum, et
affectus fatent eos sola politic revelanti dari potest; est
hu fidei assensus, et firmidolosos, n tam firmos, ni comprobent. = Ad
hoc rationem dico, n et ita certa credibilitu, et ex potentia movi
firmus religio assentiendi mysto revelato potius, quam finito, si
credibilitas cadere beat, supra dny firmioy, et n sufficiat quod
ius aliud cadat moveri, et hic religio fidaca. At movi ipsi
indicio sed sufficient ipsi ad comprobandum assensum non firmiy: sic acqn
fit se sola politic.
305 Ex huiusq dictis omnibus facile argti, quod
ex legentibus casibus schemi posit. 1ius Duo hoc concordasse, alter
Atheum, alius Chalcus accedant ad hos Russos. Utraque vivida
eiusq utar, et in utroq appareat eadem Atorta. Dubitet Russus,
et sibi aeque credibili religio utrusque ponat. Poterit ne sibi
Chalcam amplecti? 2ius Accedant ad Indos duo Ministri, Lu-
thranus alter, alter Chalcus. Sua dogmata ambo ponant
esse a Deo revelata, miraculis, prophetiis, et aliis argumentis confirmata
esse testent. Pars Indorum ad Lutherany, pars ad Chalcy
confugiant. Hinc elicuere aut fidei quo ad justificationem fuerunt
disponti? R, in his casibus ad Deum providentiam spectare, quod credi-
bilior inde appareat Religio Chalca; aut per ministros [illegible] mi-
raculis, aut per inspirationem alicuius rationis, qua Chalcum conven-
cent hoc etiam, aut per mares illustrans, qua audientes adhi-
us suscipiunt nova Chaly dolis, quae hoc etiam ut ad hen-
dos sufficientes evidentia de credibilitate nostrae fidei: si n hec n he-
ret Russus, et Indi peccent obstare, audientes indare, ut

ado nõ pecant credere suspensa ste, et pro opposito ad justitia
3. Sed quid si Di câ quidam nõ credat? Dnum é, et judicia
Di abyssus multa. Unum é certum: nemo decedit, nec sit
ad salutem, nõ p[er] comissione, quia l'i peccatum, l'poena pecti.
306 Ad
rationem caliq rogas, An evida credibilitas pregrat Chal
eo l'Ecle, proqt. R. Ex na rei nõ rgst, qd pstat pro no
me, et atorite Eccle. Et regularitr hoc proo rgst post
pmulgam Evanglij. Loquor de huna Ecle atorite: nq
dna unu é ex mystis Religois, qs sit credda. Rao
responsi qua lptq. Nq ad evida credibilitas gerandq su
fiunt ex na rei miracla, et Prophtq; sic Xptus Do
minus sua plas huna atorite suis usu, et Apli mira
clis ostendebant, sic diffule, qs sp doctq, pmiq Di p
dabant. Rao lq esta: nq post Evanglij pmulgam, qui
sud pdat, iy prdit sumunre shgat, scdq dnq ponitr
in, lbi privatq, at in dnq toti Eccle florenti notis
santitati, et plagig. Opis Agstny dicente, nõ credrq E-
vanglio, ni me Chalq Eccle moveret Atortas. Adit,
nõ pand nome, et atorite Eccle, qs sit credda, sides,
qs pstad, nõ erit Chalca. Et, nisq suisse Agno hunq
Eccle atortq, ut ad credrq pduceret, qa b plui pr-
genij acumine eludebat coera credibilitas argta, dy
in suis erroribq versabat. At ex hoc nõ é argtq, ut in
oib, id elq ex naa rei rgrat. Ad aditqty dico, qs ut
fides i Chalca, nõ rgst, qd tsmoy Eccle a credente esq
noscat, et explit, qd credat id, qd re ipsa credit ab Ecle
a, et qd sub nome pponi pt.

Quaestio. 6.

De usus hujus affectionis in credendo.

307

Ad aug. ... drg. ... voltis, go ... ad credendum trad. Ita omnes Theol. Aliquos sentientes vide apud Martin D. 6. Cons. 4. Et ratione ostendit omnis, et nra. Sca. Ad aug. ... drg. ... libri ... voltis, go ... impta ad laudem, et meritum. Sed nao ... et demrito. Ista ex lo xpti Dni Marci ultimo. Qui crederit et baptizatus fuerit, hic salvus erit qui vero non crediderit, condemnabitur. Ita et Tric. ne Sess. 6. Can. 6. Disponunt hoies ad justitiam ... fide ex auditu scipientes, libere moventur in Deum credentes certa esse qg divinitus revelata et gsa sunt. Atqui hi libri voltu ... cury ... ad fidem e povu impriy voltis: go hoc gigr adae ... drg. ... Ista ... e Augno trac. 26 in Joan. Multa pt facere ho non volens, credre autem non pt. ni volens: go rgst ga velit credere. Volo atq credidi e povu impriy tra ... aug. ... Ambros. in Cap. 1. ad Romanos asserente, credre aut non credre volu... ... gi pt ad id, go ... non e: go voltas e ... ad ae ... credri. ... non ... e ... impriy povu: go.

308

Ad a rae ... Intellis ... pot. pra non libra ... ab alo ad aug ... drg. ... Atqi non ab alo, ni a volte ... povu impriy go. Mir ... reciendo mos opotes. In his non ... ab cuida veris, ut ptariend alqi tota pontes ... in ani, go voltas apld ... ad ... movere gerantiyata ... evitg de ete verg ... Rao recedi ... : ... erqta credlitis caare eida de vete verg ... revelae. Dicitur, nec ... ad eida credlitis revelacivnq

hg; evid̃a n̄ ẽ de revelac̃, et de illius credibile, et evida sic
detrad̃ g̃ttes ad assu lius obti, qd evend̃ apard̃. Dig n̄
dbrad̃ g̃ttus et absntia pory dsatis, nq et noliõe qsin
tredi, nq et n̄ ex motioe voltis, nq u prita stei sup
ceptioe, ut alqi scot docuerunt. Vltis raõ ẽ, qa g̃ttus n̄
cogit, siẽ n̄ dbrad̃ ad id, qd mfestu n̄ ẽ, ut dixit Ambro
sius: atqi, intus oibg, qs retulim, n̄ ẽ certu, n̄ ẽ e-
vens, et obscuru, dy revelase mysta nra stei: qo n̄
cogit n̄ nsiad, n̄ dbrad̃ g̃tts ad asntidu, dy revlase: qo.
309
ces. Obja 1. Ad aus stei rqr qd obtu sle i suesu aplatu
g̃ttui: qo sufficit voltis imprig. Raõ eqq; qa rqr hoc
impriu, ut mini nw credat g̃tts, qs pt et vi lius imperij
sralis; et hoc n̄, qa sic eiusm imprig eẽ shonbi. Vel ut
plus credat g̃tts, qs pt et vi lius movi: et h ee n̄ pt. Vel
ut credat g̃tts qty pt et vi movi. Atqi ad hoc sufficit
imprig: nq ad crededu qty pt dbra sufficit g̃ttus e sone
et aplcae movi: qo. Dis ante, no cõs. Ad raõ doqq, ista
ulma dsinti pte, alisq rejetis, no mirs. Dico ad rag ad
intg, obtu sle stei movere ad assu sumẽ asocue certu,
srmu atq imobs. At qa lud sle obtu n̄ ponit evend
ido g̃tts n̄ rapit ad asntiedu qty et vi lius movi
pt asntiri: et sic ad asu ld qd eciny rqr imprium
voltatis.
310 Dices 2. Caa n̄ libra, du n̄ ẽ impita, et hẽdo
tu sufiu aplatu, nsso opra. At g̃ttui qi ẽ noa n̄ libra,
reig stei sufnd aplatu est, et n̄ resistnte volte, n̄ ẽ impedi
tu ad asu: qo nso dabit asu rebg stei, et sic sqnd n̄ req
pory voltis imprig. Ita mary, et caa n̄ libra et n̄ sta
ordata volt, ut ẽ ignis. Dmirs: g̃ttu sufnd aplatu

sit res fidei sufficiens, ut credatur a volte, ideo: sufficiens ad credendum ab obto, sive a sua causa non solum la rery a-
plicao, no mirg, et cons. ver. quale e sufficiens aplatus intel-
tus, et fortius e aplatus verus qualius, et tz cuiusmi aplic-
caci sit quasi sufficientes, ut a volte dicendum intellectus ad assensum.
bus fidei, ut intellectui aplatus, non notus moralit certus de reve
lae; hec ate aplao e sufficiens, ut a volte dicendum intellectus. Ratio;
qua intellectus sub me, et motio oculi dictaxit relitus dicam ab
evidentia veri; et sine aplicae rerum fidei, et non resista voltatis,
adhuc non stat evidentia veri, et ideo ho nequit credere ni volens,
neque in cogi potest ad id, quod manifestum non est: ergo.

311 Dices 3. Absoluta, et perfecta evi
dentia credibilitatis dicitur quod species, hoc est, impolitur assensum: ergo et de
tra quod entium, et actualis assensus, ac si ergo, de ad credendum,
n. rgs ala motio ex parte credibilis, ni ga intellectus aplicet id et
frondenda credibilitatis mova. Ideo ani, hoc sensu, quod perfecta, et ab=
soluta evidentia detegit non est grave sentitu ad nadis: vy atque de
hoc certum e intellectus non potest flecti a volte ad dissensum. Sic
auctor lib. Phi 10 de tria, Imaginationis passivo in no
bis e, ut volumus, operari atque in nobis non est. Denique atque hac
credibilitatis evidentia non est omnia et extra, et miata, et ex argumentis
comprehendis, sinceris animo querenda, et omnibus vere, tunc
reclinans lous, ut ea evidentia culpabilit non admittat, vel sed absoluta
renuat culpabilitas. et tunc dat lous, ut gratia sed procedit probas
ss. pory. Stat ex lo 1a Joan. Qui est mendax, nisi qui
negat, quoniam Jesus non est Xptus. Nos igitur ergo argumentum quod eo il=
legis constat, quod intellectus in dubio convincitur est impolitatus ad
pory dissensum, et non est dictatus ad assensum pory, imo pariter eit

ꝯpoltatus ad ꝯsū.

313 Instat acriter. 1do sb ꝑsa evida credi-
litas n̄ ē lorus ꝯsui in s̄u ꝯpoto, q̄a adē ℏjndiy, n̄
pt ℏ nari prudn. Ad ꝯsū ē ℏjndiy, Nꝯsy, ni ꝯprdn, n̄
asntiri huic fdei: suppū nqq ēē ꝯceptū asaūy jq ugē
ꝯo nq tunc ē lorus w suspnda asūs. Agnosco ꝯsaq, in
us suos tria ꝯnuo. 1ū evida credilitū dvad qad ꝯspem
ad ꝯsū mortis cerq, n̄ ad ꝯsū sume certy: nī m̄e, q̄
eveni ꝯvincat ꝯtq revelaū. 2ū. Evida d obligae credi q̄
apelri ꝯsuevit credenditas ꝯvincit honsty ēē credre sum
adhaesioa certune, ē ꝯhonsty ēē n̄ sic credre. 3ū: volt
sb hac evida pt ꝯprare ꝯsū toto corde, ē sume asecvē cer
ty, ad ꝯq n̄ trad mora credilitū, ē q̄ ꝑ prijs, suasnai
bj ꝯuerertibq trahd asitq, ē oimdq ꝯsaltis. Dicta in.
tun. dqnai ꝑoi 3o ꝑ ꝑsenitū ad Incenū 11, q̄ hoc
ē, Voltas n̄ pt esire w asūs fdei in se ꝑso ꝯ magis firm
q̄s mrea pondus raoy ad ꝯsū ꝯpelentiy.

313 Ꝯq vo dmare: do
sb evida ꝑsa credilitū n̄ pt ēē ꝯsūs, q̄a adē ℏjdiy, n̄
pt ℏ prdn nari, ob defeus suent ad nady, 1do; q̄ ꝑse ob
ꝯhonestq nadi, no marg. Dmirg; d ꝯsū ē ℏjudiy, n̄ ꝑsa
ni ꝯprdn n̄ asntiri huic fdei, ob evidq ꝯhonstati, q̄ ē in
naone ꝯsus, 1do; ob evidq veti, un̄ ehendus ē ꝯses, no m̄
rq, ē ꝯqsb. Adjnta mri ꝑbao evincit, q̄o ꝯcesim, n̄ atq q̄
navimd, ē ꝯsiuo eplaoe n̄ ēge. Advrte mo, ē digen no
ta ꝯserq hoc fdei a scia, q̄o dod D. Thas hic L. 2. avo
9. ad 2ū. Studiy rery dmostraliy ꝑse ēē ꝑ aplicae mri
toria, ꝯpse q̄iq ē libra; ꝯsy atq ꝑsy dmostraoy n̄ ꝑos-

eē meritoriū, q̄a n̄ ē a libro arbitrio. Imō vō ānt̄
posse eē meritoriū, q̄a uēq̄ ē in libro arbitrii potestate.
Iḡ in dmostrae potiūs q̄stii eventibꝫ, hēt evidā ēiū,
in īde atq̄ potiūs certune morlis & xta revelai dei
evida creditii, ē credenditatiū, q̄ꝫ ē oblgaiū creddi, ad
huc n̄ hēt evida revelaiū. Mi iftud n̄ nsad, impli
ter ad afsū, mltoq̄ minus ad āfsū firmē adhaesivū
certū, firmū, ē imolū.

31.4 Dices 4. Imprimiꝫ voltū rqs ad afs
intūedū lū veti, qa scēa n̄ ē dēas in afsu fidei; d la
vetas ē certudo morlis & xta revelaiū: ḡo ad afsū hui
vetiū, n̄ ad fidei afsū rqs imprimiꝫ voltū. Mir ista fi
Respendad, filoqur te; creddū ē id, q̄d ad dō eē revelatū ē
morlitē certū, & hēc, ē ta eē a Dō revolata ē morlitē cer
tū: ḡo hēc ē ta credda sit. Intlei, Ḋ dicerī nam mirū ē
filiūq̄ darerd n̄ herend tāq̄ in afsu fidei. Ade, q̄d Daemo
nes credunt ē otremiscunt, Jacob. 2. Ḋ dirand ad evida
credditii: ḡo ē nobꝫ sufficit hēc evida, ū dreni ad cred
dū. Ḋo marg in su relatio. In iisi q̄dꝫ qi evida credi
tii, n̄ hēt rqs pia afseo, sive imprimiꝫ voltūs, ḡo aplecet ad
ingredū, ē, ū rqrand dtalꝫ & morlis certune revelas
niū. At hic morlis certudo n̄ dtrai ad afsū revelaiionis
adhuc n̄ ē evend revelaiū xta; ac ḡd rgl ulteriū,
imprimiꝫ voltū ad intūedū revelaoi, ē x vi revelaonis. Nꝫ
tis. In aditaꝫ dico: Daemones, si n̄ heand evidā phicū
& revelae (ago ḡcerudo) n̄ credunt ob solā evidā credi
litiū, & ex voltū imprio, q̄i in iisiīs n̄ ē honestū, ciū

aliqua et omne voluntatis ad bonum sive et movo obediendi et obsequendi Deo.

315 Dices 5. Notio assensus, quae sit et sufficiens determinatio ad assensum; quod tunc operis non erit proprius volitus improprius et deficiens applicanda rebus fidei. Consequens antecedens, nam quod est libera aliqua et iudicio de facultate naturalis, sive assensus evidentissime est in tanto ad vetera applicationis sive assensus. Ad 1o antecedens nego consequentiam. Ratio nam notio assensus est negatio iudicii sui, est proprius proprium assensum, ut specialiter mentionem non factorum unius in applicatione alterius extra leges oportet historiis. Ad hoc si vera assensus non quae iudicio facilis, et quae evidens facilitas applicanda, tunc perfecto notio assensus non est sufficiens determinatio ad assensum. Sed sic, si vera assensus et eo, quod non sit evidens res, non est nec erit sufficiens determinatio ad assensum, sed neque in evidentia res est. Atqui non est evidens res fidei est revelatus a Deo: quod, si quod voluntas vera assensus et eo, quod non sit evidens Deus non revelasse, quin sit sufficiens determinatio ad assentiendum Deus revelasse.

316 Dices tertio: Bonum solum est obiectum potius infra voluntatis ad amorem quam et ceterum, quod non apprehendit aliqua ratione mali ei nocivi: quod sic intellectus infra assensum ad assensum, quod nulla apprehendit ratione in falsi. In revelatione Mysteriorum fidei sub aliqua evidentia credibilitatis semota est ab omni apparentia falsitatis: quod sub ratione evidentia infra intellectus ad assensum, ac proinde tunc non est nisi proprius voluntatis. Ad 1o, quod Auctoritas Dei et revelatio est sufficiens motivum fidei: quod et sufficiens determinationum: ut movere, et determinare in eos recidant. Ars argumenti videtur ut in motibus supprimis. Sive eo dato nego consequentiam. Disparitas est, quod voluntas non est sicut Dominus in sub cotiis alli-

cente, et retrahente; et ut in nalt propensio ad amadum bo
num apparens, si tud vivide apprehend, et non est rao ma
li potentii retrahere, nalit erumpere in amorem. At
illius n. deterr ad actum non ab eviden veritt, quod est ipsi
nla apprehend rao falsi; ac proinde i determinatur ad n. assensum
imotus debile med ad assensum.

317

Ad adiectum autem antt notand,
det erravo n. sum zeliante, et eo auferente iudicium, et in
eosdem fu no paos adjntg. Rao boni et mali moveri
vy ad amady, et tq voltas n. detrad ab obto. et est psa de
trad: sitt go in ro nra. Obty movy fai e detravy, n.
gats et geat asy, et gatr. lo fugnt pooto, nil alud de
sidere pter voltis ingruy, ut illud dtrd gad ecitiy.

Disputatio 4.

De Actu, et Habitu Fidei.

Quaestio 1.

De Fide formaliter discursiva.

318

Actus fidei dy
discurs. posse, et bere esse vtualit discursum istad expresse dictum.
Est m, et bed esse ice agere obty male pt sle, itaut hoc
i rao meva assentiendi ii. et aus ice agend (zttosit vel
lt reptave) uny pt alud tm pt raoz obvg movg c discur
sui vtualis, ut e explao omis: ao aues fdei pt, et bet esse dis
cursu vtulis. Aus fdei posse esse ani in discursu fli istad
indiscursu Thgeo, in qo altra sltg ex pliis bet esse desse.
At n. e nisi gd talis pba in pdito dicur a Thgico na
ingad ice suy obtg sle, et sy male revelaty: go aues fdei

pt eē ipsa, l'ans in ɔ̄currsu ptli. De tne ī nra 3°. Aux
sdei thgiu pt eē 3° in ɔ̄currsu sii. Ita uz Aut. Vaz
Zh plres 3ª plures uz Exim'are, qos rei ɔ̄ūit Sta
unolds hic Cap. 6. Ptroa uca.

349 Ostd' 3°. Si ptteo & ɔ̄
traoe antis poentū obty stle sdei agredi ad qlij ɔ̄gntū,
qr talis ī pt obty antis. Atqi ɔ̄fuj sic erit stlis, d' 3°
erit auei sdei: go auei sdei thgij pt eē 3° in ɔ̄currsu
stlis. Ostad maior h entymate, Ds ptte atortū indicedo
testad, Vbij eē qcarnatij: go pt h aliq ɔ̄tit jcarnao.
Verbi. Stic stlis ɔ̄fuj. Dfuis, qª ɔ̄ moe obti atacti inan
tr obrad ptty ad aliq ɔ̄hendij altri vet. Fralis, qª e=
iusmi ɔ̄fuis & aibq vlis ɔ̄stis ɔ̄lurgit. Indq, in eo ɔ̄
uirsu 3° tndit jce in obty antis movij ɔ̄lues 3nis:
hanc sqdo tendq ɔ̄primit parla caalis ɔ̄ppt h aliq.
Mir atq ostad, qª id 3° in eo ɔ̄currsu n eē aeus sdei,
hec eē vao, aut qª n agre obty stle sdei, aut qª he
rd & ɔ̄traoe pvia antis obvi. N hij, qª 3° la expla
ta tenda vestitū hora ans obuij, d hoc e aliq sdei tho
giig obty stle. N lij; n m obē sdei auei, go head &
pvia moe liū obti, qd pse auei bē jce agre tqs
fuij movij; sed eleoi mij pt fng n obeē, qd head &
pvia fnis detraone.

350 2ª 3°. Auei sdei thgiig, go obty
pure male credd, n pt eē 3° in tilogo stli. Pat.
Vt auei ī sdei thgiig bē eē & obto stli sdei tqs & mo
vo fusnti: ē m agtiao oni t moij ɔ̄upva oe aliud mo

vi ad ꝯsintiendum, quod non habeat aliquis ni ꝯgnita dona Au-
torte, et tamen tamen movo adequate sufficienti. Atque quod in
silogo ꝯsilii negat esse ex obiecto ꝯsilii fidei tantum ex movo su-
fficienti, et similiter versari circa obiectum male pure tale: quo ac-
tus fidei theologicę, quo obiectum pre male credat, negat esse quod
in silogo ꝯsilii. Nam minus. Nam in silogo ꝯsilii bene ꝯcur-
rere tres tri rete ꝯgoti in ꝯsilii. Obiectum ꝯsilie fidei ꝯsb-
mystra dos tros, nempe Deus atorte, et reolatio. Ut quod
versat circa obiectum pure male, nisi est, quod dicit ꝯcur a-
liud tres, quo aliquid aliud aferat: quo ani obiectum ꝯnd al-
quid pro obiectum ꝯsile fidei. Atque quod in silogo ꝯsilii non habet
movum sufficientem, ni in anti obiecto: quo aliquis fidei theologicę, quo
obiectum pre male credat, non potest esse quod in silogo formali, et
ꝯsilii movi ex obiecto ꝯsilii fidei tantum ex movo sufficienti.
321
Oppones
silogum Cathegoricum. Quidquid Deus dixit, verum est, at Deus dixit verbum
Dey esse incarnatum: quo verbum esse incarnatum verum est. Prima. Nam ꝯsa
non afert unum, et solum obiectum formale fidei, at similiter afert universaliter omnia
obiecta malia fidei, de quibus enuntiat vera esse. Quo obiectorum malium
veritas ingreditur ꝯstituere in eo silogo ani obiectum. Et quod non habet
movum sufficientem, ni in solo anti obiecto: quo quod in eo silogo non
habet movum sufficientem in solo obiecto ꝯsilii fidei, atque adeo non est
aliquis fidei theologicę. Digendum nota, aliud esse quod totum movum ꝯs-
tituendi veri marsi versalis, in ꝯsilii obiectum ꝯsile fidei, quo verum est: et
aliud esse, quod ea veritas universalis non sit movum sui, et habet ꝯsi:
quia movum sui est ani obiectum, at quibus ea veritas universalis habeat ꝯs
movo ꝯsilii obiectum ꝯsile fidei, quia ea veritas universalis ꝯstituit ani obiectum

in silogo aducto: go.

382 Opes silogy hypotetiy. Si Ds algdteg tad, id vy e; et Ds testad, Oby sluy ee zcarnaty: go Vby sluy ee zcarnaty vy e. Oa. Hypoca poo n fig aguid dios, d plui situng ad sdioty, et ply sdioty enuntiad; et in silgo pooto ply sdioty e obty male sdei: go hypotica silogi poo enuntiad obty ply male sdei. Oba mo. Ans obuy in siloo hypoteco e obva vetas sdiota, d pri stao sdioi; et in silgo aduto obva vetas sdiota, d pri stao sdioi n e puny obty sle sdei: go in lo silgo ans obuy n e puny d ply obty sle sdei. Hoc pso 3o n e au tus sdei Phgicg: go in tali silogo d n e auus sdei Phgi cq.

383 Ex ditis ztad, n ee rejetq sde a silogo slu, i so dng credad obty male n pre tale, sive zdty a sdei obto sli. Id m stinged, ga nil zsty ab Atorte, d revelaone ztuad ans obuy. Pulad D. Marin D. 41. Sne. 5. Ag dico offend. N ido auus sdei ngt ee 3o in silgo, ga nite re lo prio urli, Lg At eadg uni 3o sit idg gr sle; et ga nla idntas erroy in 3o pt pi in plus, gg sread pu ry obty sle sdei, ita ut e plus zferad auus, go credad obty sdei pure male. Ng ido auus sdei ngt ee 3o, in silogo, ga nitered in botate ilaois; hoc m ffso asumt. Ng 3o n nitr ni in anti obuo, d bonitas ilaonis n e ans obuy, et e recta dispoo plary.

S.

Oposita Arguta.

324 Ig. enthymema n̄ ē prie ɔ̄sequens, ni ab ad ɔ̄bjectto
ppo, ɔ̄ in silogy thead; ℞ aun ɔ̄dei ngt ēē ɔ̄o in silogos hi:
go n̄ pt ēē ɔ̄o indsuersu prie tali: go. D mars: enthy=
ma n̄ ē prie ɔ̄sue pud ɔ̄sirad a Diaca, Ōmio: pud ɔ̄sirad
ab Anastica, no marz ɔ̄ɔ̄s miri, no ogas. Dersi ɔ̄g ɔ̄stoiis
ptz. ng plures ɔ̄t Diag. ergtaes, ɔ̄b pp̄o enthymate ɔ̄=
fiund. Tales hent qz e ɔ̄verloe pzy ɔ̄smend, ɔ̄ sic eunihe
vld hçc argtao. Oīs ho ē al: go algs al ē ho. Navi ɔ̄g
ptz ɔ̄stoiis, ng ad rag ɔ̄sue prie talis, pū ē ɔ̄pealis gadg
mentis opra. glū ɔ̄sirad ab Angla dusit, go i ɔ̄ttna
lis ɔ̄lis pgressio, in ga & moe obti aeti ɔ̄ ug iong ɔ̄t
tus detred ad ɔ̄fnidy ɔ̄ alg altri veti. Ctad ig go aun ɔ̄
dei ps ēē ɔ̄o in ɔ̄su prie tali, gɔ̄ois ē n̄ i ɔ̄sue i alem,
& h go ɔ̄ ɔ̄ɔ̄d & vi ɔ̄g, seu ps pois trory, ɔ̄ pou.
325
Ig. Ex
ante poto in enthymate n̄ ɔ̄trad ɔ̄ttr ad sgns, ni in vi
pois ɔ̄bjttpi ℞, sic ɔ̄dei n̄ porit ēē ɔ̄sequentia. n̄ in heoit
go suffrā moug in obte ɔ̄li ɔ̄ci: go. Mar ɔ̄itad ng hanc,
Extit revlao ɔ̄na ɔ̄ Incarnae Vbi n̄ ɔ̄tra ad h sgns,
Extit ʒcarnao ni supleaet hçc ppo, ɔ̄ si extit ɔ̄ revlao
ɔ̄ ʒcarnae extit ʒcarnao. No mars, ɔ̄tatz m ac ɔ̄ttneju
ra e tre ɔ̄unty mahe onexy us sgnti ɔ̄tratus e ʒmie
ad iudaeḡ sgns, seu try lius onexois tre p h plj, g
extit ɔ̄unty. Ad paos maris na ɔ̄sumpty. Jud m divng
revolaii onexio us ʒcarnae ampta sdiote, ɔ̄ ɔ̄mg hyppo
sis ɔ̄trad ʒtty ad lg sdiolg, Si extit revolao ɔ̄na ɔ̄ ʒcar=
nae, extit ʒcarnao, Ita eadg mexio ampta absti ɔ̄travit
ʒmie ʒtty ad ty ahj abshy, Extit ʒcarnao, Anē n̄ vg
gd supleat, aut ɔ̄bjttgat la ppo sdioti; ud ɔ̄ttes derrad

asy dii, d sy ed lg infurad e vi pg, d di aliq argu-
taos.

3us 6 — 3^{y}. N pt asu ee d^{o} ni e dtrae forte in
nexoe antis obvi uy sgnti, d snexio revolais dne uy
Mysto idntad zadeque uy Mysto: go asu, gi s zonpt
ee e revolae dna, gn i tgs e movo zadego e vere obioo
Mysty. Hoc pbo n^{e} e auu fdei: go. Ido marg dno mins.
Dnexio revlaois dne uy Mysto e fhedalis relao adequ
idntata uy Ipleo e Atorte dna, d revlae: h mi sple-
xy e e na sua dtrao, ed Mysty s, fud revolad. Isfad,
ng in asu fdei n hito p fg dfuirsy snexio obti flis
e movy ad asntidy obto mali: go hec snexio idnta a-
deque uy obto fli, e adequee dfguis ad obto maali. A-
vrte, gd fi potis plis agtis ad Mogy zttus asntiad
Dni n restrite pi obty pliary, d fufni pt revolag
dis dtecp, p plai, aud alnde cogtg, tene hic asu
crit auu fdei. d pud talis n crit do uy pud talis n,
hed e movo pliary. Infp. auu fdei dicit vtulis g-
nersu exponilli p, Mogy, n ga pi ee do in Mogo,
d ga movy asntiedi plis e pury obty fle fdei, gd
tg fe solo n pt ee fusnd ad Mogi dng.

3 Q. — 4^{y}. Fdes n
hed auu spicee astos: loi hered, i ed dfuirva: ng auu d
nis dsguis spie ab auu antis: go. Infp. e Angi in via hu-
vand nity fdei ceutog spei, ac e hitus nobs z sufus; d
Angra n fuit dfurva: go nec nra. No marg, nly m-
gniend gd ab hitu fdei gi e ad asntidy obto maali
pi fle elicia asu pigle vatus ad obty fle, qi sofi di
frrd ab asu astito obto mali. Cy h tg stad, gd oei auu

q̄ est spei sive eius spei sive mortis, quod est de distincte pha. Ad id quod addit R. quod sic Angelorum habitu spei non potuerit in illis esse conservatus, ratio est quia horum corpora ad conservare deest: quod non sit in nobis, neque comprehendere, quod eiusdem speciei habitus extendit in nobis ad conservandum. Sic eadem species gratiae sanctificans in nobis radicat habitus castitatis, quae in Angelis radicare non potest, quia eorum incapaces ad actus huius virtutis.

328 Sy. Habitus principiorum non est habitus fidei; atqui habitus spei est habitus principiorum. Ergo spes non potest esse conservata neque ille habitus adquisitus, conseq. patet. R. quod habitus principiorum, sive primarum non est habitus fidei, neque hic habet obiectum formale distinctum ab obiecto fidei primarum; non ... habitus obiectum formale, et materiale est motivum fidei. Et ita fidei motivum in spei conservare non habet aliud obiectum formale, nisi obiectum formale antis, quod est ... ipse agit Dei auctoritas et revelatio. Unde ad eundem spei habitum, ad quod pertinet propter antecedens.

329 Sy. Actus Auctoritatis et revelationis est inseparabilis actus obiecti revelati: quod non potest ... transire ab eiusmodi actu ad actum obiecti revelati: quod talis actus neque est ... in fidei conservandum. Ratio antis, neque potentia visiva est, quod videt lucem, videt colorem; et Auctoritas et revelatio sunt ... Lumen ad obiectum revelatum: quod. R. negando antecedens; actus ... Auctoritatis et revelationis ... gaudet speciem, ... gaudet ... ad actum obiecti revelati; et non est actus datus obiecto revelato, quod adaequate ... a complexo revelationis et Auctoritatis, et a ... eiusmodi complexi ... obiecti revelati. Ad paritatem antis, quod ... species lucis et coloris, eo potentia visiva agit

cogs aui colorẽ, et lucẽ: nil aliud ē qd constitutiones deberent
ad cognitiones cogs aui obto sli sdi, et per aliis ad cogn
tiones condiuine obto mali. Quapropter obtus mali, licet non, se
habet in ordine ad Male, sicut se habet lux ad colorẽ re
late advisionẽ. Adeo cogs argto, et pariter habitus nullus
ee sralis ofusionis: neque aliud antis obui habitus ee, sic
paraliter actus cognitionis obui, et sic constitutio non offuerunt sr.
330
Dices.
Nllus actus ē certior aui sdi theologis. Hoc ita non est, si
aius sdi pendet ee ordo in fine sli: ergo. Probo minorem; neque
actus datus antis obuo certior ē aui, qui cognoscit constitutionis ob
vo cognitionis, xta illud Aristotelis quod unumquodque tale, et illud magis. Distinguo
maiorem: nullus pt ee certior actu sdi theologis excessu gno
tavo, concedo; excessu glificavo, nego maiorem, et distinguo similiter minorem, nego
consequentiam. Instant hinc ad paris maius. Ad prologus aduersus ro
lusus, in quo ē dotralis res. Accipitur illud de sra, quae ca
pax ē denominandi illius, quae fruitur sbto, et in sra magis
excessu glificavo habet denominationem, quae ipsa habet obtus. Neque sra
exsse, et per idneus habet denominationem, et obtus illa habet ratione
altrius, et sine sienos. Hoc explicatur exemplo unionis, et uoi iais.
Haec dotra applicatur obtis srali movo, et mali travo tum
voltis, tum constitutis. In re nostra, ut obtus sli sdi simpliciter
nexus ut obto mali, actus constitutus obto sli neque ee cer
tior actu, qui credit obtus male excessu gnitavo, qui sra
le oio specializat actus obti mali. Plusque, ut actus consti
tus obto srali sit certior actu constituto obto mali excessu
glificavo, in quo nllus ē absurdus, ut hoc non sit aliud, nisi quod

obty frale rae sui tre asis certy, et hid tre obty ma le rae altrius.

331 Ey. Aus fdi e certior oi alo au; ng aus, go credr Ds fus oia supprad certens usus asu, go credr Do. Ad aus fdi n ee certior oi alo, au, si ee go in asu fli go. No mars, et paos asinty. Ng aus fdi n pt ee certior ijs acbg, gbo astimr prijs obois fdi, et ido in au Dlo, go gdlir credimd Mysty pr Dr atorty et revelag tenda ptiolis trata ad Atorty, et revelag n pt ee magi certa, gB tenda trata ad Mistry, ee sene patye. Dices: n pt ee amor aplicare sumus, et stend ad Charty, ni go Dy amemd pte ply: go n pt ee asus, lume certus, et stend ad Fdj, ni go Do pr plus Atorty credemd ce ligd. Ad nil credimd Do e asiy peile trata ad Atorty, et revelag: h m ex lexis cognit alnde: oo. Dlo anti, no Dab: ng sid e amor pfety Chartis, go Dy amamd pt se ply, gBuis oo amore nil asty a Do diligamd pti Do; sic est asus sume certus, go astimr Atorti, et revelai pt se plai & supoe grg illustrantis lumne; gBuis eo asu nil Do cre damd.

332 Ey. Atgi segnd abda & fde & asuirsua. ly. Do ta ladabilitas, et mrity credd site in asu anti obvo &hito. Ey. Sigii Dtisd asiy anti obvo, et & denaone suirsui ad dry n peed eg elicere, jg mancipasd ptteity in oblgB dry Atortis, ac pde ante aus credd ifrde= rd Dsi hitus fdei. Ey. Si fdei peed ee frrsuirsiva, n asserrd ac hitu. Fhgis, gd dici ngt. No ans. Ad lg 3 segelg dico, tota ladality, et mrity credd, sta

fr ū volte credi, trave aq stare in qsu obti sliq
Pi se ssq, d in qsu obti malis p sle: d toty hoc
salvat sive aus fdei hcat p qsur sly, sive non.
Ad lq pmito, qd statq ac adultus elit fdei aq, psi
qsndit hitus fdei, qsvis dssotus n i ad hity grae, et
charits. Tunc sic: l qsus qstitus Atorti e prie actus
fdei eo qd credat p revlaqz, l n e aus fdei, qd hcat
tris Atortis rite aghnsis sugno grq illstrantis lumine
sic lq: qo qsus antis obvi e aus credi, d sic qsvi
dent suqsus ad dnq stat, qd n qsndat hitus fdei ante
aq credi. Sic lq: qo n qsndre tunc hitus fdei: nq
ad hunc n e sufsnt dispo qsvis mancipao qttis in obse
qd dnq Atortis, d lq tty, qa dnq atortq credat Deo,
d x hac raoe credat q a Ds dit.

333 Ad 3a dio, qd n diste
rant hitus fdei, d hitus Thgiq qa hic, d n le i fr ds
cursivus, d q a Tdes dlurit x suo obto sli pure tali,
d Thgia ex obtis malibq plus fdei, qd alibi Tlogis
qstendimd. Sic dei deduq e dabq qssis revlatis, aut
x una revlata, d alta nalit nota p ad sllit motioni
earq qssarq sstad ad hity Thgiq, n ad hity Fidei.

Quaestio. 6.

De Obscuritate Fdei Theologicq.

334 Fidq Thgcq
n ee qsr privavi obscura x pte obti maalis, d yngi
pose uq evido obti, qd credit onis pari nostres p a Tho
as dobq nitntes pris satis frmis, nimq qd Ds unius
eta e sbl credilis, d qd e evend. Di unius eta esse

credibilis; nam haec veritas a Deo simpliciter revelata est. Exodi 3. Ego sum, qui sum. Deuter. 32. Videte quod ego sim solus, et non sit alius Deus praeter me. Igitur assignata veritas est fide divina ab omnibus credenda: quod etiam ab hominibus evidens est lumine. Credere enim oportet accedentem ad Deum, quia est, et inquirentibus se remunerator sit. Ad Hebraeos. 11. Beatus est verbis et in accedentem ad Deum, loquitur ipsis de fide divina. Ratio; quia eadem fide potest credi, et Deum esse et remuneratorem esse in ordine supernaturali; quia enim sine ipsis sufficeat, Apostolus eadem clausula, eodem verbo coniunxisse unam fidem credendum esse Deum, et alia supernaturalem remuneratorem esse. Atqui Deum esse supernaturalem remuneratorem credendum est fide, sicut talis: ergo et Deum esse. Lege Mysteria D. 1. Sine 3. Deus unius est tale evenit. Ostendo e monstrationibus quas Theologi, et Philosophi afferunt pro Deo Vite, et Exta. Firma et Secura Sapientiae 3. a magnitudine speciei, et Creaturae poterit Creator horum videri. Ad Romanos Cap. 1. Deus illis (gentibus) manifestavit. Invisibilia enim ipsius per ea quae facta sunt intellecta conspiciuntur.

335 An Deus in se sit rationi evidens ex parte obiecti illis, quaerimus modo. Hanc difficultatem non solum haeret in credendo ostendo et eo quod non sit absolute, et simpliciter evidens, quod Deus revelavit Mysteria nostrae Religionis. Cupiit Deus Auctoritas posse evidenter cognosci, et omnia ea docet quae parata, etiam in via possunt haberi evidens de revelatione. 1o. anima Christi Domini non fuit fide, sive visio beata habet evidentiam de revelatione Trinitatis, et cognoscebat Trinitatem abstractive in revelatione evidenter cognita. 2o. quia Deus potest infundere species, et cognitionem supernaturalem ad abstractive cognoscendum evidenter Trinitatis Mysterium

tiy. ac pzde pt filii 3endere ptos supnls, ū cognos ga evid cogniand prava revlao, et aus zni Ai, aij 3stuit in eē dnz Loquois. Evida dnz revlaij et Au torlis apelad evida in astante. Dt eē ztuiva, si videad revlao in se psa, l abstrava, si videad in mio esr sonexo. Crovis mō ī evida in astante hebit evida de obto mali sb la rae, ga evid ē fri, ug n̄ siz 3stad evid, gd ī revlatz, d eg gd ī in se, fut revlat, sgnd ē, ub hita evida in astante head evida de h, gd obtz fit, sub revlad, et n̄ de h, pcise gd ī revlatz. Oca. Lng plres pt Thgory seg vidde apd Mrin D. 18. Sne 5. Segor palorz, et vg iy Magno Sarez D. 3. Sne. 8.

§.

Asrtz lz ponit, et defend.

336 Aus fti Thgiz pt stare uy evida in astante, ac pzde n̄ e esr priva ve obscurus & pte obti filii. Pa: ng iy evida in astante pt ssi obcra poo revlaoi, glie nobs poit p miracla, p pphtias, et p ala mova credlitii: gō & 3prio voiti porit zllts asntri revlai pud, fii obs cura poote. et pt revlas fii creditz porit asntiri obto revlato. Sd husmi asus ed aus fdei Thgiz: gō uy evida in astante pt stare aus fdei Thgiz. Sao miri sbptz, gā cuusmi asus ed ztiole obscgd pstiz dnz Aut ti revlanti: ng m 3comtand evida in astante nsta re zllus ad asntiedy revlai pud obscure pote, sub evida

obti malis n. restat itaque ad alius per movens fidei, cui propter pro Scomitand se habeat. Ad n. videre alius assignari n. est auus fidei theologicae, n. gratis n. est intellectibile obtigis praestity dno atorti revelanti. Restat igitur lege est et fidei obto, ce sufficienter, atque certus: ergo.

330 Dices 1. Atortas sacra postulat ad auus fidei obscuritatem privare talem, quia ital. eodem evida et obscuritas privans n. vo. et tote obti mali. ad istud esse sacra dicit: ergo vo. et tote obti. Resp. … Nego maior: neque sufficit. Atoritas sacra pos obscuritatem … obti malis, quia possit … ad quae non apparentius separari … succurrit … in calido loco ed … obscuritas per toto … ad movens, ita pariter … e in re … Ad … ad fidei privare obscuritas cptemo … et … obscuritas … hoc ete in obscura gone revelans dni, … habente scomand evida in atestante, id mi. gratis.

339 Dices 2. Ne fidei locus, ergo n. e locus … evida in … … in … grati … … … est revelatus: ergo n. e locus fidei, ut adeo evidet. Adm. maior … … evida in … … … obti revelatus … revelans … … … … … Ne credimus Do revolanti … … … fidei.

340 Dices 3. Sequitur quod in Beatis … est fidei actus. … … … … … … in … Beati per sing … obscura revelationi pro. … maior: … quod in Beatis … … rei fidei …

odo; atta lege nis quid, no mars. Expla' futro. secre
ta cordis, p. ab. revela Beatis. sed plr n° revelari, sicut
pst revelari obscure, et sic in Beatis pae ee aues fdi, et
forsan in alqa extraordina quida, si fuit eis facta cu
mi revelo obscura. Illi uz evida in atstnte pt ee e na
rei poo obscura eiusd. revelao. etc in Beatis ac quid
in plis e poliu e narei fdi aues. Itaqnia in Liria
fdes evaneal, et fdes esabit, ut hemus e scra sacra di
cimus, qd revelario fuit, et bz se logedo xta liges hues
vid in Beatis e sola evida in assentente, ae pde in p
n° e ulus fdi aues, no in plis e obscura revelati pplo
s mova credlitis, no horu xta cognu even et
pfory xnixes uz xta revelais, qq eiusmi mova hend e
fe plis, lgats re pla assipta pt a D° ad ofradz, se ee
loquetz.

§ 41 Dices 4. Cegi qd ids aues pi ee e revlae pud e=
venti, e pud obscure pota. Ase dici n pt: nq fdi aues n
pt n se plo here claritz gats resspit suy obty ile. Na
ab algbz mar pt raoz mir ccinty. Ab vetius e clegntium
odiz mar, e nad mir. Dadints paoz: aues fdei ngt in le
plo here claritz, gats respit hus obty ile priz sb alga
pone, odo; lb si poe, ga obty ile moved xuite ad assam
no paoz, e qgb. In su, qz seeliumus acipund clerura, et
ML Doctores, aiuz fdi ee obscury he, ee acptaoz ony Actor
tis obscure revelantis. Id here aues qdilit motus e re
vlaoe pud evend, e pud obscure pota: qo here gtz obscuritu
rgst ad fdi.

§ 43 Instas. Assmi aues e liber, e rlsus. Evida m

in astante nstrad ad assy, et alnde gttts n ni e libra voltis detrahe asntie revlaci obscure potg. Ad gpla, endg auy ec libry et nty: go. Ad mar. De ni auis ed simplir liber. Ad pag mari dicty go tunc ed ber auy, alis, go e pelevet vii detrava evidg et hic ed simplit nsus. alis, go e gprio voltis gttus asntiad pt revlag et qui event et qd obscure potg, et hic ed simplit liber. Dici etg pt in eadg hypesi ed dtg unus auy, et simplit liber, quippe qi n dtrad e evida in astante: hgi sagg n dtra ad auy go augta dna Atoritas obscure revlans. Nihilominus in eadg hypesi n peed p libito voltas og assy suspendre ng evida nstared ad assy, shc iorrente, si voltas n gprard assy aliy, ad gg evida n cogit. Unces. Argutie et gts pcedunt in sni, sed tirora dtu xta gg idg actus peed ee sua, et his cca. idg obty e divso movo, gg dotra shcgnd etend ad idg movy et deis poonibo.

§.

Asserty hy pponit, e desnd.

3.43

Auis fdei ngt cdl e sola evida in astante. Pr. ng asus datus obto revlato e sola evida in astante n ed gtiohe obsigs gsitiy ng Atorti: nsparet ni gttis ad asntiny revla event potg, et obto pt revlag: go eiusm. asus n ed fdi sngy. Pd oga: g h gstan gderere Pp, fdei nempe asy obtgdy, libry, ac meritoria & fe. go xta Apoly captivarns gttty in obsgd fdei, e g e argty n apparenty. Prea snis fus potius supit, gb pad in Xrto viatore n ee fdg, ac & Beatis id docend plrd Sgory & apptis lers, et PP.g sermocis. Aplus 1a ad Cor. 13 nunc

merentur Fides Spei, et Charitas: quo cessat Fides, et Spes, quando vene
rit credita, et spectata. Infra Chrysostomus homil. 34. in 1
Corinth. loquens: Sic Apostolus inquit, Nunc cognosco ex parte, tunc autem
cognoscam, sicut et cognitus sum. Cum venerit quod perfectum est, evacu
abitur quod ex parte est; videmus nunc per speculum in enigmate,
tunc autem facie ad faciem. Ubi non jam fides erit, gaudeamus
quia non videmus, et spes quam videamus quae credebamus: inquit Augustinus
lib. 14 de Civitate Cap. 6. Sit in Beatis non est habitus, nec
actus fidei theologicae; et certum, et quidem ipso multo actus fidei theologicae
si hi peterent esse ex sola evidentia in attestante. Nam Beati vi
dent Verbum Dei revelans aliqua, et pariter eorum obiectorum quae cre
diderunt in via, et connexionem attestantis, et revelationis deinde ad
ipsum obiectorum materialium: quo actus fidei theologicae non est ex sola evi
dentia in attestante.

344 Dicta consequitur quod assensus obiecti materialis in evidentia
ex parte obiecti formalis spectare ad habitum fidei theologicae, qui nunc
viatoribus confertur ad hunc autem non spectare assensus habitus ex
sola evidentia in attestante. ... partione
2a facit; quia in Scriptura et Patribus non est vestigium fidei non obscurae, non
voluntariae, et liberae, non meritoriae, et aliqua ratione obscurae. Non recte ratione
actus fidei proprie talis, qui est sola evidentia in attestante haereticum. Causa
hoc potest esse quod de vere. De re autem quo nec fidei habitus in sen
sus non se extensus ad hunc actum et habitu quam efficiunt. Scriptura et
Patres constringunt expressissime fidem nostram ad assensus obligatos liberos et
se meritorios et aliqua ratione obscuros: quia nec fidei habitus extensus
non se extendit ad assensum ex sola evidentia in attestante. Ita ...
moys adducti, et multis aliis, quos possis videre apud citatos Cavum,
et apud Card. de Lugo D. 2. Sect. 1. Adde, quod alius habitus fidei

verè in Deo: è m̄ lumi aux ornatus, ē in Deo ad
viatu n̄ obscuras Regula ē notitia Dnā fatis atorte Scriptus,
ē Deus, ut pendent stabit aux pfimocaigo.

345 Dices Dō 1. Assu
Ast Atorte Dng revelantz ē asser fidei Ihaeg, ē asser cso
a Atornis, ē revelatio Dns ad Atorte Dng revelantz: go.
Nao maris, ng asser et movy fidei Ihaeig ē fidei Ihaeig.
Atortae etc revelans ē movs fidei Ihaeg, ē immar ē
ng m ad aux fidei lufit movy fidei ni ad p ē pin tenda.
Nam ita ñ adeo ut aux ē ē sola evida in assente, sta
virib pacbo. Sic cadit bitas, & ga ēgadiy, ē movy dfi
driy, & ty ga possesio boni obe tende dfibri, ido aux elictus
& conc pente boni posseos ñ pt ee dfiriy, & gadiy. Edme
tiu pond movy fidei p evidz dici pt. d ñ ad reing me
liu pont dna bitae p visos D p obsing iogns ē ñ slen
tanee ad amre libru, ē meritoriy. Si dicas, & ra fide
ē ee libra, ly pi Dpdlare ad aux fidei, pi ourra:
fdes bd ee & ē libre generalis gty ad my, go pi obti fie
fert in maale: ē m ñ aprenty, ē captivitas ē: go et
si fides pi ee ñ libra, ñ ts ē sola evida in assente. Si
adas, ga aux bitus & sola evida in assente et heri pae
& an dispoe ad creddy id pis, eg si Dt obsere revelard.
Nil pbas; ng la voltu ppao ē aux sdstus afferi pi ē
gonig tuni ñ creddē Do revelanti obsere asser ē ñ ad
fidei.

346 Dices 2. Ex sacra Atorte ñ hē fidei obscuritas,
Dd obi, ut ē fides ē sola evida in assentea: go. Ead aniing
Scripturg, & DDy ffmoa sit & obscurite ē pto obti sublima
aiii, & ē obti aiipreni submalibg, gi sit supra os evidg na

alg. No ani, ē eius paos: Ng lerg, ē Lly ex moa. malit, ē urlit, ē xta mioxg Theorg Styu augum ē obscurtegdi raoe uii hic, i n apparentis ē captivitas cititur, ē rga pai ng in Xpto viatore, ng in Beatis cē fels actals adhi tum Sli cēfusz; hu'mi atg obscuritas obest cē fdei, ē sola evida in attante.

3 4 7 Dices 3. Actus ē sola evida in attante n ed, stia: go ed fdei. R. gd relave ad obty male le aeus ed, stia abstrava, relave atg ad obty fle, sive movy ed sti a zmia, fit revelao fid eveni p lumen supnale, mia ta vo, ē a posteriori, sti revelao i eveni ē signis. Instas. Actus fdei gt clive aud evenies eca. atorty, ē eca. reve lag cplexe: go fle eca. obty male ē sola evida in at= tante. No ani. Ng hitus fdei ē in orde ad obty fle obscu re ptty, glis n poir p evidg cplexg Atorty, ē reve lais. Replabis. Cy sola evida de hois Atorte, ē de eius Amo, stare fdei huna: go parit dna. R. Lgd i de anti, n td sga pt p dispartg: gd evida movi ad fdg hung n respondis evidg in obty male, gd hore pt credi in oi gig atortis hung eveni pcogty. ē ērio res se herē, p lucente, sola evida dng Atortis, ē revelais: go n ē paritas.

3 4 8 At

pocupada ala arg ta noaty sg. Angus au n huit solg evi dg in attante, au n huit fdg stg, ē si p posterioritas, asvedy eri n de Ango, ē de hoib disgontibg se ad justi cas gcedre lid Lli, sine fde ipole ē placere Do. Ity. Pphts cognentes Di loguq n hebant evidg de n, ae D plis hit, ē nunc logrd, ē sic evad fde in eis. 3ty. A pli, gi Xpty audiebant, ē eius vidbant miracla, n hu

erunt prie vides in assistante: neque non event cognoscebant, Ipsum esse Deum, aut habere virtutem divinam ad faciendum miracula in confirmationem doctrinae. Unde in ipsis fuit fidei meritoria. Legantur Eximius et Card. de Lugo.

Quaestio. 3.

De Dictamine motivo Fidei Theologicae.

349 Cum dictum sit de conclusione aut fidei Theologicae cum eodem objecto, quod creditur ad alium modum et conclusione cum opinione circa idem objectum. Ratio quia non magis conveniunt ... certum et incertum, sive non certum, quam aut clarum et obscurum, sive non clarum, et aut obscurum, sive non clarum fidei per visionem cum aut clara, ergo et aut certum fidei cum aut incerto sive non certo opinionis, respective circa idem objectum. ... sunt multa, quae sic creduntur ratione demonstrantur, ita et rationibus probabilibus ... quod passim ... DD per universam Theologiam duce divina fide et comite ratione naturali. Nec obest dici opinionem formidolosam. Hoc enim non est afferre inseparabiliter formidinem actualem et quidem est ... sui novi non credere. Inde experientia, quod saepe, et actualis formido opinio non afferat: nam multi opinantur non dubitant, et existimant se certo scire, ut notat Philosophus 7 Ethic. C. 3. Hinc accuratissime docuit Arriaga hic D. 2. art. 1. cum ergo quod formido accidit opinanti, unde non est ipsius essentialis, sed accidentalis.

350 Dubium hic examinandum est an aut fidei Theologicae, fidelis suo objecto ... assentire aliud motivum, sive fidei, sive opinionis, sive utriusque, cui in assentiendo nitatur. Cum Eximio plurimi negant. Affirmant aliqui cum Card. de Lugo D. 2. Sect. 3.

Suppit, nec aig fdei Theigy, qo 3llts obio qntiad pt
movg fdei n toale, et ptialiter; h e, qu rstrio ad
fde movg qud 3ing ug alo movo. Raoing aus fdei
Smplit valis e, qo credimd Do sup oia: qo qo accepta
mus Di atorty, et tenoig wd movg sufnttmg adegs, et
toale ad qntidg. Talis n e aus, qo 3llti qntird ob
to pt movg fdei ptialit et ug rstrione ad alud movg:
qo talis aus n ed fdei Theigy. Oltad mar, qa e priz
virtis Theig adhaerere Do sup oia. Expla explo Char
tis: n ed smplit aus Chartis Theigy, qo algs a=
mard Dy pt qsud bitaty, et sil ug rstrioe ad beficiaj
qa hic aus n ed fle amicig, et scupisg. 2o, qa n
ed sfa strio, et se sola, sufnd ad justiciag, qa pecator
obstard pecty pt Di boty, et sil ug rstrioe pt vitan
das poenas.

3.51 Assrtg: aus fdei Theig pt 3niti adeque fu
fnd suo prio movo et sil movo obto, sive luig, sive o=
nioi, sive utriusq. Rs s polis aus, sb qdita tenda
pd. Expria teste, n raro opram pt bx movg, qorg
qobd et se e sufnd, et qobd w sufn aceptand. Sic iter
facind ad visendg amicg et ad animg recreadg. Sic a
udimd ipq facug ad obediedg pcepto, et ad Dy colen
dy, et xmo, qo 3tdimd hos fines, in unoqoq sufnd, et
adeqs 3stuimd movg opradi. Et qd ig dos fnes sb duos 3
tendamd aus, uer n sb endq. Alus atq qntidi pt mo
vg fai obto, et pt movg obty sbe 3prio volti: qo
voltas pt 3prare qsy, qu 3nitad adeque sufnd movo fdei,

ẽ illo motivo ɔsto: n̄ ẽ, qᵉ ĩ ita ɔtiolis aptiatio dn̄j Authoris revelantis, ut ẽ ɔprio voltis ɔtttis ɔsntire, qlis n̄ adeẽ ɔstij aliud moviij.

352. Ḡdatz eiusmi auu eẽ fidei thgi, q, sadd:ng. In his efet thgiuu: movere n̄ adeque fu fid ẽ illo dno sed aptato obto maali: movere inqug, adeque fusnd ẽ dna Authorte aplata p revelas ad obtij credeij. Dind ɔsu. le eẽ fusnalii, ẽ ɔsalii. Infalii, qᵃ movij alid obtij n̄ pt ɔpdire, qd ɔsalibitij trahat ẽ mo vo fidei. ɔd fusnali: qᵃ sid alius ɔstu ẽ alo movo n̄ ob eẽ, gomins ɔsu ẽ movs fdei ĩ ẽ fusna illustrae, ẽ ẽ dtue ɔsulo, ita nq ~~ad~~ id impdid ɔntinus ɔsu ad alud movij. Indf. le ɔse alius aptiare sub oia D revelanti Authorte: nq lq ũ ɔsals aceptre, ẽ ut oᵉ reverntia dig nissima, in ɔsag firmissime qiescere ɔtttis, ẽ eq oibz ɔferre qq posend in ɔrij ourrere. Itqᵉ ad ɔsij fdei a lud n̄ ɔsirad: qo:

353 Opes 1. Auu ɔstrui n̄ movere adeque fusnd ẽ movo fdei: ɔgla m̄ qp, ĩ, blo fdei moro mead auu, qᵉ ɔce ɔtqit movij alid: oo auu le n̄ eẽ implit fdei Thgi. q. 2ᵒ: auu Charitis n̄ pt pt D bitij ɔgre ɔce alid mo vij. 3ᵒ. qᵃ si fdei auu ped ɔce ɔgre movij pale, ped eẽ fus, aud qᵃ tali movij n̄ etire, aud qᵃ n̄ onetre us se te obti. 4. qᵃ si in unij auu peen coire fdei, opio, et scia, pei dei, alit, qd ẽ ɔtis spebz vrie ɔbinatis, posed dsta spes ɔsurgre.

354 Ad hj. Le auu fdij toto sug

realitate n movri adeque suffr e movo fdei, e h evin
at patre adjuta. Ay fraliter vo convents movo fdei here
in hoc movy suffr. Nao, q eiusmi aius ee ggolen be
gory alt adeque suffr movre & fdei movo. Ite, q tue sit
aptiame dng Mortis, glii e aptiao respta q n eiusmi au,
elicd asus, go et movy fdei credre soin male, etsi n
adeed dsty alud movy ad astidy. Ad 2y. Pr aius Char
tis pr Di bite elitus agre movu ad id e remnerao dy
aius cy bita aptiae movcd Di bitate, q nimy aud
sr, e eplite aud vtult e implite pferedo rebq obq. Eius
mi amo ed entie honste scupisse. Sed nilominus ed s-
ste amisse, ng Dy pferd psii bon. creti gory e scu-
pisca. Lare partas bie q nobq e.

355 Ad 3y. Algbq n displied
qd asus fdei evadat entice fus, qa nevnre movy pale
q n obed id esse fsalis fore e pre obti mali, e e pre obi
siliis, ui fdes q n ti. Nadatq oio e segela. Ad pag red, qd
sl movy pale falsi, tunc asus jmtend sit movo fdei n ed
suffmus, e jfulus d fdei mali e acqite. Ctn atq fdei
supry e jfuls, si movq pale n fallat. Sed movo pali
pot ee firm. do d felicite movi, d n d obto mali, uq sit
adeed movy fale. Ad 4y. n dic grati, qd grau vitq veg
taue, sensue, e vali plin ung species vitq opere. Nu
grati dit, go odiq pecti, e an Dei prin in ung aug
ssq atrioq oire. Clitt dim d d sgioe, d Sua. Na
go segela qq in xplis pssi patr msiq vctorsoq. Funi
qd ngn dste sspas in ung vire, qdo hend ordiace opote

d. 3plao, stc coadunat asserunt. Ut cotio creata, d. 99=
hensa Dei cu amore Dei Ssui, e voltas pecadi gravit. A
& sbinae Bea d. opini, d. etg elig illa deghendr implao.

Quest. 4.

De Supernaturalite Fidei Theolog.

356

Aus fidei dy,
3 ... e supralis Theologicae, ng dspit hoc ad jsticatg, ... su
pra og sufficeg nag, et ad ... infusit graa p Xptu.
Sic assit a Trino Sesse 6. C. 3. Si qis dixerit, sin Spus
Sti adiutorio hos credere posse sud opted cu ci iustificai graa
pserad, anathema sit. Hta etq e Plo ad Philippenses, Vobis
donatu e p xpto, n su cu in eu credatis &c. Et ad Ephes.
3. Graa estis salvati p fide, e hoc n e vobis, Dei n donu e.
Itq e Auraisano 2. Can. 7. Si qis p nat vigore bonu ali-
qd ad salute ptd vite ... fieri posse asserad absq illumine,
d inspirae Spus sti ... sallit ... Ex h textu dephn
dit qo graa ... ad au fidei ... subria illu-
mat e ... inspirat, qo utraq ... d voltas
excitari, ad moveri a Deo ad credeg. Hoc ... ne e ordo
... ad ... d. salute.

357

Id soli peculare e, qo ad ... aurig il
luminat n qo ... ab ... volta ad ... fidei
asg, d qo ... dicte ... ... flexibus a ... ad fidei
asy ... Hoc ... illuminai e ... fidei lumen o=
tens in ... supernalib, ... Deus ... docet, ...
... se ee loguty e ... ea qo credda ... cu
... voltis ... hanc serve ... Hoc ... e Dei ...

gutus, et hoc revelavit. Meminimus de solemne psalmo Deus.
Dptae. 1. Line. 6. Ex isti dictis dignoscuntur ita, nostra,
et munus [illegible] luminis. [illegible] reßta de supernalire cirg
aucg, q° add° [illegible] praecipit [illegible] Dptae. 3.

358 Assertio. Efax
voltas creddi, et judiy cuens de credlit, ty [illegible], tun
gratg [illegible] supernalia. Ratio hz ptii; q° ratio bene volti acus
fidei [illegible] reputat ad justitg, et e meritorius praemij supernao
lis. Itg, ad talg voltg req gra [illegible] Xpty, et [illegible] nag
vigor: ng sigis hic augmenty, ita ceg initiy fidei [illegible]
credilitis affecty n° [illegible] gray donu, [illegible] nobg dat,
Apostolicus dogmabg [illegible] ingit [illegible] Aurasicany
Can. 5. Ratio [illegible] ptii; ng cogtare [illegible] ad fidg et ogni
adjsticas, ad salutg e grag donu supernalia superadm nag
[illegible], [illegible] gra [illegible] Xpty, dicente Plo ad Cor. 3. Non
sumus sufficientes cogtare algd e nobg, gsi e nobg, sed suffice
nra e Deo e. Et diffinente Mileuit. C. 4. [illegible] grag re=
velari nobg [illegible] mandatory darig, sit scire, ad agere bo=
am, et diligere, [illegible] faciam. Et Arausicano Can. 7. [illegible]
n° [illegible] vigore, [illegible] grg [illegible], [illegible] posse nos bon: algd g
ad salutg [illegible], cogitare [illegible] expedit, aut piu expedit ad fidem.
[illegible] atg [illegible] judiy e cogitao [illegible] ad fidem.

359 Dat
specialis hitus [illegible], ad gg [illegible] dilibrata efax voltas cred
dendi, et specialis ali hitus, ad [illegible] judiy, et praty, et
[illegible] de credulitate. Ratio hz pui, q° [illegible] voltas e acus [illegible]
tis affectus, valde [illegible], et motus [illegible] specialis honeste capnat
[illegible] in oblafs [illegible] affec ab [illegible], et [illegible] specialis [illegible]

aues pondus e° ... habitus. ... vo aucta ... credulita
tis. ... q° ... judicio e valde frenandu in hoc, ...
... initiu ... ab habitu fidei ... ad ... alios, et
n habitus e fidei motus. ... Cum ... eiusmodi
na ... ad aues extraordinarios. ... adhibere prudes ...
... la donna, ... ga ... in
... habitu vocat ... prudes beati, ... Speclasso ...
... de pruda ... acenta docuit D. Ambrosius 1°. de offic.
Cap. 37. ... vere ... vestigiae ... ad ... pleniorem,
nempe ad judicii pratum, ... ad fidei.

360 ... n° ob ... q°
mova credulitatis ... cognitio ... cognita. ... na
... cognam ... nimis educeret ...
... judicii credulitatis ... pruda ...
... aues ... et ... obti ... mo
... ralibus. ... credulitate ... altaris ...
... adminiculis, ...
... credulitas ... credulitatis fidei ad=
minicula. ... credulitatis ... ad aues virtutes ...
... fide ... immediatiua deservit. ... judi
... sunt ... q° ... ad ...
... ad ... Intti ... cas
ministeriales, ... ad ...
... gare ... sunt ...

361 ... habitus ...
tos ... Infideli ... judicii credulitatis ...
credendi ... habitibus ... auxilii ... sive ...
sive ... In Peccatore fideli ... habitus, ... habitus

fidei infusae: requirunt non ad fidem aliquem, quo peccator disponit justificatus. Infusio autem praecedentis habitus [illegible] infusio nis habitus fidei. Datur etiam aliquando fidei infundi sine gratia habituali, ut volunt aliqui, ut aferat de his habitibus. Sed autem nunquam infundatur habitus fidei sine habitu gratiae, ut fert saniis doctrina, hoc plus dicat de his habitibus. Consule Card. de Lugo D. 16 sect. 2. et de Arriaga D. 15. sect. 3. et D. 16. sect. 1.

Quaestio Ultima.
De Certitudine Fidei.

362 Fidei certitudo [illegible] est firmitas, alia adhaesionis dicitur. Ad fidem requiritur [illegible] veritas realiter ipsa [illegible]. [illegible] in connexione [illegible] objecto ut est in [illegible] ex [illegible] ab [illegible] ad [illegible] fundatur in [illegible] enuntiativa, ut [illegible] in [illegible] visione beata. Ab [illegible] ab objecto, [illegible] a motivo, [illegible] proprio effectivo. [illegible] requiritur in [illegible] fidei, qui ab objecto est certus, [illegible] veritas, ut Mysteria Trinitatis a motivo, et [illegible] ut motivum fidei [illegible] connexum ut veritate revelata: [illegible] a proprio effectivo qui est habitus [illegible], [illegible] connexione enuntiatio ut [illegible] vere.

363 [illegible] [illegible] [illegible] ab [illegible] [illegible] objectis [illegible]. [illegible] [illegible] enuntiatio [illegible] super [illegible], [illegible] supra motivum aut supra proprium effectivum [illegible] ad [illegible] objectas. [illegible] in [illegible], [illegible] major [illegible] [illegible] objecti reflectio. [illegible] in [illegible] reflectio ad motivum. [illegible] in [illegible] [illegible] videlicet ad proprium effectivum [illegible], [illegible] reflectio ab objecto reflectio. At [illegible] fidei [illegible] obscuritas non [illegible] [illegible] objectas, non

v.ᵍ ad ſ.ᵐ certum, n.ᵒ q.ᵒ p.xime cedat q.ᵍ prorsus du
bitas. Sed v.ᵒ hanc neq. p.ximus excluis ostendo, aliquo posse
eē ſeiuncta obiq. certam a fidali: Sadic m utramq. partē ea.
rota nisa aferit certum obiq. albri & opinionibus, ut ne-
utra ſit certa.

364 Ut certiam ſig. q.q. ē n.ealitis, ꝺ ꝫ defectibili-
tis a vo, ē certudo adhesionis, nimq. q.q. ſtts firmit. ꝺ ꝫ
mobilit. fert in obiq. Hæc ſe pla n.ᵒ ē prie certudo, q.ᵃ n.ᵒ va
ro firmit. afntim.ᵒ obto, a qc p.stea reperimus corregie fuisse
deceptos. vnde p.vire p.t ad p.rio vorti. avertenti, ſttq.
a q.ſttrac neq. q.q. p.cend. ſ.ntq. Sbtaq. ingerere. Vt
ꝺ va ē certudo adhæsionis ſinta eē hē certum ꝫ ſ.tialitis.
Vtrusq. ꝫ lis deprimit. ē eo q.ᵒ certudo ſ.lis & cedit ſ.sitis,
ꝺ ſ.sitati, periculo. a.ᵒ ē p.xē p.cend. excore dubitas; cer
tudo vo adhæsionis cedit formidō ſitq. delirata q.q. ꝫ ſttu
dicat, forte falor, forte res n.ᵒ ita ſe hēt.

365 Q.ᵍ, ē q.ta ē Fie. Shi.
ꝫ certudo gerit? Respo. Asus ſidei dnq. ꝫ ſ.tq. ē adhæs.
vē ꝺ ſ. certus supra certum usq.ᵃ asus nalis, etiā eu.
idētissimi ꝺ p. ſe noti. Vel p.q. hēt 2.ᵒ 1.ᵃ ecca. certum
adhæsiq. fidei. 2.ᵃ cca. Sq. Se utraq. aſerit. excessus supra
oes auus nales cretos. Hoc su ecclo doctq. S. Thq. hic
Q. 4. ar. 8. oīq. Theorq. uno excepto S. and. defid. ſ.ᵒ
asuentius eē certiorē a.m.ᵘ nali. Hoc cōq. ſu Scrutra,
ꝺ Pp. loquunt: nq. q.bis p.q. e titulis, ꝺ e oppo eniti
ava omia acq. fidei certudo ꝫ ſ.tialitis, ꝺ ꝫ defectibilitis avo,
sq.bq. n.ᵒ init alcui auui naali, nihilominus, ut mare ala
eē n.ᵒ p.t, q.ꝫ certudo p.p.ria q.ᵃ p. hanc cedit n.ᵒ defec

tilitas a vo, et oiis stinga sp̄itu, et gr̄ta certudo me
gnā spetat xeb naliby eventiby; ngt assus fdei eē cer
tudo mar in liā certunii mhg, gs ē summa, et in
spēce suprmi certunii. Ad sumy dca pevit mar xter
sive, sive pey tulii, n̄ vi, gtsive mar certudo gsaltu
fdei. Do fu dicit Arist. 4. metaphy tex. 18. N̄ eōmodo
mentitus eē, gi dit duo eē quinq, et si dit duo eē mille
magis in mendacijs extsive ē hy, gt hy, gā sit pires tu
li ad hy, as ad hy; et n̄ ... gā ... potas in utrog diib
vetis ē summa.

366 Utrq. dic pt osts ex Sera, et PP. gā Petri
1° dit et Ae ... ad ... firmiorē propheticum
sermonē, cui benefacitis attendentes, gasi lucernē lucenti
caliginoso loco. S. Basil. Cap. 43. Potior ē vera ap=
hensio pla Fdei. Xptom hom. 1. Et in Cap. ad Heb.
Nā fides dici pt. ni eiy cca. ea, ge n̄ videntur, apliu, g
cca. ea, gs videntur, certunq gs luxerit. S. Agust. 2. ...
Cas. 10. Audivi sicut auditur in corde, n̄ erat unde dubitarē,
faciliu dubitarē, me vivere, gs non eē vere, gs ...
ea, gs facta sit, gtterea conspiciuntur.

367 A rae pa 1a pi dnis.
Fides nititur gsali ... Dei, ut n̄ evenit noto, talis ...
sola credibilit. noto, ut ... et extra dub. ... pble
ac bere pruden credi, sicq movent ad asstandy n̄ ...
et firmit. ... oia separabilit ... dubo, formidine ... et tirati.
et opoto. Atq ē certudo adhaesoni. Et dnt supra gsbd e=
... nali; gā firmius adhaerem fdei ... gs, gs evi
dente nali. Hoc assinur hoc Xptom ... docce=

rund. Ideo q.ª fide credimus plat. ic supss ... 2ª 9ª 3dbi
moveg ordta, usq ad singulos quod p rta evida nali
facere. Unde Apls ad Galat. 1. dixit, Et nos aut
Angus de Coelo evangelizet vobis, pi ipss qr evangelizavimus
vobg, anathema i: go plave, aptiave, e simplit certior
adhesive c fides nra gabt cui n nali. Dixi simplit; q
alig quo certior ee pt nalis evida q instead a° alig, e
aliter oppta formidg ebis gellirat, q fides p sug obscu
rite n hé.

368 Rata huius p° °iis pt, Agda ispave ad
9 alig nalg n estimat: qui e credibg ecos q° clicuit alig
... ... plves ig Exim tend ... Arraga. ly, q ig do ar
ticli iuss gouns credt is movis, aut repla revlatus, a° fue
tinace, equa adhesios certene redun ig ir d assur, habna
tis gstitu vo arlg, nalis exhitu facto, sed x volni gperio
ordini strantis ad eque firma adhesi ig utriq. ly q cure
st, qo etin cur eque finit au vmiu adhoerea vet demon
strat. Lure x Seva, e alt sig c sup oia alius fidei gstitz qo
ts e sup oei aus nales ab eodg ndeu elitos, r vo sub oei
elicuiteei ab alis x pravo affectu. Sic amor Dei in Justo e
aptiave, summus it e, ul. oei alius cuiusg ca ... la sola ut 3g pec
cator pi aptiare Crea supra Deu. Sic x in eo dari amorg
Cre aptiave pals aut maro amore Dei in Justo.

369 Rata 3ª °iii
pi. Alius fidei nehit gfallibit ig veto obiua x h go gfeg enu
tid, qo nlus hé aut nalis: qo plus dei x gria na e enu
tiava gfesse hé sig certeng supra oes aus nales. Nac
anng gat hpte: q a x ipla gfesse gea acur fidei desinit hp

ꝯsalis illas: e aux fidei ꝯstitui, ê enũtiat, h. ita ee: g[e]n[er]a-
ita ê. Expla hec rao. Fidei, q[u]a ê p[ar]ticipao sup[er]na divini
luminis, ê q[u]a ê lux ꝯstituti in ore dno, ꝯnecti[tu]r ꝯ aliud[?]
eo qd obtut[?], se head[?], sive p[er] sp[eci]alia enũtia[t], sive v[er]o ad obti-
n[en]d[u]m, sive ad agend[um], ê in hoc ê im[m]itas dn[i], h[u]i[us] q[ui] ad[?]
ê ꝯsalit; h ac[?] ê qd. & p[ro]ptea g[ra]tia enũtiativa ꝯnectat ꝯ
salit[er] u[t] veteobua e h[oc] qd [illegible] enũtie. Hac anti[?] qad[?] b[?]
p[ro]p[te]r. T[um] q[u]a n[on] ê p[ri]m[u]m[?] u[t] aux[ilium] nali[?] e[st] veneri[?]ssimo [illegible]
hec p[ro]ptea u[t] q[u]a enũtiat[?] dicit hoc ipso i[n] ꝯtrarium. T[um] q[u]a
in aux[ilium] nali n[on] p[o]t[est] reperir[i] talis, ob qd eius fidei a[liu]d
nata p[ro]ptea u[t] illui aux[ilium] s[it] sup[er]na p[ar]ticipao dn[i] vel
in cognitio, aut lex ꝯstituti in ore dno. Hac tota cer-
tudo fidei, qd s[it] in aux nali, ê p[ro]pt[er] rea, ê potius certudo
obua n[on] p[er]tingen[tia] certudo sup[er]nalis g[ra]tia aux[ilium] fidei.

310 Dices 3[ti]o [?]
p[ro]p[te]r. Aux[ilium] fidei affert hanc adhaesio[ne]m potius nare id qd est
[illegible] veri[?], qd qd ê a D[e]o revelatum, si ce veri[?] ꝯsolidi: g[o]
aux fidei ê adhaesio certior ꝯstitue, ê n[on] sit qua[n]s[?] explata.
Hac anti[?] sit alquat[?] a nemo textus in p[ri]ma 3[ii] p[ro]p[te]r a
D[e]o, ê Agsho[?]. R[espondeo], l[icet] adhaesio[ne]m explata p[er] adiut[orium] d[e]i ol[?] p[er]
aut p[er] aux volit[?] eiusd[em] tendat, n[on] ce n[eces]s[ari]a, n[ec] utilis ad fide[m],
u[t] f[?] hanc credd[?] n[on] s[it] 3[ti]a rao; Lumen, bene tu[m] supra
illud. Ced ac d[ic]ed[?] 3[ti]a rao Lumen, si evide[n]s mag[is] op-
n[er]e fidei tenda. Sicut, ê D[e]o ascribuntur fidei mag[is] firmitas
dignitate ê p[ro]fecie ꝯ evida nali, n[on] vi mag[is] in respectu veri-
dntis ex stingo, ê affectib[us]. Instat. C[on]tra, ê tenda p[ro]pt[er] ol[?]
nis, explat vate p[er] hoc d[e]i ol[?]es affectus, sic posse placere qd
peccatu[m] n[on] fuisse, id p[ro]starum, [ut] si ce n[eces]s[ari]um peccare ante gehenna

subire, potius eligere actiones, ass pecty: ergo sltm̃ valat. contradictoria possit explere adhæsionem fidei. R. Admitti du plex hæc tendam in contrarie, nolle pecasse, detestor pecatum sub ratione offense, mala, tum quia nosa, tum quia utilis, tum pro utroque. Atque ratio non est ad admitendam tendam adscripta. Contradictoria aut fidei.

331. Dices 3º contra primo. Nale. Lumen ex sua ratione præcise habet esse comprehensibile circa. Sua pr. propalava, et prorata: aliàs contradictio est non est lumen, sed caligo: ergo fidei ex sua ratione enuntiava non est supra certum usque naturalis assensus. Tum quia hic aut naturalis. Deus est ens nostrum, ex sua essentia connectitur cum obiecta verè: alius non est receptio veri, et nostri Dei. 3º Actus fidei non raro dependet ab actu naturali magnè certo, ut ipso apud revelatio unius obiecti ad aliud complicitè revelatum. Tunc atque fidei actus non potest ex sua ratione enuntiava superare certum assensus naturalis. R. Distinguo ad hoc. Lumen naturæ habita esse comprehensibile ex parte obiecti, quod aliàs se habere non potest, nisi ut sit ex vi enuntiava. Est contradictio Lumen, et non caligo, quia non connectitur cum vero, quia est enuntiativa, et quia veritas obiecta est in se stabilis, et firma, potest clarè loquoque cognoscere. Ad hoc. Se aut non ex vi enuntiava, sed ex ratione entis creati. connectitur cum vere obiecta, quod enuntiat. Dare non alta possit aut enuntiae, sed attento obiecto, quod enuntiat aut ex sua essentia est receptio veri, et nostri Dei. Sed est: aut naturalis alta possit vi enuntiava connectitur ex sua essentia cum obiecto in esse obiecti, sive non esse sic reprasentatis, non atque cum obiecto in esse rei, sive in eo se habenti sicut enuntiat. Ad mysterium est in actus cognitione veri, a quo non distinguitur aut nostro veri, nisi quod hi, et illi, versentur

cca. obty, qd aliud se here ngbit in ee rei, ac respectu in ee obti. Ad 3ũ. Actus fidei sy dgd ab aux lo nali, tãs ab aplicae, sive explicae revelati obtive tty ẽ ecce j̃ alibi, qa detegitr movy j̃ ale n̄ sy obtivi ẽ ecce dicy sr ẽ jcc.

372 Concludo, qd explatur mus, quo Fides dicitur supra certuns usuy g assui nali ẽ ad sen sy Ddy. Ddes m explantes fidei certuns ad hoc alludunt qd ĩ suspna pticipo divini Luminis, ẽ Lux ztolis in gere divo. Id hed ẽ Scriptura: 1a m Dri Cap. 2. Fides dit admirale Lumen Di, ẽ 1a ad Corint. Cap. 4. Deus p fides illuxisse in cordbg nris ad illuminat scie cla ritatis Di. Cedant dicta Ad mars Di glog, in honorẽ

Virgis Matris, ẽ Sti Ayry Drẽ, ẽ Dlli

ingeny Surglio fny auio opus

clo zpind. Grannaty.

Anno D.

1732.

Index.

Numerus paragraphum denotat

Quaestiões variae ad circa Poenitẽ spectantes, Dnus.

Quaestio. 1.

An. Confessarius lat. absolvere in sacrali p sua jurisdictione.

Sectio. 1.

Solvitur assa, ẽ praecedentia.

Ad Quaestionis resolutio-
nem noto 1º, agentem hic eadem esse opiniones tenuis ac dubie
prob. palibus. Sanus jurisdictione Confessarij, lat minus docendus,
ut Confessarium licite absolvat supponentis, et in pntibus
sequi loqq de opiniõe verè, et absolute prali, quae ut talis reputa
est juxta DD, et dicimus palite ni dubia ita, pr sapientiu,
ut nisi stet satis, lg ei ve pale, id est nisi morogra-
vi, vel falibili.

Noto 2º, alias esse opiniões circa jurisdictionem, aut circa
ministros Sacramenti, aut circa modum administrandi eud, et alias circa
valorem Sacramenti. Opiniones huius generis sunt ee, quae versantur
circa aliquid quod pertinet ad [illegible] stare ipsa, et valor Sacramenti: v.g.
opinio docens, poenitentes non obligari (ex loqquendo) ad ex-
plicandas in confessione circumstantias peccati notabiliter agravan-
tes intra eandem speciem, et sic de aliis. De his loquendo certum est,
Confessarium posse, imo in multis casibus teneri ad absolu-

vndȝ ata las, ut dnit tend DD.

Opioes bi geris, cca. valo

rȝ sit Sacrgti, sit q, qq vrsd cca. alȝ, qd e Knst-

te Sacrgti, id e, cca. alȝ, qne qoesa Sacrgti stare

nqt, vȝ opio docens validȝ eē Baptismȝ collatȝ sbt

fra: ego te Baptizo in nene genitoris, et geniti, et

Spirati, et sic alȝ plures. Dehis opiobȝ loqdo, certȝ

e, mintrȝ Sacrgti, qduȝ his n pose etra casȝ extrai

Seqi opioȝ ttȝ palȝ, saltȝ cca. la, qq adhbnda sit ab

eso mistro, aud sptelq lis regirud ad Sacrgti valore.

Hec dotrais

tad e Clero sb Dni Inoanti XI dqnantis pogtȝ:

n e illicitȝ in Sacrgtis qfndis, sequi opioȝ palȝ de

valore Sacrati, relicta tutiore, nisi id vetd lex, q-

ventio aut periclȝ quavis dqni sbsequendi. Ubi fagali

tȝ utndȝ n e in collaoe Baptismi, ornis Sacerdotali,

aud. Episcopalis. Ubi obsa, qd in h poe dqnata nene o-

pisis palis zlgr la, qq lt gravi fueri fnixa, sed

valore Sacrgti, sic sic ministrati; tȝ zra lig palis,

et falilis mead, qn stnqad ad certuȝ saltȝ moralȝ,

nene atȝ tutioris zlgr opio la, xta qsb administratȝ a

crgtȝ erit certo validȝ.

Neme vo legis in dgnata poe zltur lex

pova huna Eclesie: qd si in la lex zlgerd urlu, ff

in re asserend, admistraog Sacrgti & opioe pali, re

licta tutiori et licita, si & nla lege nali, dna, aut hu

na reddat illita. Dh ed id ac dire, cuismi admistraog

et litq si 3 lita: h utile e. Per periclq atq gravis

dgni scurndi zltgr in pdita poe periclq dstq aperi-

16 frustraois Sacrgti, aut privandi utrug Suspients fru

ty Sacrgti: ng periclq h dtcinoi Sacrgti mistrato

& opioe thy pali, redittq gnit in Baptismo, Orne

Sacrdotali, aut Episcopalium, qq Solis Sacrgtis, vo

in religii, nad po dgnata, litq et usq opioni palis

de valore Sacrgti relicta tutiori. Videat P. Didacus

de la Puente Stertdo dissertaoe 1 cca. 1g pos & dg=

natis ab Inocentio XI Cap 1, ubi copiose expla

legg dsq pditq poi.

Ex dgnaoe lioe gsit, certas et

has duas poes. 1a e: illitq e in Sacrgtis dfndis

Sequi opioq palg de valore Sacrgti relicto tutiore,

lt id n vetd lex (sclt pova Eclesie) aut Trentio, Seu

pactq (in dfentte, sclt, d Suscipientis de eo ad dferens n utet

opioni minus tuta cca valorg) et lt n imineat periclu or-

vel dignit. conferendi (dicti) sub periculo nullitatis sacramenti].

Ratio est: quod per hoc non est ratio dandi aliquid illicitum redentes per
ditiones aliquas: sed quod id talis casus est illicitus. Sufficit quod minister
et sacramentum, relicta opinione tuta, exponat suscipientem, quatenus
aut ignorantis periculo non suscipiendi verum sacramentum, et inde amit-
tendi fructum sacramenti; id non est saltem contra Charitatem. Sufficit
unde etiam rationes aliquas allatas a P. Fuerbea. in tractatu dissertatione
citata Cap. 2, 3, et 4, quas non enumerat pro dignitate sacramenti et ag-
tiones lege, nisi id vetet lex, deuotio, aut periculum gravis
dignitatis conferendi; quia talis exceptio aut limitatio quoque
enim, et diminuta est.

2a pars est: nisi in Baptismo, dormi-
entibus in reliquis sacramentis conferendis illicitum est sequi opinionem pro-
babilem de horum valore, relicta tutiori. Et id, quod illicitum
sive contra virtutem Religionis, sive contra virtutem Charitatis, sive contra
utramque virtutem, contra dictam theologorum plurimam. Excipimus casum extra-
ordinarium urgentis necessitatis; sic in urgenti necessitate, certum est, posse,
imo debere ministrum sacramenti adducere ad praxim opinionem
minus tutam circa sacramenti valorem, si tutiorem nequeat
ad praxim adducere. Unde si quis est moribundus, et non
habeas aquam naturalem, sed tantum rosaceam, aut hac debes conferre baptismum
baptizare sub conditione, et si forte in casu nondum Baptismi,

ipse eligat certius salutis. Nec obstat quod periculum frustra
rei Sacramenti; nam in dicto casu nulla fit Sacramento irreve-
rentia; hoc modo aufertur per urgentis ejus necessitatis. Dices
in predicto casu, ergo elegit opinio tutior, quae est de Bap-
tismo ut aqua naturali, et relinquitur tutior: quod non dicit relinqui
id, quod assumi non potest: unde tunc invenitur la ubi dig-
nat, relicta tutiore.

Noto 3, ut est, quod absolutio data
a Sacerdote non habente jurisdictionem est invalida.
Probat ex Tridentino Sessione 14 Cap. 7 dicente: persuasum semper
in Ecclesia Dei fuit, et verissimum esse Synodus hec confirmat
nullius momenti absolutionem eam esse, quam Sacerdos in
eum profert, in quem ordinariam, aut subdelegatam non habet jurisdic-
tionem. Ubi, ut vides, non ait Tridentinus, Ecclesiam ita statuisse;
sed semper fuisse persuasum in Ecclesia Dei, ergo tamquam ita constitutum
a Xpto Domino. Accedit ratio: quod sacramentum penitentiae ex institutione
Xpti exercetur per modum judicii, in quo Confessarius est judex, et poe-
nitens est reus; sed judex nequit valide sententiam ferre, nisi habeat
jurisdictionem: ergo ex institutione Xpti Confessarius nequit valide
sententiam absolutionis ferre, nisi jurisdictionem habeat: ergo absolutio data
&c. Ibi sita,

9 En sententiis confessariis permissis ... declaratur:

n[on] lt confessario in sacramento poenitentiae confidere sequi opinionem pro-
babilem circa ea, quae spectant ad valorem ipsius sacramenti, relicta o-
pinione tutiore, et jurisdictio confessarii spectat ad valorem sa-
cramenti poenitentiae: ergo non lt confessario sequi opinionem probabilem circa ju-
risdictionem, relicta opinione tutiori. Maior constat e dam-
natae illius propositionis: non est illicitum, &c. Minor est certa: quia defec-
tu enim antiquus, lt jurisdictio non constituat sacramentum poenitentiae, est
tamen conditio sine qua non, seu ita praerequisita ex parte confessarii, ut si
non sit, non possit stare valor ipsius sacramenti. Consequentia itaque videtur
bona; cum tamen defensio videatur valde onerosa et confessari-
is, et poenitentibus, contra quos ferendus rigorem, uno contra
inmemoriales tam confessariorum, quam poenitentium consuetudinem.

10 Si dicas, et

cum Innocentius sit loquitur de sacramentorum materia, et forma, quae + cum sint de jure divino nequeunt suppleri ab Ecclesia; non vero loquitur de jurisdictione. R.
quae non potest ab Ecclesia suppleri. Contra est 1: decretum clare loquitur
de opinione probabili versante circa valorem sacramenti. Et opinio pro-
babilis circa jurisdictionem versatur circa valorem sacramenti, quamvis juris-
dictio possit suppleri ab Ecclesia: ergo etiam loquitur decretum de opinione
probabili circa jurisdictionem, licet haec possit suppleri ab Ecclesia.
Contra est 2: frustra sacramenti, quod Ecclesia vitare intendit probabilis de

ncy qq oriri qt e dfectu jrisdiõe, ac e defectu ng. d
d Sp: 1º decy qq loqr de jrisdiõe, ac dma dfa: q
lt jrisdio qi supleri ab Eclesia, n lt absolvere sb opio
e pali pb jrisdiõe, ni certo dtet, Eclesiq actualiter la suple
re, si forte opio la fa e corq D. aut ni. suspada ala cir
custa. e qa fiat certo valida absutio data sbla opi
oe: 2º de 1º ad ulmy, extra casy nsitri, nlt absolvere sb
opioe practice sy pali pb jrisdioe.

Tota i dfai in qstia
e: an certy e, qd dfesariu rea head in praxi jrisdi
tioq, qdo reduxit ad praxi opioq spelave vi paly
pb sua jrisdiõe? seu alys tris: an absutio data sb opi
oe spelave vi pali pb jrisdiõe e alnde certo valida ab
alo prio, aut e cirsq ta ala? si h certy e, certy ety
erit, decy qocunty n loqr de absutioe data sb o
pioe vi pali pb jrisdiõe; nq tunc dfesariu n seqr
qmie, d in praxi opioq tty paly; d opioq morali
certq. si aty h certy n e, certy erit, dfesariy n pose
absolvere sb opioe vi pali pb jrisdiõe, nq sacrqty
e pend frustaois periclo. Dfaty so vrias dnes enoda
bimu.

Sectio. 2.

Conclusio 1 stabilitur.

Sit 1ª: sa docens licite ei absolvere sb opioe vi gali pro iurisdictio ne, n̄ dphnd in dgnaoe tz pois pscripte ab Inno cio 11. Ita P. Didacus de Puente-Stur, P. Ioanes de Cardenas, P. Gutierre Stur, Lugdier, Stozes, aliique Expositores pdiz pois. Dictu ē in one, sb opioe vē gali; et hac in, d n̄ de opioe tenuis, aut dubia, galitis loqnd DD, cy absud, liare dffario absolvere sb opioe gali pro sua iurisdictioe.

13 Ad 1ª: in dgnaoe pois, qs Init DD judicand fg, scandlosa, ac nocivg, n̄ dphnd, ni expse nend, sa, qs psi DD Init judicand vg, certg d seurg; d pos sg dgnata DD Init judicand fg, scndlosg, ac nocivg; d psi judicand vg, certg, d seurg sg docentg, licite ei absolvere sb opioe vē gali pro iurisdictioe, sa hic n̄ dphnd, ni expse nend, in dgnaoe licem pois. At qs eiusmi sa n̄ nominad expse in decreto dgnante pos sa, vdi ē certg: & in eiusmi dgnaoe n̄ dphnd sa sa.

Hæc p[ro]p[ositi]o damnata, ad quam excerpta fuit, desumpta est P.
Fuente-Stur in libro expo[siti]onis p[ro]positionu[m] thesib[us] Antuerpiæ
defensis anno 1693 ab Ignatio Maillot Theologiæ Mora
lis Professore, quæ delata fuit ad Apostolicam Sedem; at in [illegible]
alo Autore, quod scio, reperiri [illegible] p[ro] co[n]tegere, dum eo
[illegible], quod denotandum p[ro]p[ter] sua verba: Apotius omnes pariter autori
tas DD. [illegible] tenent, illi[us] cum nostro [illegible] sequi
opinionem probabilem circa p[ro]priu[m] valorem, quo [illegible] tutiorem: et
[illegible] sine omni DD. [illegible] moralit[er] certum, et securum in
praxi; docent licitum esse absolvere sub opinione vel probabili [illegible]
risdicione: quod non est credibile, [illegible] a DD. [illegible]
batum voluisse Pontificem [illegible] in decreto damnatio[n]is p[ro]p[ositi]o[n]is
ab omnib[us] DD. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
3º ratione efficacissima, quæ [illegible] DD. hic recurrendo ad
certum valorem absolutionis collatæ sub opinione vel probabili
jurisdicione. Ratio efficax [illegible]: Pontifex decrevit [illegible] prohibet,
quod in sacramentis [illegible] sequamur opinionem probabilem circa p[ro]priu[m]
valorem, relicta tutiori; et qui absolvit sub opinione vel p[ro]b
abili jurisdicione non sequitur in praxi opinionem [illegible] probabilem, et o-
pinionem moraliter certam circa valorem sacramenti pœnitentiæ: ergo
Pontifex decrevit non [illegible] ita absolvere. Probatur minor:

qui absolvit sub opinione vere probabili jurisdictionis sequitur in praxi opiniones tantum: absolutio data sub opinione vere probabili jurisdictione est alioquin certo valida; et opinio tamen non est tantum probabilis, sed etiam moraliter certa: ergo qui absolvit sub opinione vere probabili jurisdictionis, non sequitur in praxi opiniones tantum probabiles, sed opiniones moraliter certas.

Ut autem hoc melius intelligatur

distinguendae veniunt opiniones: aliae directae, et speculativae; aliae reflexae, et practicae. Exemplum: Datur opinio docens, jurisdictionem delegatam ab Episcopo ad confessiones audiendas non expirare morte Episcopi delegantis; et haec est aliquibus probabilis docentibus. Talis opinio dicitur directa, et speculativa. Dicitur directa: quia directe non reflectit supra alias opiniones; et immediate afficit rem, scilicet jurisdictionem confessarii durare etiam mortuo Episcopo, qui eam confessario concessit. Dicitur speculativa; quia sola non sufficit ad relaxandum operationem. Unde si confessarius absolveret, sequendo solam talem opinionem probabilem jurisdictionis, et hanc non redderet certam ex alio principio, peccaret: quia exponeret se periculo sacrilegii poenitentiae periculo frustrandi: quia sola illa opinio, licet vere probabilis, et probabilior opposita, non est certa; et ex alio principio non adveniret certitudo jurisdictionis, sacramentum ergo erit nullum. Hinc est, quod confessarius

lite thead ad respondendum absolutionis, bene certificari de eo, quod habet ipse et alio proprio certo jurisdictionis, confessarii opinio ... in casu Dico.

Adhuc atque deservit confessario hic alia opinio: *ab solutio data sub opinione vel probabili jurisdictione est alioquin certo valida*. Haec opinio dicitur *reflexa*, et *practica*. Dicitur *reflexa*: quia habet pro obiecto et fundamento suo usque probabilitatem illius opinionis directae de jurisdictione confessarii: et dicitur *practica*: quia ... proxime regulat operationes. Ideo dicitur confessarium absolvit sub opinione vel probabili jurisdictione, non sequitur in praxi illas opiniones tantum probabiles directas, et speculativas; sed sequitur in praxi hanc illas opiniones reflexas, et practicas: haec autem non est tantum probabilis, sed est moraliter certa. Ratio huius: quia adest principium, ex quo ab solutio data sub opinione vel probabili jurisdictione est certo valida. Unde plurimi theologi apud P. Fuente — ... tur ... n. 62 ... opiniones reflexas et practicas appellarunt *moraliter certas*, *certas*, *certissimas*, *omnino certas*, *practice certas*, *extra mortalis periculum tutissimas*, *exiguo aut nulli periculo expositam*.

18 Rogas status quaestionis est principium, ex quo absolutio data sub opinione probabili vel probabili jurisdictione est certo valida. Respondent plurimi DD., principium est tunc Ecclesia supplendi jurisdictiones

conferre debuit. Sicut alij ut P. Suarez [illegible] ad [illegible]
Sacerdos habet certam jurisdictionem in conscientia, contra opiniones [illegible]
tradentes. Sufficit autem alijs [illegible] cum morali certitudine at
recte conferremus non cum [illegible] probabili, sed cum morali certitudine
quia absolutio data ob opinionem probabilem pro jurisdictione est aliunde
certo valida. Unde confessarius sequendo opinionem absolvens non exponit
ponit sacramentum periculo frustrationis; nec relinquit opinionem tutiorem
cum probabilis sit tuta, et moraliter certa, quae nititur [illegible]
Ecclesiae Pontificis: quod erat [illegible] nostrum. Aut [illegible]
eo certum, quam brevi [illegible] probabimus.

Sectio 3.

Statuitur Conclusio.

19 Sit Conclusio

Confessarius absolvit ob opinionem probabilem pro sua jurisdictione, si talis opinio est probabilis, certum est Ecclesiam tunc supplere jurisdictionem. Sic tenent [illegible] plurimi Theologi, [illegible] in [illegible] errore communi. Mihi citati a P. Cardenas Dissertatione [illegible] num. 193 dicunt Ecclesiam tunc supplere jurisdictionem propter utilitatem fidelium et errorem communem. Neque certum est, quod [illegible] adest error communis circa jurisdictionem ut [illegible] putavit [illegible] a lege superiore, Princeps supplet jurisdictionem propter utilitatem: sed certum est quod Princeps Ecclesiae supplet jurisdictionem

quo confessarius hunc tutus putavit aliquo superiori collatus absolvi sacerdote vi [illegible] jurisdictione, si talis opinio erat contra Doctores falsa, et tamen conferebat jurisdictionem.

30 [illegible], contra Card. de Luca loco citato num. 129, et contra ipsa omnibus Theologis, et Juristis, contradicens ex lege 3 *Barbarius* ff. de officio praetoris, et ex Cap. *Infamis* Causa 3 quaestione 7, et ex aliis juribus. Ista enim lege videtur: quod error communis [illegible] alios Doctores, [illegible] jurisdictione confessarii [illegible] tutus [illegible] et publicae, et omni populo nocere posset, si res esset talis confessarius carere jurisdictione: [illegible] forum, externum et internum [illegible] non [illegible] mus. dicitur certum esse, quod Ecclesia in casu [illegible] supplet jurisdictionem confessarii [illegible] auctoritate [illegible], [illegible] gravissima animarum incommoda. Communis [illegible] satis firma, firmior [illegible] mihi videtur alia, contra quam

31.

Probatur [illegible] ex [illegible] Cardinalis docentibus, quod [illegible] Ecclesia in casu [illegible] supplet jurisdictionem ratione consuetudinis [illegible] ab ipsa Ecclesia. [illegible] certum [illegible] est, quod [illegible] consuetudo [illegible], [illegible] ab Ecclesia, [illegible] tunc [illegible]

ctia suplet jurisdictionem ad ea valide perficiendum, si forte deficiebat jurisdictio; sed est in morali certum dari in universali Ecclesia immemorialem consuetudinem absolvendi parvulos ...
Ecclesia ... tunc supplere jurisdictionem ad valide absolvendum, si forte jurisdictio deficiebat. Utraque propaganda est.

... in ... martij: ... certum ... quod consuetudo ... ab Ecclesia dat jurisdictionem ... ex Cap. Cum contingat De foro competenti, ubi ... nisi forte ... consuetudine speciali jurisdictionem huiusmodi valeant sibi vendicare. Et Glossa ibi ...: nota quod consuetudo dat jurisdictionem. Et ex Cap. Romana ... in 6 ubi ... a censuris ... salva ... consuetudine, ... Glossa repetit verba ...: consuetudo dat jurisdictionem. Idem ... ex Cap. Romana de foro competenti in 6, ... Glossa ... consuetudine. Et ex Cap. Ut litigantes De officio ordinarij. Et ex Capite Durum § Scilt De Electione.

... patet ex Cap. Cum

Cap 4 de Exceptionib. in 6 vbis lis: Lz re ſo Ecclesias
vel Iudicij Iudicata in casu, quo ad ea ptd uotio de ſu
etiue, l de Jure. Ibi repetit Ss vba, ſupra relata.
Et ex Cap Duo sit de Officio Ordinarij: ubi dit: vt sic
in Canonib. ostit. Primates, l Patriarchas nil Iuris p
oevis here, ni qty sacri Canones Odunt, l prisca
lo Consuetudo stulit ab Antiqu. Dt etiam ostad ex Tridentin
Sessione 22 in Decreto De Reformatione Cap 3 lis ubis:
Salvis ex dictis dominatib... de Jure, seu Consuetudine Iu
risdictio, administrao, l officij non operat.

22 Accedit Barbosa de
Potestate Episcopi pte 1 titulo 4 num 36, ubi docet Archi
episcopum posse vi Consuetudinis exerce jurisdictiones in Dioece
si Suffraganea, qd dotrg fad ex Jure, p ea q s pluresat
et afert. Accedit etiam Exim D. qui tom 2 De Religi
one trac 8 lib 3 Cap 9 afert Navarry ex citato
Cap Duo sit docentes, jurisdictiones Platorum Regularium Ex
emptorum magna ex pte introductam, l auctam ee Consuetud
[illegible] jurisdictiones; et etiam docet ibidem pb Casarezd
eandem dotrg. Seq. P. Pirizarius tom 2 trac 10 Cap 3
num 22 = Si dicas, allata Jura loqui de foro externo, Re
pondebo: q licet Consuetudo [illegible] jurisdictiones p foro externo,
magis restringr, et defenditur ab principib; itaq

diuis Iure quam ... ca ... Poenit. ... Ecclesia veluti ... Mater ... benignius legerit quam filios suos.

25

Probo jam ...

logi ... certum est, dari in Ecclesia univ. ... consuetud. absolvendi ... omnes ... jurisdictione talem consuetud. dari ... DD. ... in ... facti facit certitud. moralem; ... consuetudo ... certum morale est, dari in Ecclesia univ. ... consuetu. De hac ... DD: ... tom ... in 3 ... Disputat. ... Sectione 6 n. 3 ait: est ... univ. Ecclesiae usus, ut sacerdotes ... jurisdictione ... palis ... in administratione ... sacram. Pat. Cardinalis de Lugo Disputat. ... de Poenit. Sectione 6 n. 31 ait: et hic est praxis ... Ecclesiae. Et n. 32 dicit: ... hodie ... absolvendi ... extra mortis periculum ... potestatem absolvendi a Censura ... casu reservato. P. Arriaga tom. 8 Disputat. 39 ... 5 Subsectione 6 n. 23 ait: ... univ. Ecclesiae ... consuetudo ... jurisdictione ... da, ... Ecclesia ... apparere.

26

Et Diana in ... DD ... Disputatione 8 resolutione 3

docud, reces^mi confes. apparere ex Ini DD. [illegible] res^{ri} [illegible] vios pass. absolvere ut opere pali etia in casu, inquo agit^r de conq. jurisdic^e. Adde Fanturiny, Vicastrio Palao, Vericellin, Aversa, et plures alios. Et [illegible] mi consuetudi satis supposd. [illegible] Ini gentes q in casu reflectionis collatis [illegible] vel pali, [illegible] o pro e [illegible] coram D. Eccl^a Supl^e nomos. Si [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] facta [illegible], [illegible] para credunt potiori [illegible] plena, [illegible] sit curia pao [illegible] consuetudinis [illegible] testimoniij, tot [illegible] vis DD. [illegible] [illegible] testes [illegible] [illegible] mores [illegible] [illegible] consuetur. [illegible] dicas, tot doctissimos viros latuisse [illegible] praxis Tribunalis [illegible] [illegible] fuerunt Iudices.

[illegible] [illegible] consuetudo: [illegible] [illegible] jurisdict. delegata ab Episcopo ad confessiones audiendas [illegible] [illegible] morte [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] Navarrus, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de Lugo [illegible] 13 de [illegible] [illegible] 26, [illegible] [illegible] [illegible] Thom. Sanchez, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] C. Lugo. [illegible] [illegible] [illegible] consuetudo [illegible], [illegible] [illegible] mortuo Ep^o

cepo ago habeant jurisdictionem adhuc confessarii audiant sine nova confessione, ut habeant antea non a subjectis vel [illegible] jurisdictio revocetur: quod data consuetudo audiendi confessiones et absolvendi Poenitentes ob speciem vel pali[illegible] jurisdictionem: quod in praedicto casu certe videtur Ecclesia, et [illegible] pro talibus petere. Hinc fateor quod dicendum ad [illegible] Ecclesia velit in casu [illegible] supplere jurisdictionem et [illegible], de quo [illegible] etiam, attentis necessitatibus in [illegible] Ecclesia, et [illegible] Ecclesia.

Sit moraliter certus videtur, Ecclesiam [illegible] quaerere, quod confessarii qui [illegible] jurisdictionem: necessario fit Ecclesia, [illegible] absolutiones [illegible] et validitatem confessionis [illegible] vel [illegible] de [illegible] consuetudine absolvendi [illegible]: fit demum ex consuetudine [illegible] et gravi[illegible] supplendi jurisdictionem in [illegible], [illegible] praedicta consuetudine: quod quod [illegible] Ecclesia [illegible] praedicta consuetudine non [illegible] [illegible] censetur [illegible] Ecclesiae: [illegible] 23 Juris in

6° Me, qui raed in his, qz ad pss potente in sts, ped ae Bere? Serivo, Instire sidet? p Ecclesia si cassum

omnis Sugla prisdios & rathbitioe de pssni.

Sectio. 2.

Sa P. Suarez Defendit, d ultima d elucco fabilitur.

Alud prig.

e 90 Inir Dd asundredi arto valdos absutios da tq. Ibopioe ui pati, p prisdioe e, d qsid secunda

n Spealit phitus head certy prisdios in venialia

[illegible] in mortalia [illegible] Ita certur [illegible]

[illegible] Sacrata [illegible] certo [illegible]

[illegible] alyg venialia, l mortalia [illegible]

[illegible] fundam[illegible] opioe vi pati [illegible]

[illegible] mortalia [illegible]

[illegible] Haec [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] venialia, d mortalia, [illegible]

[illegible]

[illegible]

30 [illegible]

aliud, desfavit here praesidios in mortalia, si opio
ua lsfa. si va remiciend dicte la mortalia.
si fa, remiund dicte: sed dicte remii lotale
zulgab oblity, aud osty zulgalis in dfesioe.
et en dlt in casu hnu certui valor Sacrgti,
grvis Ecclia ndupleud justitias, sihi forte de
erat. Contra dfuda inia i sa P. Saxez tom 2
lm 3 pt Dsptac 26 Munc o ny 8. Eximio
D dfsit P. Thas Sanchez lib 1 Symg Cap
9 ny 35, d in lib 2 Symg Cap 13 ny 15 R.
Verhalis de Lugo Disput 12 de Poenitentia Munc
2 ny 30, d 31. P. Dinal Dsptac 8 de Poenita
dubio 6 ny 21. P. Granado in Contra 2 Lucae
Controversiae Disputac 8 Munc 2 ny 38. Bdllio tomo 1
trac 23 puncto 11 ny 35, Diana pte 2 trac
12 resolutione 2. Carpentius, Joannes Sanchez et
plurii alii, contra quos ostendunt, ut et P. Suarez
Sanctae Ly Pedagnatis ab Inocentio 11 ny 77, plurimi
quae DD. dfendunt, etiam in casu 2nd, Conclusio
de plura praesidios, cum P. Cardenas Dissertacione 2
cap ny 126 ait, fines ou Thypi, stare zisse D.

Eximiae.

Primo, in quo fundatur [illegible] [illegible] [illegible] sacer-
dos in speciali [illegible] habet curam [illegible] [illegible]
universalia, praeter Exim. D. [illegible] [illegible]
et [illegible] Medina et Navarrum [illegible] [illegible] [illegible]
e dubitaverint [illegible] [illegible] audire [illegible] [illegible]
D., qui [illegible] [illegible] Exim. D. [illegible] [illegible]
fuisse [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] Paludano, [illegible]
de Capello [illegible], [illegible] Vazq. [illegible] [illegible]
[illegible] sacerdotibus in [illegible] ordinatione [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] D. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Eccl. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] memo-
rialis [illegible] [illegible] Cardenas, qui [illegible]
[illegible] 30 [illegible] [illegible] plurimque gravium [illegible]
[illegible] [illegible] curam [illegible] [illegible] sacerdos habet [illegible]
[illegible] universalia. [illegible] apud [illegible] Cardenam [illegible]
Exim. D. [illegible] Vazq., [illegible], [illegible] Sanchez, [illegible]
[illegible] [illegible], Castro Palao, [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible], Maya, Mendo, [illegible]
[illegible], [illegible], Thomas Sanchez, [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

in [illegible] sit quae plena, et [illegible] certa [illegible]

[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Atque [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] apud [illegible] Cardinales [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] salva [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] 1672, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ([illegible] [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ab Episcopo [illegible] Ordinario. [illegible]

[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] Patris [illegible], quod [illegible]

[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] post [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] simplex absolvere, [illegible] aliis, [illegible]

[illegible] [illegible] supra [illegible] [illegible] [illegible] nec [illegible] [illegible].

Sed post tale decr(etum) n(on) pt. q(uod) simplex sacerdos absolvere
a venialib(us), et q(uo)d sic exim(ens) D. supra princip(iu)m fun-
data n(on) e(st) vera, nec secura in praxi

39 Contra i(d) q(uo)d ut vera et secura
est sic exim(ens) D. et post praedictu(m) decr(etum) n(on) tam simplex sa-
cerdos p(ot)est licite absolvere a venialib(us); et sufficit q(uo)d con-
stet q(uo)d h(abe)t sacerdos ante praedictu(m) decr(etum) h(abe)re certa(m)
jur(isdictio)nem in venialia, et tale decr(etum) n(on) decernit
q(uo)d sacerdos approbatus n(on) possit absolvere a venialib(us).
Ergo ut(ique) certu(m) e(st) nu(n)c h(abe)t et certu(m) est de facto:
et 2(o) est certu(m) de facto ex tenore verbor(um) praedicti decreti
q(uo)d ... de simplici sacerdote n(on) vero de sacerdote
approbato: Ergo post tale decr(etum) vera et secura e(st) sic e-
xim(ens) D. Pat(et) min(or): nu(n)c h(aec) assertio et maior Schedule
D. Exim(ens) absolute quod alioru(m) adscriptio erit certe
valida, si sacerdos h(abe)re opinionem p(ro)babilem pro sua jur(is)-
dictione ad absolvendu(m) a mortalib(us), ... sit venia-
lia, ergo q(uo)d h(abe)t sacerdos h(abe)t certam jur(isdictio)nem in venialia,
loq(uitu)r de sacerdote n(on) simplici et approbato: Sed loq(uitu)r de
sacerdote contendente absolvere a mortalib(us), et nu(n)c e(st)
op(inio) p(ro)babilis dom(ini) sacerdoti jur(isdictio) ... ad absolvendu(m)
a mortalib(us), n(on) approbatus i(n) ... Tridentinu(m).
Amplectim(ur) ... ut vera et secura in praxi, ...

Exam. D., et huius dictis resolutione parum mutj
hinc in liue parag. ad dicta in h. ssne aliqd addere
necesse sit.

35 ... itaque Conclus. litis in confario resolvere sb
opinione uel parte sua iurisdictione. Ita fere ver. th... q
ante et post dogmata huius opposita ex dignatis ab Inno
centio 11 ... traictarunt. Ead. D. q. moralit
certa: e hyc pon absolutio Data sb opione uel pari
iurisdictione Confarij e aliud certa Valida; sive ras ta
lis certunis ... q. Confarius hed certa iurisdictionem
venialia, et mortalia jam dicte confessa; at si forte
hed jurisdictioe in aliq mortalia, hyc se ... ...
uelpate oblita, et deinde remaneret coerte: si vera q
q uris morali ... Ecclesia ... jurisdictione morali
suppleat se errore ... ... utilis ... ... mo rane
fluctuanti mo. e ratiocinice de ... , sive ... ...
... ... magistratus in ... , et potentia
... Ecclesiae ... data ... ... plata ... . It.
ferang ... casu ... ... dat sb opinione ue parti
jurisdictione hed Confarius, et ated ad jurisdictionem moralis
certam ... de valore, ... de fructu sacramenti; ... alia
... nil ... ... , q. Confarius in tali casu lite ab
solvat: ... in ... casu absolvit lite ...

36 Opitare hic observandum est operam
dubius enim de loco dato adfirmavimus ad ma=
nentur ty confessarios, quam poenitentes, ad quod quam prae
ty certiori, l alij qualem via vitandi, ni ea gravis,
l rationabilis, vgeat. Ratio est: quia licet ea, qua hucusque diximus
sufficiant, sufficiens certitudo moralis vincens litty in utro
que ve quali q. jurisdictione confessarij, quam etiam poenitentibus
mortali, l mortalibus, etiam non in confessis confitendis, vel al
qua venialia, l mortalia jam rite confessa, et de quibus ver
ba poenitentiae, et ipsa certitudo moralis non ut sit sufficiens,
ut admittat magis, et minus, vel quia in illo momento, ob
portet certius remedium quaerere, quam etiam in articulo mor
tis, remedio, scilicet ad confessarium, cuius jurisdictio sit certa,
ta, aut certior, ni vrgeat necessitas, l rationabilis ca.

Sectio. 5. Objectiones solvuntur.

37 Objicies 1o.
Reg. 7ma. Bonifacius 8 Cap. Si Episcopus de poenit.
itra, et remissione in 6 ait nulla quod pro conscientia jurisdic
tionem ab alijs quam suis superioribus licentiam confessorem sibi eligere
valeat, qui eum possit solvere, l ligare: sed non est certus, ecclesiam
suplere jurisdictionem ratione consuetudinis. Dico primo: ratione mora
lis consuetudinis; ideo 2. quod ratione consuetudinis vitiosae, et non ...

ab ipsa Ecclesia, ut facile per nos ostendemus. Pontifex in dic-
to cap. cos. de maiora consuetudine, quod quae ... declarat
non acquiri iurisdictionem in poenitentes quod vivimus est, contra
nos assentes, quod in casu assertionis colatur ab opinione
veri pali ... iurisdictione, sed talis opinio est contra. Deo Ecclesia
supplet iurisdictionem ratione consuetudinis veris, et non probatae ab Eccle-
sia, id est, ratione consuetudinis, ad quam accedit consensus tacitus
Ecclesiae: quod hanc autem consuetudinem acquiri iurisdictionem certum est, ut
constat ex Iuribus allatis num. 22.
38
Obiicies 2: aliqui gra-
ves Auctores refert, dicit Ioannes Sanchez Disputatione
22. et Scildere tract. 2. de conscientia num. 31. dicunt,
non esse certam sententiam docentem, quod agentibus ex opinione probabili
certam iurisdictionem adita opinione valere: et Garcias ... ...
sa, quae est ... refert decisionem Cardinalium: quod non est certum
de theologia probabili, quod Ecclesia suppleat iurisdictionem defectum absol-
ventis ab opinione probabili pro iurisdictione, sed haec opinio est contra
Dom. Fa. Resp. P. Claudio Latroni ... 35 de sa-
cramentis in genere num. 171, quod Auctores illi, et decisiones ne-
gant illi ... certum, procedendo a consuetudine opinantium
opinionem probabilem visa, et non probata ab Ecclesia, ut facile pa-
tet nos ... dicimus, esse certam sententiam docentem, Ecclesiae in casu

nis supplere iurisdictionem confessarii accedente circumstantia consuetu-
nis [illegible] sub opinione vel probabili iurisdictione eius, et non
[illegible] ab Ecclesia, cum facta sit.

39 Si autem aliqui Auctores velint,
quod etiam attenta tali consuetudine Ecclesia non suppleat iurisdictionem,
nec est valida absolutio data confessario sub opinione vel probabili
iurisdictione, quae opinio est ipsa contra D. Thomam, sed eiusmodi
sententia non est absolute probabilis, nec ab auctoritate, nec a ratione. Non
ab auctoritate; quia eiusmodi Auctores pauci erunt in comparatione tot
tamque graviorum DD docentium tamquam moraliter certum, quod
Ecclesia in hoc casu suppleat iurisdictionem confessarii, et absolu-
tionem esse certo validam. Non a ratione: quia nulla gravis contra
cuius contrarietatem eiusmodi sit, ut sit absolute probabilis.

40 Obiicies 3:
quia doctrina [illegible] D. in [illegible]. Innocentius [illegible]
[illegible] Episcopi, quod non [illegible] ut venialium confessio
fiat simplici sacerdoti non approbato ab Episcopo, aut Ordi-
nario: ergo quivis [illegible] simplex sacerdos habet certam iuris-
dictionem in venialia, talis iurisdictio ablata est [illegible]
[illegible]: ergo [illegible] est [illegible] absolutio, quae datur a confessario sub opinione
vel probabili iurisdictione circa mortalia, est certo valida, eo
quod simplex sacerdos habeat certam iurisdictionem in venialia.

Ad 1m argumentum affirmavit M. Stozes nisi posse confessionem venialium ad assecurandum jurisdictionem generalem: et probat l. 85 Contrat.: quod Archiepiscopus Hispalensis ex facultate sibi data a Romano Pontifice praecepit sub excommunicatione latae sententiae, ne simplici Sacerdoti fiat confessio venialium. Respondetur juste decretum fuisse ab Innocentio 11 quod simplici Sacerdoti non committatur usus jurisdictionis in venialia; ex tali enim usu gravia inconvenientia oriri poterant.

21 At assertio P. Suarez, et nostra non procedit de simplici Sacerdote, sed de Sacerdote approbato: neque loquimur de Sacerdote potente absolvere a mortalibus, ad quem absoluta habet jurisdictionem venialium generalis; et nulla in officio generalis dominus sacerdoti non approbato jurisdictionem generalis in mortalia. Cujus ergo certum sit quod absolvit Sacerdotes [illegible] ad [illegible] decretum habere jurisdictionem certam in venialia et per decretum non velit Pontifex quod sacerdoti approbato prohibeat usus talis jurisdictionis; Itaque Sacerdos approbatus, qui habet jurisdictionem in mortalia, et cui his audiat venialia conferet absolutionem certe validam, neque absolvit directe a venialibus, et saltem indirecte a mortalibus, quod saepe evenire poterit; neque obstat quod generale tale peccatum est reservatum, et ubi in generali non est reservatum. Unde patet ad argumentum et confirmationem et obiectionem Inno-

cenceus 11. sq. vult ghesi, dri qmi sacerdoti, splici, qd x venialib; absolvat; & qd n qtit auferri iurisdicg; a

splici sacerdoti, et sig operari ulg licu: Unde si hujusmi sacerdos obtendat, apaog, poterit licite uti taki iurisdice.

28 Resolabis 2a eidg doctrg si qfessus in qfitto casu sit in periculy irritandi sacramentg, et q peri. alg irritandi lud x algapte; et nunc periclo egeva sacramentg erit: q vult absolvere sb opiode gali, q iurisdice ad mortalia, etq sit cu his paenitens fateat ult venialia. No lq deq, qd in qfitto casu sacramentg huere totg sug esg, neq pt expectd. ga irritari. Periculy, qd tunc iminered, sig idq absolutio cadred dirte supra sola venialia, et qdrte supra mortalia, si oderit gla ad opito q iurisdice Ikesavig ad cujusmi mortalia = Resolabis 2, et spera absolutioq periclo huendi ttq qdrte supra mortalia n e lity: q xla si sutio. Et mrq ib prg: n e lity, si temeria d sine casta, ddo, si prodd, dug caa grad, no mirg lb ptq. aqq huius opiniog vero galg egonad prodd, dug caab sutig, ud & alga pte ttq qdrte sortiad, iuq esq, ide nopad illite: sollite n opad illite paenitd agravi ca tacend alqd peccty, cca. qd absolutio sig qdrte o ponetur.

13 Replabis 3: quod si paenitens postea certo sci-
ret, omnia sua peccata jurisdictione confessarii ad mortalia, fuisse fal-
sa, teneretur ea alteri confiteri, sed mittitur directe eandem rem.
Ideo conclusio: id non nisi generaliter, sed non est, quod paenitens
directe absolutus a mortali, quod cum culpabiliter oblitus,
fuit in confessione, teneatur postea hoc confiteri, ut postea
ab eo directe absolvatur = Replabis 4: quod quamvis confessa-
rius decipiat paenitentem, dicendo se habere jurisdictionem in
mortalia, quamvis non habet, adhuc sacramentum erit val-
dum quoad jurisdictionem quoad jurisdictionem, quam confessarius certo
habet circa venialia, quae sunt ut mortalia paenitenti con-
fiteri. Ideo conclusio, quod in mala fide confessarii a paenitente
te ignorata non obstat ut paenitens bona fide procedens, et ri-
te dispositus per sufficientem dolorem et detestationem universalem omnium
peccatorum tam mortalium quam venialium cum proposito de caete-
ro non peccandi, absolvatur directe a venialibus, et indirecte
a mortalibus, supposito tamen durante omnia esse, quae sunt
ad esse sacramenti Paenitentiae, sive sit de essentia, et quae requi-
runtur ad paenitentem justificandum.

14 Replabis 5: quod in articulo
mortis poterit paenitens confitendo venialia, aut mor-
talia, adeoque etiam in confessario certa jurisdictione, fructuose ab

solvi ab opere pali etiã. ipsi vero Confessarii etiã ala

pecta usq reservata: sed tunc Sacramentu xtra doloq

traditu erit certo validu. Hoc dico, q ut optime ait

P Cardinalis de Lugo Dptae 1 de Paenita ny

51 q3 ut la opio palis i fa, adhuc Confessarius ab

solvit directe ab lris peccatis n reservatis, i facit sa

cramentu validu, qp poenitentem justificat. Sa atq peccatis reser

vata hebund se sd lagory poenitem inculpabiliter e

oblitus, nq ideo e recordari alius pecti assignora

re obligatq confitendi liud alti Confessario, q3 obliga

ag, tunc poenitem inculpabiliter ignorare.

95 Respondeo etiam pti, q in

arlo mortis certiora aeq remedia q3rendo sit, ut qtu

moraliter possimus eternq nra felicitas in tuto col

locemus, et hinc e qp q3 vis sit moraliter certu, n

requiri Contritios perfectq ad valorem et fructu Sacramenti Poe

nitentiae; Consulere attritios cogitq, ty alqi Theologi, inquos

P Thos Sanchez tom 1 in Decalogu lib 1 cap 9

ny 32 docet, peccatorem teneri in arlo mortis ad

elicienda Contritios perfectq, ea. qp pnicty ny inevitabile

legem Exin. D tomo 2 in 3 pty Dptae tS Sbre

q a num 17 usque ad 20 = Replabis c.3 pars,

uic [illegible] sa P Sarc: asserere [illegible] [illegible] adda,

stand Bardonus, Philippus, Laber, et Ludovi-

cus a Cruce apud P Cardenas Dpta 3 in

poas dgnatas num 219: [illegible] a lory prory: A

A [illegible]: [illegible] [illegible] vos [illegible] D [illegible] [illegible] non

e certa. No utrq [illegible]. Si pau [illegible]

[illegible] sug sq [illegible] diximus num 86

16 Obicies q

[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pa-

li, imo palior opta, adhuc sacrgty sub la absolvere

[illegible] sacrgty periclo frustacois, [illegible] sacrgty &

tra [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible]

[illegible] [illegible] absolvere sub opioe pali, aut palori [illegible]

[illegible]. [illegible]: [illegible] la opio [illegible] sacrg D[illegible]

te Eclea non suplet [illegible]: id m dubiz [illegible]

[illegible], dari [illegible], sapientes, et timorator [illegible] ab-

solvi sub opioe vel pali [illegible]. [illegible]: [illegible]

vero sub opios pali [illegible] non [illegible] [illegible]

[illegible], [illegible] absolutio sub opioe vel pali [illegible],

Eclea supplet [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Deinde

tali opio restbaa, qs iis i gali, tq n i morali cer-
ta: ut Obis, et Spas m[illegible] [illegible] tom 4
in tg. 2q. trac 8 aug 22 [illegible]: et Sudorin tq 3
trac 5 Dtroa 3 puncto 1 ny 33 Bressers lib 2
Ocia ny 117, et Marchancy in Irunali Sacerdoty
tomo 1 trac 6 tulo 3 Ira 2 judaanty, n ei certy
valorz absolutionis collatz ob opioe ut pali pnsidide.
41 Non-
timarg d[illegible] pag: ng Ecleg in eo casu sufle
respsiog i morali certy, ad [illegible] i nra pag,
et [illegible] certy d dari pr sapientes, et timoratos
pdicty sfuetury, de hac in dupt mis Adla, ql
in hre facto ut i sfuetudo fuit rationy morary,
et [illegible] valde sapnca, et timorati [illegible]
Irunali sn plurimi DD. qi dic [illegible] de
pend et eg [illegible], certy [illegible]. Adde qd lt n
id certy, Eclea in pdito [illegible] [illegible]
hu restad mis asecurandi valori [illegible] absolu-
tionis collatz ob opioe pali pr [illegible], asegit,
accedit [illegible] D. [illegible] certy. Ad
[illegible] [illegible]. Ad [illegible] no [illegible]
absolvens in nititur [illegible] reflexa, et [illegible]
itty gali, et morali certy, ideq Ini [illegible] md

Patet.

48 Obiicies tandem: non est certa lex divina cui gratia non sit certa; sed non est certa gratia haec divina confectio sa[illegible] [illegible] vero [illegible] [illegible] [illegible] ar[illegible] to valida: [illegible] hic [illegible] non est certa: [illegible] est [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vero [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] nor; quod gratia [illegible] divina sit haec duo: Ecclesia supplet [illegible], quod sacerdos habet certa [illegible] in [illegible] [illegible]; et hic gratia non sit certa: neque [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] alii dicunt, Ecclesia supplere [illegible] [illegible] et errore divini; alii et [illegible]; alii ex ra[illegible] [illegible] de [illegible]; alii [illegible] dicunt, quod [illegible] Ecclesia non supplet, quod sacerdos habet certa [illegible] [illegible], quod [illegible] [illegible] sufficit: [illegible] gratia [illegible] divini [illegible] certa.

49 [illegible] non mirum, [illegible] [illegible] [illegible], non mirum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in aliquo [illegible] certum [illegible] [illegible]; quod non [illegible], gratia [illegible] certa, neque [illegible] non [illegible] in [illegible] [illegible] fluxum, et refluxum maris, [illegible] [illegible] fluxum, et refluxum [illegible] [illegible] [illegible] in aliquo [illegible] [illegible] auxilii [illegible] non tollit libertatem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] auxilii [illegible] libertatem [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sententiis. Istud [illegible] [illegible] omnes [illegible] [illegible]

in aliquo hoc dne: absolutio data sacerdote vi, alii jurisdictione destitutis est aliunde certo valida; hoc autem constat ex facto in re tam privata, dicti morientis vident confessarios morales certos de valore necessariae absolutionis, [illegible] ipsa eadem quod id ita absolvendo, non exponunt mortali periculo frustrationis, ideoque si faciant contra Patrem se etiam accusat, dicitque vitae doleat de aliqua re, saepe quod pro confessario certa sit jurisdictio, habeant certam quae omnes [illegible].

Quaestio. 2.

An jurisdictio ad absolvendum a peccatis habeat eam omnino jure divino, an Jure Ecclesiastico?

Sectio. 1. Referuntur sententiae, et earum aliquae impugnantur.

1o Non defuerunt aliqui Catholici, qui affirmarint necessariam jurisdictionem ita esse de jure divino, ut sola ipsa ordinatione sacerdotis, dari ipsa a potestate omnibus, nude paralis absoluta. Sic tenuit primo Durandus distinct. 10 quaest. 2, quibus eam tenere non audeat, in eo [illegible] maximus distinctione 18 art. 1 deinde defendit Armacanus lib. 11 de quaestionibus Armenorum cap. 1. sed [illegible] contra, quam assistentia jurisdictionis, vace ... sacerdos valide absolvere a mortalibus, esse, de [illegible] existimaverint [illegible] Maximus tom. 2 in 3 partem Disputat. 16 sectio 3 ... et [illegible] quod absolutio data a sacerdote simplici circa peccata mortalia [illegible] valida [illegible] jurisdictionis: quod [illegible] separa

fit ex ordinaoe sacerdotis; afacia hic cōparaois ēta
bit evidens.

Dasa pōtiꝫ extreme opta est, potestꝫ iuridic
ti ac ēta a potestꝫ ordinis tq in esa qbus mo, dissimil
dsit; q potestas ordinis dat per ipsos Caracteris; ideo
nō hd. p ordinaoꝫ sacerdotis, ē ēmd imutabilis, ac
indelebilis: ad potestas iurisdictionis sꝫ moralis dat per excom
municaoꝫ, aut p collaoꝫ alicuis Oficii Eclesiastici, per quod
aliquis ēstuit aliorum Pastor: ideo & hec potestas dat
extra ordinis sacram, et (excepta iurisdictione Pontificis)
dsit imie pr hoꝫ, ēsicq eiusmi potestas iurisdictionis
ē de iure humano Ecleaco. Itane sꝫ tent D.
Bonavent, Soto, ledesma, Cano, Medina, Castro, Turre
quemata, ē alii ciati ab Exi D abi supra nº 7, et quorum
sꝫ veriorꝫ comd esse Exim, cuius qp Stand Peads Sa PP Va-
lentia, Drive, Lugo, Castro palao, Arr, Platilius, Lacro
ix, et plurimi alii Thgi.

52 Dasa nua iurisq esit, potestas iuris
dōis imie a Xpto Dno dta ad sacerdotibꝫ in psone
ordinaoe, et dita desq ā posse auferri, aut imutari ab
Eclea, qbus sacerdotes indigent valde uti (usq intraes in
accedat aliud ab Eclea de pen. ? quieras, qd ē hi aliud?
Varie rend DD, ēdita sq hentas, nq variis sit mi, qbus
explant, ad eq tuean.

53 In Iis P. Vazqz cum D. Antonino, Angelo, Majore, Panormitano, Hostiensi, Paludano, quos alii consequuntur, ait: Sacerdotes in sui ordinatione accipere jurisdictionem a Christo Domino, a quo tunc constituuntur judices, sine assignatione tamen materiae, seu subditorum, cujus materiae assignatio dimissa sit Domino Nostro Ecclesiae, quae aut non subditos assignat Sacerdoti, et sic Sacerdos non potest valide absolvere; aut assignat poenitentes aliquos quoad aliqua peccata, et sic facit reservationem aliorum invariata manente potestate jurisdictionis, quam Sacerdos in sui ordinatione recepit.

54 Declaratur haec conclusio exemplo.

Exemplo eorum judicum, qui in Jure vocantur Chartularii, qui quidem non erant judices more Arbitri, et ab Imperatoribus accipiebant potestatem, ut possent judicare eos omnes, qui se ipsis vellent subjicere: sicut pariter Sacerdotes in sui ordinatione accipiunt a Christo Domino Jurisdictionem, ut possint judicare eos omnes poenitentes, quos Summus Pontifex, vel alii Ecclesiae Praelati subjecerint eisdem Sacerdotibus, ita ut Sacerdos solum possit valide absolvere ab iis peccatis, quae licentia jurisdictionis subjecerit Ecclesia. Ex exemplo clavis: quod Christus Dominus, ipso eodem in ordinatione tradit Sacerdotibus claves, qua possint aperire; ab Ecclesia autem accipiunt Sacerdo=

ter Serg, q̃ß agerere pro la Clavis, q̃ßuppost=
te omnis tradit Xpus Dnus Sacerdotibg in q̃ßory
ordinatione.

55 2da explaas q̃ßaltg efficaces Deumcond̃g q̃ßga
oes ex ubis dctis Tridentini Sesse 12 Cap 7 dic=
entis: q̃ßnig oia na, drao judi̧ lud̃ ponit
dla in Sbditos. dg tamd̃ ferad: q̃ßuasg lg q̃ß
in Eclea Di fuit, dd wimg ei, Synodus t.
Ifrad, nlius momenti absutiog, eg ke bere, q̃ß
Sacerdos in eg q̃ßfert, in q̃ß ornarig, aud Sbd=
legatg hd jrisdios. Und hic augtor 2: jrisdio,
d Sbditi st correlava: Sd Sacerdos vi sui ordiuis
n hd Sbditos: g0 nq jrisdioq. Mir pal exadu=
tis Tridentini ubis, in q̃ßg ex nsite Sbditorg col
ligit dclig nsitg Trisdois: qq colletio, lg fundad
in eo, q̃ß la duo st correlava, Sau Sehendt q̃ß
relao, d trus: ng ug oig jrisdio unius in alig i
posstas dicdi jus, d Superioritas in hg, ex so i͡stehd
respectg Sbjecti, Isbiiulis in orne ad ag talis
q̃ßrisdois. Mir silogi sdit ab adus q̃ß, dd stadtg e
predictis dctis ubis, ex quibus

56 Argtor 2: Dilig Supit

Sacerdotes posse carere jurisdictione dicto ab adstruendis dicto
posse etiam carere, probatur: in quos valida absolutione valeat
etiam sine ratione ostenditur potestas in sui ordinatione accepta: Jurisdictio enim sive potes-
tas ordinaria, sive potestas jurisdictionis, non est data a Christo Domino in
primis ordinatione Sacerdotibus: ergo potest quivis Sacerdos, qui
nec ordinariam, nec delegatam jurisdictionem habeat, ad suscipiendum Tri-
dentini = Arguitur 8: Jura, et illo, et ipso Tridentino
non agnoscunt aliam jurisdictionem, nisi ordinariam, vel delegatam; et
neutram accipit Sacerdos in sua ordinatione: ergo nulla. Da-
mus; ipse in illa non accipit ordinariam, alioquin omnes Sacerdo-
tes vi ipsius ordinationis et Domini jure constituerentur pastores
animarum, seu Episcopi, vel Parochi, qui proprie habent jurisdictio-
nem ordinariam. Dicitur nec delegatam; alioquin haec delega-
retur omnibus a Christo Domino et quod non potest tolli ab
Ecclesia; jurisdictio enim a superiore delegata nequit tolli ab
inferiori, et ideo Episcopus nequit tollere jurisdictionem a Pon-
tifice delegatam. Atqui Ecclesia potest tollere jurisdictionem, et absolu-
te tollit, quoad reservata peccata: ergo.
57 Arguitur 9: Tridentinum decernit ab-
solutionem aliam esse nullam defectu jurisdictionis in Sacerdote, si videlicet ab-
solutio conferatur a Sacerdote, qui nec ordinariam, nec delegatam juris-
dictionem habeat in poenitentem; et tunc absolutio non est nulla defectu
jurisdictionis, sed vi aut ad sacramentum, sacramentum non est validum. Ut mirum sit
... super hoc narrari non repugnare, quod Sacerdotes habeant jurisdi-
ctionem eo modo, quo volunt adversarii: neque Christus Dominus poterat Sa-

ordoti ipse in ordaoe jrisdicti(on)is ad absoluendu(m), dijtaxat valitura supra facta, et patentib(us) qs Eccl(esi)a Deleganti, sed post ipse sacerdoti potestas ad absoluendu(m) dijtaxat valitura supra pa(eniten)tes ab Eccl(esi)a assignatis. Nunc

58 Argitur ita: Si individue 9 parochianis, his ab Eccl(esi)a assignandus, et sacerdos proferret verba absolutionis supra paenitentes ab Eccl(esi)a non designatis, absolutio nulla effectum assignandi nequit; nisi effectum potestatis absoluendi; hanc in hered(itate) sacerdos vi sui ordinis: ergo

sic absolutio prolata a sacerdote in poenitentes, non designatis ab Eccl(esi)a est nulla effecta assignanti, non via effectum jrisdictionis; hanc in hered(itate) sacerdoti vi sui ordinis. Si vero ad advictorem [illegible] ergo eadem absolutio nulla ad nulla defectu jrisdictionis in sacerdote.

[illegible] Catholicor(um) doctrina regula [illegible] 32 alata [illegible] advocatis nec [illegible]; ita [illegible] sinu paenitentia [illegible] gotius rei ita [illegible] sub [illegible] advocati: et ita [illegible]

[illegible] per regulis [illegible] satis efficit [illegible] loco [illegible] et qui Tridentini in [illegible]

[illegible] jrisdictionem [illegible], sacerdotesq(ue) non here

99 [illegible] vi sui ordinis, sacerdotis posse carere jrisdictione

99 ad absoluendum; absolutionem posse esse nulla defectu jrisdictionis in

99 sacerdote; non dari [illegible] jrisdictionis [illegible], [illegible], paenis neutra e potestas ordinis [illegible]: unde [illegible] [illegible] loqui Tridentini, id est, quod sacerdos acquirit vi sui ordinis, non in jrisdictionis et in [illegible] Eccl(esi)a, nisi subditos tunc

dat jurisdictionis.

Sectio 2.

Duae Aliae Explicationes Sententiae rejiciuntur.

60 Navarrus in Summa cap 2 num 80, et latius cap 27 num 259, et aliis in locis etiam sic defendit, quod ut explicetur distinctio inter duas jurisdictiones aliam in habitu, aliam in actu, praecipue, dari in ipsa ordinatione sacerdotis, et non dependenter a potestate ordinis actu communicatam per Ecclesiam; posteriorem autem, habere a sacerdotibus, qui eliguntur, aut deputantur ad munus absolvendi, addit quod stando in jure divino, omnes sacerdotes habuisse jurisdictionem expeditam, et actualem exercendi ordinem; quod deinde restrinxit Ecclesia prohibitione, et stante Ecclesiae prohibitione, jurisdictionem mere in habitu, consequenter ita, ut validum esset hinc negat, quia materia licet possit jurisdictionis potestati subjici, non subjicitur, videlicet per legem prohibitionis quae praecedit legem subjectionem.

61 Explicatio haec quoad substantiam, est eadem cum explicatione P. Vazquez, quod hic explicaveris hanc sententiam meo, quod Navarrus dicat sacerdotes ordinationis habere a Christo Domino jurisdictionem ita sufficientem, ut saltem

sa jurisdictio Ecclesiae, extendatur ad omnes homines, id est ad omnes
peccata cujuslibet baptizati: et Ecclesiae posse jurisdictionem va-
lorem absolutionis, quia Ecclesia super jurisdictionem potest jurisdictionem
applicare, seu legare subjectionem poenitentis: et Vaz-
quez docet, sacerdotes virtute suae ordinationis habere potestatem jurisdicti-
onis, carere non habere subditos, seu materiam, seu jurisdictionem;
assignationem materiae, seu subditorum ipsa Ecclesia fuit a Christo Domino.

62 Impugnatur etiam explicatio Navarri, quia si omnes sa-
cerdotes virtute suae ordinationis, et Divini juris, ita recipiunt
jurisdictionem in foro poenitentiae, ut secluso Ecclesiae prohibitione la-
psis [illegible] actualis, et sufficiens ad ferendum validum judicium
de peccatis, confessis, secluso Ecclesiae prohibitione
la jurisdictio dicatur habitualis, seu ita ponatur, et val-
deat esse haberi negatur. [illegible] non la prohibitio, redderet illi-
citas absolutiones, sed non redderet invalidas. (Supposita bona fide
ex parte poenitentis) Sed si Ecclesia prohiberet sacerdoti
consecrationem in hoc vel pane, et tamen ipse consecraret, consecratio esset il-
licita, non tamen invalida, et ideo non esset invalida, cum potestas
consecrandi data sit ordinatione per impressionem characteris, non possit trans-
ferri ab Ecclesia: ergo si jurisdictio eodem modo datur, non posset auferri
ab Ecclesia, et consequenter per suam prohibitionem, posset reddere illicitas
absolutiones, sed non redderet invalidas; et Ecclesia potest facere [illegible]

Sutio a Sacerdote prolata quae valde incerta est: quia Sacerdotes non habent locum in jurisdictionis et virtutis ordinariae.

63 Reb. ad valorem etiam absolutionis requiritur ma approbatio, quia potest Ecclesia suspendere, etiam annullare absolutionem. Resp.: quod licet verum, quod Ecclesia potest approbationem suspendere physice, et non vero, seu violenter, sed quia habent robustas ac sufficientes vires, potest compellere poenitentem, ne ad Sacerdotem accedat, et confiteatur, sic quod suspendere sanguinem et tamen non est ad rem, licet verum, quod Ecclesia potest moraliter suspendere applicationem materiae, prohibendo, quod hic poenitens, aut haec peccata audiantur ab homine confessario. Et Resp. tamen stat paritas allata: quoniam etiam Ecclesia prohibeat hunc, vel illum parum, non potest facere, quod sit assumendum a Sacerdote ad conferendum in materia sufficiente prolata: quia similiter si poenitens de facto confiteatur, et subjiciat se, et sua peccata huic Sacerdoti, ut patet contritionis, ac dispositionis, quoniam licet prohibeat Ecclesia, taliter sola prohibitio non substrahit materiam, nec suspendit approbationem illius, si Sacerdos jurisdictionem retineat.

64 Impugnatur praeterea: quod per reservationem peccati, quod antea non erat reservatum aufertur ab inferioribus confessariis Jurisdictio, quam antea habebant ad absolvendum ab illo

ut satis colligitur e Tridentino; et reservatio fit ab Ecclesia: ergo ab Ecclesia aufertur jurisdictio: quod non habent immediate a Christo Domino Sacerdotes cum sunt ordinati; alioquin Ecclesia non posset illam auferre; inferior enim auferre nequit Jurisdictionem a Superiore concessam = Respondebis posse reservandi sufficienter salvari, per hoc quod Ecclesia possit Iudere, et auferre jurisdictionem in actu, quamvis nihil possit circa Jurisdictionem in habitu.

65 — Contra est:

quia iuxta Adversarij doctrinam nihil aliud ageret, quam ablatio Jurisdictionis in actu, nisi ablatio materiae circa quam exerceatur jurisdictio: sed ablatio materiae non est ablatio jurisdictionis; alioquin materia esset jurisdictio; et sicut panis triticeus est potestas consecrativa, unde quis potest dici quod qui aufert panem triticeum, auferret potestatem consecrativam: ergo ablatio Jurisdictionis in actu non est ablatio Jurisdictionis; atqui Ecclesia per reservationem aufert jurisdictionem: ergo quod tunc aufert Ecclesia non est tantum jurisdictio in actu, sed est jurisdictio, quam numquam dividunt Concilia in

qm jurisdiog in eam, e jurisdiog in hitu, et in ornarig
e delegatg, qua ps habet pt carere Sacerdos; ideo q absolutio
ab ipso plata pt ei nla deficu jurisdiois, ad qd dtio Sacer
dotes nō hent jurisdiog q in ipg ornarus e divini juris.

66 Resp.

Xptg Dng delegasse jurisdiog oibg Sacerdotibg q vi ornao
is; cu subordinase eo nt Eccliæ Platos, qui eg pent eu
fere, si expediret. Pra 1: c. ut ait Exim Dict. Supra
ng 18, hc reptio voltaria e et grati's dit id ita fac
ty fuisse, et nil pcd aliqs dire eod mo ei delegatg
Sacerdotib potsts absolvendi, et Episcopis potsts ornandi de
qnd Solt a volte Sumi Pontificis, etq eius valore u
sus talis potsts: et in illg pcd dici in ibg, qg sst
de iure dno, et ita nil est firmy, t stabile, ut ibidem
bt ait D Exim. 2a r̄e: qt eag. It in Eccliā
nūo pfecta a Xpto Dno q dno iure, censent ei jmu
talia, imo e dispensatia, ni in aiqo raro casu, qg
abusit e tradiōe, i q alo prio vatis dicted. Atq
ni in alqo raro casu, et ad ornarig Ecclie guber
naog expedit, ut nō gibet Sacerdos hent jurisdiog ad
ad absolvdy qbbet penitentg: ego Sqq e qd ig jurisdi
diog ahent Sacerdotes jmie pfecta a Xpto Dno q

dno jure.

67 Cayetanus lib 1 opusc trac 1 q[illegible] ad [illegible] q. 2 q. 5, ait in eo q. potestas judiciaria, quae datur in ordinatione sacerdotis non requirit ad judicium poenitentiae exercendum alia jurisdictio, nisi quae provenit ex voluntaria subjectione poenitentis, qui potest voluntarie se subjicere, dum de judice arbitrio eligere, cum prius quam superioris precepti potestas omnis jurisdictio superior tamen applicatio [illegible], quae sufficit applicat [illegible] voluntaria subjectione. Unde ad actus hujus potestatis non est simplex ad judicium necessaria jurisdictio ex parte prius agentis: neque ad absolvendum a venialibus, et ad absolvendum a mortalibus, in articulo mortis, et etiam ad absolvendum summi Pontificis necessaria est alia jurisdictio praeter voluntariam subjectionem Poenitentis: extra hos autem casus necessaria est jurisdictio ordinaria vel delegata: quia sine illa non potest fieri subjectio neque applicatio materiae [illegible] retractione.

68 Impugnatur haec doctrina, quia in judicio sacramenti poenitentiae solus Deus est principalis judex peccatorum: et in tali judicio nullus potest dare jurisdictionem nisi vel Deus, vel qui ad exercendum vices Dei [illegible] non provenit poenitenti: huic in nullibi est liceat [illegible] quo a poenitente non provenire jurisdictio ad hoc judicium. Voluntaria autem subjectio poenitentis necessaria est ut in hoc judicio

fiat proportionata absolutioni, sicut poenitens satisfaciens explat
ea circa venialia. Unde patet disparitas, nam hic iudex est
laicus, qui punit arbitrio suo, et iudicium non condonet, sed
in ptes contendentes, here quae ius suum cedere possit
cedere, huic ergo poena in judicio arbitri: at hic generi
de iudicio de peccatis quae sunt solius Dei offensi. Ideo quod
judicarit poenitens solius Dei, ideo solus Dei est ferre satisfactiones.

69 Ad 1. forte Cajetanus non tenuit poenitentiam dare satisfactionem sacerdoti ... absolvere ... satisfactione
... absolutione ... non est ... nisi ... satisfactiones ad ferre
... iudicii: ... in Tridentino ad valorem absolutionis
... sacerdos habet satisfactiones ... alias ...
... arbitraria, ... a ptibus ... poenitentiae ...
... hunc ... impropria ..., ... in iure civili non est
satisfactio: ... notio in Lege Notionem ... de ...
... Unde ... in his tribus casibus a Cajetano adductis, satisfactiones dare in ... poenitentis, ... ad ...

70 In his ... circa venialia ...
vit sacerdotibus ... Ecclesiae ... aliquo privandi
... talem satisfactionem: ... sacerdos ..., ... tolle

ratus non absolvit valde etiam ab his venalibus, quod in signum [illegible]
privatus cum tali jurisdictione. Deinde: ad absolvendum poeni-
tentes in articulo mortis quoscunque Ecclesia concedit cuivis sacer-
doti jurisdictionem, ut ex Tridentino, et clarissimis Juris tex-
tibus patet, quos adducit Suarez. Denique: de jurisdictione ad absol-
vendum Summus Pontifex dicemus in hac nostra solutione.

Impugnatur Cajetani doctrina: sicut Angelicus magister non habet
jurisdictionem, ita alias magister non habet aliam jurisdictionem, ut contra
Navarrum dicemus sicut etiam in studio in jure [illegible]
divina conveniente detractione vel restrictione Ecclesiae, quilibet
sacerdos posset valide absolvere quosvis poenitentes a quo-
libet peccato in quolibet tempore ex sola voluntate poenitentis,
tunc in casu voluntaria submissio, et quidem jurisdictio
sufficiens. Et quidem in signum aliquam Ecclesia non potuit habet
ejusmodi potestatem, seu dictum Christi Domini limitare, vel
annullare: ergo.

Sectio Quarta.

Qua argumentis et objectionibus respondetur.

Contra 1o.

Contra [illegible] jurisdictio in foro poenitentiali sit communis
jure Ecclesiastico, ita ut potestas jurisdictionis commiserit Christus
Dominus Ecclesiae dando sacerdotibus, recepta jurisdictione

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ordinarie. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Electoribus,
[illegible] [illegible] [illegible] electione, et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nec [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] quo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] Ecclesia [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] Ecclesia tollere. Atque [illegible],
fit [illegible] non [illegible] [illegible] a Statu Ecclesiastico [illegible]
[illegible] Dno [illegible] ordinatum Sacerdotii [illegible] alii,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
nisi a Papa [illegible] vel Episcopus tollere: [illegible]
[illegible] [illegible] a Statu Ecclesiastico, et non [illegible]
Sacerdotii.
73 : [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] potestatem [illegible] [illegible] appellant potestatem
ordinis, et altera potestas, quae vocatur jurisdictionalis [illegible]
cum jurisdictione [illegible] [illegible] [illegible] mutari [illegible]
[illegible] [illegible] posterior [illegible] [illegible] in [illegible]
[illegible] [illegible] Sacerdotii [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] potestas [illegible] [illegible] Sacerdotes, [illegible]
omnibus [illegible] Parochi [illegible] [illegible] Ecclesiae.
[illegible] [illegible] Ecclesia [illegible] Sacerdotii,
[illegible] [illegible] Ecclesia, [illegible] [illegible]
[illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible] unde [illegible]
[illegible] cum [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
74 [illegible] Lingua [illegible]

Sacerdotes ratione ordinationis constituuntur Judices peccatorum, licet non
constituantur Judices nisi per Jurisdictionem, quam vi ordinationis recipi-
unt potestatem. Item quod est in forma dicitur conferre per verba ordinis
accipe Spiritum Sanctum, quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, et
quorum retinueritis, retenta sunt, quae ultima verba pro ultimo proferri
traduntur, quibus verbis videlicet novis Sacerdotibus confertur potestas remittendi
peccata: ergo ab Sacerdos vi suae ordinationis constituitur Judex
peccatorum. Dicimus: constituit Judices aptitudinaliter, et in
actu primo, concedo: actu, et in actu secundo, nego: quod vi ordinationis recipiunt potestatem ordinis
quae extenditur ad Corpus Christi mysticum, sed ea potestas
destinatur ad exercitium a Christo, et per Praelatos Ecclesiae, ad Praela-
tis Ecclesiae recipiunt jurisdictionem, et subditos, in quos judicium exer-
ceant: constituuntur Judices actu, et in actu secundo, nego: quia non sunt
actu Judices, nisi cum ab Ecclesia recipiant jurisdictionem, et
subditos.
74. Dices: Character ordinis Sacerdotalis extenditur ad corpus
Christi mysticum: in quo potestas ad sanctificandos fideles,
qui in peccato jacent: ergo ea potestas non terminatur ad
[illegible] mysticum [illegible], ideo requirit jurisdictionem.
Ipse autem non in propria jurisdictione unde nec in subditis absolutione
[illegible] in hoc foro; nam Parochus vel Sacerdos
[illegible] ordinis non habet potestatem remittendi peccata, quam confert ordi-
natio, ideo non potest exercere actus Judicii et

[illegible] ad [illegible] ad [illegible] [illegible],
potestas [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] pecta,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pecti, [illegible] ad [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] potestas, [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pecta ad [illegible]
ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Th. [illegible] [illegible] Colligitur [illegible]
potestas [illegible] pecta, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] sacerdos [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Tridentino [illegible] 12. Cap. [illegible] [illegible]
[illegible] extra [illegible] mortis, [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible].
[illegible]. [illegible] [illegible] potestas [illegible] [illegible] ad [illegible]
reservatis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] = Colligendum
[illegible] sacerdotes [illegible] [illegible] [illegible] potestas [illegible]
[illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tunc [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] pecta, [illegible]
[illegible] potestas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] sacerdos [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

bunali Pat. Unde patet ad rega obtioes.

77 Obiicies 2° Christo

Iuriod: Xptus Dnus Contulit Apostolis non tm potestatem ornis, d
etiam iurisdonis p la vba: accipite Spum Stum quorum remiseritis pecca
ta, Etc, et illa vba dicunt in persona Xpti Sacerdoti
bus in ptorum ornaoe: ptunc dedit illis potestatem iurisdonis. Et
vis aliqui censeant Applos non huisse immediate a Xpto Dno iu
risdonem, et mediante S. Petro, cui soli dixit Xptus Dnus:
pasce oves meas; Judo tn cum Cxim S. ubi supra ny 3t
qd Applli huerunt immte a Xpto Dno potestem iurisdonis in
iure ornario permansurum in Eclea, qui prius fuit Dni;
d sive quasi delegaois d Applatus, qd muneus accperunt
immte a Xpto Dno, et ad hod iure ala pte hinc iurisdio.
Unde D. maior obtioni: p la vba accipite Spum Stum Etc,
Deviloru uboru idpita eiand gtialis gra pbiteratus,
no marg: x peculari iuntioe Xpti Dni signata etiam his a
bis: sicut misit me Pat et ego mitto vos, cum ante la
dixit Xptus Dnus Applis ut hr Cap 30 S. Joannis;
Nego maior. Unde patet disparitas inr Applos et reqois sa
cerdotes.

78 Obiicies 3°: Si potestas iurisdonis daret ab Eclea, quia
Sacerdos cum absolvit a peccatis dire: ego autoritate Sumi
Pontificis te absolvo: ut idpt dire qdo absolvit ab Excomuni
caoe; qd cum absolvat ab illa, totam iurisdonem ht ab Eclea.

Atq. sequela est: sacerdos enim in hoc foro fungitur authoritate data a Christo Dno, et vice Christi operatur: ideo quando absolvit dicit, Dnus noster Jesus Christus te absolvat, et ego authoritate ipsius te absolvo: quae a Christo Dno habetur immediate potestas jurisdictionis. Obiectio ergo spectat ad meos loquendi: unde sic sacerdos sola verba sunt significare se absolvere a peccatis jurisdictione a summo Pontifice accepta, vel recondendo potius ordinis a Christo accepta (ex qua tamen et propria virtute, et potestate jurisdictionis ista sola gratia facultas datur praeterquam hoc iudicii) necessario diceret, nec multum in eo peccaret, nullo scandalo, ut tenet citatus Dr Exim. num. 33.

79 At inquies eodem D. R. quod sacerdos potius ad dicere, se absolvere authoritate Christi: quia licet sola absolutionis habeat a jurisdictione et declarationes fuerit, a potestate tamen ordinis, id a virtute Christi, cuius [illegible] operatur sacerdos, habet absolutio efficaciam suam effectum, quod significat: unde non est simile, quod dicitur de absolutione ab excommunicatione. Ad de, quod jurisdictio principaliter manat a Christo Dno, et a Pontifice quoque ut a Vicario Christi: et ideo hoc iudicii fit semper in Christi authoritate. Adde praeterea, quod etiam authoritate Christi absolvit sacerdos ab omni vinculo excommunicationis, suspensionis, et interdicti, et tamen ab Ecclesia defertur jurisdictio ad absolvendum a censuris.

80 Obicies 1: si jurisdictio confertur ab Ecclesia, [illegible]

fea n̄ ped ab̄ solvi. Et hi esse: q. Pat max. q Pontifex nequit dare alti jurisdiccionem supra se ipsum; quia non dat juris dicionem supra alium, nisi ut superior sit alio. Pontifex autem non est superior se ipso. Quibusvis casibus, Canonistarum et Summistarum apud P. Suarez disputatione 26 de Poenitentia sectione 2 nisi 1 ream, et speciale in casu singuli, quod ostendit ad omnia a Xpto Dno jurisdicciones in singulos Pontifices; melius tamen red. ex Angico D. in 4 distinctione 19 sectione 1 art. 3 quaestiuncula 3 docente, Pontifices ut peccatores subici ut Vicarius autem Xpti dare jurisdicciones supra se ipsum in eo foro. Unde

82 No mare obtioni, ad pacis dico, quod sicut Pontifex potest sibi indulgas concedere et potest etiam dispensare in votis suis, et in praeceptis Ecclesiae quae sunt dispensanda, potest sibi commutare, ut dispensatio: ita etiam potest Sacerdoti conferre jurisdiccionem ad absolvendum ipsius Pontificis: nam dedit jurisdiccionem ut Pontifex, et absolvit ut Reum; ut Pontifex autem est superior se ipso ut Reo. Et nota, quod quibusvis alios amus jurisdiccionis per Pontifex teneri se ipsum etiam. se ipsum; minime ab absolvendo: nam est pro plenaria potestatis, et absolvi est de ratione Sacramenti Poenitentiae: unde sicut Pontifex ... sa=

doti pt idra wsesss absolvad. ita nec pt absolvere se nud psum.

82 Nota est, Navarrus n dixisse bene, qd in primitiva Eccla oes Sacerdotes usq ad tpa Urbani 2i huerunt potestem absolvdi quoscumq poenites, qi valunt psis voltarie subdi, donec crescente malitia, et urgente necsite id phibuit Urbanus. Nq Papa Calixtus 1 antior fuit Urbano, et tn pcepit sub quista ex Cap. 3 que 6 Canone 1) qd nemo alterius tros usurpet: nec alterius Parochianum Judicare psumat: et talis sa irritam. Itaq alqdo oes Presbyteri alium Parochiam huerunt Judicatum potestem, eo q n huerunt ex concesso a Xpto Dno omnie facta psis, 1 poenitentibus; et ab Episcopis, qi facile committebant eo Jurisdicos suis presbyteris, qa tunc pauci et selecti ordinabant: nec dotrus efficax fuerunt, i, qd eiusmi Jurisdico sit, erat ita depend ab Episcopis, ut pendendo possit tolere, 1 limitare.

Questio Tertia.

An pecta dubia reservent defacto.

Sectio. 1.

Resolvit Questio, dalia obtiones solvunt.

83 Sus Quaue,

an qdo absste dcto reservad alis pecty, consurgens fe
zerad reservaoz ēty ls, qi certus ē, & ets qi dubi=
tad de omissoe talis pecti? Ante resolucoz supo 1.
Cons ti pcedere de dubio navo, qd ē pre dubiis, &
tunc dad qdo p neutra pte odiois aparet sltrū rao
gravis, ideoq slltus md suspensus, & qsi in equi
librio, qn pst prdnd sclinari in ti linca odiois pts,
unde tunc ho hebit dubiy navy de omissoe alius pec
ti, qdo pst diligen examen ñ posit prudnd judavesle
omisise lud pecty, neq pi prudnd judare, se ñ omisisse
lud; qd solt p neutra odiois pte aparet suny gra=
ve, seu gravis rao. Supo 2. Cons ñ pcedere de dubio
sprio, seu povo, qd consurgr cu judio abste fali, eo qp
p alta, lp gqbz pte odiois aparead suny grave, seu gra
vis rao: tunc in ho iste porit segi opioz absste fa=
lsi, eq in sequdo prudnd opabit. His ita,

82

Dico: pec
ta duba ñ reservand dcto, qdo abste reservad alis pec
caty. Ita Exim D de Censuris Dptac 20 Sne 6 nu
5 & alii, qos citand, & seqund P. Carnalis de Lugo de
Poeta Dptac 20 Sne 8 ny 48, P Platellus tom 5 de
sacr. gli ny 902, & P. Lacroix de Poeta ny 1602, &
q Inis Shgory Sa P.a Armila, Frias, & Cordubagn
atos à Lugo. Pad 1o p P. Sarez: qd lex reservaoīs

adpote onerosa restringenda ē ad pecc̃m Splir dict̃m. Itē ... in oba ... Sumenda. Ad pecc̃m navē dubiũ n̄ ē pecc̃m Splir dict̃m; homicidiũ in dubio n̄ ē homicidiũ Splir dict̃m; ergo forte n̄ ē: ergo lex reservaōis n̄ ē extendenda ad pecc̃m navē dubiũ. Confirmatur 2: in dubio favendũ ē reo, ut ē axioma Juris relat: ergo in casu pecc̃ti navē dubii favendũ ē reo, scilt poenitenti: ergo hic in tali casu n̄ ē obligandus reservaōis oneri: ergo pecc̃m navē dubiũ n̄ ē censendũ reservatũ.

85 Confirmatur ab autoritate n̄ levis ponderis: quia Societas Jesu n̄ minuit rigorem reservaōis, reservat plures casus extra confessionem, et ... praxim Eccl. Ad pecca navē dubia, quamvis sint de genere reservato, n̄ comprehendunt in reservaōibus, etiam ... in Societate Jesu; ergo quia hæc judicat, quod pecca navē dubia n̄ comprehendunt in rigore reservaōis. Minor patet; quia ut constat ex congregaone generali 5 decreto 51, pecca n̄ censendũ in Societate Jesu reservata nisi mortalia sint mortalia; pecca autem navē dubia n̄ sint mortalia. Patet etiam mire ex Cap. 6 ordaonum generalium ... ubi hæc hentur: ut oes cum maiori securitate, et maiori cum fiducia, ac libertate procedant, ... bona fide dubitant, an mortale sit aut ... ab eo ... congressio reservatum ..., ...

vide pag. 192 § ultimo De R. I.

dubitatio ex ignorantia procedit.

66 Obiicies 1. peccata naviter dubia sunt materia confessionis; at peccatum non est materia confessionis, nisi sit complete peccatum: ergo peccatum naviter dubium est peccatum complete: ergo cadit in reservatione. Nego maiorem nullo Auctore, quos sciam, docente praeter Marin Disputatione 3 de Poenitentia Sectione 5. Atque Domini Salmanticenses Dist. 4 Sectione 2 de peccatis mortalibus naviter dubiis, et Diana; at peccatum non est materia certa confessionis, nisi sit complete peccatum; concedo: non est materia confessionis certa seu dubia, nisi sit complete peccatum, nego minorem. Et peccatum sit materia confessionis saltem, quod poenitens tenetur ad illud confitendum; ad hanc autem obligationem non requiritur, quod grave peccatum sit tale complete, id est, certum; at sufficit, quod sit naviter dubium; lege in scriptis Domini obligantem ad confitenda mortalia, se extendere ad mortalia certa, et ad naviter dubia, ut sentit Domini Chalicorum Summa, et traditio ne a tempore Apostolorum usque ad nostrum servata.

67 Obiicies 2: Clemens 8 die 2 Januarii anni 1601 prohibuit absolvi utique a casibus etiam dubie contentis in Bulla Coenae: ergo peccata quae naviter dubia reservantur dicto. Respondeo, quod idem Pontifex die 29 Novembris anni 1602 in alio decreto de eadem re omisit illa duo adverbia clare, et dubie; ad quod dicto videtur revocasse dictum prius, ut docent Auctores alii, quos citat

P. Claudius Lacroix n. 1602 de Poenit.

Obiicies 3. non

lt absolvere cum jurisdictione navi dubia; et confessarius potest ab-
solvere cum jurisdictione navi dubia, si absolvere peccatum navi
dubium ex genere suo reservatum: quod idem non lt: quod idem mi peccatum
non reservatum. Respondeo mir: ea ratione, qua non dubia tota pec-
ti ex genere suo reservati, non dubia jurisdictio confessarii eo ipso
vis certa. lud. et tota peccati nave dubium ex genere suo re-
servati est nave dubia: quod est nave dubia jurisdictio con-
fessarii in foris certa lud: quod etc. Ista maior, nominis
de maior parti: quod ius lex absit reservavit peccatum, ut fur-
tum, sub reservatione furtum explicit, de de furto, nisi tota est
nave dubia, non verificatur esse furtum explicit, quod non est
reservatum certa. peccatum atque non reservatum jurisdictio confessarii
foris non est dubia et certa = Respondeo: si est probabile, peccatum
dubium non reservari: quod jurisdictio confessarii foris certa lud non
est certa, atque probabilis. R. quod absolvis dicere ad sub probabilis re-
flexa est certa et ista ex late dictis in Lire.

89 Sectio 4. Regula absolutionis solvendi.

89 Obiicies 2.

Ex ipso homicidio dubio juris irregularitas: quod est reservatio pro
peccato dubio. Ans. ista ex cap ad audientiam de homi-
cidio. ubi Clemens 3us praecipit, quod non ministret in sacris

ecclesiasticis quidquid dixerit; quod cum famulus verberare tentasset cingulo quod habebat unguentis [illegible], quod cultellum de vagina, quam cingulo habebat, elapsus famulus in dorso clementius [illegible] vulneravit: et cum famulus evaluisset a vulnere, [illegible] postea ad mortem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vulnerasset [illegible] [illegible]. Dubitatur ergo an [illegible] casus signatus [illegible] homicidio: ubi [illegible] [illegible] hic. Dico [illegible], et non [illegible]. [illegible] [illegible] quod in praedictis capitibus [illegible] exprimitur quod [illegible] irregularitas propter homicidium dubium; et in lege [illegible] reservante peccatum non exprimitur peccatum dubium, quod si voluisset exprimeret, [illegible] ratio est valida: et haec [illegible] [illegible] ex ante dictis.

Dico [illegible] Replabiti: ratio quae movet Clementem [illegible] in [illegible] [illegible] est, quod in dubiis semper [illegible] eligere tutiorem; sed ratio [illegible] militat in casu peccati dubii [illegible] [illegible] reservati. Quod [illegible] tra, quod in [illegible] [illegible] [illegible] tradit [illegible] [illegible] ato [illegible], [illegible] [illegible] minus. [illegible] ratio [illegible] militat, et non obligat [illegible] in dubio [illegible]. Dico minus: [illegible] militat et [illegible] obligat in dubio [illegible]; nego minus, et [illegible] [illegible] quia in [illegible] [illegible] non [illegible] sermo de dubio [illegible], seu de [illegible] [illegible] dubia: [illegible] [illegible] est, quod tali dubio [illegible] manente, seu non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], eligenda est pars tutior [illegible], [illegible] in qua non timetur peccatum, aut periculum [illegible]

operari n. lt: ibi in sermo e de dubio facti, an o. defunctus mel... mortuus fuerit ex eo vulnere, nec ne? Unde ipso ... ... in ... juris una ps. dicit tutior, ... al... ta e aliqd periculi, n. e sermo de periculo culpe.

91 Verum ergo

Pontifex tutiorem lege pts. qs. hd. incommoda pauciora admi... ris morrenti, periculis ate, qd. committere dit... e ... acci... dere pedi, qd. vix homini celebrare, qd. e ... decenti... a ... rei, et ... Celeg. Ex quibus atq. prio, in du... bijs tutior ps e eligenda. Sic illo, et ... Judio pricdalis in tali ma, nimis tutius esse abstinere a ministe... rio Sacro motus fuit Pontifex ad ... legem, ... pit ut ita fieret. Ad qd. ... sufficit, qd. Pontifex ... id e ... magis ... nec ... qd. ... ratio ... Saepe m... leaes ... ferunt ... raoe ... nali, ... n. obligat, Se... ... in lege ... ratio nalis obligaret ... ... funiy ... ...

92 V. ... id Pontifex ... leg ... n. ... qd. ... n. dubio teneant eligere pts tutiorem; talis in obligao est onus intolerabile, ut bene pad P. Lacroix Lectio ... ne 63; ... in plis maij lite gosumus Sege ... alij, relicta tutiori; ... ob Speale ... id n. primus

in qbtz mais, ug in collcoe sacrgtory, ug pelitas sec ccā. gfory valory, d qdo qts sa-city, l qali dcty relī qt sd sequenda tutiora ut evit in Shedi. Advocati, q tlib, et eh qdo alqs sd dcty, l s eog, audmanda ty supioris astringere ad sequndg pts tutiorg, qt. qe lt in qbqdg mais lud prig, in dubiis tutior pt eli genda e pcepti. in aliis vo n e pcepti, d a dicty. Ergo in casu pecti nave dubij de gere reservato nla ddra tio obligan ad sequndg pte tutiorg, id e, ad recurrād supiorg p absutioe eius pecti; d potius gsa lex absolute reservans pecty splcr tale tantu xima poenitntg ata li obligaoe; q pecty nave dubiy n e pecty sply ta do eiusmi pecty n e censendu reservaty.

93

Obiciu zedotra

P. Thg Sanchez in lib in decalogg Cap 10 ny 72 limi tad nrg dng ad solos casus dubios, in qby psumptio fori etrni n fed p adsioe delicti; ng stante tali psptioe ca su dubius bd heri p reservado. q tunc psesio e p certunc delicti, d illi psmptioi standy e in foro etrno dy n gstad driy. Vnd si prus dubied, angdo ptulit ha res etrny, eg eti sterius considerit, d ptulerit anoq Jendi, senit reservaog, qa absite reservad haergti. Sed alqty: q tunc prus judard haeticu in foro etrno: go

eius in genere, de quo est sermo, reservationes. Probatur ant: nam in vba sint satis dispositiva, et nemo præsumatur tm, nisi id, quod verius habetur, et ideo assendi tunc præsumptio, et possessio est, pro certitudine haresis eius generis.

92 3a. dicitur: quod ipse Pater Thomas Sanchez lib. 2 in decalogum cap. 24 num. 2: et cap. 40 num. 2 et 60 videtur recitatasse predicta limitationes; ibi in doctrina, quod quoties præsumptio, seu possessio stat pro voto plene, et absolute castitatis emissi; quod videlicet vba voti, quæ vovens certum est se protulisse, sint castitatis; si tamen vovens dubitat, an intenderit eo modo castitatem, tunc licet ea possessio sufficiat ad inducendam plenam castitatis obligationem, non tamen sufficit, ut votum judicetur reservatum summo Pontifici; ideo quod potest Episcopus in tali voto dispensare. Et ratio, quam ipse Autor pro hac doctrina tradit, est: quod dispensationis reservatio est odiosa, et ideo restringenda est ad casus certos; dubiis enim non comprehenduntur sub reservatione. Arguo hinc, et reservatio absolutionis peccati dubii est odiosa, et forte magis odiosa, quam dispensationis reservatio: ergo reservatio peccati etiam restringenda est ad peccatum certum; ita ut dubium non comprehendatur sub reservatione, quamvis præsumptio, seu possessio stet pro admissione talis peccati: ergo quoties datur obligatio, confitendi tale peccatum, sed datur obligatio servandi tale votum, pro cuius emissione stat præsumptio, seu possessio; tamen sed tale votum non est reservatum.

ita neque illud peccatum.

95 Ad obiectionem secundo dicitur negando assumptum. Et ad probationem foro externo dico concesso antecedente, negando consequentiam. Disparitas est, quia Praelatus tunc reputandus et puniendus est a superiore, iudice ecclesiastico in foro externo: quod in hoc foro praesumptio est contra reum; quae obviare tantum potest parendo haeretici etc., et contra tales praesumptiones, et ideo non debet dare in foro externo confirmandum eius talis praesumptionis, et probationis. At in foro interno praesumptiones fundantur in ratione dare aliquam confirmationem eius, neque etiam testimonium prudentis, se dubitare de confessu in haeresi. Externo uni testimonio, quoniam in foro externo non credendum, et in foro externo reus est tamquam reus, et non testibus conditione credere quod hoc in foro interno, quod in hoc potest esse non sicut reus, et tamquam testis conditione, cuius dicto stare debet confessarius.

Sectio Tertia.

Quid dicendum, si poenitens post obitum a confessore confessionem absolutionis peccati dubii deveniat in cognitionem certam talis peccati.

96 Casus huius dubii est. Supposito quod peccatum haeresis externe manifestatum reservatum de facto, dubitat poenitens dubio probabili, an in eiusmodi peccatum inciderit. Et post sufficientem diligentiam adhibitam nequit poenitens vincere eiusmodi dubium, ut quia peccata dubia, iuxta doctrinam traditam, non censendum de facto sub reservatione, adit poenitens confessarium, confitetur quod absolvi ab

tis absoluerat; accedit Poenitens ad confessarium confessorem et confitetur illud peccatum hoc[illegible] novo dubium, obtinetque absolutionem simul. Post ea ex casu cognoscit prius se revera commisisse illud peccatum et simul extra omnem theoriam sed quod confessus fuit mortale cum dubium. Si postea sciat, fuisse certum, tenetur adhuc confiteri illud ut certum (quia tenetur subicere illud mortale absolvi directe, et absolute, et peccatis confessus cum dubium, consequenter ciat absolvi directe, non subicitur reservatio absolute, reliquis, et ordinatis, sub omissione scilicet quod commissum fuerit) quaeritur nunc; an teneatur prius recurrere ad superiorem pro absolutione directa, et absoluta huius peccati hoc ipso dicitur reservati; an vero sufficiat, quod illud confiteatur ut certum confessario confessori?

Respondeo [illegible] Suppono, quod peccata reservata alia reservantur ratione censurae annexae, et alia ratione sui: de utroque autem peccati [illegible] procedit confessus [illegible] sus, In quo tamen [illegible] dicendum, quod prius in casu [illegible] tenetur recurrere ad superiorem. Ita P. Moya de [illegible] tractatu 3. disputatione [illegible] 5, ubi hanc sequitur confert ex minima (et extra plures certa) theoriam sa docente, quod quod confessus est mortale cum dubium, cessante dubio, debet adhuc confiteri illud ut certum. [illegible] recta, bene pro la P. Moya [illegible] Mar Theoriam Ps. ba, sa docet, quod prius in casu [illegible] non tenetur ad [illegible]

rendg corg Superiorib Lugo de Pcte Dptae 20 Sne 6 ng 81. et ipse Leander tom 1 de sacrats trac 5 Dne 18. stare tera bend AA li, qui apd PMoya de Pcta trac 3 Dptae 1 Dne 6 ng 10 docend, pecta mortalia ofesa ad dubia, cessante dubio, teneri postea poenitens ofiteri ut certa.

98 ... Sit 2a. tunc pecty reservad raoe sui, sed ..... reservad raoe censure, pnui n teneri recurrere ad Superiores, sed si ipso pecty erat dubij obtinuit absolutionem ... Confessore, quibus post absuos ... pecty ... esse dimissy. ... Dne ... de pecto, ... reservad ... censurg ... stat ... P. Claudius Lacroix de pcta Dne 220 ng 1693, ubi docet ... pecty reservad raoe sui ... prius recurrere ad Superiores; ibidem ... hic ... vocat ... docentes, ... in tali casu n teneri ad talem recursy, et ... sa ... Laurentiy Dortel, Patricius Scolem, ... Sa, ... bad, Vicastillo et alios. Sed nra ... volte Superiores reservantes, quamdiu pecty ... reservaty ... dubij, relinquitur in ... Confessoribus ... ad absolvendg ... ablo ... dimissy fuit ... reservaty: ergo si tunc ... absolutio, ... reservaty: ergo ... postea certo sciat prius ... dimissy

licet peccatum, non rediit ad superiorem recurrere: non enim in eo,
usque posse redeat reservatio peccati, quod directe absoluti.

99 Urgeo: lic

reservationis ut posse odiosa restringenda est, nec extendenda
tra id, quod colligitur ex lege, et volente reservatorii; et
ex lege, et volente la non colligitur, quod cessante dubio redeat
reservatio peccati, quod, dum erat dubium, fuit directe absolu-
tum a confessario inferiori: ergo non redit: ergo etc. — Urgeo 2°
a paritate: Si quis quo est dubius de voto, ex se reser-
vato Summo Pontifici (ut est votum perpetuae et perfectae cas-
titatis) dispensatur ab Episcopo eo, quod votum consideratum est
dubium non est Papae reservatum; postea constet de certitudine
tunc voti, manet valida dispensatio data ab Episco-
po et votum licet non manet amplius reservatum, seu non re-
dit reservatio dispensationis, ut bene docet P. Thomas San-
chez lib 4 in decalogum cap 44 num 10: ergo similiter
in casu nostro peccatum non manebit amplius reservatum,
seu non redibit reservatio absolutionis peccati licet ex se reser-
vati, et quod directe absoluti a confessario inferiori.

100 Resp. 2°

ab autoritate: quod Societas Jesu quod casus in sua reser-
vatos non minuit rigorem reservationis Ecclesiae; adeo-
ita reservat suos casus, ut si confessarius inferior absolvat

poenitens a peccato dubio esse reservato, postea non tenetur pos
tea recurrere ad Superiorem, etsi postea esset dubius:
quod censet Societas, ita in Ecclesia reservari peccata.
Mai pard. nq Societas vigilantissima est in hoc puncto, i
deo a Rom. Pontificibus obtinuit Bullas quod nos Religiosi
Societatis Jesus non [illegible] possemus Bullae concedunt patribus
eligendi Confessarios pro absolutione a reservatis. Nec quod [illegible]
o ordinis generalis [illegible]: ubi positis dicit mortale dubium
non esse reservatum in Societate, addit, et nisi postea poe
nitens adverterit, illud esse fuisse mortale, respondeat esse confessio
bona [illegible] et valida fuit absolutio. Ubi nota quod ordo dicit nisi
postea respondeat esse confessio, quod agitur coram Superiore: in lo
co in Societate non agitur de absolutione, sed de confessione et de con
fessione, et absolutione a reservatis. Unde etiam non docet Socie
tas quod si poenitens confessus fuit peccatum ut dubium non tenetur ces
sante dubio, confiteri illud ut certum.

Sectio. 2. Solvuntur Obiectiones.

Obiicies 1. Dominus
Dnus itaque cepit confiteri mortalia, ut si poenitens confiteatur mor
tale ut dubium, cessante dubio, tenetur adhuc confiteri illud ut
certum: quod videtur Superior ita reservat sibi peccata, ut si poe
nitens dubium de reservato confiteatur illud ut dubium Confessario
inferiori, cessante dubio, tenetur confiteri illud ut certum reservatum;

et qui tenetur recurrere ad superiorem. Et ratio est: quia superior reservando sibi peccata eo modo, quo Christus Dominus praecepit confiteri mortalia confessario approbato a Christo Domino id ita praecepit, ut poenitentes confiterentur mortale ut dubium, cessante dubio, tenentur adhuc confiteri illud ut certum confessario approbato: ergo confessario: quod nullo fundamento dici potest, ablata omni reservatione, manente obligatione confitendi rursus peccatum illud.

102 In casu obiectionis ante plurimi cum Sanchez, nos dicimus: quod licet poenitens teneatur, cessante dubio, confiteri illud peccatum ut certum, non tamen tenetur confiteri illud ut certum reservatum, proindeque non tenetur recurrere ad superiorem. Ad quas rationes nos maximum: nec consequitur paritas pro ratione P. Moya: nam lex divina confitendi mortalia obligat ad confitenda dubia, ut dubia a confessario approbato: ergo lex reservationis obligabit ad confitenda ut dubia superiori mortalia dubia sub genere reservata: quod diximus non P. Moya, licet videatur anus. Praeterea: lex confessionis obligat ad confitenda mortalia peccata quaelibet confessario approbato: ergo et lex reservationis obligat ad confitenda superiori mortalia quaelibet de genere reservato. Similiter fieri possit aliis: et quoniam paritatis conditionis humanae, et disparitas inter leges confessionis, et leges reservationis.

103 Ratio est lex divina de confitendis mortalibus magis stricta est, et ad plura se

stndit, quam lex reservationis: neque Xptus Dnus potuit legem confessio-
nis ita condere, ut illi poenitens, post confessionem mortalium, dubie
vel dubij agnoscat lud mortale fuisse certum, teneatur
hunc confiteri lud ut certum: quia atque la lex ita Xpto lata
est a Xpto Dno constat nobis & consuetudine fidelium muni-
ta simul Theologorum ferentium, qui ita legem Xpti legis Dni intel-
ligunt; consuetudo atque ita munita est optimum legis interpres.
At quia lex reservationis hecc simili stricte non constat nobis, neque
ex verbis ipsius legis, neque ex Dni lineis [illegible], neque ex volte
reservatoris: ergo lex reservationis non est ita stringenda, ut onus
[illegible] Moysa: quia [illegible] onus [illegible] una re non est stringen-
dum ad aliquam [illegible], illudens, ut est proprium in iure sa-
tis constat.

104 Ad confirmationem neque obstat: quia superiores reser-
vant peccata, si velint, reservare sibi iurisdictionem ad absolvendum
sive peccatum [illegible] confessum ut dubium, ergo potea cessante dubio, ut
confiteri ut certum; at vero quod id velint superiores reservantes no-
bis non constat: et præterea ad non [illegible] pœnitentibus, lud onus sufficit
consequenta [illegible], ut disparitas data est legis confessionis, et
reservationis legis.

105 Obiicies 2.: si peccatum lud dubium fuit dimissum per re-
[illegible] directum, est re ipsa, ut certum reservatum; at per absolu-
tionem peccati re ipsa reservati tenetur poenitens ad superiorem recurrere: ergo
ad id tenetur poenitens postquam scit, se dimisisse lud peccatum, ergo,

dum erat dubium fuit absolutus a confessore. Non movet: tum quia
peccatum vere re ipsa de [illegible] reservatum, non sufficit, quod sit dubium
re ipsa de [illegible]. Et utcumque res, non aufert a confessariis confessori-
bus jurisdictio ad absolvendum absolute, ut constat ex dicti explanatione reser-
vationis. Atque quamdiu peccatum (ex genere suo reservatum) est dubium
quoniam re vera dimissum fuerit, non aufertur, et potius ex voluntate
superiorum relinquitur in confessariis confessoribus jurisdictio ad absolvendum ab-
solute: etc.

206 Obicies 3: si peccatum reservetur ratione excommunicationis reser-
vatae, et peccatum re ipsa fuit dimissum, re vera fuit incursa excommuni-
catio. At per dubium superveniens de peccato non tollitur excommunicatio: ergo
quoniam superveniat iudicium dubium medio tempore a excommunicatione: ergo post
hanc absolutionem tenetur poenitens recurrere ad superiorem, postquam cer-
to scit se dimisisse tale peccatum, quamvis absolutus, dum erat
dubium, etiam ab excommunicatione absolutus fuerit a confessario confessori.
Distinguo [illegible], nego [illegible]. Unde est, quod poenitens in [illegible]
[illegible] incurrit excommunicationem, et quod per dubium superveniens de
peccato non tollitur excommunicatio: at sed tunc cessat reservatio peccati
ita etiam cessat reservatio excommunicationis: unde si [illegible] dubium confessa-
rius confessor absolvat poenitentem a peccato, et etiam ab excommunicatione
[illegible] non redeat sine nova culpa, et [illegible] fuerit ablata per
absolutionem confessoris: quod est, quod [illegible] postea certo constet de peccato
non tenetur poenitens recurrere ad superiorem pro absolutione talis ex-
communicationis.

de Fide

Diuin

